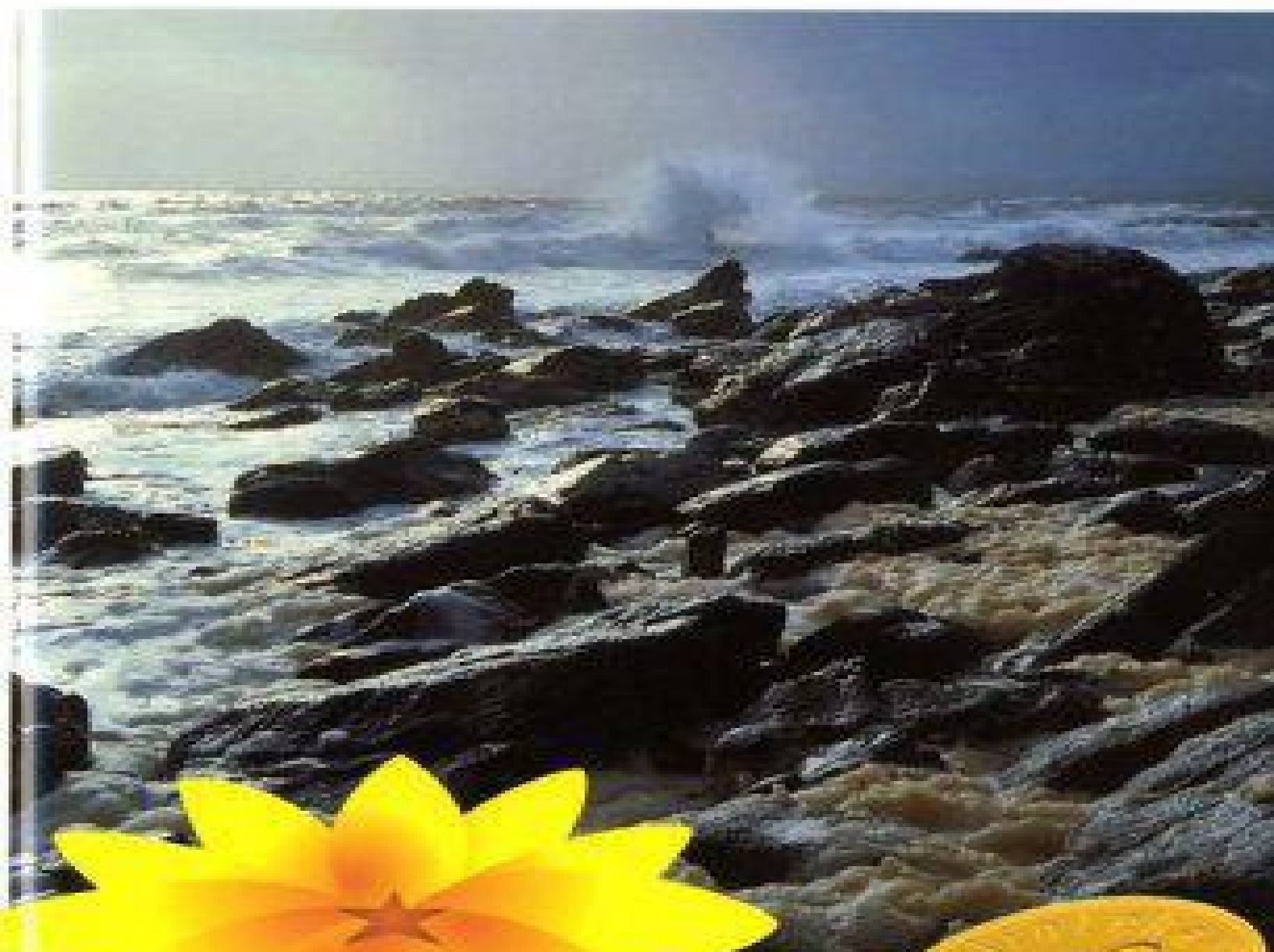

Sandra Brown

GORKOSLATKA KIŠA

Naslov izvornika Sandra Brown BITTERSWEET RAIN

t?/o«i 9

Copvright © 1984 by Erin St. Claire

N° s")

0 ,\

i

Uredio Leonardo Marušić Prevela s engleskoga Vesna Valenčić
Lektorirala i korigirala Branka Perković-Jardas Nakladnik LEO-
COMMERCE d.O.O., Rijeka - Zagreb Tel. 051/625-910 01/615-0320
Za nakladnika Leonardo Marušić Priprema za tisak LEO-
COMMERCE, Rijeka

ŽJU-UV (p-?) - 3

Dragi čitatelju! Na početku svoje spisateljske karijere pisala sam ljubavne romane pod nekoliko pseudonima. Roman Gorkoslatka kiša prvi je put objavljen brije više od petnaest godina. Priča odražava trendove i stavove popularne u to doba, ali su njezine teme vječne i univerzalne. Kao u svim ljubavnim romanima, u sredi-siu zapleta su nesretni ljubavnici. Ima trenutaka strasti, tjeskobe i nježnosti - sve sastavnice /aljublivanja. Veoma sam uživala u pisanju ljubavnih romana. Optimistični su i posjeduju šarm kakav nećete naći ni u jednoj drugoj vrsti romana. Ako je ovo vaš prvi susret s takvom pričom, uživajte. Sandra Brown

CIP-Katalogizacija u publikaciji Sveučilišna knjižnica Rijeka UDK
821.111(73)-31=163.42 BR0WN,Sandra Gorkoslatka kiša/Sandra
Brown; <prevela Vesna Valenčić>.-Rijeka :Leo-commerce, 2005. -
(Biblioteka Leo) Prijevod djela: Bitterly-sweet rain. ISBN 953-218-
123-7 ISBN 953-218-123-7

Gorkoslatka kiša 7 1. poglavlje ? ? 4\$ - Sigurni ste? Liječnik je ozbiljno kimnuo. Njegova je /olena kirurška odjeća još uvijek bila svježā. Nije dovoljno dugo boravio u operacijskoj dvo-lani da bi se oznojio. - Źao mi je, gospođo Lan-baster. Raširen je i nezaustavljiv. - Ništa ne možete učiniti? - Osim da se pobrinemo da mu bude udobno i ublažimo mu bolove, ništa. - Dotaknuo joj je ruku i značajno pogledao muškarca koji je stajao kraj nje. - Nije mu mnogo ostalo. Najviše nekoliko tjedana. - Shvaćam. - Obrisala je oči zgužvanim, vlažnim papirnatim rupčićem. Liječnik je iskreno suosjećao s njom. Kad su članovi obitelji histerično reagirali na loše vijesti, osjećao se

sposobnim nositi s time. Kraj žene ovako hrabra držanja i tako krhka izgleda osje Sandra Brown ćao se nezrelim i nezgrapnim. - Da je ranije došao na pregled, možda... Nasmiješila se čeznutljivim osmijehom. - Ali nije htio. Preklinjala sam ga da pođe na pregled kad mu je želudac neprekidno stvarao probleme. Tvrdio je da je riječ samo o lošoj probavi. - Svi znamo kako Roscoe može biti tvrdoglav - rekao je ćovjek koji je bio s njom. Granger Hopkins je nježno stisnuo prste Caroline Lanca-ster oko svoje ruke. - Smije li ga vidjeti? - Za nekoliko sati - odgovori je lijećnik. -Anestezija će djelovati do poslijepodneva. Zašto ne pođete kući i malo se odmorite? Caroline je kimnula i dopustila Grangeru, odvjetniku i prijatelju, da je povede prema dizalu. Ćekali su ga u mračnoj tišini. Bila je omamljena, ali ne iznenađena. Njezin život nikad nije bio ružićast i bez komplikacija. Zašto se idealistićki drćala nade da će kirurški zahvat, obavljen radi dijagnosticiranja, pokazati da Roscoe ima samo izljećivi ćir? - Je li ti dobro? - tiho je pitao Granger kad su se za njima zatvorila vrata dizala, pa ih rado znale oći više nisu mogle vidjeti. Duboko je i drhtavo udahnula. - Onoliko dobro koliko može biti žena kad sazna da će njezin muć umrijeti. Uskoro. - Źao mi je. Pogledala ga je i nasmiješila se. Grangerovo se srce rastopilo. Njezini osmijesi, koji su ćesto

Gorkoslatka kiša 9 ?jelovali kao da se isprićava zbog nekog nevidljivi i >g propusta, znali su doprijeti i do muškaraca i ilo žena. - Znam da jest, Granger. Ne mogu ti kći koliko mi je drago da si mi prijatelj. Prešli su predvorje nedavno preuređene bolnice. Osoblje i posjetitelji pogledavali su Caroline, a potom brzo okretali glave. Okrenuta su lica bila radoznala, ali puna poštovanja. Već su svi znali. Kad u gradiću velićine Winstonsvillea umire vodeći građanin, vijest se širi poput poćara. Granger je otpratio Caroline do njezina automobila i otvorio joj vrata. Ušla je, ali nije upalila motor. Sjedila je i potišteno zurila naprijed, i/gubljena u mislima, zabrinutosti, tuzi. Toliko toga treba riješiti. Gdje će poćeti? - Morat ćemo obavijestiti Rinka. Ime ju je probolo poput šiljka za led, hladno, oštro i bolno. Zahvatilo je sve njezine vitalne organe. Njegovo je ime grmjelo u njezinoj glavi. Bol pri njegovu spomenu jednostavno ju je paralizirala. - Caroline, jesi li me ćula? Rekao sam - Da, ćula sam te. - Prije nego je otišao na operaciju, Roscoe me natjerao da mu obećam da ću

kontaktirati Rinka ako prognoza bude loša. Oči neodređene boje dima potražile su odvjetnikove. - Tražio je od tebe da obavijestiš Rinka? 10 Sandra Brown - Da. Bio je veoma jasan po tom pitanju. - Čudi me. Mislila sam da je svađa među njima takva da se ne može izgubiti. - Roscoe umire, Caroline. Kad je odlazio u bolnicu, mislim da je znao da više nikad neće izići. Želi vidjeti sina prije nego umre. - Nisu se vidjeli niti razgovarali već dvanaest godina, Granger. Ne znam hoće li se Rink vratiti. - Hoće, kad shvati okolnosti. Hoće li? O, Bože, hoće li? Hoće li ga ponovno vidjeti? Kako će se osjećati kad ga vidi? Kako će on izgledati? To se tako davno dogodilo. Prije dvanaest godina. Stegnula je šake oko obloženog volana svojeg lincolna. Dlanovi su joj se oznojili. Oznojila se po cijelom tijelu. - Ne opterećuj se time - rekao je Granger, osjetivši njezinu uznemirenost. - Budući da ti ne poznaješ Rinka, ja ću ga nazvati i reći mu. Caroline nije ispravila njegovu pogrešnu pretpostavku da ona ne poznaje Rinka. Činjenica da su se poznavali bila je dobro čuvana tajna punih dvanaest godina. Nije ju sad kanila razotkriti. Stoga je položila ruku na Grangerovu, prislonjenu na prozoru automobila. - Hvala ti na svemu. Lice mu je bilo obično i kvrgavo, dugačko i obješeno kao u baseta. Obrazi su mu visjeli poput praznih kožnatih vrećica s obje strane

Gorkoslatka kiša 11 čeljusti. Nevjerojatno, ali kad ga je dotaknula, l'iiiiumenio je poput školarca. Bio je zgužvan i pogrbljen, usporenih kretnji, blaga glasa i ljuba-an, ali njegovo je držanje mnoge prevarilo. Iza k karikature od lica djelovao je lukav, premda krajnje pošten, um. - Drago mi je da mogu pomoći. Trebaš li još nešto? Odmahnula je glavom. Laknulo joj je kad je rekao da će on nazvati Rinka. Kako bi uopće mogla sebe natjerati da to učini? - Moram reći Lauri Jane. - Sive su se oči ispunile suzama. -lb neće biti lako. - Ti ćeš to obaviti bolje od bilo koga. - Potapšao ju je po ruci i odmaknuo se. - Nazvat ću te poslije podne i ako želiš, odvest ću te u bolnicu kad god budeš htjela. Kimnula je, upalila motor i ubacila u brzinu. U gradiću je vladala vreva dok se vozila kući. Roscoeova operacija bila je zakazana za rano ujutro. Sad je već sve radilo punom parom. Ljudi su obavljali svoje svakodnevne poslove, nesvjesni činjenice da je svijet Caroline Lancaster još jednom okrenut naglavce. Čovjek za kojega se brinula, najprije kao o poslodavca, a zatim kao muža,

uskoro će umrijeti. Njezina budućnost, koja se nakratko činila sigurnom, opet je postala nestabilnom. Roscoeova smrt nije značila samo gubitak osobe 12 Sandra Brown koja joj je važna, značila je i gubitak njezina novog položaja u životu. Prošla je kraj Lancaster Gina¹. Pripremali su se za ovogodišnju obilnu berbu pamuka. Uskoro će morati obavijestiti predradnika o Roscoeovu stanju. To će biti njezin zadatak, budući da se već nekoliko mjeseci brine za rad postrojenja, još otkako se Roscoe morao povući zbog zdravstvenih problema. Predradnik će potom obavijestiti radnike. Uskoro će svi u gradiću znati da Roscoe Lancaster umire. Bilo je mnogo tračeva kad se Caroline Dawson udala za Roscoea Lancastera, koji je trideset godina stariji od nje. Ljudi su govorili da se ona bijednica Dawson dobro pobrinula za sebe, pa sad živi u kući koja se zove Utočište i vozi blještavi novi lincoln, uvijek odjevena po najnovijoj modi, bez obzira na priliku. Kvragu! Što ona misli, tko je ona? Svi su se sjećali kad je nosila zakrpanu odjeću i radila u Woolworthu nakon škole. Sad kad je postala gospođa Lancaster, udana za najbogatijeg čovjeka u okrugu, prilično se umislila. Zapravo, Caroline je izbjegavala ljude iz gradića jer nije mogla podnijeti njihove znatiželjne poglede, poglede koji su joj govorili da se pitaju kakvim se čarima bacila na starog Roscoea Gin - stroj za čišćenje pamuka od sjemena (nap. prev.)

Gorkoslatka kiša 13 kako bi ga navela da je oženi nakon što je niz godina bio udovac. Uskoro će ti isti ljudi dolaziti k njoj kako bi joj izrazili sućut. Načas je zatvorila oči i stresla se ml le pomisli. Samo je pogled na Utočište mogao I »upraviti njezino raspoloženje. Sve dok bude /iva, sam pogled na kuću izazivat će u njoj ushi-* nije. Od prvog trenutka kad ju je kao malena ilicvojčica vidjela, kad se prikrala kroz šumu i i/među stabala virila prema zdanju, kuća ju je Dčaravala. Bila je okružena dostojanstvenim crnikama. Njihove masivne grane, s kojih su se spuštale kovrčave sivkaste vlasulje, zaštitnički su se širile oko kuće, kao da je grle. Kuća je stajala poput južnjačke kokete oko koje se prostire široka krinolina. Cigla se uvijek ličila u čisto bijelu boju. Niz korintskih stupova ukrašavao je prednju stranu, po tri sa svake strane ulaznih vrata. Držali su balkon prvoga kata iznad široke verande koja se pružala oko cijele kuće. Na trijemu se nalazio bijeli namještaj od pletera. Unosio se u kuću jedino tijekom hladnih,

vlažnih zimskih mjeseci. Na balkonu se nalazila bijela ograda od kovana željeza, čipkasta poput podsuknje. Tamnozelene škure vidjele su se s obiju strana visokih prozora što su na suncu blještali poput zrcala. Ljetni su kukci mahnito zujali oko obilja cvjetova tako jarkih i raskošnih boja da su 14 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 15

čovjeka mogle zaboljeti oči ako bi ih predugo gledao. Nigdje na svijetu ne postoji zelenija trava od ove koja se poput saga širi oko Utočišta. Nad kućom je lebdjela aura spokoja, poput čarobne maglice koja okružuje dvorac u nekoj bajci. Gotovo otkako je znala za sebe, kuća je predstavljala sve što je poželjno na svijetu. Sad živi u njoj. Nakon današnjega dana, znala je da će to za nju biti samo privremeno boravište. Zaustavila je automobil na šljunčanom kolnom prilazu ispred kuće. Trenutak je sjedila da bi se pribrala i skupila snage za idućih nekoliko sati. Poslijepodne neće biti ugodno. U predvorju je bilo mračno nakon zasljepljujući sunčane svjetlosti vani. Utočište je bila tipično dizajnirana kuća za plantaže prije građanskog rata. Široko središnje predvorje pružalo se od ulaznih vrata do stražnjeg dijela kuće. Vrata na jednoj strani vodila su u formalnu blagovaonicu i knjižnicu, prostoriju kojom se Roscoe koristio kao uredom. Na drugoj su se strani nalazili formalni i neformalni salon, odijeljeni od predvorja i jedan od drugoga golemim kliznim vratima koja su nestajala u zidovima. Koliko se Caroline sjećala, vrata se nikad nisu koristila. Zavojito se stubište veličanstveno uzdizalo do prvoga kata i četiriju spavaćih soba s garderobama i kupaonicama. U kući je bilo svježije, što je bio pravi užitak nakon sparine vani. Caroline je skinula jaknu uma, objesila je na vješalicu i s leđa odmahnila i Li svilenu bluzu, zalijepljenu od znoja. - Pa? Kakve su vijesti? Domaćica, gospođa Haney, koja je u Utočištu hulila otkako se Marlena Winston udala za Roscoe Lancastera, stajala je ispod luka vrata što su išla u blagovaonicu. Stigla je iz kuhinje iza blagovaonice, te svoje velike, grube, sposobne ruke, kotpuno u skladu s ostatkom njezina tijela, bri-in i a o finu krpnu za šalice. Caroline joj je polako prišla i zagrlila je. Domaćica je svojim krupnim rukama objemila uiku ženu. - Znači, loše? - tiho je pitala, milujući i Caroline po leđima. - Najgore. Rak. Neće se vratiti kući. Haney je uzdigla prsa u jecaju, ali nije ispušila ni glasa. Dvije su žene držale jedna drugu,

pružajući i prihvaćajući utjehu. Haney nije baš lako silno voljela Roscoea, premda ga je tolerirala više od trideset pet godina. Tugovala je uglavnom zbog onih koje će čovjek ostaviti za sobom, uključujući mladu udovicu. Haney je u početku bila sumnjičava i nesklona novoj gospodarici Utočišta. No kad je vidjela da Caroline ne kani ništa mijenjati u kući, da će je ostaviti onakvu kakvom ju je Marlena željela, počela se topiti prema njoj. Jasno, djevojka nije kriva za svoje porijeklo. Haney nije bila toliko opterećena predrasudama da bi je prosuđivala po roditeljima. Caroline se 16

Sandra Brown
Gorkoslatka kiša

17

prema Lauri Jane odnosila ljubazno i nježno. To ju je, prema Hanevnu mišljenju, svrstavalo među svetice. - Haney? Caroline? Što se dogodilo? - Okrenule su se i vidjele Lauru Jane kako stoji na posljednjoj stubi. Premda je imala dvadeset dvije godine, Roscoeova je kći izgledala poput adolescentice. Njezina je mekana smeđa kosa ravno visjela od razdjeljka na sredini tjemena. Uokvirivala je lice čije su crte bile tako delikatne da su djelovale gotovo nezemaljski. Ten joj je bio proziran poput porculana. Velike baršunasto-smeđe oči bile su izražajne i okružene dugim trepavicama. Tijelo joj je sazrelo koliko i um. Bila je poput predivnog pupoljka koji se nije posve rascvao. Sve su obline žene bile tu, ali nikad se neće posve razviti. Baš kao što se njezin um prestao razvijati, tako je i njezino tijelo stalo na pola puta. Zauvijek će ostati nedirnuta od vremena. - Je li tatina operacija gotova? Vraća li se kući? - Dobro jutro, Laura Jane - reče Caroline. Pošla je prema svojoj pastorci, koja je od nje bila mlađa tek pet godina, ako se gleda samo godine. Provukla je djevojčinu ruku ispod svojeg lakta. - Hoćeš li poći sa mnom van? Dan je predivan. - Dobro. Ali zašto Haney plače? - Haney je ubrusom za šalice brisala oči. - Žalosna je.

- Zašto? Caroline je pvela mladu ženu na verandu. I Zbog Roscoea. On je veoma bolestan, Laura I.IIK-. - Znam. Cijelo ga vrijeme boli želudac. - Liječnik kaže da mu neće biti bolje. Pošle su dobro održavanom tratinom. Ekipa radnika dolazila je dva puta na tjedan da bi Okoliš Utočišta održavali u besprijekornom Manju, bez obzira na godišnje doba. Laura Jane i ubrala tratinčicu iz busena što

je rastao kraj lšajem pokrivena staze od opeka. - Ima li tata lak? Katkad ih je znala iznenaditi svojom pronica-\<>šcu. - Da, ima - odgovorila je Caroline. Nije kanila štititi Lauru Jane od ozbiljnosti bolesti njezina oca. To bi bilo okrutno. - Čula sam mnogo o raku na televiziji. Zaustavila se i okrenula prema Caroline. Dvije su žene bile otprilike iste visine, pa su im oči bile na istoj razini. - Tata bi mogao umrijeti od raka. Caroline kimne. - Umrijet će, Laura Jane. Liječnik je rekao da bi mogao umrijeti za ijedan ili dva. Duboke smeđe oči ostale su suhe. Laura Jane je podigla tratinčicu do nosa dok je razmišljala o onome što je čula. Na koncu je ponovno pogledala Caroline. - Otići će u raj, zar ne? - Valjda... Da, da, naravno da hoće.

©rsf^Vff Von^fcs

18 Sandra Brown - Onda će tata opet biti s mamom. Ona je već dugo ondje. Bit će joj drago kad ga vidi. A ja ću i dalje imati tebe i Haney i Stevea. - Pogledala je prema konjušnici. - I Rinka. Rink mi piše svaki tjedan. Kaže da će me uvijek voljeti i skrbiti se za mene. Misliš li da hoće, Caroline? - Jasno da hoće. - Caroline je stisnula usne kako ne bi zaplakala. Hoće li Rink ikad održati neko obećanje? Čak i ono što ga je dao svojoj sestri? - Zašto onda ne živi s nama? - Laura Jane je postavila logično pitanje. - Možda će se uskoro vratiti kući. - Nije kanila djevojci reći da će Rink doći sve dok ne bude posve sigurna u to. Laura Jane je bila umirena. - Steve me čeka. Kobila je sinoć dobila ždrijebe. Dođi ga vidjeti. Uхватivši Caroline za ruku, povukla ju je prema konjušnici. Caroline je zavidjela Lauri Jane na njezinoj prilagodljivosti, te je poželjela da i ona može Roscoeovoj smrti pristupiti s jednostavnom vjerom u budućnost što ju je njegova kći imala. Zrak u velikoj konjušnici bio je topao i zasićen, a ugodno je mirisao po konjima, koži i sijenu. - Steve - veselo je zazvala Laura Jane. - Tu sam - odgovorio je tihi glas. Steve Bishop bio je upravitelj Lancasterovih konjušnica. Uzgajanje čistokrvnih konja bilo je Roscoeov poziv, premda se malo bavio njegom

Gorkoslatka kiša 19 ka Bishop je izišao u središnji prolaz iz jedne i ade. Nije bio naročito visok muškarac, ali je k snažne građe. Imao je grube i oštre crte, ali H je izraz lica ipak bio nekako blag. Nosio je ku kosu, obično uz maramu vezanu oko čela . kao sada, sa slamnatim kaubojskim šeširom I glavi. Traperice su mu bile stare i iznošene, Ime prašnjave, a košulja pokrivena mrljama n znoja. No lice mu je

obasjavao smiješak dok \ Laura Jane poskakivala prema njemu. Samo i njegovih očiju nikad nije nestajao izraz tuge i fcočaranja, čak ni kad se smiješio. One su se (oimale mnogo starijima od njegovih trideset cdam godina. - Steve, došle smo vidjeti ždrijebe - zadihano i rekla Laura Jane. - Ondje je. - Glavom je pokazao prema preradi iz koje je upravo izišao. Laura Jane je ušla unutra. Steve je upitnim ogledom proučavao Carolineino lice. - Rak -Odgovorila je na njegovo neizrečeno pitanje. -Samo je pitanje vremena. Steve je ispod glasa opsovao i pogledao prema mladoj ženi koja je klečala na sijenu, tepajući ždrebetu. - Jeste li joj rekli? - Da. Ona je to prihvatila bolje od svih nas. Kimnuo je i tužno se osmjehnuo. - Da. To se moglo očekivati. - O, Steve, prelijepa je, zar ne? Kratko je i smeteno dotaknuo Carolineino

20 Sandra Brown rame, a zatim ušao u pregradu. Caroline ga je slijedila i gledala kako se nezgrapno spušta na koljena kraj Laure Jane. Vijetnamski mu je rat oduzeo donju polovicu lijeve noge. Nosio je protezu koja je bila doslovce nevidljiva, osim kad se morao sagnuti, kao sada. - Lijepa je, zar ne? Njezina je mama tako ponosna na nju. - Potapšao je kobilu, ali je gledao Lauru Jane. Caroline je gledala kako je ispružio ruku i izvukao slamu iz njezine kose. Prstima je lagano dotaknuo njezin besprijekorni obraz. Laura Jane ga je pogledala, pa su se nasmiješili jedno drugome. Caroline je na trenutak ostala zaprepaštena takvom intimnošću. Jesu li to dvoje zaljubljeni jedno u drugo? Nije znala kako bi to protumačila. Taktično se povukla, ali ju je Steve pogledao. - Gospođo Lancaster, ako bilo kako mogu pomoći... - Nije završio rečenicu. - Hvala, Steve. Zasad samo nastavite kao i do sada. - Da, gospođo. - Znao je da je ona zaslužna što mu je Roscoe dao posao. Radila je za Ros-coea kad se Steve Bishop pojavio radi posla upravitelja konjušnice, a svoju je gorčinu poput štita nosio pred sobom. Nosio je konjski rep gotovo do polovice leđa, njegova traper-jakna bila je pokrivena simbolima mira i zakrpama s proturatnim i protuameričkim porukama. Bio je mrzovoljan i ratoboran, gotovo kao da izaziva

Gorkoslatka kiša 21 jpoea da mu dade posao, priliku, što mu ?i drugi nisu htjeli pružiti. < ;iroline je prozrela njegovu krinku i vidjela kr;ilog čovjeka. Bio je očajan. Odmah je osjetila klInnost prema njemu. Znala je kakvu bol mogu Klijeti predrasude, znala je kako je

to kad ti se Idi po izgledu i porijeklu za koje nisi kriv. Idući da je veteran rekao da je prije rata ?dio na jednom rancu u Kaliforniji, Caroline je lagovorila Roscoe da ga zaposli. Roscoe to nikad nije požalio. Steve je odmah ?ratio kosu i prilagodio svoj izgled, kao da simboli buntovništva više nisu potrebni. Radio je marljivo i savjesno, a njegov odnos s čistokrvnim Konjima bio je nevjerojatan. Čovjeku je trebalo smio ukazati povjerenje da bi vratio samopošto-kanje. Caroline je o svemu tome razmišljala dok se kračala prema kući. Steve i Laura Jane zaljubljeni. Odmahnula je glavom, smiješeći se, dok je ulazila u predvorje. Telefon je zvonio i ona je automatski podigla slušalicu prije nego je to Haney stigla učiniti. - Halo? - Caroline, Granger je. - Da? - Razgovarao sam s Rinkom. Stići će večeras. Tog je poslijepodneva trebalo obaviti milijun stvari, obavijestiti tisuće ljudi. Roscoe nije imao 22 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 23

rodbine, osim sina i kćeri, pa se nije trebalo pozabaviti članovima obitelji. Ali svi u okrugu, i mnogi u državi Mississippi, htjet će znati za Roscoeovu bolest. Caroline je popis podijelila s Grangerom i mnogo vremena provela telefonirajući. - Haney, trebalo bi srediti Rinkovu sobu. Večeras dolazi kući. Na to je domaćica briznula u plač. - Hvala Bogu, hvala Bogu. Molila sam se za to da moje dijete dođe kući. Njegova mama danas pleše u raju. Sigurno. U onu sobu samo treba staviti čistu posteljinu. Održavala sam je čistom za dan kad će se vratiti. Gospode, jedva čekam da ga vidim. Caroline je nastojala ne misliti na trenutak kad će morati pogledati sina razmetnoga, razgovarati s njim. Posvetila se bezbrojnim zadacima pred sobom. Niti je razmišljala o skoroj Roscoeovoj smrti. To će doći kasnije, kad bude sama. Čak ni kad je poslije podne posjetila bolnicu i sjedila kraj njegova kreveta, nije si dopustila razmišljati o činjenici da odande nikad neće izići. Još uvijek je bio pod utjecajem anestezije, ali joj se učinilo da joj je lagano pritisnuo ruku kad je ona stisnula njegovu za pozdrav. Za večerom je Lauri Jane rekla da Rink dolazi kući. Djevojka je skočila sa stolice, zgrabila Haney i počela plesati po sobi. - Obećao «l,i će se jednoga dana vratiti, zar ne, Haney? mk dolazi kući! Moram reći Steveu. - Izjurila kroz stražnja vrata prema konjušnici, gdje je bvc imao stan. Ta će djevojka napraviti budalu od sebe B log čovjeka ne ostavi na miru. (aroline se osmjehnula. - Ne

bih rekla. -iincy je upitno uzdigla obrvu, ali Caroline ka nije objasnila. Uzela je čašu ledenog čaja 1 metvice i izišla na prednju verandu. Sjela je i stolicu za ljuljanje od pletera, spustila glavu i jastučić presvučen tkaninom s cvjetnim uzor-)m i zatvorila oči. Ovo je doba dana najviše voljela u Utočištu, nu večer, kad se kroz prozore prosipala svje-bst iz unutrašnjosti kuće, pa su izgledali poput ragulja. Sjenke su bile duge i tamne, stapale U se jedna u drugu tako da nije bilo nikakvih trih kutova ili jasno izraženih oblika. Nebo je ilo rijetke i ljupke nijanse ljubičaste boje, usto i neprobojno. Na njemu su se ocrtavali crni obrisi stabala. Velike žabe na riječnom kanalu hrapavo su kreketale, a cvrčci su svojim prodornim cvrčanjem ispunjavali vlažan, nepomičan zrak. Raskošno tlo delte mirisalo je po plodnosti. Svaki je cvijet oko sebe širio jedinstveni i omamljujući miris. Nakon dugih trenutaka odmaranja, Caroline je otvorila oči. Tada ga je ugledala. Nepomično je stajao ispod raširenih grana

24 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 25

crnike. Srce joj se odjednom našlo u grlu, a vid joj se zamaglio. Nije znala je li stvaran ili samo priviđenje. Osjetila je vrtoglavicu, te je čvrsto stegnula sklisku čašu ledenog čaja da joj je ne bi ispala iz hladnih, ukočenih prstiju. Odgurnuo se od debla stabla i krenuo, bešumno poput pantere, približavajući se dok nije stao pred stubama od cigle što su vodile na trijem. Bio je samo sjenka među drugim sjenkama, ali nije se moglo zamijeniti čiste muževne linije njegova tijela dok je ondje stajao raširenih nogu. Fizički, godine su bile blage prema njemu. Bio je jednako vitak kao i kad ga je prvi put vidjela. Mrak je skrivao njegovo lice, ali je opazila bljesak ravnih bijelih zuba kad se polako nasmiješio. To je bio nemaran osmijeh, ako je odgovarao tonu njegova glasa. - Pa, tako mi svega, nije li to Caroline Dawson? - Podigao je nogu na donju stubu i sagnuo se u struku kako bi se rukama oslonio na koljeno. Promatrao ju je, a svjetlost iz predvorja obasjala mu je crte lica. Srce joj se stegnulo od bola... i ljubavi. - Samo što je sada Lancaster, zar ne? - Da, sad je Lancaster. Zdravo, Rink. To lice! To ju je lice proganjalo u snovima i ispunjavalo njezina maštanja. Još uvijek je bilo najljepše lice koje je ikad vidjela. Dobar u svojim dvadesetima, veličanstven u tridesetima. IM.i kosa, kao da pripada samom vragu, ukazi-Ba je na divljinu njegova duha

pramenovima |liji su prkosili kontroli. Njegove oči, koje su je pućivale od prvog trenutka kad ih je vidjela, fcnovno su je zaintrigirale. Ljudi bez mašte pro-ksili bi ih svijetlosmeđima. No bile su zlatne, Bput najčišćeg tamnog meda, najboljeg alkohol-log pića, blistavi topazi. Kad ga je zadnji put vidjela, te su oči gorjele Id strasti. Sutra... Sutra, dušo. Ovdje. Na našem mjestu. O, Bože, Caroline, poljubi me ponovno. latim: Sutra, sutra. Samo što se idućega dana ?je vratio, kao ni ikad više. - Smiješno - primijetio je tonom koji je tovorio da to uopće nije smiješno - da nas Bvoje imamo isto prezime. Na to nije imala odgovora. Poželjela je viknuti da su prije mnogo godina mogli imati isto prezime da on nije bio lažljivac, da je nije izdao. Neke je stvari bolje ostaviti neizgovorene. - Nisam čula tvoj automobil. - Došao sam avionom, sletio na poljski aerodrom i odande pješačio. Poljski je aerodrom bio kilometar i pol daleko. - Oh. Zašto? - Možda nisam znao kakva me dobrodošlica očekuje. - Ovo je tvoj dom, Rink. Opsovao je i rekao: - Da, svakako. Jezikom je ovlažila usne i poželjela da ima

26 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 27

hrabrosti ustati. Bojala se da će je noge iznevjeriti. - Nisi pitao za oca. - Granger mi je rekao. - Dakle, znaš da umire. - Da. I želi me vidjeti. Čuda nikad ne prestaju. Njegova pakosna primjedba navela ju je da skoči sa stolice bez razmišljanja o tome. - On je bolestan i star čovjek, Rink. Uopće nije onakav kakvog se sjećaš. - Ako još ima snage disati, točno je onakav kakvog pamtim. - Neću se s tobom prepirati oko toga. - Ne prepirem se. - I neću dopustiti da uzrujavaš njega ili Lauru Jane ili Haney. Svi se raduju da će te vidjeti. - Ti nećeš dopustiti? Dakle, dakle. Doista se smatraš gospodaricom Utočišta, je li? - Molim te, Rink. Narednih nekoliko tjedana bit će dovoljno teško i bez - Znam, znam. - Njegov dugi uzdah dopro je do nje na trijemu, gdje je napeto stajala, čvrsto stisnutih ruku. Čašu je odložila na ogradu trijema, bojeći se da će joj ispasti iz ruke. - I ja jedva čekam da vidim njih - rekao je i pogledao prema konj usnici. - Vidio sam kako je Laura Jane maloprije izišla iz kuće, ali nisam se želio iznenada pojaviti iz mraka i uplašiti je. Sjećam kao djevojčice. Ne mogu vjerovati da je ?ko odrasla. (aroline se pred očima pojavio prizor Laure Ine i Stevea kako zajedno kleče na sijenu u prekidi, a

njegovi grubi prsti dodiruju njezin obraz. Bala se što će Rink misliti o romantičnoj priči sestre. Od te joj je pomisli bilo nelagodno. Ona je sad žena, Rink. Osjećala je njegov pogled na sebi, kako je poučava, analizira, procjenjuje. Prelijevao se po njoj poput toplog konjaka i dotaknuo svaki dio njezina tijela. - A ti - tiho je rekao. - I ti si sad odrasla, zar ne, Caroline? Žena. Ona se jedva promijenila. Ljepota petnaestogodišnje djevojke koju je poznao samo je laž. Nadao se da će biti debela, neuredna, lampava, s kosom bez sjaja i krupnim bedrima. No ona je još uvijek vitka poput trske, a činilo joj da bi je malo jači nalet vjetrova mogao prelomiti u struku. Njezine su dojke dobile mekanu punoću, ali su još uvijek visoke, okrugle i bolno primamljive. Prokleta bila! Koliko ju je često njegov otac dodirivao? Polako se penjao stubama na trijem, poput jastrebožljivca koji nije gladan, već samo želi mučiti svoj plijen. Zlatne oči sjale su kroz mrak i zurile ravno u njezine. Široke senzualne usne ukočile su se u prepredeni, znalački osmijeh, kao da zna da se ona sjeća nečega što bi radije
28 Sandra Brovn

Gorkoslatka kiša

29

zaboravila, primjerice kakav je osjećaj njegovih usana na njezinim ustima, vratu, dojka. Okrenula se na peti. - Pozvat ću Haney. Bit će Naglo je ispružio ruku i čvrsto je uhvatio za zapešće, pa se uz trzaj zaustavila. Prisilio ju je da se okrene prema njemu. - Čekaj malo - rekao je svilenkastim glasom. - Ne misliš li da bismo se nakon dvanaest godina trebali ljubaznije pozdraviti? Slobodnom joj je rukom obuhvatio zatiljak i privukao njezino lice opasno blizu njegovu. - Sjeti se, sad smo obitelj - izazovno je šapnuo. Zatim su se njegove usne spustile na njezine, tvrde i ljute. Brutalno je gnječio njezina usta, kažnjavajući je zbog svih onih noći kad je morao razmišljati o njoj, o svojoj nepokvarenoj Caroline koja svoj krevet, svoje tijelo, dijeli s njegovim ocem. Gurala je šakama njegova prsa. U ušima joj je grmjelo. Koljena su joj se pretvorila u gumu. Borila se protiv njega. Još se jače borila protiv sebe. Jer, željela mu je obaviti ruke oko vrata i čvrsto ga stisnuti, ponovno osjetiti ushićenje njegova zagrljaja. Ali ovo nije bio zagrljaj, nego uvreda. Svim se snagama borila kako bi oslobodila svoja usta. Kad joj je to uspjelo, zavukao je ruke u džepove traperica i podrugljivo se nasmiješio njezinu

? izrazu lica i rumenim usnama. -ivljam te, mama - otegnutim je glasom

30 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 31

2. poglavlje Caroline je zaprepašteno uzdahnula, a prsa su joj se uzdizala i spuštala od bijesa i poniženja. - Grozno je to što si rekao! Kako možeš biti tako odvratan? - Kako si se mogla udati za onog pokvarenog starca koji je slučajno moj otac? - Nije pokvaren. Meni je bio dobar. Njegov je smijeh podsjećao na kratak lavež. O, vidim kako ti je bio dobar. Svi ti biseri u tvojim ušima? Dijamanti na tvojoj ruci? Uspjela si u životu, je li, Caroline s rijeke? Sad živiš u Utočištu. Nisi li mi jednom rekla da bi dala sve na svijetu da živiš u ovakvoj kući? - Nagnuo se prema njoj i tiho zarežao: - Dopusti da pogađam što si dala mojem ocu prije nego te oženio. Snažno ga je pljusnula. To se dogodilo prije nego je dospjela procijeniti koliko je njezin čin mudar. U jednom je trenutku izgovarao uvrede,

11 ugom je njezin dlan ostavio trag na njegovu 11 Zapekla ju je šaka, a nadala se da i njega K* obraz. I >i I maknuo se, cinično se smiješeći, što ju je ?utilo više nego njegove ponižavajuće riječi. I obzira što sam mu dala, to je sigurno više • moga što si mu ti pružao proteklih dvanaest ?ina. Bio je nesretan dok je sam živio u ovoj lci, čeznući za tobom. I Opet se nasmijao. - Čeznući? Ta ti je dobra, ? roline. Čeznući. - Savio je jedno koljeno tako | je težinu prebacio na drugu nogu i zauzeo aroitni položaj. Prekrižio je ruke na prsima i Jkrivio glavu. - Zašto mi je tako teško zamisliti moj otac za bilo čim čezne? Osobito za lom. - Sigurna sam da te želio ovdje. - Bilo mu je jednako drago kad me se riješio |o i meni kad sam se riješio njega - grubo je ;kao. - Poštedi me takvih sentimentalnih glupo-li. Ako imaš takvo mišljenje o Roscoeu, uvjera-\,im te, samo ti se učinilo. - Ne znam zbog čega ste se posvađali, ali on ljc sad bolestan, Rink. Umire. Molim te, nemoj loš više otežavati situaciju. - Čija je bila ideja da se mene obavijesti, I tvoja ili Grangerova? - Roscoeova. - To je Granger rekao, ali ja ne vjerujem. - To je istina. - 32 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 33

- Onda sigurno ima neki skriveni motiv. - Roscoe želi vidjeti sina prije nego umre! -uzvknula je. - To je dovoljan motiv. - Ako je u pitanju Roscoe, onda nije. On je prepredeni, lukavi gad, te ako me

pozvao ovamo da bih ga gledao kako umire, vjeruj mi, ima neki razlog. - Ne bi smio sa mnom ovako razgovarati o njemu. On je moj muž. - To je tvoj problem. - Caroline? Tko je - O, moj Bože. Rink! - Haney je izjurila na verandu i stegnula Rinka u zagrljaj koji bi manje snažnog čovjeka ostavio bez zraka. On je nju jednako snažno zagrljio. Suze su se pojavile u Carolineinim očima dok je gledala kako s njegova lica nestaje gorčina i podrugljivost, a zamjenjuje ga širok smiješak čiste radosti. Njegove su zlatne oči blistale od sreće. - Haney! Bože, kako si mi nedostajala. - Mogao si češće pisati - šmrncnula je, uspravila se i pokušala izgledati uvrijeđeno. - Ispričavam se - ponizno je rekao, premda su mu oči bile jednako nestašne kao i svaki put kad ga je domaćica uhvatila s rukom u staklenci za kekse. Uvijek se izvukao sa svakom svojom nepodopštinom. Kao i sada. - Vidim da si upoznao Caroline - reče Haney, ozareno ih gledajući. - O, da. Upoznao sam Caroline. Baš smo se počeli upoznavati. Domaćici je promaknuo pogled što ga je ? bacio Caroline. - Nisi se dobro hranio, to Melitu. Zараđuješ punom parom, cijelo vrijeme I tvoje lice pojavljuje u novinama, a ipak izgledis kao da nikad ne pojedеш pošten obrok. Pa, ude, uđi. Podgrijala sam večeru za tebe. - I napravila pitu od peka oraha. Čak se i Dulje osjeća miris - zadirkivao ju je i poveo ?mira. - Nisam je ispekla posebno za tebe. - Ma daj, Haney. Oboje znamo kako stoje •ari. - Isto tako, sasvim je slučajno da smo za pečeni imali piletinu s varivom od* bamije. Nakon što se Caroline uselila u Utočište kao Bova gospodarica, tjednima se osjećala kao posje-nielj koji zapravo ne pripada ovamo. No mjeseci MI prolazili. Laura Jane ju je prihvatila kao prijati ljicu. Haney ju je zavaljela. No sada, dok je gledala Rinka u njegovu domu, slušala zvuk njegovih koraka po starim podovima od tvrdih dasaka, Caroline se ponovno osjećala poput uljeza. Rink pripada ovamo. Ona ne pripada. Kad je ušla u kuhinju za njima, Haney je već smjestila Rinka za veliki okrugli stol od hrasto-vine i pred njega stavila krcati tanjur jela. Promatrao je prostoriju. - Ništa se nije promijenilo -toplo je rekao. 34 Sandra Brown - Prije dvije godine dala sam ličiti kuhinju rekla mu je Haney. - No rekla sam gospodinu Lancasteru da ne želim mijenjati boju. Željela sam da sve ostane isto za onaj dan kad se ti budeš vratio kući. Rink je progutao slinu i poigravao se hranom na tanjuru. - Nisam došao kući zauvijek,

Haney. Samo dok tata... dok se situacija ne sredi. Hanevne su se marljive ruke zaustavile usred posla. Pogledala ga je kao da je još uvijek dječak pod njezinim nadzorom. - Neću da ponovno pobjegnem, Rink. Ovdje ti je mjesto. Kratko je pogledao Caroline, a zatim opet svoj tanjur. - Ovdje više nema ničega za mene - ljutito je rekao prije nego je gurnuo još jedan zalogaj u usta. - O, da, ima... Laura Jane - tiho ga je podsjetila Caroline. Nije željela oklijevati kraj vrata, pa se prisilila da uđe u kuhinju. Nije htjela Rinku pokazati da se zbog njegove nazočnosti u vlastitoj kući osjeća nelagodno. Još nije bila Ros-coeova udovica, a kao njegova žena svakako ima pravo biti ovdje. Pošla je do hladnjaka i natočila si još jednu čašu ledenog čaja, što ga zapravo nije željela. - Blažena bila, Rink - dometnula je Haney dok je brisala već ionako blistavu čašu. - Svaki dan prije mene dođe do poštanskog sandučića, tražeći pismo od tebe. Zbog nje nisi smio toliko

35 Gorkoslatka kiša u. bez obzira na svađu između tebe i tvo-?H late. Najgore mi je bilo zbog nje. Je li ona BroV Jest, jest. Lijepa kao slika. Nisam na to mislio. I laney je bučno spustila čašu na pult. - Znam i<> si mislio - ukočeno je rekla. - I da, dobro 1'ci načinu na koji si se u svojim pismima kilivao o njoj, znam da nemaš pojma kakva Ispravo Laura Jane, Rink. Možda nije spona učiti iz knjiga, ali za neke je stvari ?na pametna. Nisi ostao ovdje da bi pazio Biju, ali posesivan si poput medvjedice sa (kt)im mladunčetom. Pazi se. Ona je sad odrasla Hia i možda joj se neće previše svidjeti ako se Hna njoj budeš ponašao kao da se svaki čas slomiti. Ona je prelijepa mlada žena. Kad ?ljudi imali priliku upoznati je, malo bi tko lio da je drukčija. - Ali jest - ustrajno će on. - Nije baš toliko drukčija - reče Caroline. -fcčno zna što se događa u svijetu, ali njezine li emocije krhke. Više me zabrinjava njezina ?njivost nego mentalna ograničenja. Ako je ra-pcara netko koga voli, možda se nikad ne bi Boravila. Netremice ju je promatrao dok je platnenim ti brusom brisao usta. Bacio ga je na stol i odgur 36

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 37

nuo stolicu. - Hvala na propovijedi, sestro Caro-line. Nastojat ću to upamtiti. - Nisam željela reći - Naravno da jesi - obrecnuo se i posegnuo za lončićem s kavom, te natočio tekućinu u šalicu. - Rink

Lancaster, nemaš razloga tako napadati Caroline. - Haney je šokirala očita antipatija između njih dvoje. Upoznali su se tek prije pet minuta, a iskre su letjele kad god bi se pogledali. Rinku se očito nije svidjelo što je njegov tata oženio tako mladu ženu. Ali nije ga bilo dvanaest godina. Sto bi njemu mogao značiti Roscoeov brak? Osim ako to nema nekakve veze s Utočištem. - Gdje ti je pristojnost kojoj smo te učile tvoja mama i ja? Imaj na umu da je Caroline žena tvojeg oca i kao takva zaslužuje tvoje poštovanje. Rink je još uvijek gledao Caroline, a sad se podrugljivo nasmiješio. - Moja maćeha. Neprestano to zaboravljam. - Dolazi Laura Jane - reče Haney, zabrinuto ih pogledavajući. - Nemoj je uzrujati, Rink. Danas je već doživjela jedan šok, i dobro ga je podnijela. Tihi glas Laure Jane čuo se ispred vrata prije nego ih je otvorila. Ukočila se, a njezino se vitko tijelo doimalo poput grčkoga kipa kad se pri pogledu na brata zaustavila na vratima. Na trenutak je njezino lice ostalo prazno, a tada je počelo li sjaj se proširio na njezine oči, preko nje, te postao najblistaviji smiješak. - Rink fcnula je. Išla se na njega, mršavim ga rukama obujala i oko vrata i zagnjurivši lice u ovratnik njekošulje. Zagrlio ju je i njehao naprijed?ag, čvrsto je privinuvši uza se. Zatvorio je i kiiko bi sakrio emocije koje su ga preplavile. Laura Jane se prva povukla. Krvkim, gotovo prstima istraživala je bratovo lice, njegovu mi ramena, kao da se željela uvjeriti da je ova ovdje. Tako si visok - primijetila je. - I snažan. - Inu jala se, uhvativši ga za mišiće nadlaktica. Ili si prekrasna i tako odrasla. - Obuhvatio je pogledom, prelijepu nježnu mladu ženu. Iim su se oboje počeli smijati od istinske rado-ito su opet zajedno. Ponovno su se zagrlili. - Tata će umrijeti, Rink - ozbiljnim je glasom i i i Laura Jane kad su se opet odvojili. - Je li ti iroline rekla? , - Da - tiho je odgovorio i prstom prešao duž i vine brade. - Ali sad si ti ovdje. I Haney, i Caroline, i cve... O, nebesa! Zaboravila sam vas upoznati. Okrenula se prema upravitelju konjušnice koji je dopratio do kuće, a sad je stajao tik do 'ažnjeg ulaza. Laura Jane ga je uhvatila za ku i povukla naprijed. - Steve Bishop, ovo je nj brat Rink. 38 Sandra Brown Steve je morao osloboditi prste iz stiska Laure Jane kako bi se rukovao s Rinkom koji je opreznim očima zurio u njega. - Gospodine Lancaster, drago mi je. - Zovite me Rink - rekao je i čvrstim se stiskom rukovao sa Steveom. - Koliko dugo radite ovdje? - Malo više od godinu dana.

Rink je pogledao sestru, a zatim opet upravitelja konjušnice. - Laura Jane vas je spominjala u svojim pismima. - Jedna je kobila jučer dobila ždrijebe, Rink - uzbuđeno ga je obavijestila Laura Jane. - Steve joj je pomogao. - A sad se moram vratiti k njima - reče Steve. - Zašto ne ostaneš i pojedješ komad pite s nama? - ponudi mu Haney. Pogledao je Rinka, a zatim skrenuo pogled u stranu. - Ne, hvala. Moram pogledati onu ždre-bicu. - Doći ću i pogledati je ujutro, Steve. Je li to u redu? - Pitala je Laura Jane, opet ga uhvativši za ruku. - Naravno - blago je rekao, smiješeći se njezinu bezazlenu licu. - Nedostajala bi joj kad je ne bi došla posjetiti. Izvukao je ruku iz njezine i pošao prema stražnjim vratima. - Laku noć, Steve - dovikne mu Laura Jane.

Gorkoslatka kiša 39 Laku noć, Laura Jane - odgovorio je. mi je dotaknuo obod svojeg slamnatog kau-?skog šešira, pozdravljajući sve ostale, i otišao mrak, lagano šepajući. i Rink je zurio za njim, oslonivši se na dovra-K. Haney se uzvrpoljila po kuhinji i narezala Nrlikodušne porcije pite od peka oraha, te na pki komad stavila sladoled od vanilije. - Ja ne bih, hvala, Haney - reče Caroline. ? ajičkom je oka vidjela kako se Rink okrenuo ?Kigledao prema njoj. - Ovo je bio dug dan. ?islam da ću poći gore. - Trebaš li nešto? - zabrinuto upita Haney. Dobro se naspavati - reče Caroline. ?iignula se prema Lauri Jane i lagano je polju-IMI.I u obraz. - Laku noć. Sutra ćemo poći u bolni, u. pa ćeš vidjeti oca. - Da, voljela bih. Laku noć. Nije li divno da : Rink kod kuće, Caroline? - Da, jest. - Caroline se uspravila i susrela Rinkov pogled. - Haney ti je pripremila sobu. Laku noć, Rink. Prije nego je dospio odgovoriti, ona je već i išla, zaputivši se kroz blagovaonicu i uza stube. Ioravak u istoj prostoriji s njim bio je previše i nju. Osim toga, on, Laura Jane i Haney, koja im je bila majka nakon što je Marlena umrla, zaslužuju malo vremena za sebe. Njezine korake na katu prigušivao je orijentalni sag što se pružao cijelom dužinom hodnika. 40 Sandra Brown U njezinoj su spavaćoj sobi dvije noćne lampe širile blagu svjetlost. Jednu je ugasila. Večeras joj je godio mrak, kao da skriva ono što čovjek ne želi vidjeti, o čemu ne želi razmišljati. Prišla je širokom prozoru s kojeg se pružao pogled na stražnji dio imanja Utočišta, te niz travnatu padinu do riječnoga kanala. Na nebu se nalazio polumjesec, a njegov se odraz vidio u vodi u daljini. Sve je izgledalo tako spokojno.

Caroline je bila sve, samo ne spokojna. Danas je doživjela tri šoka. Saznala je da će njezin muž umrijeti. Vidjela je da su Steveovi osjećaji prema Lauri Jane nešto više od prijateljstva ili čak suosjećanja. I Rink je došao kući. Duboko udahnuvši, odmaknula se od prozora i počela se razodijevati. Napunila je kadu toplom vodom, s olakšanjem se spustila u mirisnu pjenu i zatvorila oči. Tek si je tada dopustila suze. Zbog Roscoea. Frustrirale su ga smetnje, ali je tvrdoglavo odbijao poći k liječniku. Muškarac njegove vitalnosti nije mogao tolerirati bolest. Možda je bolje da će brzo biti kraj. Bilo bi neljudski kad bi čovjek Roscoeova duha i ambicija morao mjesecima beskorisno ležati i propadati u bolničkom krevetu. Dugo je ležala u kadi, sve dok njezine suze nisu presahnule i voda se ohladila. Pripremila se za spavanje. Kuća je utihnula. Kad se na njezinim vratima začulo lagano kucanje, baš kad je

Gorkoslatka kiša 41 idmicala pokrivače na krevetu, trgnula se od l/IH nadenja. Tek malo odškrinuvši vrata, virnula je u ?aćan, tihi hodnik. - Što želiš? - Razgovarati s tobom. Rink je gurnuo vrata i ušao. Osim ako nije ?ljela napraviti scenu, morala ga je pustiti Unuira i zatvoriti vrata za njim. Zaustavio se u ?dini sobe i polako se okrenuo oko sebe, proltrajući prostoriju i namještaj. Prišao je pro?ru i rukom pošao niz draperije, kao da se prijcća kakve su bile prije mnogo godina. Zagledao ? u predmete na antiknom toaletnom stoliću. ?Urio je u svoj odraz u koso postavljenom |rc;i l u iznad stolića. Je li tražio dječaka kakav l nekoć bio? - Ovo je bila soba moje majke - na koncu je ?kao. Caroline je sklopila ruke na struku, osjetivši uko su joj dlanovi vlažni. - Da, znam. To je Kpa soba. Jedna od meni najdražih u kući. - Pristaje ti - rekao je, proučavajući njezin Hraz iza svojega u zrcalu. - Baš kao što je i ?oj pristajala. To je potpuno ženstvena soba. Dok je uporno zurio u nju, Caroline je »stala neugodno svjesna svoje odjeće. Spavaćica l ogrtač nisu bili prikladni za gorući Rinkov ?ogled. Bila je svjesna svoje nagosti ispod toga, lremda je bila pokrivena od prsa do nožnih

. . Dl trt««" *naKadjojie^»°»* *.! ovu spavaću« * ' nita<1 «.,e » , ? """,;,,i mkad »je o,>o,uo »" ^ , ,nc - pohite se C*** ,,o voli Lauru Jane Pnajbol)lffl za , k ,e Snio ono slo je f ioS emienije nego ,e nasnujao,)"» ,jvi;ek eim Wn°"nZ dobar je u>°»eUV' »arolme se v kreVetu i s)ew ? fcs*:Crt s?o l- ° ^UaoTe, uzdigavsi obrvu. ?cdno*? P nestala

"^o^rr^»- *fU - ** 'et* otad ga > Trbuh mu je i saa 42 Sandra Brown prstiju. Najviše ju je smućivala spoznaja da i Rink to zna. Njegov se istraživački pogled naglašeno zaustavljao na njezinim dojnama, na struku, ispod struka. Kao da odgovaraju na neki bezglasni poziv, te su se erogene zone probudile i oživjele. Bradavice su joj se ukrutile. Njezina je ženstvenost procvjetala. Caroline ih je proklinjala, proklinjala je sebe, a ipak nije mogla zaustaviti strujanje uzbuđenja što se širilo njezinim tijelom pri svakom pogledu tih tamnih zlatnih očiju. U ruci je držao čašu viskija, te je popio gutljaj. Uživao je u okusu dok je piće poput svilenkaste vatre klizilo niz njegovo grlo i u želudac. - Tata još uvijek voli skupi viski - primijetio je. - I zgodne žene. Izgledaš veoma zgodno u ovoj sobi, Caroline, dok ti ta svjetlost obasjava kosu. - Još ju je jednom dobro odmjerio u zrcalu, a zatim se okrenuo na drugu stranu. Prišao je ležaljci u kutu sobe i ondje se ispružio. Napravljena je za mnogo nježniju osobu no što je Rink. Čizme su mu visjele preko ruba. Čašu je stavio na trbuh, pridržavajući je jednom rukom, a drugu je stavio ispod glave. Promatrao je Caroline poput ptice grabljivice. Nervozno je stajala na istome mjestu kao i kad je ušao u sobu. - Majka i tata nikad nisu dijelili ovu spavaću sobu - lijeno je rekao, ali time nije zavarao Caroline. Rink nikad nije govorio nešto samo radi razgovora. - Sjećam se, kao da je to bilo jučer,

Gorkoslatka kiša 43 Onoga dana kad joj je rekao neka se ne trudi vraćati u njegovu spavaću sobu nakon rođenja Laure bne. Majka je satima plakala. Više nikad nije s Mom spavao. - Popio je malo viskija i promuklo nasmijao. - Mislim da joj nikad nije oprostio ?a Lauru Jane. - On voli Lauru Jane - pobunila se Caroline. » I uvijek je činio ono što je smatrao najboljim za Ponovno se nasmijao, još ciničnije nego fcnije. - O, da, dobar je u tome. Uvijek čini fto što smatra dobrim za nekoga. Caroline se pomaknula, prisilivši se na to Ljagom volje. Prišla je krevetu i sjela na rub, Irstima se poigravajući pojasom kućnog ogrtača. Jesi li o tome želio razgovarati sa mnom? - O muževima i ženama koji spavaju lajedno? - pitao je, uzdigavši obrvu. - Ili o I auri Jane? Namjerno ju je provocirao. Kamo je nestala Iva ona dragost? Sva ona nježnost što ju je pokazivao kad su se potajno sastajali i povjerali se fcdno drugome? On je čovjek kojeg ne poznaje, I ipak joj je veoma poznat. Košulja mu je bila raskopčana i

otvorena. Prsa su mu se dizala i spuštala sa svakim dahom. Sjećala se kako je izgledao kad ga je prvi put vidjela, kad se riječna voda slijevala niz ta mišićava prsa i slijepila mu tamnu kosu. Trbuh mu je i sad bio jednako tvrd i ravan, s 44 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 45

kvrgavim mišićima. Crna traka od dlačica dijelila ga je na dvije savršene polovice i nestajala u pojasu njegovih traperica. Iza šlica tijesnih traperica jasno se nazirala njegova muškost. Caroline je smučeno zatreptala i pogledala u stranu. - Zašto sa mnom želiš o bilo čemu od toga razgovarati? Ne želim se upletati u prepirku između tebe i tvog oca. To mu se činilo veoma smiješnim, pa se dugo tiho smijao dok je ležerno ispijao svoj viski. Tada je ustao s ležaljke i pošao prema njoj. Jedina upaljena lampa stvarala je sjenke na njegovu tamnom licu. Doimao se sotonski, opasno i nedopustivo privlačno dok je ondje stajao, nadvivši se nadnjom. Stajao joj je tako blizu da su njegova koljena gotovo dodirivala njezina. Svim je silama nastojala da od straha ne ustukne pred njim. Ne od straha pred onim što bi joj mogao učiniti, nego se bojala svoje reakcije ako on to učini. - Ujutro će mi trebati automobil. Došao sam pitati mogu li uzeti tvoj. - Naravno - rekla je i odahnula od olakšanja. - Dat ću ti ključeve. - Ustala je s kreveta, nastojeći da ga ne dotakne. No dok se gurala kraj njega, u jednom je trenutku svojim bedrom okrnula njegovo i osjetila kako se tvrdi mišići stežu. Brzo se odmaknula i prišla toaletnom stoliću gdje se nalazila njezina torbica. Drhtavim je prstima ktražila ključeve, napokon ih izvadila i spustila m u njegov dlan. - Kamo ideš ujutro? - Želim razgovarati s liječnikom prije nego riđim oca. Vratit ću se sredinom jutra i odvesti i Lauru Jane u bolnicu, ako želiš. - Da, to će biti u redu. Rano ujutro moram nešto obaviti. - Nešto u vezi s čišćenjem pamuka? - Da. Vodim knjigovodstvo. - To mi je Granger rekao. Kaže da si za tatu Hitala nezamjenjiva prije nego si se udala za .1. - Prišao je korak bliže. Dah mu je bio Hpao i mirisao je po skupom viskiju. - Granger često pretjeruje sa svojim komplimentima. - Pokušala se maknuti u stranu, ali je on također koraknuo na istu stranu. Zapravo, mczin pokušaj izbjegavanja samo ih je još više fcribližio. - Sumnjam. Kladam se da si na mnoge načine ?ostala nezamjenjiva za tatu, zar ne? Oči su joj bljesnule kad ga je ljutito pogle-?ala. - Zašto uporno izgovaraš te podmukle alu-Kjc,

Rink? - Jer me baš zabavlja kad te naljutim, eto tašto. Caroline, tako mlada, tako slatka, tako . edna, tako... čista. - Posljednju je riječ izgovorio s krajnjim sarkazmom. Podigla je ruku, ali ju je zgrabio i savio je iza bije, privukavši je uza se. Njezine su se dojke sti-Miule uz njegova tvrda prsa. Bosim je prstima

46 Sandra Brown udarila o njegove čizme. Njegovo se lice primaknuto na nekoliko centimetara od njezina. Kad je progovorio, svaku je riječ procijedio kroza stisnute zube. - Jednom sam ti to dopustio, ali ako me ikad ponovno pljusneš, istinski ćeš požaliti. - Što bi učinio? Vratio mi pljusku? Zlobno se nasmiješio. - O, ne. Ne bih se tako osvetio. Učinio bih nešto što ti se uopće ne bi svidjelo. - Privukao ju je čvršće uza se, pa je osjetila kako je uzbuđen i shvatila što želi reći. Još joj je više primaknuo glavu. - Ili bi ti se veoma svidjelo, Caroline? Hmm? - Na truhu je osjetila pritisak kopče njegova pojasa. - Možda si za sve ostale žena Roscoea Lancastera, ali za mene si još uvijek Caroline Davvson, djevojka koja ljeti hoda šumom na putu za posao... a mene polako dovodi do ludila. Caroline je zurila u njega. Lice joj se doimalo prkosnim. Oči su joj bile tamne, poput olujnog oblaka koji dolazi iz zaljeva, a sa sobom donosi kišu, vjetar i munje. Kosa za koju joj je ranije udijelio kompliment odmaknula se s njezina lica i spuštala se niz leđa poput raskošnog slapa. -Onda se ipak sjećaš, Rink. Pitala sam se imaš li uopće kakvih uspomena. Rinkove su se oči na trenutak raširile, a zatim su se naglo suzile. Vrućim su pogledom prelazile njezinim licem, dugo se zadržavši na ustima, kliznule su niz grlo do njezinih dojki,

Gorkoslatka kiša 47 ku|, su se nadimale ispod ogrtača, a zatim su se vratile. U tim je očima bilo bure, znaka da ? u njemu vodi žestoka bitka. - Da - promuklo je rekao. - Da, prokletstvo. i ni se. Tako ju je naglo pustio da se zanižela i tla se uhvatiti za toaletni stolić. Kad je uspo-ila ravnotežu, on je već ljutitim koracima o iz sobe. Prokletstvo! Volio bi da se ne sjeća. Kad se vratio u svoju sobu, skinuo je košulju, Biova napunio čašu iz boce što ju je uzeo iz ?marića u očevoj radnoj sobi i bacio se u ?Znati naslonjač koji je uvijek stajao kraj prolom. Popio je gutljaj viskija, ali mu više nije Irijao, pa ga je s gnušanjem odložio. Sagnuo se lizuo čizme, spustivši ih na sag. Naslonivši se, spustio je glavu na mekani Ustuk naslonjača i dopustio mislima da se vrata Unatrag, do onog ljetnog dana kad mu je dodijala Čistionica

pamuka, očevi prigovori i sparina Mis-lissippija. Otišao je do rijeke, skinuo se i bacio u M.ulu vodu. Tek kad je izišao, osušio se i navukao traperice, tek ju je tada opazio... - Bože Svemogući! - uzviknuo je Rink. Prsti MI mu se zaplitali dok je nastojao što brže zatvonii patentni zatvarač na trapericama. - Koliko 48 Sandra Brown već dugo stojiš ovdje? - Gotovo se glasno nasmijao kad je vidio njezin izraz lica. Ako se on iznenadio pri pogledu na nju, djevojka je bila paralizirana kad je vidjela njega. Mislio je da neće odgovoriti, ali je tada promucala: - Ja... tek sam stigla. - Pa, bolje da je tako, jer sam se kupao gol. Da si došla malo ranije, oboma bi bilo neugodno. Njegov je smiješak bio širok i samouvjeren, kao i poprilično tašt. Ona se još uvijek tresla u svojim kratkim čarapama i jeftinim mokasin-kama, ali se uspjela plaho nasmiješiti. - Nadam se da vam nisam smetala - rekla je. Njezina ga je pristojnost, u danim okolnostima, zabavljala. - Ne. Završio sam. Bilo je tako vruće. Morao sam malo plivati. - Da, vruće je. Zato sam hodala ovuda, kraj kanala. Svježije je nego na cesti. Od samog je početka pobudila njegovu znatiželju. Nije bila samo izrazito lijepa djevojka, već i nekako drukčija. Na sebi je imala pamučnu suknju, čistu i izglačanu, ali staromodnu. Njezina bijela pamučna bluza mirisala je na sapun i štirku, a ne na Youth Dew, miris što su ga ovih dana, izgleda, rabile sve djevojke. Ispod bluze nazirali su se obrisi bijeloga grudnjaka, koji ju je zasigurno veoma stiskao. Većina djevojaka koje je poznavao nosile su seksi push-up grudnjake, čija je jedina svrha bila izluđivanje momaka s kojima su izlazile.

Gorkoslatka kiša 49 Silom je skrenuo pogled s njezinih prsa, imivši se jer ju je proučavao kao i sve žene je sretao. Ona je bila tek dijete. Petnaest? icst? Najviše toliko. I još uvijek se činilo .i se boji. Ali, Bože, kakva ljepotica. Čista koža; oči «>i> magle što se prostire nisko iznad močvarnih va rijeke; lijepo, vitko tijelo obdareno mekomu i koja je posve ženstvena. Tamna joj je kosa ila poput poliranog mahagonija. Kad god je larac pomaknuo grane stabala iznad nje, Bke sunca stvarale su vatru u teškim prameno-\ ima. [- Kamo ideš? - U grad. Radim u Woolworthu. Nije poznavao niti jednu djevojku koja tijekom ljeta doista radi. Većina se izležavala kraj ?zena, privatnih ili javnih, kružila glavnom Hicom dok ne bi opazila nekog poznatog i organizirala večernje zabave. - Ja sam Rink Lancaster.

Neobično ga je gledala, pa mu je palo na pamet da je tako fascinirana jer je još uvijek napola odjeven. Borila se protiv svoje radoznalosti, ali oči su joj neprestano skretale prema nje-i'uvim prsima, trbuhu i još uvijek nezakopčanom lojasu traperica. Inače bi samouvjereno zaključio >I.i će to biti lako osvajanje. Takvo bi promatrali je shvatio kao objavu da je žena voljna i 50 Sandra Brown dostupna. Ali nedužnost u djevojinim očima iritantno ga je smućivala. Kako su se njezine oči stalno vraćale na njegov šlic, Rink je ozlojeđeno shvatio da ga neželjeno spolno uzbuđenje povećava. Nastojeći se ponašati korektno, koraknuo je naprijed i pružio joj ruku. Na trenutak je ustuknula, a zatim sramežljivo prihvatila njegovu ruku. - Caroline Dawson - drhtavo je rekla, podigavši pogled do njegovih očiju. Zurili su jedno u drugo. Vrijeme je prolazilo, kukci su zujali oko njihovih glava, visoko na nebu letio je avion, a voda kanala zapljuskivala je mahovinom pokrivenne stijene uz obalu. Prošli su dugi trenuci prije nego su se pomaknuli i prekinuli stisak ruku. - Dawson? - na koncu je rekao Rink, pitajući se zašto mu glas zvuči kao prije deset godina kad se 'mijenjao'. - Kći Petea Dawsona? Spustila je pogled na tlo i ramena su joj se skupila. Prokletstvo! Zašto je pitao tonom tako ispunjenim nevjericom? Svi su poznavali Petea Davvsona. Po cijele se dane kockao u biljarni-cama, prošeci novac od svakoga tko je bio dovoljno glup da stane i razgovara s njim, sve dok ne bi skupio dovoljno da kupi bocu jeftinog viskija kako bi izdržao do sljedećega dana. - Da - tiho je rekla. Zatim je, lagano drhteći

Gorkoslatka kiša 51 Kuligavši glavu s ponosom od čega je Rink u lima osjetio toplinu i punoću, rekla: - Moram ti. inače ću zakasniti na posao. - Drago mi je da smo se upoznali. I meni je drago. Čuvajte se dok prolazite šumom. - Nasmi-- Što je smiješno? ? To što mi govorite da se čuvam, a vi ste Uočas ondje plivali. - Pokazala je kanal. - Tu inoglo biti otrovnih močvarnih zmija i Bog .1 čega još. Zašto niste otišli na bazen u gradu? Slegnuo je ramenima. - Bilo mi je vruće. Doista mu je bilo vruće. Bože, kako mu je »i vruće. Kad se nasmijala, zabacila je glavu, lczin je vrat izgledao bijel, ranjiv i primamljiv. m joj je svjetlucala po vratu i ramenima. Herdžent i štirka počeli su mirisati ljepše od b kojeg otmjenog parfema s kojim je njegov ? ikada došao u kontakt. Tako se lijepo BBO S čistim svježim

mirisom njezine kože. c/in smijeh, pomalo promukao i iskren, imao se poput nečeg živog što je ispružilo ku i pomilovalo ga. Milovalo ga je baš ondje je je istodobno godilo i boljelo. Da, bilo mu je vruće. Izgarao je od vrućine. -id završavaš s poslom? - Pitanjem je jednako icnadio sebe kao i nju. - U devet sati. - Oprezno se počela povlačiti.

©TSđska knfižnfc*

52 Sandra Brown - Kad se spusti mrak? Vraćaš se kući po mraku? - Da. Ali tada ne idem kroz šumu. Samo danju. Razmislio je o tome. Ovakvu djevojku još nikad nije upoznao, ni ovdje u Winstonvilleu ni bilo gdje drugdje. - Zakasnit ću na posao - ponovila je i koraknula još malo unazad, premda je i kod nje osjetio neodređenu nevoljkost da ode. - Da, svakako. Nemoj zakasniti. Vidimo se, Caroline. - Zbogom, Rink. U tom je oproštaju rečeno više od onoga što je samo izgovoreno. On je računao na to da će se ponovno sresti. Ona je mislila da neće. Vratio se do svojeg kabrioleta i skočio na sjedalo, ne otvarajući vrata. U rekordnom je vremenu stigao do Utočišta i odmah otišao u svoju sobu, preskačući po dvije stube odjednom, i... Sada, kao i tada, glavom su mu se vrtjele misli o Caroline. Vidio je sebe kako ulazi baš u tu istu sobu onog ljetnog poslijepodneva prije dvanaest godina. Bacio je odjeću na pod i skljo-kao se u ovaj isti naslonjač. U istom je mrzovoljnom položaju sjedio tada kao i danas, ista mu je

Gorkoslatka kiša 53 ispunjavala misli. Još uvijek je zagonetka, ?I uvijek neshvatljiva, nezaboravna i neodoljiva. I sada, jednako kao i tada, znao je da bez u a što bi mogao učiniti, ima veoma malo u.ul. da će ublažiti svoju bolnu, silnu žudnju.

54

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 55

>*\$ Bilo je rano kad se probudila. Nadala se da će dulje spavati, da će odgoditi buđenje i suočavanje s krizom Roscoeove bolesti i Rinkova povratka u Winstonville. Čula je kako se u prizemlju tiho otvaraju i zatvaraju vrata. Odbacivši pokrivače, izišla je na hodnik i zatim do ograde na balkonu prvoga kata. Sunce se još nije pojavilo iznad krošnji stabala, premda je ružičasti sjaj obojio nebo na istoku. Jedna zvijezda i polumjesec još uvijek su sjali na nebu boje cinobera. Maglica se u dugačkim pramenovima uzdizala s rosne

trave. Ovo će biti još jeda% vlažan dan. Ispod nje je Rink sišao s trijema. Zadržao se na donjoj stubi i zagledao u krajolik što ga je volio. Ova mu je zemlja bila važna kao i disanje. Zalio ga je zbog svih onih godina koliko je samog sebe protjerao iz doma koji je volio.

Polako se zaputio prema automobilu parkirani ispred kuće. Na sebi je imao traperice i isku jaknu, pretencioznu kombinaciju za ine kauboje, ali pravu za njega. Traperice i bile moderno isprane, ali savršeno izglaçane. 11 ne je gledala kako iz prednjeg džepa vadi eve automobila. (Mvorio je vrata vozila. Tada ju je opazio stoji na balkonu i promatra ga. Oslonivši kom na krov automobila, zagledao se u nju. Stajala je posve nepomično, ništa nije rekla, Hi)« ga pozdravila, osim očima. Zagledale su se ?gove i zadržale taj pogled. Dugo. Duge su ?nutke, na ružičasto-zlatnoj svjetlosti zore, riinli jedno u drugo. Magličasta jutarnja svjetlost ioy.\ ih je okruživala doimala se nadzemaljskom, ?ranvremenskom. U tom su bezglasnom tre?tku intimnosti mogli spustiti svoje štitove. Bogli su udovoljiti sebi. Na svijetu nije postojalo Hita drugo osim njih dvoje. Na koncu je, ne izgovorivši ni riječi, ušao u mtcoln i odvezao se. Caroline se potišteno vratila \ svoju sobu i odjenula se. Pogledala se u zrcalu i pitala: - Kako se to moglo dogoditi? ;; Jedini muškarac kojeg je ikad voljela, ili se karem približila tomu da ga voli, bio je Rink I incaster. Kratko su vrijeme dijelili nešto >sebno i rijetko. Barem je za nju tako bilo. opustila si je sanjati o tome da bi i nevjerojatno moglo biti moguće. Vjerovala je sve što joj je

56

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 57

onog ljeta govorio. Njegove riječi ništa nisu značile. Za njega je bila samo nešto novo, ništa više. Sad je, nekim čudnim hrom sudbine, udana za njegova oca. Njegova oca! Kad ju je Roscoe zaprosio, činilo se da je to odgovor na sve njezine snove. Imat će ugled, novac. Ljudi koji su je uvijek svisoka gledali s poštovanjem će se odnositi prema njoj. Rink je otišao, bez namjere da se ikad vrati. Zašto nije pomislila da bi se mogao vratiti i pitala se kako bi se ona tada osjećala? Je li bila posve iskrena prema sebi? Je li se udala za Roscoea jer je željela Rinka učiniti ljubomornim, jer je htjela da mu bude žao što ju je napustio, a ne zato što je željela usrećiti Roscoea i

pomoći mu u poslu, i sprijateljiti se s Laurom Jane? Pokušava li se Rinku osvetiti zbog patnje kojoj ju je izložio kad je otišao? Je li se potajno nadala da će on čuti o braku, sjetiti se onog ljeta prije dvanaest godina i patiti? Tužno se nasmiješila svojem odrazu u zrcalu. - To ga samo zabavlja, Caroline. Zabavlja ga i gadi mu se. Haney je već bila u kuhinji kad je Caroline malo kasnije sišla i natočila si šalicu kave. - Dobro jutro. - Rano si ustala - primijeti domaćica preko ramena. - Moram pripremiti plaće, a želim to učiniti

1.1 im da mi ostatak dana bude slobodan. - Pijuc-i je kavu. - I ti si ustala ranije nego inače. - Želim pripremiti dobar doručak za Rinka. - On je već otišao, Haney. Naglo se okrenula i zagledala u Caroline. Vcc? - Da. Prije oko sat vremena. Haney je odmahнула glavom. - Ne jede kako Ircba. Ja se ovdje trudim napraviti mu njegov mi uljeni doručak, a on je zbrisao odavde prije lego sam imala priliku. Caroline ju je utješno potapšala po ruci. - Bašto ga ne pripremiš za Lauru Jane? Pozovi ?cvea da ga podijeli s njom. Sigurna sam da će HI i biti drago. - Dobro - progundala je. - Ali neće biti isto Bez Rinka. Ništa u ovoj kući nije bilo isto otkako k oženio onu curu i otišao iz grada. Haney u tome ima pravo, mislila je Caroline dok je hodala prema stražnjem dijelu kuće i ula-ili u Roscoeovu radnu sobu. S bolom u srcu sje-Eala se dana kad se Rink nije pojavio na njihovom dogovorenom sastanku. Nesretna, otišla je ii.i posao i ondje čula glasine o tome da će kink Lancaster oženiti Marilee George, jednu od djevojaka iz visokog društva Winstonvillea. (arolinein svijet više nikad nije bio isti. Hitro je obavljala knjigovodstvene poslove I uz prevelikog razmišljanja. Kad je nazvala 58 Sandra Brovvn

Gorkoslatka kiša

59

čistionicu pamuka, predradnik jutarnje smjene rekao joj je da sve teče bez problema. - Jedan se stroj ponaša tvrdoglavo, ali to vas ne mora zabrinjavati u ovakvim trenucima. - Računam na vas da ćete nastaviti s poslom kao da je sve u redu, Barnes. Sve dok je živ, Roscoe je još uvijek šef i ja ga o svemu izvještavam. - Da, gospođo - odgovorio je predradnik i spustio slušalicu. Bila je sigurna da je nekima od ljudi mrska pomisao da moraju naredbe primati od žene, osobito od kćeri starog Petea Dawsona. No ako je tako, nikad nisu glasno izrazili svoje osjećaje. Previše su se bojali Roscoea. Ali što

će se dogoditi kad njega više ne bude? - Problemi? Naglo je podigla glavu i ugledala Rinka naslonjenog na dovratnik. Shvatila je da je od zabrinutosti namrštila čelo, te ga je opustila. - Samo manji. Znaš kako je u čistionici. - Zapravo, ne znam. - Ušao je u sobu. Sport sku je jaknu držao prstom, obješenu preko ramena. Prva tri gumba njegove karirane košulje bila su raskopčana, razotkrivajući preplanuli vrat i tamne dlačice na prsima. - Otišao sam odavde prije nego sam imao posla s čistionicom pamuka. - Sad je već stigao do ruba pisaćeg stola. Nagnuo se sasvim preko stola, tako da

m 11 lice bude u razini s njezinim. - Zašto mi ne ^ftš kako je to, šefice? Obuzeo ju je bijes, pa je skočila na noge, Mgurnuvši unatrag stolicu na kotačićima. Zurili MI icdno u drugo poput protivnika u boksačkom Bgu koji čekaju znak za početak runde. - Rink, Haney me poslala po tebe. Doručak i spreman i želi da jedeš. - Laura Jane je radosno doskakutala u sobu i zagrlila brata. Dobro jutro. Caroline, moram i tebe dovesti. Maney je rekla da ne prihvaća isprike. Još je jedna svađa prekinuta prije no što je »počela, ali Rink je neće tek tako pustiti, pružio joj je ruku. - Caroline. - Nije imala drugog izbora, već mu je morala dati ruku i dopustiti da je povede oko stola. Nije joj pustio tuku sve dok nisu stigli do blagovaonice. Nije i'ilo važno što je i Lauru Jane držao za ruku. < aroline je osjećala kako je peče koža ondje |dje je njezin dlan doticao njegov, gdje je prstima posesivno obuhvatio njezine. Unatoč izvrsno pripremljenom jelu obrok nije protekao u ugodnom ozračju. Činilo se da Rink nije bio previše sretan kad je vidio da steve sjedi kraj Laure Jane. Steve se nelagodno ogledavao naokolo, kao da bi mu netko svakog trenutka mogao reći neka ode. Netrpeljivost između Rinka i Caroline bila je opipljiva, premda su se svim silama trudili da jedno prema drugome budu uljudni. Haney nije 60 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

61

mogla odgonetnuti u čemu je problem, pa je bila natmurena jer je napetost među njima uništavala sve njezine napore da ovo bude posebna dobrodošlica Rinku. - Zašto se svi ljute? - odjednom upita Laura Jane. Svi su je zabezeknuto pogledali. Ona je osobno bila sretna, uživajući u društvu voljenih ljudi. No bila je veoma pronicava, pa je osjetila antagonizam oko stola. Na koncu je Caroline

progovorila. - Svi smo samo zabrinuti zbog Roscoea - blago je rekla, posegnuvsu preko stola kako bi potapšala ruku mlade žene. - Ali Rink je ovdje. I Steve. - Podarila mu je pogled pun ljubavi. - Budimo svi sretni. Posramila ih je. Rink je prestao sumnjičavo zuriti u Stevea i uzrujavati se kad god bi on pogledao Lauru Jane. On i Caroline prestali su se ljutito pogledavati, a čak su se upustili u razgovor o mještanima koje je Rink davno poznao. Obavijestila ga je o tome tko se s kim oženio, tko se razveo, tko ima uspješan život, a tko nema. Kad su pojeli, Steve je ustao i zahvalio Haney, a potom se zaputio prema kuhinji. -Samo malo, Steve - reče Laura Jane. - Idem s tobom da vidim ždrebicu. - Idemo u bolnicu, Laura Jane - oštro će Rink.

- Ali želim vidjeti ždrijebe. Obećala sam \ cu da ću jutros doći u konjušnicu. Steve je smeteno prebacivao težinu s jedne u. i <1 rugu nogu. - Laura Jane, tvoj će tata biti raz-?Caran ako ga ne posjetiš. Ona ždrebica nikamo ih ide - blago reče. - Možeš je doći vidjeti drugi put. - Dobro, Steve - složila se. - Doći ću je vidjeti čim se vratim. Steve je kimnuo, ponovno zahvalio Haney i IM/o izišao. Nije pogledao Rinka prije nego je otišao. Caroline je žurno ustala. - Bit ću spremna za i u koliko minuta, Rink. Laura Jane, želiš li se osvježiti prije nego pođemo? - Valjda. Vratile su se u prizemlje nekoliko minuta kasnije. Rink ih je čekao u predvorju. Haney je stajala kraj njega i držala vazu tek ubranih ruža. - Haney želi poći za nama i tati odnijeti ruže. Zatim će se vratiti. Laura Jane, mogla bi poći s njom i držati vazu da se ruže ne prospu. - Ja ću poći s njom - brzo se ponudi Caro line. Rinkove su oči govorile da se ne slaže. - Želio bih putem razgovarati s tobom. -Zapovjednom joj je kretnjom otvorio vrata lin-colna, a Haney je sjela u karavan koji je pripadao Utočištu, ali je stavljen njoj na raspolaganje. - Jesi li jutros razgovarao s liječnikom? - 62 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 63

pitala je Caroline kako bi prekinula napetu tišinu. - Jesam. Rekao mi je isto što je rekao tebi i Grangeru. - Je li... je li rekao kad će - Može se dogoditi svakog trenutka. Stigli su do autoceste prema gradiću prije nego je Rink ponovno progovorio. - Tko je taj Steve? - Steve Bishop. - Caroline se automatski počela ponašati defenzivno. Mislila je da zna što slijedi, i da joj se to neće svidjeti. Rink je

razdraženo stisnuo usne. - Možeš li to malo detaljnije? - On je veteran iz rata u Vijetnamu. - Zar zato šepa? Ranjen je u ratu? - Ostao je bez lijeve potkoljenice. - Pogledala ga je dok je to govorila. Nastavio je zuriti kroz vjetrobran, ali je opazila da je čvršće stegnuo volan, a mišići na rukama su mu se napeli. Njegove su crte lica pokazivale željeznu volju i upornu odlučnost. I ponos. Tako mnogo ponosa. Znala je da želi da mu Steve bude antipatičan. Spoznaja da je invalid neće mu to olakšati. - Bio je ogorčen i mrzovoljan kad je dao molbu za posao. Vjerujem da je njegovo držanje bila obrambena mjera za slučaj da bude odbijen. Savjestan je, marljiv i pošten. - Ne sviđa mi kako je Laura Jane vezana uz njega.

- Zašto? - Zar to moraš pitati? - oštro će on, naglo je i k-davši. - To je nezdravo i opasno, eto zašto. Ona se nema razloga cijelo vrijeme motati oko M. i/enjenog muškarca. - Ne vidim ništa loše u tome. Ona je neu-il. uia žena. - I nedužna po pitanju seksa. Posve. Sumnjam da uopće zna po čemu se razlikuju kare i žene, i zašto. - Naravno da zna! - Dobro, onda je to samo još jedan razlog iise zašto ne bi trebala toliko vremena provoditi u njegovu društvu. Jer mogu jamčiti da on zna u ?mu je razlika. - Mislim da je on dobro društvo za nju. Lju-t'.i/an je i strpljiv. Bio je povrijeđen, i to ne samo ti/ički. Zna kako je biti otpadnik i osjećati se lođbačenim, što je Laura Jane uvijek bila. - Što ako iskoristi njezinu naklonost? Seksualno. - Ne bi to učinio. Rink prezirno puhne kroz nos. - Bi, nego kako. On je muškarac, a ona je lijepa žena. Prilike se same pružaju. - Ti bi trebao znati sve o tome, zar ne? Izgovorila je ljutite riječi prije nego se dospjela zaustaviti. Već su stigli do bolnice, pa je naglo skrenuo na parkirno mjesto i zakočio, a zatim se okrenuo prema njoj. Njegovo je lice

64 Sandra Brovvn

Gorkoslatka kiša 65

bilo jednako bijesno kao i njezino. Prišla je rubu vode, pa baš može i zaroniti. - Ti bi trebao znati sve o iskorištavanju nedužne djevojke, laganju, davanju obećanja što ih ne kaniš ispuniti. - Govoriš li o onom ljetu? - Da! Nikad nisam shvatila kako si mogao biti sa mnom na onaj način, a ipak napraviti dijete Marilee. Sigurno si se iscrpljivao. Ili sam ja samo bila zagrijavanje za tvoju veliku završnicu? Izgovorio je nekoliko psovki, a zatim otvorio vrata automobila, izišao i tresnuo vratima za sobom. Caroline je tek tada

vidjela da su Haney i Laura Jane već na ulazu u bolnicu i s iščekivanjem ih promatraju. Stisnula je šake i shvatila da su joj prsti ledeni, ali se snagom volje opustila kad joj je Rink otvorio vrata automobila. Uspjela je namjestiti bezizražajno lice dok su prolazili bolničkim predvorjem i ulazili u dizalo. Medicinska sestra na Roscoeovu odjelu rekla im je da smiju svi zajedno ući, pod uvjetom da se ne zadržavaju predugo. - Imao je tešku noć. Mnogo bolova - rekla im je žalosnim glasom. - Možda je bolje da ja uđem prva i kažem mu da ste ovdje - reče Caroline. Nitko se nije pobunio. Rink je bio ukočen i nekako dalek. Haney je bila neuobičajeno potištena. Laura

Jane je imala širom otvorene oči, a izgledala je kao da bi u svakom trenutku mogla pobjeći. Caroline je gurnula teška vrata i ušla u bolničku sobu. To je bila najveća, najskuplja soba s kupaonicom što ju je bolnica mogla ponuditi. Cvjetni aranžmani već su ukrašavali prozorsku dasku i stolić za televizor. Premda to nije voljela priznati, Roscoe nije bio omiljen među ljudima čije je živote doticao. Ali mnogi su ga poštivali ili su ga se bojali, o čemu je svjedočilo obilje poruka i cvijeća. Sad se nije doimao zastrašujućim kad je otvorio oči i ugledao je. Koža mu je bila sivkastožuta, nezdrava boja smrti. Tamni su podočnjaci okruživali njegove upale oči. Usne su mu bile plavkaste. Ali oči su mu bile jednako tamne i žive kao uvijek. - Dobro jutro. - Sagnula se nad njim, uzela ga za ruku i poljubila mu čelo. - Sestra kaže da si imao tešku noć. Jesi li uspio malo počinuti? - Nemoj se tako ponašati, Caroline. - Odgurnuo je njezinu ruku. - Imat ću cijelu prokletu vječnost za počivanje. - Soptavo se nasmijao. - Ili ću gorjeti, kako se sigurno neki nadaju. Jesi li sredila plaće? - Jesam - reče Caroline, odmaknuvši se i pragmatično prihvativši njegovo odbijanje njezine nježnosti. On je teško bolestan čovjek. Dopušteno mu je takvo ponašanje. - Jutros. 66 Sandra Brown Danas poslije podne odnijet ću čekove u čistionicu. - Dobro. Ne bih želio da pomisle da sam već mrtav. - Položio je ruku na trbuh i lecnuo se od bolova, žestoko psujući. Kad su se bolovi ublažili, Caroline blago upita: - Jesi li spreman za posjete? - Tko je tu? - Laura Jane i Haney. - Haney! Ta licemjerna kučka. Mrzila me od dana kad me prvi put ugledala. Mislila je da sam Marlenu oženio radi njezina novca i Utočišta. Okrivila me za Rinkov odlazak. Krivila me za svaku

prokletu stvar koja u toj obitelji nije bila u redu. Caroline ga je odlučila malo izazvati. - Zašto je nisi otpustio prije mnogo godina? Nasmijao se. - Jer se volim nadmudrivati s njom. Dobra vježba za moj um. Sad je došla šmrcati nad mojom samrtničkom posteljom. Ha! Caroline ga je i ranije znala vidjeti u takvom raspoloženju, ali je to uvijek ignorirala dok ne bi prošlo. Žalila je što je odlučio tako provesti njihove posljednje zajedničke dane. - Molim te, Roscoe. Nemoj se ljutiti. Haney ti je ubrala ruže iz ružičnjaka. Mrzovoljno je pristao primiti domaćicu. - Laura Jane ovdje nema što tražiti. Ovo će je mjesto prestrašiti. Zna li ona da se neću vratiti kući?

Gorkoslatka kiša 67 Caroline je skrenula pogled s oštih očiju. - /na. Jučer sam joj rekla. - Što je rekla? - Rekla je da ćeš poći u raj i biti s Marlenom. Smijao se dok ga bolovi ponovno nisu presjekli. Pa, samo bi budala to mogla pomisliti. Njegov izbor riječi naljutio je Caroline, ali je ostala mirna. Malo se tko ikad prepirao s Ros-fcoeom oko bilo čega, pa ni oko njegova načina i/ii/avanja. - Hoću li im reći neka uđu? - Da, da - rekao je, slabašno mahnuvši mrša-lOm rukom. - Bolje da to što prije obavimo. - Još je netko tu, Roscoe. Ton njezina glasa naveo ga je da je naglo pogleda. Oštro je zurio u nju, istražujući, te se osjetila neobjašnjivo neugodno. - Rink? Rink je jdošao? Kimnula je. - Čim ga je Granger nazvao. - Dobro, dobro. Želim vidjeti sina, reći mu luke stvari prije nego bude kraj. Caroline je osjetila kako joj se srce nadima ftd zadovoljstva. Već je vrijeme da ta dva muškarca snažnih volja raščiste svoje nesporazume. Požurila je prema vratima, pa joj je pro-nknula hladna, lukava proračunatost u Ros-l oevim očima dok je gledao za njom. Laura Jane je prva ušla u sobu. Potrčala je prema krevetu i obavila ruke oko očeva vrata, snažno ga zagrlivši. - Nedostaješ mi kod kuće, 68 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 69

tata - reče. - Imamo novu ždrebicu. Prekrasna je - Pa, to je lijepo, Laura Jane - rekao je i blago je odgurnuo. Caroline je gledala, poželjevši da barem jednom na isti način uzvрати spontanu ljubav kakvu mu kći pokazuje. - Vidim da si oče rupala grmove ruža - progundao je dok je ispod namrštenih obrva virio u domaćicu. Godinama je tako maltretirao Haney. Sad joj uopće nije ulijevao strah. - Da. Ovo je samo polovica. Ostale su na stolu u blagovaonici. Roscoe je cijenio njezinu odvažnost. Već više od trideset godina

vode hladni rat, te ju je smatrao dostojnim protivnikom. - Dovraga i cvijeće. Jesi li mi donijela štogod za jelo? - Zna da ne biste smjeli jesti ništa što nije pripremljeno u bolnici. - Kakve to veze ima? - zagrmio je. - Ha? Neka mi netko kaže. Počastio je jednu za drugom zlokobnim pogledima, a zatim je susreo miran pogled svojeg sina. Dva su muškarca beskonačno dugo zurila jedan u drugoga. Nitko se nije micao. Na koncu su Roscoeova prsa počela podrhtavati od duboka, grlena smijeha. - Još uvijek se ljutiš na mene, Rink? - Odavno sam se prestao ljutiti. - Jesi li se zato vratio? Da se pomiriš sa svojim starim prije nego odapne? Ili zbog čitanja oporuke?

- Ne treba mi ništa iz tvoje proklete oporuke. Haney je diplomatski koraknula naprijed. Bojala se da ponovni susret neće biti ugodan. - Sad ću Lauru Jane odvesti kući. Laura Jane, poljubi tatu i idemo. - Djevojka ju je poslušala. Roscoe je jedva opazio da su otišle. Još u ličak je prodornim pogledom promatrao sina. Caroline je ostala sama s dvije generacije Lanca-Itera koje je dijelilo mnogo više od godina. - Ispao si naočit muškarac, Rink - analitički reče njegov otac. - Tvrd i opak, također. Opakost [te ne vidi na svim onim nasmiješenim fotografijama u novinama, ali očekivao sam da će biti tu. - Imao sam dobrog učitelja. Isti onaj smijeh, odbojan smijeh, ponovno je ispunio sobu. - Možeš se kladiti da jesi, sinko, možeš se kladiti, i Jedini način da se uspije u mom životu. Prema svima budi pakleno opak i ni i ko te neće preveslati. \ - Nestrpljivo je mahnuo rukom. - Sjednite, oboje. - Radije ću stajati, hvala - odgovori Rink. (Caroline se spustila na stolicu. Nikad nije vidjela Roscoeov ovako zajedljivog. Nije ni čudo što je Rink bio prisiljen otići od kuće. Znala je da među njima vlada netrpeljivost, ali nije znala da je situacija tako loša. - Prema onome što sam čitao, obogatit ćeš se /ahvaljujući onoj tvojoj zrakoplovnoj tvrtki. - Moj partner i ja smo od početka mnogo -

70 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 71

očekivali od tvrtke Air Dixie. Dosad smo ispunili sve ciljeve. - Imate lukavu filozofiju. Trpate putnike unutra, niske cijene, avioni lete. Vi ste profitirali, a drugi ostaju bez posla. Ako se Rink iznenadio kad je saznao da je njegov otac pratio uspjeh njegove zrakoplovne tvrtke namijenjene lokalnim letovima, ničim to nije pokazao. - Kao što sam rekao, zadovoljni smo svojim uspjehom. Ušla je medicinska sestra i

donijela maleni pladanj od nehrđajućeg čelika sa špricom na njemu. - Dat ću vam injekciju protiv bolova, gospodine Lancaster. - Zabijte je u svoje dupe, a moje ostavite na miru - viknuo je Roscoe na nju. - Roscoe - izustila je Caroline, šokirana njegovom vulgarnošću. - Liječnik je odredio, gospodine Lancaster -odlučno će medicinska sestra. - Nije me briga što je onaj šarlatan rekao. Ovo je moj život, ono što je od njega ostalo, i ne želim nikakvu prokletu injekciju protiv bolova. Želim sve osjećati. Razumijete? Sad idite odavde. Medicinska sestra je skupila usne od neodobravanja, ali je izišla iz sobe. - Roscoe, ona samo radi - Prestani me tetošiti, za Boga miloga, Caroline! - Nikad ranije nije joj se obraćao takvim

lonom. Ustuknula je kao da ju je udario. Šutjela čvrsto stisnutih usana. - Ako ću od tebe dobivati samo bljutavo sažaljenje, onda više nemoj dolaziti. Teško dišući, Caroline je pograbila svoju torbu-u i dostojanstveno izišla iz sobe. Čim su se vrata za njom zatvorila, Rink se okomio na oca. - Kujin sine. - Oči su mu plamtjele. Svaki se mišić njegova atletski razvijenog tijela napeo od Bjesa. - Nemaš pravo tako s njom razgovarati, fce/. obzira kakve bolove imaš. Roscoe se tiho i pakosno nasmijao, a jednako l u koštan bio je i proračunat izraz njegova lica. -Imam sva prava. Ona je moja žena. Sjećaš se? Rink je stegnuo šake na bedrima. Ispustio je fcleni zvuk bijesa, a potom se okrenuo na peti i »jesno izišao iz sobe. U početku nije vidio Caroline. Zatim ju je [opazio na kraju hodnika. Mlohavo se naslonila na zid i tupo zurila kroz prozor. Prišao joj je s leđa. Podigao je ruku kako bi je dotaknuo, lastao, a zatim pomislio: Dovraga i oprez, i spu-ptio joj ruku na rame. Trenutno je reagirala, irleksno se ukočivši. - Jesi li dobro? O Bože, pomislila je. Zašto je to pitao, baš lim tonom? Baš na takav način postavio je isto pitanje jednom drugom prilikom. Iste riječi, ista modulacija, ista nježna zabrinutost u pomalo promuklom glasu. \

72

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 73

Malo se okrenula i pogledala ga preko ramena. Suze su joj se pojavile u očima. Moglo ih je izmamiti poniženje što ga je doživjela od muža. Ali to nije bio razlog. To su bile suze sjećanja. Zagledala se u njegove oči i vratila se natrag, do one prve večeri... Iza nje su se

pojavi se svjetla automobila, pa je ubrzala korak. Nije naročito voljela sama se vraćati kući. Naravno, mogla je čekati tatu, ali Bog zna kad će on poći kući. Osim toga, u onakvom stanju ne bi joj bio ni od kakve pomoći kad bi je netko napao. Gotovo je umrla od srama tog poslijepod-neva kad je Rink Lancaster saznao da je ona kći mjesnog pijanca. Sigurno je znao da žive u trošnoj kućici i da njezina majka pere tuđe rublje kako bi imali što jesti, te da Caroline nosi staru odjeću njezinih mušterija. Odmah ga je prepoznala. Svi su poznavali Lancastere. Mnogo je puta vidjela Rinka iz daljine, kako se vozi u onom svojem blistavom crvenom kabrioletu spuštenu krova, a vjetar mu vijori crnom kosom oko glave. Obično je s njim bila neka djevojka koja bi mu lijevu ruku prebacila preko ramena. Radio bi treštao. Trubio bi i mahao svima koje je poznao, uključujući zamjenike šerifa koji su zanemarivali njegovo drsko kršenje propisa o dopuštenoj brzini. Svi

u poznavali Rinka Lancastera, junaka nogometne, kapetana košarkaške ekipe, zvijezdu atle-nasljednika Utočišta i najveće čistionice pamuka u pet okruga. Tijekom sati rada u Woolworthu neprestano razmišljala o njemu. Sad je žurila kući da bi mogla zavući u krevet i opet razmišljati o njemu i svemu što joj je toga dana rekao. Jasno joj se on vjerojatno ne bi sjetio - Zdravo, Caroline. - Automobil čija je svježi opazila zaustavio se kraj nje. S nevjericom se sagledala u Rinkovo nasmiješeno lice kad se nagnuo preko suvozačkoga sjedala i otvorio vrata. - Uđi. Odvest ću te kući. Pogledala je uz i niz cestu, kao da je uhvaćena u nečemu što ne bi smjela raditi. - Ne Kam bih li trebala. Nasmijao se. - Zašto? Jer mladići kakav je Rink Lancaster u svojim sportskim automobilima ne voze djevojke poput Caroline Dawson, eto zašto. Ali nije to rekla. Ništa nije rekla. Srce joj je divlje tuklo u grlu, pa nije bilo mjesta za riječi. - Hajde, uđi - rekao je, uz neodoljivi smiješak. Kliznula je na kožom presvučeno sjedalo i zatvorila vrata za sobom. Sjedalo ju je opčinilo svojom raskoši, te se jedva suzdržala da rukom ne prijeđe preko mekane kože. Brojevi i naprave na kontrolnoj ploči namigivali su joj raznim bojama. 74 Sandra Brown - Voliš li frappe s čokoladom? Samo ga je jednom u životu kušala. Jednoga dana, kad je mama dobila plaću, stale su u zalogajnici u gradiću i podijelile jedan frappe s čokoladom, kao posebnu poslasticu. - Da. - Svratio sam u Dairy

Mart. Posluži se. -Glavom je pokazao plastičnu čašu na konzoli između sjedala. Imala je poklopac, ali slamka je virila iz rupe na vrhu. - Hvala - sramežljivo je rekla, uzela čašu i pila kroza slamku. Napitak je bio hladan, bogat i slastan, te se nasmiješila od zadovoljstva. Uzvratio joj je osmijehom. Radio nije glasno svirao i platneni je krov bio podignut. Nije želio da ga netko vidi s njom. Razumjela je to i nije joj smetalo. Došao je po nju; kupio joj je frape s čokoladom. To je bilo dovoljno. - Kako je bilo na poslu? - Prodala sam komplet posuđa. - Je li? - Ružan je. Mislim da ne bih voljela jesti iz toga. Nasmijao se. - Znači, ne kaniš cijeli život prodavati posuđe? -Ne. - Što želiš raditi? Poći na fakultet, pomislila je s očajanjem onih koji se uzalud nadaju. - Ne znam. Volim

Gorkoslatka kiša 75 matematiku. Dvije godine zaredom bila sam među najboljima u školi. Osjećala je potrebu da ga nečim impresionira, kaže mu nešto po čemu će pamtiti ovu večer, jer znala je da je ona nikad neće zaboraviti, sve dok bude živa. Ona, Caroline Dawson, \o/i se s Rinkom Lancasterom! Zašto se nudio? Mogao je birati djevojke, starije i sofističnije od nje. Djevojke koje nose lijepu odjeću i odlaze na klupske sastanke, djevojke čije su majke članice raznih povjerenstava i voze velike automobile, djevojke koje se nikad ne bi udostojile razgovarati s Caroline Dawson. - Matematika, je li? Možda bi mi dobro došla tvoja pomoć dok sam bio na fakultetu. Jedva sam uspio proći matematiku. - Je li ti se sviđalo na fakultetu? - Svakako. Bilo je super. Ali drago mi je da je gotovo. - Diplomirao si? - Prije šest tjedana. - Na čemu si diplomirao?

- Mogao sam birati između agrikulture i inženjerstva. Zaključio sam da već mnogo znam o agrikulturi, pa sam izabrao inženjerstvo. - To bi ti trebalo koristiti u čistionici pamuka. - Valjda. - Ne pitajući za upute, skrenuo je s autoceste na seosku cestu što je vodila do njezine kuće. f

76 Sandra Brown - Ne moraš me voziti do kuće - žurno je rekla. - Ovdje je mračno kao u grobu. - Ne bojim se pješaćiti ostatak puta, doista. Molim te, stani. Nije joj proturječio, već je zaustavio automobil. Nije željela da je vozi do kuće. Morala bi majci dati nekakvo objašnjenje. Ovaj je dan bio previše poseban. Ni s kim ga nije željela dijeliti. No uglavnom nije htjela da on izbliza vidi kako bijedno živi. Nakon što je ugasio motor, sve je utihnulo. Ugasio je

svjetla i spustio krov. Mjesečina ih je okupala srebrnastobijelim sjajem. Povjetarac se poigravao njihovom kosom. Rukom se oslonio na naslon njezina sjedala. Koljenom je udario u njezino kad se okrenuo prema njoj. Nije ga odmaknuo. Osjećala je miris njegove kolonjske vode i vidjela slabašnu sjenku brade na njegovu licu. To nije bio momak, nego muškarac. Nikad ranije nije izišla s nekim, nikad nije bila nasamo s pripadnikom muškog roda, bilo koje dobi. Smetena jer ništa nije govorio, nastavila je piti frape. Pozorno ju je promatrao. Sa svakim stezanjem usana oko slamke, bila je svjesna njegova pogleda na svojim ustima. Začuo se glasan zvuk srkanja kad je stigla do dna čaše, te ga je posramljeno pogledala. Smiješio se. - Je li ti prijao frape?

Gorkoslatka kiša 77 - Veoma. Hvala. - Pružila mu je praznu čašu, a on se sagnuo i gurnuo je ispod svojeg sjedala. Kad se uspravio, lagano se nagnuo naprijed tako da su sjedili licem u lice. Kao i tog poslije-podneva, razgovor je ustupio mjesto nezasitnoj znatiželji. Proučavala ga je jednako pažljivo kao i on nju. Vidjela je kako pogledom prelazi njezinim licem, vratom i prsima, a to je u njoj izazvalo čudan i topao osjećaj, nekako bestežinski. Ipak, u donjem dijelu tijela osjećala je sve naglašeniju težinu. Vrelina, nepoznata i ugodna, zabranjena i božanska, počela joj se širiti žilama. Položio joj je palac ispod donje usne, dotaknuvši njezin rub lijepo njegovanim noktom. Učinilo joj se da bi mogla umrijeti od gušenja. Odjednom nije mogla disati. - Veoma si lijepa - promuklo je rekao. - Hvala. - Koliko ti je godina? - Petnaest. - Petnaest. - Opsovao je ispod glasa i skrenuo pogled s nje. Zatim ju je, kao da nije mogao kontrolirati svoje oči, opet pogledao. Cijelo sam vrijeme mislio na tebe nakon što smo se susreli u šumi. - Sad joj je dlan stavio na obraz, a palcem je hipnotički milovao njezinu donju usnu. - Jesi? - Mmm - promrmljao je. - Cijelo si mi poslijepodne bila na pameti. - 78 Sandra Brown - I ja sam mislila na tebe. Činilo se da mu je to drago. Iskosa se nasmiješio. - Sto si mislila? Obrazi su joj gorjeli, pa je bila zahvalna na činjenici da mrak skriva njezino djetinjasto rumenilo. Kako bi izbjegla pogled njegovih očiju, zagledala se u njegov vrat i raskopčani ovratnik košulje. - O raznim stvarima - promuklo je rekla, slegnuvši ramenima s glumljenom ravnodušnošću. - O raznim stvarima? - Nasmiješio se. No to je bio lagani, trenutačni osmijeh, jer

je i dalje proučavao njezino lice. - Jesi li mislila o... Činilo se da traži prave riječi. »Ljubakanje« je njoj palo na pamet. To klinci rade kad idu na spoj, zar ne? Nisu li o tome šap-tali u grupicama u koje je nikad nisu pozvali? Ali Rink nije to rekao. On je rekao: - Jesi li mislila na nas... zajedno? Možda kako se dodirujemo? - Dodirujemo? - bez daha je ponovila. - Ljubimo? Usne su joj se rastvorile, ali ništa nije rekla. Čula je jedino lupanje svojeg srca. - Je li te itko ikad poljubio? - Nekoliko puta - lagala je. - Tako si mlada - zastenjao je, na trenutak zatvorivši oči, ali ih je brzo opet otvorio. - Bi li se prestrašila kad bih te poljubio? Bi li željela da te poljubim?

Gorkoslatka kiša 79 - Ne bojim te se, Rink. - A ovo drugo? - blago je izustio, dodirujući njezinu kosu. - Ja... mislim da bih željela... da me poljubiš. - Caroline - šapnuo je, primaknuvši joj se. Najprije je na licu osjetila njegov dah i zatvorila oči. Potom su njegove usne dotaknule njezine, lagano, mirno, s oklijevanjem. Kad se nije povukla, nakrivio je glavu u stranu i jače pritisnuo. Njegove su se usne uvijek iznova spajale s njezinima u kratkim, laganim poljupcima, nježni dodiri koji su u njoj izazivali glad za nečim što nije znala imenovati, iz dubine duše. Čak ni »ljubakanje« nije odgovaralo. Jer to svatko može činiti, a ovo je nešto za što je bila sigurna da nitko nikad nije osjetio. Dlanovima joj je obuhvatio lice i čvrsto spustio usta, ovoga puta otvorena, na njezina. Osjetila je vlagu njegova jezika tik do svojih usana, a zatim na njima, kako ih lagano miluje. Tiho je zastenjao prije nego joj je jezikom pritisnuo usne. Caroline je raširila oči od šoka. Ukočila se. Zatim je užitek onoga što je radio poništio njezin otpor i njezine su se usne rastvorile. Njegov je jezik kliznuo između njih. Dotaknuo je vršak njezinoga, trljao, milovao, gurao se dublje. Kad ju je zagrlio, šakama je zgrabila košulju na njegovim prsima i grčevito je stegnula. Njezinom je nutrinom zavladao kaos, sve se u njoj

80 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

81

uskomešalo od nečega što još nije prepoznavala kao spolno uzbuđenje. Samo je osjećala silan poriv da se privine uz njega. Potreba da svojim dotakne njegovo tijelo bila je opsesivna žudnja koju je jedva uspijevala kontrolirati. Istodobno je željela i bojala se

poriva koje je probudio u njoj. Nevoljko se povukao, nježno poljubio njezine vlažne usne, a zatim se odmaknuo i time među njima ostavio mrsku prazninu. Opet joj je dlanovima obujmio lice. Oči su joj bile zatvorene, a kad je podigla teške kapke, osjećala je tromost u cijelom tijelu. - Jesi li dobro?... Sada mu je, u hladnom bolničkom hodniku, odgovorila jednako kao i one tople, miomirisne večeri prije dvanaest godina, nakon onog prvog poljupca. - Da, Rink, dobro sam. Činilo se da se i Rink toga sjetio. Dugo ju je promatrao prije nego se žustro okrenuo i rekao: - Bolje da pođemo.

<*> - Tako je lijepa. - I ti si lijepa. Ruke Laure Jane zaustavile su se na vratu ždrebece kad je podigla pogled do Stevea, koji je riječi izustio s blagom usrdnošću. - Zaista misliš da sam lijepa? Ljutio se na sebe kad je vidio izraz njezina lica. Tako je ranjiva, sve shvaća doslovno. Ne bi smio glasno izgovarati svoje misli. Njezini su osjećaji krhki i lako bi se mogli slomiti. Podigao se sa sijenom pokrivenog poda, oslo-nivši se na zdravu nogu. - Veoma si lijepa -kratko je rekao i okrenuo se od nje, izišavši iz pregrade. Sve je češće osjećao potrebu da se odmakne od nje. Nije imala pojma što njegovim osjetilima čini njezina blizina, njezin cvjetni miris, glatka toplina njezine kože. Kad bi znala kako na sve 82 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

83

to reagira njegovo tijelo, pobjegla bi glavom bez obzira. Uzeo je sedlo sa zida u prostoriji za opremu. Rink mu je toga poslijepodneva rekao da idućeg jutra želi jahati, a Steve je želio da sve bude savršeno. Znao je zašto je Rinku očito antipatičan. Čovjek nije slijep. Niti je beščutan. Rink bi prepoznao čežnju ako je vidi. Steve je znao da je njegova žudnja za Laurom Jane vidljiva jednako kao da je oko vrata objesio neonski natpis. Nije Rinku zamjerao njegovu sumnjičavost. Laura Jane je njegova sestra, veoma posebna sestra kojoj je cijeli život trebala posebna njega. Kad bi Steve u svojem životu imao nekoga poput nje, i on bi se ponašao jednako zaštitnički. Ipak, nije mogao zanijekati svoju ljubav prema njoj, zar ne? Nije namjerno tražio ljubav. Nije očekivao da će ikad nekoga voljeti. Ali to se dogodilo, a Laura Jane mu je nedostajala u svakom trenutku kad nije bila uz njega. Sad je stajala tik do njega dok je posebnim sredstvom čistio sedlo. Svaki put kad bi se njegov lakat pomaknuo

unatrag, gotovo je doticao njezinu dojku. Još se zdušnije posvetio svojem poslu, nastojeći ne misliti na to kakve bi njezine dojke bile pod njegovim žuljevitim rukama, ili kako bi njezin vrat bio mekan pod njegovim usnama. Laura Jane, neodređeno razočarana jer Steve nije nastavio pričati o tome kako je lijepa, pota pšala je ždrijebe za pozdrav i pošla za njim. -Boli li te noga? Ne podigavši glavu, odgovorio je: - Ne. Zašto? - Jer se mrštiš, onako kako katkad činiš kad te boli noga. - Samo naporno radim, to je sve. Primaknula mu se. - Pomoći ću ti, Steve. Dopusti da ti pomognem. Odmaknuo se od nje, tobože da uzme drugu krpu. Pulsiralo mu je u žilama. Ona je tako slatka, tako draga, ali osjećaji što ih je u njemu budila ni izdaleka nisu slatki. Kraj nje se osjećao poput zapjenjenog divljaka kojemu je nadohvat ruke nedužna djevica namijenjena žrtvovanju. - Ne. Ne moraš mi pomoći. Brzo ću biti gotov. - Misliš da ne mogu, zar ne? Svi misle da ja ništa ne mogu. Brzo je podigao glavu i ispustio krpu iz ruke. - Naravno da ne mislim tako. Vidio je povrijeđenost na njezinu licu, bol u lamnirn, nedokučivim očima. Odmahnula je glavom, a mekana smeđa kosa milovala joj je ramena. - Svi misle da sam glupa i beskorisna. - Laura Jane - nesretno je zastenjao i stavio joj ruke na ramena. - Ne mislim ništa tome slično. - Zašto mi onda ne dopuštaš da ti pomog nem? 84 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 85

- Jer je ovo prljav posao, a ja ne želim da se zaprljaš. Gledala ga je s izrazom djetinje potrebe da mu vjeruje. - To je jedini razlog? Sigurno? - Sigurno. Nije ju pustio, što je trebao učiniti, već je zadržao ruke na njezinim ramenima. Njezino uzdignuto lice bilo je okupano mekanim jantar-nim sjajem rasvjete u konjušnici. Izgledala je poput anđela, osim vatre što je uporno gorjela u njezinim očima. Da nije znao kakva je situacija, pomislio bi da je to plamen žudnje. - Znam da nisam bistra. Ali znam činiti neke stvari. - Jasno da znaš. - Bože! Usne su joj bile mekane, vlažne i ružičaste dok su oblikovale riječi. Želio ih je kušati. Dao bi sve na svijetu kad bi je mogao privinuti uza se, osjetiti to prelijepo, nježno tijelo uza svoje, deformirano i puno ožiljaka. To bi bilo poput nanošenja iscjeli-teljske pomade na njegovo bolno tijelo, na bolnu dušu. - Primjećujem stvari. Na primjer, znam da Rink nije sretan. Smije se i pokušava se ponašati kao da je sretan,

ali oči su mu tužne. On i Caro-line se jedno drugome ne sviđaju. Jesi li to opazio? - Jesam. - Pitam se zašto. - Lice joj se nabralo od koncentracije. - Ili se možda veoma sviđaju jedno drugome, ali nastoje to pred svima prikriti. Steve se nasmiješio njezinoj moći zapažanja. Do tog je zaključka i on došao nakon što je jutros s njima sjedio za stolom. Doimali su se spremnima za svađu ili za vođenje ljubavi. Činilo mu se da je ovo drugo daleko vjerojatnije. Prstom ju je lagano dotaknuo ispod brade. -Možda imaš pravo. Nasmiješila se i prišla mu bliže. - Misliš da sam pametna? I lijepa? Tamnim je očima proučavao njezino lice. -Prelijepa si. - I ja mislim da si ti lijep. - Prstima besprije kornim kao da su od porculana prešla je preko njegove tvrde jagodične kosti, a zatim se vršcima prstiju spustila do njegove brade. Njezin dodir nije osjećao samo na licu. Osjeti su se naglo spustili sve do njegovih prepona. Naglo je udahnuo i odmaknuo se od nje, spustivši ruke uz tijelo. - Nemoj - izustio je, nenamjerno grubo. Laura Jane je ustuknula kao da ju je pljus-nuo. - O, Bože, Laura Jane, žao mi je. Oprosti. Ispružio je ruku kako bi je umirujuće dotaknuo, ali nije se mogao natjerati na to. Pokrila je lice rukama i tiho zaplakala. - Molim te, nemoj pla kati. - Ja sam užasna osoba.

86 . Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

87

Užasna? Daleko od toga. - Nikad se u životu nije osjećao tako nesretno. Bit će proklet ako je dotakne i proklet ako je ne dotakne. Ravno je samoubojstvu pokazati naklonost prema njoj; Rink bi ga ubio kad bi saznao. S druge strane, kako je može povrijediti na ovaj način, da se osjeća odbačenom, nevoljenom, neželjenom? - Ti si divna - usrdno je šapnuo. -Točno si onakva kakvi bi svi trebali biti. - Ne. Nisam. - Svoje je suzama obliveno lice podigla prema njegovomu. - Volim Rinka otkako znam za sebe. Mislila sam da će sve biti u redu kad on dođe kući. Mislila sam da je on najsnažniji, najljepši muškarac na svijetu. Ali sad kad je kod kuće, vidim da nije. - Jezikom je ovlažila usne. - Ti jesi. - Njezine su malene dojke podrhtavale ispod ljetne haljine. Suze su joj tekle niz obraze. - Steve, volim tebe više nego Rinka! Prije nego je dospio reagirati, obavila mu je ruke oko vrata, brzo mu poljubila usne i potrčala iz konj usnice.

Mogao je brojiti mahnite otkucaje srca dok su pulsirali u njegovim ušima. Istodobno je bio ushićen i nesretan. Bože, što bi mogao učiniti? Ništa. Baš ništa. Ugasio je svjetla u konjušnici i ušao u svoj lijepo održavan, ali bolno samotan stan u stražnjem dijelu zgrade. Skljokavši se na uzak krevet, podlakticom je pokrio oči. Takav očaj nije osjetio od onog trenutka kad se probudio u

vojnoj bolnici i shvatio da će se vratiti kući... bez polovice jedne noge. - O, oprost, Rink. Nisam vidjela da si tu vani. - U redu je - rekao je iz sjenki. - Ovo je tvoja kuća. Caroline je pustila da se vrata zatvore za njom i sjela na stolicu od pletera. Duboko je udi-sala svježiji večernji zrak. Njezine su se oči umorno zatvorile kad je spustila glavu na naslon. - Ovo je tvoja kuća, Rink. Ja sam ovdje samo gost sve dok - Dok moj otac živi. - Da. Nije odgovorio na to. Bilo mu je dosta prepirki. - Nisi se vratila u bolnicu. - Nazvala sam. Napokon su ga uspjeli nago voriti da primi injekciju, a to ga je uspavalo. Liječnik je rekao da nema razloga da pođem onamo. Roscoe ionako neće znati jesam li ondje ili ne. Činilo mi se da ću biti korisnija ovdje, ako se pozabavim poslovima. Uskoro će vrijeme berbe, pa moramo biti spremni za to. - Ne bih želio biti u bolnici kad se Roscoe probudi i otkrije da je izgubio jedan dan. Caroline je protrljala čelo, kao da je već boli glava od njegove ljutite galame. - Ni ja. 88 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

89

- Ophodi li se često prema tebi onako kao danas? - Ne. Nikada. Vidjela sam ga kako gubi živce s drugim ljudima. Ja sam hodala iza njega i smirivala ih. Danas sam prvi put ja bila meta njegova gnjeva. - Znači da si imala sreće - reče Rink. - Bio je takav prema mojoj majci, neprestano je maltretirajući zbog neke beznačajne sitnice na koju je naišao. Bože... - tresnuo je šakom po naslonu za ruke svoje stolice - ... bilo je dana kad sam ga želio šakom tresnuti po prljavim ustima, svom snagom. Još dok sam bio maleno dijete, mrzio sam ga jer ju je činio nesretnom, a ona mu je dala sve. Sve. Pogledao ju je, a njoj se učinilo da mu je neugodno zbog činjenice da joj je razotkrio toliko emocija. - Jesi li za neko piće? - pitao je nešto kasnije. - Ne, hvala. Uzdahnua je u tmini. - Oprost. Zaboravio sam. Ti ne piješ, zar ne? - Nakon što sam odrasla u kući Petea Dawsona? Ne - rekla je i

tiho se nasmijala. - Ja ne pijem. - Onda neću ni ja. - Nagnuo se preko naslona stolice na kojoj je sjedio i spustio svoju čašu na pod. - Ne, molim te. Ne smeta mi. Na tebi ne zauzima onako kako je zaudaralo na njemu. To je bila previše osobna primjedba. Pogledala ga je kako bi vidjela je li iz njezinih riječi i/vukao nekakav zaključak. Njegove su oči zarobile njezine kroz tminu koja ih je razdvajala. Ona je prva skrenula pogled. - Haney mi je rekla da je tvoj tata umro - na koncu će Rink. Čašu je ostavio netaknutu na podu. - Da. Jednog su ga jutro našli mrtvog u jarku uz autocestu. Mrtvozornik je rekao da je umro od srčanog udara. Ja mislim da se na koncu uspio otrovati. - A tvoja majka? - Umrla je prije nekoliko godina. - Zurila je u mrak, ali ništa nije vidjela. Njezina je majka imala jedva pedeset godina. Ipak, bila je pogrbljena, naborana stara žena kad je umrla od iscrpljenosti i očaja. Rink je ustao sa stolice i došao sjesti bliže njoj, na gornju stubu trijema. Prekriživši gležnjeve, nagnuo se unatrag i oslonio na laktove. Ramenom je dotaknuo nogu njezine stolice, opasno blizu njezine potkoljenice. - Ispričaj mi, Caroline. Što se događalo s tobom nakon onog ljeta, nakon što sam otišao? Silno je željela ispružiti ruku i dotaknuti mu kosu, prstima razbarušiti guste tamne pramenove. Njegovo je tijelo bilo dugačko i čvrsto, a muška se snaga u njemu vidjela dok je počivao jednako kao i kad se kretao. 90 Sandra Brown - Završila sam srednju školu i dobila stipendiju za fakultet. - Stipendiju? Kako? - Naglo je okrenuo glavu i bradom udario u prednju stranu njezine potkoljenice. Brzo se odmaknuo. - Ne znam. Uspravio se, malo se okrenuo i upitno je pogledao. - Ne znaš? Odmahnula je glavom. Nije uspijevala organizirati svoje misli. Razletjele su se poput jesenjeg lišća u vihoru, čim ju je dotaknuo. Sad je sjedio uzdignutih koljena, labavo ih obavivši rukama. Samo je morao malo ispružiti prste lijeve ruke da bi joj dotaknuo nogu. Čekao je objašnjenje, pa se pribrala i počela govoriti, u početku zastajkujući. - Ravnatelj srednje škole jednog me dana pozvao u svoj ured. Samo je nekoliko dana nedostajalo do mature. Rekao mi je da sam dobila stipendiju od donatora koji je želio ostati anonimna. Sve je bilo plaćeno. Čak sam dobivala mjesečni džeparac u iznosu od pedeset dolara. Ni danas ne znam komu dugujem zahvalnost. - Bože svemogući - rekao je ispod glasa. U jednom od svojih pisama Haney mu je javila da je »mala Dawson« otišla na fakultet. (»Vjero

jatno je se ne sjećaš. Bila je nekoliko godina iza tebe. Kći starog Petea Dawsona. U svakom slučaju, otišla je odavde na školovanje i svi se pitaju kako joj je to uspjelo.«) Mnogo kasnije

Gorkoslatka kiša 91 primio je pismo od Laure Jane. («Tata mi je rekao da se osoba po imenu Caroline Dawson udala za momka na fakultetu. Rekao je da je nekoć živjela ovdje i da bi se ti mogao sjetiti tko je ona.«) - Nakon što sam diplomirala, vratila sam se ovamo - nastavila je Caroline. - Tvoj brak zacijelo nije dugo trajao. Njegova proračunato ležerna primjedba zbu nila je Caroline. - Brak? - Momak kojeg si upoznala na fakultetu. Zurila je u njega kao da je izgubio zdrav razum. - Ne znam o čemu govoriš, Rink. Ni s kim nisam čak ni izlazila, a kamoli se udala. Kako bih zadržala stipendiju, morala sam imati prosjek ocjena vrlo dobar. Cijelo sam vrijeme učila. Odakle ti samo ta ideja da sam se udala? Rink je također bio šokiran. Je li Laura Jane to izmislila? Ne. Laura Jane nije čak ni poznavala Caroline sve dok ona nije počela raditi za Roscoea. Roscoe. Crv sumnje počeo je nagrizati njegov um. Ono što mu je palo na pamet bilo je previše pakleno da bi se uopće razmišljalo o tome. No kad je Roscoe u pitanju... - Čuo sam da si se udala. Zaboravio sam tko mi je to rekao. - Bez obzira tko je to bio, pogriješio je. Nisam se udavala sve dok se nisam udala za... - Mojeg oca. (

92 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

93

Nakon duge nelagodne tišine Caroline je pitala ono o čemu je godinama razmišljala. -Što se dogodilo između tebe i Marilee? - Treći svjetski rat - rekao je i kratko se nasmijao. Caroline ništa nije rekla. Ukočeno je sjedila, čvrsto isprepletenih prstiju. - Sve je od početka bilo osuđeno na propast. Nije željela to dijete ništa više od mene. Iskoristila ga je kao sredstvo kojim me prisilila na brak, a nakon što se Alvssa rodila, započeli smo s postupkom razvoda. - Vidaš li ikada dijete? Alvssu? - Ne. Nikada - reče Rink. Lice mu je bilo bezizražajno, ali ton glasa jasno je govorio da je to zabranjena tema. Caroline je veoma zaboljela činjenica da on ne voli svoje dijete, svoje jedino dijete. Kako može biti tako bezosjećajan? Godinama nakon onog čarobnog ljeta žalila je što nije rodila njegovo dijete. Tako bi joj ostalo nešto njegovo, dio njega koji bi mogla voljeti

kad njega više nije bilo. - Nakon što je razvod braka postao konačan, a za to su trebale godine, usredotočio sam se na pokretanje zrakoplovne tvrtke. - Veoma se ponosim tvojim uspjehom, Rink - rekla je glasom tako blagim i iskrenim da ju je iznenađeno pogledao. Uputio joj je iskrivljen osmijeh. - Da, pa, prilično sam se naradio da bih je pokrenuo. To mi je

zaokupljalo misli, pa nisam razmišljao... o drugim stvarima. - O kojim drugim stvarima? O domu? Dugo je zurio ravno u njezine oči. Njegov je pogled bio oštar i prodoran. - Da - kratko je rekao i ustao. Okrenuvši joj leđa, ramenom se naslonio na stup. - O Utočištu. Lauri Jane. Mojem ocu. Čistionici pamuka. Winstonville je bio dom. Nikad nisam kanio otići odavde. - U Atlanti si stvorio nov život za sebe. - Da. - Onakav kakav jest, mogao je dodati. Njegova je kuća bila previše nova, previše raz metljiva. Nije imala osobnost ili dostojanstvo. Zabave su previše raskalašene. Žene... Žene su previše glamurozne, previše kozmopolitske, pre više lažne. Uvijek ih je lako mogao prozreti, baš kao i one njega. Život kakvim sada živi obična je šarada. Nije riječ o tome da nije zadovoljan s Air Dixie. Jest. Zrakoplovna je tvrtka svakako nešto čime se treba ponositi jer su trebale godine napornog rada da bi postala ono što je danas. No vanjska obilježja uspjeha nikad mu ništa nisu značila. Njegovi su korijeni ovdje, u ovom gradiću, na ovoj bogatoj zemlji, u ovoj kući. Svaki drugi život samo je pretvaranje. Nikad neće ocu oprostiti što ga je potjerao. Nikada. Odjednom se okomio na Caroline. - Zašto si se udala za njega? Gotovo je ustuknula pred njegovim ogorče 94 Sandra Brown njem. - Neću s tobom raspravljati o mojem osobnom životu s tvojim ocem, Rink. - Ne zanima me tvoj osobni život. Samo sam pitao zašto si se udala za njega. Gotovo je dovoljno star da ti bude djed, za Boga miloga. Koraknuo je naprijed i sagnuo se nad nju, rukama se oslonivši na naslone stolice, zarobivši je između njih. - Zašto? Zašto si se uopće vratila u ovaj gradić nakon što si diplomirala? Ovdje nije bilo ničega za tebe. Vrat ju je zabolio kad je savila glavu unatrag da bi ga mogla gledati. - Moja je mama još bila živa. Vratila sam se, dobila posao u banci i za nekoliko mjeseci uštedjela dovoljno da nas izvučem iz onog svinjca i preselim u unajmljenu kuću u gradiću. Tvojega sam oca upoznala u banci. Bio je ljubazan prema meni. Kad me pozvao da dođem raditi za njega u

čistionicu pamuka, pošla sam. Udvostručio je plaću što sam je dobivala u banci, što mi je omogućilo da barem donekle dostojanstveno pokopam majku. Na licu je osjećala kako ubrzano diše. Tamne koprčice padale su mu na čelo. Činilo se da njegove košulje nikad nisu do kraja zakopčane. Kao ni sada. Njezine su oči bile u razini s mišićavim prsima. On je muškarac; muževan; privlačan, opasno privlačan. Željela je zatvoriti oči da suzbije osjećaj magnetizma. - Nakon nekog vremena počela sam dolaziti

Gorkoslatka kiša 95 ovamo, u Utočište, i tu obavljati svoj posao, a ne u uredu u čistionici pamuka. - Kladam se da si uživala u tome, što te pozvao u Utočište. - Jesam - uzviknula je. - Znaš kako sam oduvijek voljela ovu kuću. Za onu naivnu djevojku koja je pješačila na posao kroz šumu, to je bilo poput dvorca u bajci. Ne kažem da nije tako, Rink. - Nastavi svoju priču. Fascinira me. Je li moj otac bio princ na bijelom konju u toj tvojoj bajci? - Naravno da nije. Nije uopće bilo tako. Nakon što je mama umrla, više sam vremena provodila ovdje. Počeo se oslanjati na mene po pitanju posla. Laura Jane i ja postale smo prijateljice. Roscoe je to poticao jer nije imala prijatelja svojih godina. Na brzinu je ovlažila usne. Njegove su oči pohlepno pratile kretnju njezina jezika. - To se dogodilo postupno. Činilo se ispravnim budući da sam ionako ovdje provodila tako mnogo vremena. Kad me zaprosio, pristala sam. Mogao mi je dati sve što sam ikad željela i ni na koji drugi način nisam mogla steći. - Novo prezime. - Da.

- Odjeću. -Da. - Novac. Da. 98 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

99

Jednako naglo kako ju je zagrlio, tako su njegove ruke popustile stisak, pa ih je spustio niz tijelo. Koraknuo je unatrag, dišući ubrzano i s naporom. Žurno je pošla prema vratima. - Caroline. - Njegov ju je glas zaustavio i naredio joj da se okrene. - Uvijek mi je bilo teško prihvatiti ono što mi se ne sviđa. Nisam imao pravo (ako Ic ispitivati. To se mene ne tiče. Nejasno ga je vidjela kroz suze. Znala je koliko je ponosa morao progutati da bi to priznao. Blago mu se nasmiješila, a njezin je osmijeh govorio mnogo više od riječi. - Doista, Rink? - tiho upita. Potom uđe u kuću i zaputi se stubama na kat. Ležeći na krevetu, još uvijek odjevena i previše apatična da bi se razodjenula,

zurila je u strop. I sjećala se. Nije znala može li očekivati da će ga idućega dana vidjeti ili ne. No bio je ondje... - Zdravo. - Što radiš ovdje? - Lovim ribe. - Glavom je pokazao štap od trske zabijen u blato na obali rijeke. Najlon je nestajao u vodi. Nije se baš previše trudio oko ribolova. - Ranije si došla nego jučer. Porumenjela je i skrenula pogled s njegova blistavog smiješka. Kad je od kuće krenula pola sata ranije, uvjerala je sebe da to nije zbog

neodređene mogućnosti da je on možda u šumi, te će moći malo više vremena provesti s njim ako jest. Pažljivo je birala odjeću, te je nosila svoju najbolju suknju i bluzu, oprala je kosu i četkala je dok je vlasište nije zaboljelo, pomno pregledala nokte. Nakon što je prethodne večeri izišla iz njegova automobila, po mraku je trčala kući. Poljubio ju je. Kasnije je bio nježan i pitao je li sve u redu. Ali nije očekivala da će ga ikad ponovno vidjeti. Samo što je sad bio tu, sjedio ispod vrba u odrezanim trapericama i majici bez rukava, doimajući se samouvjerenom i privlačno poput filmske zvijezde. Na rukama i nogama isticali su mu se lijepo razvijeni mišići. Sve ju je to intrigiralo, ali kad ga je neko vrijeme promatrala, njezin se želudac čudno ponašao. - Zamolio sam Haney, našu domaćicu, da mi spremi nekoliko sendviča. Voliš li dimljenu puretinu? - Ne znam. Nikad to nisam jela. - Pa, sad ćeš - rekao je, smiješeći se. Raširio je deku na travi i pozvao je da sjedne. Potom je otvorio pletenu košaru za piknik i pružio joj sendviče zamotane u plastičnu foliju. Jeli su i čavr-ili.

- Hoćeš li početi raditi u čistionici pamuka? I)imijena je puretina izvrsna, usput rečeno. - Drago mi je da ti se sviđa. - Leđima se -

100 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

101

oslonio na deblo stabla dok je jeo. - Vjerojatno hoću - zamišljeno je rekao. - Ako se tata i ja ikad uspijemo složiti po nekim pitanjima. - Željela je pitati po kojim pitanjima, ali nije. Mogao bi pomisliti da se miješa u njegove stvari. Ali on ju je pogledao, vidio kako ga pažljivo sluša i nastavio. - Vidiš, tata ne želi dirati profit kako bi poboljšao uvjete rada u čistionici. Zadovoljan je ovakvim stanjem stvari. Ima mnogo načina na koje bismo je mogli poboljšati, unaprijediti, učiniti je sigurnijim radnim mjestom za naše zaposlenike. Nisam ga uspio uvjeriti da bi se neka skupa ulaganja sada isplatila na duge staze. -

Možda biste za početak mogli doći do nekih kompromisa. - Možda - sumnjičavo je rekao. Posegnuo je u košaru i izvadio limenku soka. Namignuo joj je. - Rado bih popio hladno pivo, ali sam se bojao da će me uhiti ako me uhvate kako pijem pivo s nekim tako mladim kao što si ti. Ako ih uhvate zajedno, najmanji će problem biti ono što piju, a toga su oboje bili svjesni. Završili su s ručkom i Caroline mu je pomogla ostatke spremiti u košaru. Sjela je na njegovo mjesto i naslonila se na deblo, a on se ispružio na bok i glavu oslonio na lakat. Promatrao ju je. - O čemu razmišljaš? - pitao je. Njezine su oči našle njegove. - O tvojoj mami.

- O majci? - Nije uspio prikriti iznenađenje u svojem glasu. - Bilo mi je žao kad sam čula da je umrla, Rink. Bila je veoma draga gospođa. - Kad si je upoznala? - Nisam je upoznala, ali običavala je s vremena na vrijeme dolaziti u Woolworth. Uvijek mi se činilo da je ona... najčišća osoba koju sam ikad vidjela. Rink se nasmijao. - Da, jest. Ne sjećam se da je ikad bila nešto drugo osim besprijekorna. - Bila je lijepa, i uvijek tako elegantno odjevena. - Promatrala ga je s blagim izrazom lica. Od čega je umrla, Rink? Proučavao je rub njezine suknje i kažiprstom prešao duž sićušnih, rukom napravljenih šavova. - Od tuge - tihim je glasom rekao. Caroline je vidjela tugu na njegovu licu i to ju je pogodilo. Poželjela je njegovu glavu privinuti na svoja prsa, tješiti ga, provući mu prste kroz kosu. - Kako bi netko mogao biti tužan dok živi u kući poput tvoje? Ignorirao je njezino pitanje i postavio svoje. - Sviđa ti se Utočište? Oči su joj zablistale. - To je najljepša kuća na svijetu - s divljenjem je rekla, a on se nasmijao. Porumenjela je. - Pa, barem je najljepša od svih što sam ih ja vidjela. Doimao se iznenađenim. - Bila si unutra? - O, ne, nikada. Ali sam mnogo puta prošla

102

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 103

kraj nje. Volim samo stajati i gledati je. Dala bih sve na svijetu da živim u takvoj kući. - Smeteno je pogledala u stranu. - Sigurno misliš da sam luda. Odmahnuo je glavom. - I ja volim Utočište. Ni meni nikad nije dosta gledanja kuće. Jednom ću te pozvati da je razgledaš iznutra. Oboje su znali da neće, pa su u idućim trenucima izbjegavali poglede jedno drugoga. Na koncu je Caroline rekla: - Tvoja malena

sestra je slatka. Vidjela sam je s tvojom majkom nekoliko puta. - Zove se Laura Jane. - Nikad je nisam vidjela u školi. Ide li u privatnu školu? Rink je iščupao vlat trave i zagrizao je. Zubi su mu bili ravni i izrazito bijeli. - Ide u školu za retardiranu djecu. Nije izrazito retardirana, ali se njezin mozak sporo razvija. Ne može učiti onako brzo kao ostala djeca. Caroline je osjetila kako joj obrazi gore. - Zao... žao mi je... nisam... - Hej - rekao je i uhvatio je za ruku. - U redu je. Laura Jane je divna djevojčica. Veoma je volim. - Sreća da ima brata kakav si ti. Ponovno je oslonio glavu na ruku i nestašno je pogledao. Svjetlost sunca blistala je na rubovima njegovih crnih trepavica. - Misliš? -Da. Utonuli su u jedno od onih čarobnih trenutaka kad su riječi bile suviše. Pogled mu se spustio na ruku koja je počivala na njezinu bedru. Podigao ju je, okrenuo je i proučavao jedva vidljive linije na njezinu dlanu. Njegov je prst s dlana pošao do osjetljive udubine u pregibu lakta. Njegov je dodir osjetila po cijelom tijelu. U prsima je osjetila nelagodno treperenje i čudila se svojim bradavicama, koje su postale tvrde i nabrekle. - Uskoro moram poći - bez daha je rekla. - Volio bih da ne moraš - promuklo je izustio. Njegov je pogled polako susreo njezin. -Volio bih da možemo cijeli dan provesti ovdje, ovako, razgovarajući. Srce joj je lupalo. U ušima joj je grmjelo, pa nije čula ništa osim njegova glasa. - Sigurna sam da ćeš u gradiću naći mnogo svojih prijatelja s kojima možeš provesti dan. I oni razgovaraju s tobom, zar ne? - Samo se nadglasavaju - rekao je. - Nitko ne sluša, kao što ti činiš, Caroline. Netremice je gledajući u oči, polako je sjeo. Rukom joj je podigao kosu sa zatiljka i obujmio vitak vrat. Privukao ju je bliže, a ona se uopće nije opirala pa su se njihova usta spojila. Usne su im se stopile, a oboje su mrmljali od užitka. Njegove su usne bile jednako nježne kao i prethodne večeri, ali ih je njezino slatko prihva 104

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 105

ćanje brzo uzbudilo. Poljubac je postao strastveniji. Caroline je ponijela njegova strast. Njezina se nutrina mahnito vrtjela, uhvaćena u njegovom okusu, mirisu, pritisku njegova tijela. Uskoro je ležala preko njegovih nagih bedara, a on se sagi-njao nad nju. Jezikom je mahnito istraživao njezina usta, a ona je zavukla prste u masu njegove kose. Podigao je glavu, daščući, ljubeći joj lice vrelim

usnama. - Caroline, bori se protiv mene, reci ne. Nemoj mi ovo dopuštati. - Odmaknuo je ovratnik njezine bluze i njegova je ruka klinula unutra. Pod dlanom, je osjećao kako joj je koža topla i svilenkasta. Poigravao se naramenicom njezina grudnjaka. Vršcima prstiju dotaknuo je njezinu dojku i zastenjao. - Ti si još dijete. Dijete. Bože, pomози mi. Nisi dovoljno stara da bi znala što se smije, ali ja jesam. Igramo se vatrom, dušo. Zaustavi me. Molim te. - Ponovno ju je poljubio, duboko i strastveno. Preplavio ju je nemir iz dubine njezine nutrine. Noge su joj se nemirno pomicalе. Dojke su joj bolno pulsirale, pa ih je željela pokriti rukama. Njegovim rukama. Obavila mu je ruku oko vrata i izvila se prema gore. Ali on se povukao, naglo hvatajući zrak, čvrsto stisnutih očiju. - Ne smijemo ovako dalje, Caroline. Ako ne prestanemo, situacija će

izmaknuti kontroli. Razumiješ li o čemu govorim? Zbunjeno je kimnula, poželjevši da je opet zagrlі, da je još ljubi, da svojim rukama dotakne sva mjesta njezina tijela na kojima osjeća toplinu i čežnju. Povukao ju je na noge. Zanjihala se, a on ju je privinuo uza se, milujući joj leđa, šapćući riječi ljubavi u njezinu kosu. Bez ustručavanja, sasvim prirodno, obujmila ga je oko struka. Kad ju je odgurnuo od sebe, skrušeno se smiješio. -Nikad si ne bih oprostio kad bi zbog mene dobila otkaz na poslu - šapnuo je. - O, nebesa! - uzviknula je, dlanovima se udarivši po zažarenim obrazima. - Koliko je sati? - Imaš dovoljno vremena ako odmah kreneš. - Doviđenja - rekla je, zavukavši bluzu u pojas suknje i zatresavši kosom kako bi je poravnala. Uhvatio ju je za ruku. - Večeras neću moći doći po tebe. - Nisam to ni očekivala, Rink - iskreno je rekla. - Želio bih, ali već sam imao neke planove za večeras. - U redu je. Uistinu. - Počela se natraške udaljavati s čistine. - Hvala na ručku. - Okre-nuvši se, potrčala je kroz šumu. Pojurio je za njom. - 106 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

107

- Caroline! - To je viknuo tako zapovjednim tonom da je naglo stala i okrenula se. -Da? - Vidjet ćemo se sutra. Ovdje. Može? Njezino je lice zablistalo poput sunca kad mu se nasmiješila. - Da - nasmijano mu je odgovorila. - Da... da... da... Došao je sutradan, i dan nakon toga, i dan nakon toga, i gotovo svakoga dana u narednih nekoliko tjedana. Kad god je mogao, dolazio je po nju kad se vraćala kući.

Caroline se okrenula na bok i zagledala u mjesec kroz grane stabala ispred prozora. Kako su ti dani bili veličanstveni! Živjela je u maglom obavijenom uzbuđenju, uživala u osjećajima što su ih izazivali njegovi poljupci, nesretna jer je čeznula za još nečim. Podijelio je s njom svoje snove o budućnosti, a ona mu je povjerila svoje tajne. Komunicirali su na razini kakvu nisu upoznali ni s kim drugim. Svaki ukradeni sat što su ga zajedno proveli bio je zlatan, i to samo dijelom zahvaljujući ljetnom suncu. Jer jednog je dana, kad su se sastali, padala kiša. Taj je dan bio najljepši od svih. Caroline je zaplakala i pustila da joj suze teku niz obraze. Molila se za oprostaj, ali nije očekivala da će ga dobiti. Jer nastojala je plakati zbog Roscoea, njezina muža, ali su suze bile zbog Rinka, njezine ljubavi.

5. poglavlje ? Caroline je spavala dulje no što je kanila. Odjenula je kućnu haljinu i sišla u kuhinju popiti šalicu kave prije nego pode u knjižnicu, raditi. Haney je pjevušila dok je stajala kraj sudopera i prala suđe. Prezirala je perilicu za suđe. - Dobro jutro. Zvučiš sretno. - Rink je pojeo dobar doručak - ozareno će Haney. Caroline se nasmiješila. Domaćica je o njemu govorila kao da su mu četiri godine. - Već je ustao i izišao? - Da. - Haney je glavom pokazala prema stražnjim vratima, a Caroline je polako pošla onamo, usput pijuckajući kavu. Rink je stajao kraj jednog od vrhunskih konja imanja i razgovarao sa Steveom. Dok je gledala, podigao se u sedlo, dugu nogu prebacio na drugu stranu i 108 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 109

zavukao stopalo u stremen. Pastuh je arogantno poskakivao prije nego je Rink strogo povukao uzde. Konj je odmah reagirao, a nakon što je Rink kimnuo Steveu, konj i muškarac galopom su krenuli preko pašnjaka prema cesti. Caroline je gledala sve dok ga je mogla vidjeti. Kosa mu je bila crna i blistava na ranoju-tarnjem suncu. Mišići leđa i bedra napeli su se dok je bez problema preskakao ogradu, a zatim usmjerio konja između stabala. Kad se Caroline okrenula od prozora, Haney je neobičnim pogledom zurila u nju. Caroline je nervozno prinijela ruku vratu. - Moram obaviti nekoliko telefonskih poziva, pa ću biti u knjižnici - na brzinu je izgovorila prije nego je žurno izišla iz kuhinje. Nije si mogla pomoći kad je riječ o njezinoj opsjednutosti Rinkom, ali morat će paziti da drugi to ne opaze. Nazvala je bolnicu, ali joj medicinska sestra nije imala mnogo toga

reći. - Još se nije probudio. Spavao je gotovo cijelu noć. Jednom se probudio, ali smo mu odmah dali drugi sedativ. - Hvala vam - rekla je, prekinula vezu i nazvala Grangera. - Ima li nešto što bih trebala znati, a to ne činim? - pitala je odvjetnika. Ne želim se upletati u Roscoeove profesionalne ili privatne poslove, ali želim biti korisna ako je moguće. - Nikad ne bih pomislio da se uplećeš - lju bazno će Granger. - I tvoje je pravo da budeš zabrinuta. - Nisam zabrinuta za sebe. Samo želim biti sigurna da netko vodi računa o interesima Laure Jane. I Rinkovima, naravno. Odvjetnik je šutio, a Caroline je znala da samog sebe podsjeća na profesionalnu diskreciju. - Nisu mi poznate sve Roscoeove namjere, Caro line. Tako mi svega, nisu. Prije nekoliko godina napravio je novu oporuku, ali nije želio sa mnom razgovarati o tome. Siguran sam da će te na neki način osigurati. Ne vjerujem da će biti nekih iznenađenja. Svim se srcem nadala da ih neće biti, ali nije izrazila svoju zabrinutost da bi ih moglo biti. Nakon što su razgovarali o nekim manje važnim poslovnim pitanjima, pozdravili su se i prekinuli vezu. Čim je spustila slušalicu, telefon je zazvonio. - Halo? - Gospođo Lancaster? Po buci iz pozadine zaključila je da poziv dolazi iz čistionice pamuka. - Da. - Ovdje Barnes. Sjećate se onog stroja o kojem sam vam neki dan govorio? Jutros je zvučio kao da je na izdisaju, pa smo ga isključili. Caroline je protrljala čelo. Takav si kvar nisu mogli priuštiti u vrijeme približavanja berbe. Strojevi odvajaju pahulje od sjemenki. Ako se 110 Sandra Brown tijekom berbe samo jedan stroj pokvari, mogli bi se izgubiti sati i sati proizvodnje. - Odmah ću doći - žustro je rekla. Žurno je progutala ostatak već ohlađene kave i pojurila na kat. U roku od pola sata istuširala se i odjenula suknju i pulover, odjeću prikladnu za posao. Obula je cipele niskih peta. Kosu je na zatiljku skupila u konjski rep i vezala je šarenom maramom. U čistionicu pamuka nikad nije odlazila odjevena u najbolju odjeću. Jedan je razlog bio taj što to uopće ne bi bilo praktično. Drugi, glavni razlog, bio je taj što je željela da je radnici smatraju jednom od njih, a ne samo šefovom ženom. Doviknula je pozdrav Haney, objasnivši joj kamo ide. Potom je zgrabila torbicu i istrčala iz kuće. Rink je upravo zauzdavao pastuha. Kad ju je ugledao, prepustio je konja Steveu i potrčao do nje. - Kamo tako žuriš? U bolnicu? Po izrazu njegova lica Caroline je shvatila da je pomislio kako je razlog njezine žurbe

pogoršanje Roscoeova stanja. Unatoč sukobu između njih dvojice, pomislila je, Rinku je stalo do oca i teško mu je zbog njegovih patnji. Brzo ga je umirila. - Ne. Nazvala sam ranije. Roscoe još nije bio budan, ali su rekli da je proveo prilično mirnu noć. Idem u čistionicu pamuka. - Neki problem? - Da. S jednim od strojeva.

Gorkoslatka kiša 111 Kimnuo je. - Loše? - Mislim da bi moglo biti. Predradnik ga je morao isključiti. - Vidjela je kako se zamislio, a prije nego je dospjela procijeniti koliko je to mudro, pitala je: - Hoćeš li poći sa mnom, Rink? - Pogledao ju je u oči, a ona je s mukom progutala slinu. - Možda bi mogao proci jeniti što nije u redu, ako ga pogledaš. Imala bih povjerenja u tvoju prosudbu. Bilo tko drugi sad bi mogao iskoristiti moje neznanje. Dugo je i prodorno zurio u nju, pa je pomislila da će odbiti. Zatim je ispružio ruku. - Ja ću voziti. Spustila je ključeve lincolna na njegov dlan, te su oboje potrčali do automobila. Vozio je onako kako je činio sve ostalo, agresivno. Automobil je bučno izletio sa zavojitog kolnog prilaza, za sobom ostavivši oblak prašine. - Je li već ranije bilo problema s tim strojem? - pitao je. - Pomalo, da. - Nedavno? - Da. Nadala se da će i dalje razgovarati. Njegova joj je blizina izluđivala osjetila. Mirisao je po svježem jutarnjem zraku, vjetru, konju, oštroj kolonjskoj vodi i muškarcu. Neprestano joj se u sjećanje vraćao prizor njega na konju. Posve se jasno sjetila dana kad se na mjestu njihova sastanka pojavio na konju. Ustuknula je 112 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 113

pred konjem koji joj se činio golemim. Rink se nasmijao njezinoj plahosti i uporno tražio da jaše s njim. Lako ju je podigao na konja. Srećom, tog je dana nosila široku suknju, pa je mogla zajahati konja. Još se i sad sjećala oštre konjske dlake na svojim nagim bedrima, Rinkova tijela uza svoje bokove kad je uzjahao iza nje, pomicanja i stezanja njegovih bedara kraj njezinih, snage njegovih ruku kad ju je objmio kako bi držao uzde. Njegovo je tijelo bilo toplo i pomalo vlažno od znoja. Spustio je bradu na njezinu kosu. Još je i sad osjećala njegov dah na svojem obrazu, na kopcima. Danas je mirisao jednako kao i onoga dana prije dvanaest godina. Nije se baš dobro sjećala jahanja ispod svoda od krošanja, već samo lupanja svojeg srca dok je njegova ruka počivala tik ispod njega. Sjećala se da se nije bojala ničega osim da mu se možda neće svidjeti osjećaj

kad rukom okrzne njezinu dojku. Nije si mogla priuštiti čipkasto rublje što su ga nosile druge djevojke. Njezino je rublje bilo obično, bijelo, funkcionalno i neprivlačno. Željela je da ispod njegove ruke bude mekana, zamamna i seksi. Bojala se da nije tako. Sad je promatrala njegove ruke na volanu. Lijepe ruke. Tamne i snažne, vitke i mišićave. Nokti su mu bili ravno podrezani. Tamne su dlačice pokrivale njegovu nadlanicu. - Dopusti da ti pomognem sići - rekao je i podigao te ruke prema njoj. Prebacila je nogu preko konjskih leđa i nagnula se kako bi mu se uhvatila za ramena. Uhvatio ju je ispod pazuha i ona je polako kli-znula s konja. Ali dugo nakon što je nogama dotaknula tlo njegove su ruke ostale ondje, sa strane dodirujući njezine dojke. Izgovarao je njezino ime. - Caroline. Caroline. Sad je poskočila jer je shvatila da njegov glas nije dio njezina sanjarenja o prošlosti, već stvarnost. - Što? - Pogledala ga je, vidljivo uzrujana. Oči su joj bile zamagljene i raširene od sjećanja na omamljujući poljubac u kojem su tada uživali. Prsa su joj se brzo dizala i spuštala, baš kao i onoga dana kad je pomaknuo ruke i pokrio nje zine dojke, masirajući ih sporim, kružnim pokre tima tako da su joj se bradavice ukrutile. Rink ju je neobično pogledao. - Pitao sam imaš li neko posebno parkirno mjesto. - Oh. D-da. Kraj vrata. Označeno je. Skrenuo je automobilom na mjesto gdje je njezino ime pisalo na betonu, te ugasio motor. Još ju je jednom pogledao, kao da je analizira. - Jesi li spremna da uđemo? - Činilo se da nije siguran u to. Ali morala je pobjeći iz automobila, od sjećanja. Gotovo je viknula potvrđan odgovor, naglo 114 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 115

otvorila vrata automobila i zamalo pala van od silne žurbe da iziđe. Buka i prašina čistionice pamuka bile su dobrodošle poznate stvari. Ušli su, pa je povelala Rinka prema uredu njegova oca. Rink je vidio da se malo što promijenilo. Većina radnika koji su ih okružili bili su mu poznati. - Barnes! - uzviknuo je. - Još si ovdje? - Dok me ne pokopaju. - Srdačno su se rukovali. - Drago mi je da te vidim, momče. Ostali su ga jednako oduševljeno pozdravili, a on se raspitivao o njihovim članovima obitelji, za svakoga poimence. Ali ti su ljudi bili dio Rin-kova naslijeđa. Bit će dio njega sve dok bude živ. - U čemu je problem? - pitao je Barnes, zaputivši se prema pokvarenom stroju u nizu mnogih sličnih strojeva. U starosti,

uglavnom - s nelagodom je odgovorio predradnik. - Već godinama krpamo ove strojeve, Rink. Ne znam koliko će još popravaka izdržati. Osobito ako ovogodišnja berba bude onako dobra kako se očekuje. Radit ćemo dan i noć. Rink je uzeo vlakna pamuka koja su posljednja izišla iz stroja i protrljao ih između prstiju. Među vlaknima je bilo komadića listova i pahulja. I Barnes i Caroline izbjegavali su njegov pogled kad se oštro zagledao u njih. - Kakva je kakvoća ovog pamuka?

- Osrednja - na koncu prizna Caroline jer je Barnes šutio. - Lancasterove čistionice uvijek su proizvodile kvalitetan pamuk. Koji se vrag ovdje događa? - Pođimo u ured, Rink - tiho predloži Caroline. Okrenula se i zaputila prema uredu, nadajući se da će je Rink slijediti a da ga ne mora moliti pred ljudima. Već je sjedila na kožnatoj stolici iza pisaćeg stola kad je ušao i tresnuo vratima za sobom tako da se zatreslo staklo na njihovoj gornjoj polovici. - Ovo je nekoć bilo jedno od najboljih tržišta u državi - bijesno je počeo, bez uvoda. - Još uvijek jest. - Nije, ako je to najbolja kvaliteta pamuka što je možemo proizvesti, sigurno nije. Da sam ja uzgajivač, sigurno bih svoj pamuk odnio u neku drugu čistionicu. Zašto ne proizvodimo bolje od ovoga? - Rekla sam ti da imamo problema s opremom. To je - Prastaro - ubacio joj se u riječ. - Dovraga, zar tata baš ništa nije učinio da bi poboljšao ili osuvremenio posao? - Nije to smatrao potrebnim - odgovorila je. - Potrebnim! - viknuo je. - Pogledaj ovo mjesto. Pravi dinosaur u usporedbi s modernim čistionicama. Nismo poštteni ni prema sebi ni 116 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 117

prema uzgajivačima. Pravo je čudo da svoj pamuk nisu počeli nositi drugim - Naglo se prekinuo i pogledao je suženim očima. - Ili jesu? - Izgubili smo ih nekoliko prošle godine, da. Nogom je zakvačio stolicu i privukao je prema sebi. Sjeo je, nagnuo se preko stola i zapovjednim tonom rekao: - Pričaj mi o tome. - Nekolicina pouzdanih plantažera počela je svoj pamuk slati u druge čistionice, plativši čišće nje, a zatim su ga izravno prodavali trgovcima. Nelagodno se meškolljila na stolici dok ju je proučavao. - Znači, radije su se toliko potrudili i platili nego da nama dopuste da otkupimo njihov urod, očistimo ga, stavimo u bale i prodamo trgovcima. - Kimnula je, a on je izgovorio ono što su oboje mislili. - Na taj način mogu više zaraditi

nego da mi čistimo njihov pamuk, jer plaćamo slabiju kvalitetu. - Vjerojatno tako misle. Ustao je i prišao prozoru. Zavukao je ruke u stražnje džepove traperica. Činilo se da proučava krajolik, ali Caroline je znala da ga uopće ne vidi. - Ti si sve to znala, zar ne? Nisi li? - pitao je i naglo se okrenuo kad mu nije odgovorila na prvo pitanje. - Jesam. - Ali ništa nisi poduzela. - Što sam ja mogla učiniti, Rink? U početku sam samo vodila knjige. O procesu čišćenja pamuka i prodaji učila sam slušajući, proučava jući, gnjaveći radnike. Ja ne donosim izvršne odluke. - Ti si njegova žena! Zar ti to ne daje pravo glasa? - Podigao je ruke. - Povlačim to što sam rekao. Žene Roscoea Lancastera ne kritiziraju njega niti ono što on čini, već samo pokorno ostaju njemu na raspolaganju i pružaju mu... ženske usluge. Podigla je bradu i stisnula šake, te prekrižila ruke na struku. - Već sam ti rekla da s tobom neću raspravljati o mojem odnosu s Roscoeom. - A ja sam tebi rekao da mi se živo fućka što radiš u njegovom krevetu. Oboje su znali da to nije istina. Rink je gotovo izgledao posramljeno zbog izgovaranja takve laži. Caroline je mudro odlučila prijeći preko toga. - Ako je vrijeđanje mene najbolji način na koji možeš pomoći, onda ću te zamoliti da se uopće ne trudiš. Opsovao je i frustrirano provukao prste kroz kosu. Njihove su oči vodile bitku, a tada su prešutno sklopili primirje. - Učinit ću sve što je u mojoj moći - progundao je. - Možeš li popraviti stroj? - pitala je, poti-snuvši svoj ponos. - Trebat će mi neki alat, ali mislim da mogu. Rastavljao sam avionske motore i popravljao ih. Ovo sigurno ne može biti kompliciranije od toga. Ali ništa ne mogu obećati, Caroline. Ako - 118

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 119

ja sad i popravim taj stroj, to neće biti rješenje problema. - To mi je jasno. - Znatno je ublažila svoje držanje, te se opustila i nasmiješila onim svojim plahim osmijehom kao da se ispričava. - Bit ću ti zahvalna na bilo kakvoj pomoći. Ponovno je opsovao, ali u sebi. Psovka je sad bila usmjerena na njega samoga, i njegovu vlastitu krivnju. U tom trenutku nije želio ništa osim zagrliti je, štititi je, spojiti usne s njezinima, priljubiti svoje tijelo uz njezino. Kakva je on prokleta budala. Izluđivala ga je pomisao na njezino tijelo isprepleteno s onim njegova oca. Bože! Katkad je mislio da će

poludjeti od toga. Ipak, nije ju uspijevaao prezirati, bez obzira koliko je to želio. Kad god bi je pogledao, sve ju je više želio. Trebao bi otići. Smjesta. Prije nego učini nešto čime će se osramotiti. No nije mogao tek tako otići, iz mnogo razloga. Laura Jane. Njegov otac. Ali najviše Caroline. Kad ju je nakon dvanaest godina opet ugledao, nije se mogao natjerati da odmah ode. - Znaš gdje ćeš me naći - rekao je i zaputio se prema vratima. Caroline je radila u uredu na papirologiji dok je Rink, uz pomoć radnika, prikupljao potreban alat. Sat vremena kasnije prišla mu je iza leđa dok je proučavao utrobu golemog stroja. -Rink, idem u bolnicu. Možeš zamoliti nekoga

od radnika da te odveze kući ako završiš prije nego se vratim. Kiselo se osmjehnuo. - Nema šanse. Bit ću još dugo ovdje. - Nasmiješila se, a on je imao osjećaj da će ga njezina napola uzdignuta ruka dotaknuti. Međutim, samo je na brzinu pozdravila i otišla. U bolnici je bilo svježije i tiho nakon buke i vreve u čistionici. Roscoe je ležao u krevetu, očiju prikovanih za televizijski ekran, premda je isključio zvuk. Cjevčice su ga hranile i oslobađale njegovo tijelo otpadnih tvari. Monitori su treptali i oglašavali se kratkim zvukovima, bilježeći njegove vitalne znakove. Bilo ga je teško gledati, ali Caroline se vedro i hrabro smiješila kad je ušla u sobu. Snagom volje potisnula je iz pamćenja jučerašnji neugodni susret. Čovjek ima užasne bolove. Ne može suzbiti takvo ponašanje. Ona je samo bila prikladno žrtveno janje na kojem je iskalio svoje frustracije. - Zdravo, Roscoe. - Poljubila ga je u blijedi obraz. - Kako se osjećaš? - To bi bilo previše nepristojno za uši cure tvoje senzibilnosti - zarežao je. Opazivši kako je odjevena, upita: - Jesi li bila u čistionici? - Da. Zapravo, cijelo jutro, inače bih ranije - 120 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

121

došla ovamo. Imamo problem s jednim od strojeva. - Kakav problem? - Nisam sigurna. Nešto mehaničko. Rink ga upravo nastoji popraviti. Ovo cvijeće što su ga poslala djeca s vjeronauka doista je ljupko. - Kako to dovraga misliš, Rink ga nastoji popraviti. Razgledavala je cvjetne aranžmane dostavljene za njezine odsutnosti, skupljajući kartice kako bi znala komu treba zahvaliti. Ali se na njegove riječi naglo prestrašeno okrenula. Ros-coeove su oči paklenski sjale iz tamnih duplji. Nikad ga nije vidjela tako prijetećeg

izgleda. Ili je tako pakosno izgledao samo zbog bolesti? - Odgovori mi, prokleta bila! - zaurkao je s mnogo više snage no što bi se moglo očekivati. - Sto Rink uopće radi u čistionici? Zaprepastila se, pa je počela zamuckivati. -Ja... ja sam ga zamolila da pogleda pokvareni stroj. On je inženjer. Mogao bi procijeniti - Dopustila si sebi da mojeg sina dovedeš natrag u čistionicu? - S naporom se uspravio u sjedeći položaj. - Odrekao se svih prava na Lancasterovu čistionicu kad je prije dvanaest godina otišao odavde. Ne želim ga u čistionici, ni blizu. Razumiješ li me, ženo? - Po čelu su mu izbile kapljice znoja. Iskolačio je oči od bijesa. Caroline se bojala, i njegova bijesa i za njegov život. - Roscoe, molim te, smiri se.

Samo sam Rinka zamolila da pogleda pokvareni stroj. To ne znači da će polagati neka prava na taj posao. - Poznajem ga. Počet će otkrivati greške u svemu ondje i govoriti ti kako da potrošiš moj novac. - Uperio je kvrgavi prst u nju i strogo rekao: - Slušaj me, i to pažljivo. Ne smiješ potrošiti niti jedan prokleti cent na onu čistionicu bez mojeg odobrenja. Poželjela je udariti taj prst koji ju je nepravedno optuživao. - Nikad to nisam učinila, Roscoe - mirno je rekla. - Ni Rink nikad nije bio u blizini. - Tko je za to kriv? Njezino je nepromišljeno pitanje odzvanjalo između zidova bolničke sobe i obrušavalo se na nju. Nekoliko sekunda nije disala, već je samo ljutito zurila u onemoćalo tijelo svojeg muža, koji se u svojoj bolesti doimao opasnim, poput inače pitome životinje koja je ranjena i sad bi uništila svakoga tko joj pokuša pomoći. Nasmijao se onim užasnim smijehom i srušio se natrag na jastuke. - Zar ti je to rekao? Da sam ga ja otjerao jer je ona cura ostala u drugom stanju s njim? Caroline je spustila pogled na ruke. Prsti su joj se ukočili, ali za to je samo djelomice bila odgovorna bolnička klimatizacija. Dlanovi su joj se znojili. - Ne. Nismo razgovarali o tome -iskreno je rekla. 122 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 123

- Pa, tek toliko da ne stekneš pogrešan dojam, ja ću ti razjasniti. Nisam tražio od Rinka da pobjegne i ne dolazi dvanaest godina. Znao je da sam bijesan na njega, ali ne zbog one cure. - Tiho se nasmijao. - Očekivao sam takve vragolije. Momci će uvijek biti momci. Uzet će ondje gdje mogu dobiti, zar ne? Okrenula se od njega. Njegove je riječi osjećala poput bodeža koji joj se zabijaju u

tijelo. -Valjda. Pakosno se nasmijao. - O, vjeruj mi. Muškarac će učiniti bilo što, reći bilo što, samo da se zavuče pod djevojčinu suknju. Osobito ako je ona barem malo voljna. Zatvorila je oči, snagom volje potiskujući suze, njegove riječi, svoju vlastitu sramotu. - Jasno, ne sviđa im se kad budu uhvaćeni na djelu, poput Rinka. Kad je Frank George došao k meni i rekao da je njegova Marilee zatrudnjela s Rinkom, odmah sam mu rekao da će je Rink oženiti. To je bio častan postupak, zar ne? - Da. - Boljelo ju je kad je izgovorila riječ. - Pa, taj je nitkov rekao da ne pristaje na to. To je bila prava sramota. Ne to što je Rink uhvaćen na djelu, nego to što nije želio odgovarati za svoju grešku. Tada mi je rekao da će otići i nikad se neće vratiti ako ga prisilim da oženi djevojku. Uzdahnuo je kao da ga uspomena boli. -Morao sam ispravno postupiti, nije li tako, Čarobne? Morao sam ga prisiliti da oženi tu curu.

Sam je odlučio da će nakon toga ostati daleko od kuće, nisam ja. Zato nemoj žaliti Rinka, bez obzira što ti kaže. Sam je prostro ležaj, i ondje će morati ležati do kraja života. Ušutio je, a ona je neko vrijeme zurila kroz prozor. Ako se okrene, on će vidjeti njezin očaj, znat će. Kad se pribrala, vratila se do njegova kreveta. Oči su mu bile zatvorene kad se nagnula nad njega, pa je pomislila da spava. Tiho se okrenula da pođe, ali je on nevjerojatnom brzinom i snagom uhvatio njezino zapešće. Iznenadeno je ustuknula. - Još uvijek se ponašaš kao žena, zar ne, Caroline? Njegov ju je mračni pogled užasavao, kao i njegovo pitanje. - Naravno. Kako to misliš? - Mislim da bi požalila kad bi učinila nešto što nije u skladu s ponašanjem žalosne, neutješne žene koja gleda kako njezin muž umire. Prstima je stezao nježne kosti njezina zapešća, pa je pomislila da će ih slomiti. Odakle mu toliko snage? - Molim te, nemoj govoriti o umiranju, Roscoe. - Zašto ne. To je činjenica. Ali zapamti ovo. - Ponovno je pokušao sjesti. Slina se skupljala u kutovima njegovih plavkastih usana dok je siktao na nju. - Ti si moja žena sve dok ne umrem, i bolje ti je da se ponašaš u skladu s tim. 124

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 125

- Hoću - mahnito je izustila, pokušavajući osloboditi ruku. - Želim reći, ponašam se. - Nikad nisam imao previše veze s religijom, ali jedno vjerujem. Razmišljanje o ignoriranju Božje zapovijedi isto je

kao da se to učini. Jesi li to naučila na vjeronauku? - Jesam - očajnički je uzviknula, osjećajući neobjašnjiv strah pred njim. - Jesi li razmišljala o ignoriranju neke Božje zapovijedi? - Nisam.

- Recimo, o preljubu? -Ne! - Ti si moja žena. -Da. - Bolje da to imaš na umu. Tada je izgubio snagu i srušio se natrag na jastuke, s mukom hvatajući zrak. Caroline je istr-gnula ruku iz njegova stiska i potrčala prema vratima. Silno je željela pobjeći, ali se na vrijeme sjetila i pošla do medicinske sestre. - Riječ je o mojemu mužu - zadihano je rekla. - Ja... mislim da treba nekakvu injekciju. Strahovito je uzrujan. - Pobrinit ćemo se za njega, gospođo Lancaster - ljubazno će medicinska sestra. - Ako smijem reći, ni vi ne izgledate baš dobro. Zašto ne pođete kući? - Da, da - reče Caroline, nastojeći se pribrali. Srce joj je divlje lupalo. Drhtala je od

straha. Zašto se tako prestrašila vlastitog muža? - Mislim da ću baš to učiniti. Granger je izišao iz dizala baš kad je ona kanila ući. - Caroline, zar se nešto loše dogodilo? - Prestrašio se stanja u kojem je bila. - Ne, ne. Vraćam se u čistionicu. Ondje ima problema, ali molim te, nemoj to spominjati Ros-coeu. Uzrujan je. - Isprekidano dišući, stisnula se uza stražnji zid dizala, kao da je to skrovište pred nekim nepoznatim užasom koji vreba na nju. - Mogu li pomoći - Ne - rekla je, divlje odmahujući glavom dok su se vrata dizala zatvarala. - Ja ću biti dobro. Pođi k Roscoeu. On te treba. Vrata su se između njih zatvorila, a Caroline je prinijela ruku ustima, pokrivši ih kako bi prigušila jecaje što su nadirali iz njezina grla. -Bože, Bože - ponavljala je, čudeći se kako ju je mogao tako prestrašiti. U želucu joj je kuhalo. Tijelo su joj oblijevali valovi vrućine i hladnoće. Prisilila se da predvorjem u prizemlju prođe bez vidljivih znakova uzrujanosti. Kad je stigla do svojeg automobila, više se nije onako žestoko tresla. Spustivši stakla na prozorima, vozila je cestom uz rijeku. Vjetar joj je vijorio kosom, noseći sa sobom sve mirise ljeta. Bilo je malo prometa pa je brzo vozila, oslobađajući svoj um od strahova što ih je maločas osjećala. Dopustila je mašti da nadvlada razum. Roscoe nikako nije mogao znati o onom ljetu 126 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 127

što ga je provela s Rinkom. Rink mu to zasigurno nije rekao. Ona mu nije rekla. Nitko ih nikad nije vidio zajedno, inače bi cijeli gradić brujao od tračeva. Ne, Roscoe nije mogao znati. Niti je mogao

pogoditi da privlače jedno drugo. Prema njegovu mišljenju, upoznali su se tek prije nekoliko dana. Njegove prikrivene prijetnje i upozorenja samo su proizvodi njezine vlastite mašte i grižnje savjesti. Možda njegove pomno izabrane riječi uopće nisu bile prijetnje. Ne, odmahнула je glavom. Bile su, bez obzira koliko bi ona željela da nisu. Ali zašto ih je Roscoe izgovorio? Kako bi drukčije mogao provoditi vrijeme? Nema što raditi osim razmišljati, nagađati, postati paranoičan i sumnjičav. Čovjek aktivan poput Roscoea mrzio bi činjenicu da po cijeli dan mora ležati u krevetu. Prezirao bi takvu neaktivnost. Stoga mu je jedino preostala mentalna moć, a njegov je um radio prekovremeno kako bi nadoknadio nemoć njegova tijela. Bol i tjeskoba uvećavali su sve u njegovu umu, od muhe stvarajući slona. Ima ženu koja je preko trideset godina mlađa od njega. Ima snažnog, naočitog, muževnog sina. Zasad oni žive u istoj kući. Stvorio je kombinaciju činjenica koja je potaknula užasnu sumnju. Nije u pravu! Ona nije učinila ništa čime bi zaslužila njegove sumnje. S druge strane, ima pravo. Razmišljanje o

vođenju ljubavi s Rinkom jednako je samom činu. A ona neprestano razmišlja o tome. Silom se mora riješiti takvih misli. Možda ako se prema njemu bude ophodila više kao prema prijatelju, bez obzira koliko se to čini smiješnim, više poput susretljive maćehe koja nastoji očuvati mir u obitelji, možda bi izbljedjela sjećanja na prošlost. Morat će stvari staviti u novu perspektivu, smjestiti ih u sadašnjost i zaboraviti sve što se ranije dogodilo. Kad se vratila u čistionicu pamuka, zrake poslijepodnevnog sunca iskosa su padale po podu kroz prozore visoko na zidovima. Začudoeno je pogledala oko sebe. Ondje nije bilo nikoga osim Rinka, koji je ležao na leđima, savivši jedno koljeno, i proučavao dijelove stroja. Ključem je udario po metalu. Zvonki je zvuk glasno odjekivao i prigušio njezine korake. - Gdje su svi? Buka je utihnula. Izvukao je glavu ispod stroja i sjeo. Rupčićem je obrisao znojno čelo. -Zdravo. Nisam čuo da si ušla. Bio sam tako slobodan i sve poslao kući sat vremena ranije. Ionako nisu mogli raditi dok ja ovo pokušavam popraviti. - Palcem je preko ramena pokazao stroj. - Prašina je letjela na sve strane. S obzirom na loše instalacije ovdje, to je moglo stvoriti opasnu situaciju. Trebala je prekoriti Rinka jer je neovlašteno

128 Sandra Brown prekinuo rad, ali nije to učinila. Tijekom vožnje zaključila je da Roscoe, zbog svoje bolesti, ne može donositi ispravne odluke. Mrzila je pomisao da će njemu iza leđa učiniti nešto što on ne bi odobrio, ali je došla do zaključka da mu neće nauditi ono što ne zna. Na duge staze, sigurno bi želio da učini ono što je dobro za Lan-casterovu čistionicu. Čučnula je kraj Rinka. - Kako ide? Jesi li otkrio u čemu je problem? - Da, i nije baš jednostavno. - Može li se popraviti? - Privremeno. - Uzdahnuo je i rukavom obrisao čelo. - Kako je tata danas? Zadrhtala je pri sjećanju na scenu u bolničkoj sobi. Ne baš dobro. Otprilike jednako. -Pozorno ju je proučavao, ali mu svojim izrazom lica ništa nije otkrila. Brzo je promijenila temu i pitala: - Jesi li štogod pojeo? - Nisam. Previše mi je vruće i previše sam prijav da bih jeo. - Doista je bio prijav. Lice mu je bilo masno i znojno. Stoga su mu se zubi doimali još blistavijima kad se nasmiješio. Osim toga, nisam želio gubiti vrijeme. Osmjehnula se i posegnula u bijelu papirnatu vrećicu što ju je donijela sa sobom. - Donijela sam ti kasni ručak. Nećeš morati prestati raditi; ovaj ručak možeš popiti. - Zavukla je slamku u poklopac plastične čaše.

Gorko slatka kiša 129 - Što je to? Gurnula je visoku, hladnu čašu u njegovu ruku i uspravila se. - Frape od čokolade. 130

Sandra Brcnvn

Gorkoslatka kiša 131

6. poglavlje Što li joj to znači? Neka sam proklet ako znam, Rink je odgovorio na vlastito pitanje dok je otvarao slavine u tuš-kabini. Skinuo je znojnu, uljem i blatom prekrivenu odjeću. Pijuckao je piće, a zatim ga spustio na toaletni stolić. Najprije je tu bio frape od čokolade. To je bio tako očit znak pomirenja kao lula mira. Cijelo je poslijepodne ostala u čistionici. Rekla je da ima posla u uredu, ali je često klečala kraj njega i pitala može li kako pomoći, treba li mu nešto donijeti i slično. Učinkovitošću medicinske sestre u operacijskoj dvorani, dodavala mu je alat kad bi ispružio ruku. Razgovarali su o nevažnim stvarima. Slagali su se u većini tih tema. Razgovarali su o obiteljskim pitanjima. Tu se ni u čemu nisu slagali.

- Jesi li danas vidio Lauru Jane? - pitala ga je- Nisam. A ti? - Ne. Jučer mi se činila deprimiranom. Pitam se je li tek sad počela shvaćati ozbiljnost Ros-coeova stanja. - Možda. Ali to bi moglo imati nekakve veze s Bishopom. - Zašto to kažeš? - Dodaj mi opet taj

odvijač, molim te. - Onaj s crvenim ili žutim drškom? - Crveni. Jer je jutros, kad mi je doveo konja, bio neuobičajeno razdražljiv. - Možda mu samo ti ulijevaš strah u kosti. - Iskreno se nadam da je tako. Očekivao je prepirku. Premda je vidio da joj se ne sviđa ono što je rekao, ništa nije komentirala. Kako je pod čistionice bio prašnjav, privukla je stolac do njega, previše blizu. Čak i dok je njegova glava bila u utrobi stroja, čak i kad je nije gledao, neprestano je bio svjestan njezine nazočnosti. Njezin je miris bio svuda oko njega, baš kao i poslijepodnevna vrućina. Osjećao je kako mu se ispod odjeće skuplja znoj i cijedi niz tijelo. Ali kad je njegova ruka dotaknula njezinu, bila je hladna i suha. Želio ju je pritisnuti na svoje lice, vrat, prsa. Proklinjući svoja sjećanja na to poslijepodne, popio je još jedan gutljaj pića. To je bio tek početak njegovih želja. 132 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

133

Putem do kuće, nevezano je čavrljala. Čim su ušli u kuću, okrenula se prema njemu i rekla: -Ne moraš žuriti s tuširanjem. Reći ću Haney neka pričeka s večerom dok se ne uspiješ osvježiti i opustiti. Pripremit ću ti piće da ga poneseš sa sobom. Što bi želio? Zapravo je želio da mu objasni kojeg vruga smjera s tim svojim prijateljskim ponašanjem. Je li tu Roscoe umiješao svoje prste? Ili je to sama smislila? Zašto se odjednom ponaša poput nove maćeha koja svim silama nastoji osvojiti muževa potomka? Pa, bez obzira kakvu igru igra, neće upaliti, mislio je dok je stajao pod tušem. Nikad je neće doživljavati kao maćehu, a ako ona misli da bi se to ikad moglo dogoditi, zaboravila je sve što se zbivalo onog ljeta. Ono ljeto. Sama pomisao na to izazivala je mahnito lupanje njegova srca. Prezirno je otpuhnuo kroz nos. Prošlo je dvanaest godina, a on se još uvijek ponaša kao očarani kreten. On, Rink Lancaster, osvajač ženskih srca. Ha! Nikad nije imao problema sa ženama, osim kako se riješiti one koje mu je bilo dosta. Zar je onda čudo da su njegovi osjećaji spram Caroline bili poput naglog buđenja? To je ljeto bilo razdoblje konflikata. Istodobno je bio sretniji nego ikad i nesretan kao nikad u životu. Kad nije bio s Caroline, brojio je minute do njihova ponovnog susreta. Kad je

l>io s njom, svaka je sekunda bila dragocjena, ali je strepio od trenutka kad će se morati rastati. Bio je frustriran jer je nije mogao

povesti na neko normalno mjesto kamo ljudi izlaze, a u istodobno se užasno bojavao da će ih netko vidjeti zajedno. Cijelo je vrijeme umirao od gladi, ali ništa nije želio jesti. Hodao je naokolo u trajnom stanju spolnog uzbuđenja, ali tu glad nikako nije mogao utažiti. Ne bi to učinio s Caroline, a nije ju želio zamijeniti nekom drugom djevojkom. Želio je Caroline Dawson. Nije ju mogao imati. Sam se sa sobom prepirao danju i noću. Ona je još djevojčica, za Boga miloga. Petnaest godina! Tražiš nevolje, Lancasteru. Velike nevo-lje. No svakog ju je dana čekao u šumi, zadržavajući dah od straha da možda neće doći. Njegova se tjeskoba nije povlačila sve dok je ne bi ugledao kako stoji između stabala, obasjana sunčevim zrakama. Ali jednoga dana, onog posljednjeg dana, sunce nije sjalo. Padala je kiša... Bilo je sunčano kad je krenuo od kuće. Tog je dana, još više nego inače, jedva čekao da je vidi. Tog se jutro posvađao s ocem. Roscoe je zaobilazio propise o trgovini pamukom. Ono što je radio nije baš bilo protuzakonito, ali nije bilo 134 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 135

ni etički. Kad je Rink s oklijevanjem na to ukazao, njegov se otac razbjesnio. Kako se njegov još uvijek balavi sin usuđuje njemu govoriti kako će voditi posao ili živjeti svoj život? Nije Lancasterovu čistionicu učinio ovakvom kakva je danas time što je bio gospodin Srdačni. Rinku je bilo mučno od onoga što je vidio da se događa, ali ništa nije mogao učiniti. Morao je razgovarati s Caroline. Ona je slušala. Već je bila ondje i sjedila ispod krošnje stabla, čedno skupivši noge pod sobom. Lice joj se razvedrilo kad ga je ugledala kako žuri prema njoj. Bez riječi se spustio na koljena pred njom, objmio joj lice i poljubio je. Njegov je jezik uronio duboko u njezina usta, pronalazeći izvor slatkoće koja se tako silno razlikovala od ružnoće između njega i njegova oca. Njezini su ga poljupci uvijek nosili daleko od potištenosti koja je okruživala njegov lijepi dom. Kad se konačno odvojio od njezinih usta, promrmlijao je: - Bože, tako je lijepo vidjeti te. - Zatim su se njegova usta ponovno spustila na njezina. Postupno i bez najave, spustio ju je na tlo, na ležaj od mekane paprati i mahovine. Spremno je legla, a on se ispružio kraj nje, pritisnuvši bedro na njezino. Podigao je glavu i zagledao se u nju. Njezine sivo-plave oči bile su troma senzualne iza crnih

trepavica. Usne su joj bile vlažne i pune nakon njegovih poljubaca. Kosa joj se raširila oko

glave poput tamnog svilenog plašta na zelenom raslinju. Povjetarac se poigravao pramenovima na njezinim obrazima. - Preljepa si - šapnuo je. Sagnuo se i poljubio joj kapke. - I ti si lijep. Odmahnuo je glavom. - Ja sam sebični gad. Tko sam ja da ovako navaljujem na tebe, ljubim te, uzimam zdravo za gotovo da ti to želiš, čak i bez pozdrava? Zašto mi to dopuštaš? Nježna se ruka podigla i odmaknula kosu koja mu je padala na oči. - Jer si me danas trebao ovakvu - rekla je. Spustio je glavu u udubinu između njezina vrata i ramena, a ona ga je lagano zagrlila oko vrata. - Imaš pravo. Tata i ja smo se jutros pakleno posvađali. - Žao mi je. - I meni, Caroline. - Njegov je glas bio hrapav i ispunjen tonom očajanja. - Zašto se on i ja ne možemo voljeti? Ili se barem sviđati jedan drugome? - Zar nije tako? Šutio je, pažljivo razmišljajući o svojem odgovoru. Znao je koliko je važan. - Ne. Nije tako. Čak se nimalo ne sviđamo jedan drugome. Mrsko mi je, ali to je tako. - Pričaj mi. - Oženio je moju majku radi ugleda njezine obitelji i radi novca. Nije ju volio, a ona je to - 136 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

137

znala. On snosi krivnju za njezin nesretan život i preranu smrt. Ozbiljno sam mislio kad sam rekao da je umrla od slomljena srca. A ja se njemu ne sviđam jer točno znam kakav je, a on to ne podnosi. Tako je mnogo ljudi zavarao, ali ne može zavarati vlastitog sina, a to ga silno ljuti. Njezini su umirujući prsti nastavili prebirati po njegovoj kosi. - Možda mu preoštro sudiš. On je samo čovjek, Rink, a ne Bog. Ima svojih mana. Zar bi roditelji trebali biti bez mana? - Pomilovala ga je po obrazu, a zatim mu lagano pritisnula bradu dok nije podigao glavu i pogledao je. - Mislim da nisi dovoljno tolerantan. Oprosti mi što to kažem. Tražiš savršenstvo i u sebi ne možeš podnijeti neuspjeh. Ali isto očekuješ od svih ostalih, a to nije pošteno, Rink. Nepravедno je da svoje standarde namećeš svima nama. Svi smo tek obični ljudi, ništa više. Vršcima prstiju milovala mu je usne. - Tako mi je žao što odnos između tebe i tvojeg oca nije onakav kakav bi trebao biti. Bez obzira kakav je moj otac, ja ga ipak volim. Uglavnom zato jer mu je tako potrebna ljubav. - Nasmiješila mu se. - Idi polako,

Rink. Nemoj biti tako nestrpljiv. Tvoj je otac veoma dugo živio na jedan način. Nikakva promjena neće biti laka. -Oči su joj se ispunile suzama. - Ali silno ti se divim zbog beskompromisnog stava što ga zauzi maš kad je nešto ispravno, čak i ako to znači da ćeš na sebe navući očev bijes. Nasmiješio se polako i beskrajno nježno. - Ti si doista posebna, znaš? Kako ti uspijeva postići da sve izgleda bolje? Hmm? Zašto se situacija ne čini tako mračnom, tako beznadnom, kad sam s tobom? Zašto se osjećam kao da znam sve odgovore kad si ti u blizini? Istodobno mi daješ po prstima i jačaš moje samopouzdanje. Jasno se vidjelo koliko joj gode njegove riječi. Kapci su joj se spustili, pa se doimala plahom. - Zar sve to činim za tebe? Zlato u njegovim očima doimalo se rastalje-nim. Primaknuo se bliže i podigao se nad nju. Bio je tvrd i velik. - Mnogo toga činiš za mene - rekao je promuklim glasom, trljajući se o nju. Zadrhtala je i oči su joj se raširile. Proklinjući sebe, odmaknuo se od nje. - Prokletstvo! Sto mi je? Ne bih to smio činiti s tobom. Oprosti. Ispruživši ruku prema njemu, rekla je. - Nije to. - Pokazala mu je kako joj se koža naježila. - Postalo je hladnije. Mislím da će padati kiša. Čim je to izgovorila, kišne kapi počele su padati po njezinu licu. Okrenuo se na leđa i zagledao u oblake. Kiša se brzo pretvorila u pljusak, a oni su se smijali poput bezbrižne djece dok su ležali na leđima i pustili da ih oblijeva. Bijes iznenadne ljetne oluje uskoro je nestao, a kiša je opet lagano sipila. Rink se podigao na lakat i zagledao u Caro 138

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

139

line. Na njezinu se licu nisu vidjeli tragovi ispiranja skromne šminke. Blistalo je od mladenačke ljupkosti. Pošao je očima niz njezin vrat, a zatim dalje. Zastao mu je dah u grlu. Bijela je bluza bila mokra i priljubljena uz njezine dojke. Toga dana nije stavila grudnjak. Zapanjen, upitno ju je pogledao. Njezin je glas bio tih i promukao od nelagode. - Nemam ništa lijepo što bih mogla obući. Mislila sam... ako ništa ne stavim, neće biti tako ružno... ja... oh... - Tiho je zacviljela i prekrížila ruke na prsima. - Nisam mislila - Sšš - rekao je i polako odmaknuo njezine ruke. Dugi su joj se trenutak, dok je oko njih jedini zvuk stvarala kiša, njegove oči divile. Mokra je bluza sve razotkrivala, mekane obline, nabrane aureole, ukružene bradavice. -

Mislim da čujem grmljavinu - drhtavo je šapnula. Uzeo je njezinu ruku i položio je na svoju mokru košulju. - Ne. To moje srce lupa. Sagnuo se nad nju i spustio usta na njezina. Poljubac je bio blag i sladak, predivan u svojoj nježnosti. Jezikom je lagano dodirivao kutove njezinih usana, nježno slijedio njihov oblik. Začuo je kako se iz njezina grla uzdiže tihi zvuk užitka. - O, Caroline - dahnuo je. Poljubac se promijenio. Više nije bio nježan. Usnama je pritiskao njezine, otvarajući ih. Jezikom je utonuo u dubine njezinih usta. Spustio

je ruku na njezin struk, lagano je stisnuo, a zatim polako, polako pošao prema gore, sve dok joj nije pokrio dojku. Ništa, baš ništa u njegovu životu nije se činilo tako ugodnim kao kad je pod rukom osjetio njezinu dojku, još uvijek nezrelu, ali već punu. Istraživao je nježna usta, utiskujući umirujuće kružne pokrete u njih. Bio je dovoljno oprezan da je ne prestraši, ali je svojim kretnjama razbuđivao svu njezinu senzualnost. Stiskala se uz njega, a svaka je njezina kretnja bila nenamjerno zavodnička i zamamna. Kad su njegovi prsti našli njezinu bradavicu, izvila je leđa i podigla ih s mekane trave. Osjetljivi se vrh ukrutio od strasti. Njegovi su se prsti nježno poigravali njome, pa se još više stvrdnula. Ono što je prstima činio njezinoj bradavici, njegov je jezik činio vršku njezinoga. Iz grla su mu izlazili zvukovi za koje nije ni znao da postoje, a dah mu je bio vreo i brz na njezinu licu i vratu. Prstima je stigao do gumba njezine bluze i brzo ih raskopčao. Caroline je tiho dahнула i zgrabila njegovu ruku i mokru tkaninu. - Rink. Ne - šapnula je, ali je mislila suprotno. Okretala je glavu s jedne na drugu stranu. Zubima je steg-nula donju usnu. - Dušo, dušo - mrmljao je. - Neću te povrijediti. Samo te želim gledati, dodirivati te. Ponovno je priljubio usta uz njezina, slatko

140 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 141

sišući. Izvlačio je život i ljubav iz nje dok je micao bluzu i zavlačio ruku unutra, pokrivši mekanu oblinu njezine dojke. Kad je na dlanu osjetio njezinu kožu, obuzela ga je nova vatra, vrelija i žešća od bilo koje seksualne stimulacije što ju je dotad upoznao. Tada je shvatio da mu nijedna žena na svijetu ne može odgovarati kao ova. Našao ju je, ženu koja će ga učiniti potpunim. Milovao ju je, dlanom gurnuvši njezinu dojku prema gore, palcem trljajući bradavicu.

Polako se pomicao niz njezino tijelo, spuštajući lagane, brze poljupce na njezin vrat i prsa. Zatim je jedan ružičasti biser uzeo u usta i nježno sisao. Caro-line je jecala. Zgrabila je šakama njegovu kosu i čvrsto je držala. Srce mu se nadimalo od ljubavi dok je slušao kako ono što čini izaziva njezine zvukove užitka. Njezina su se koljena uzdigla sama od sebe, instinktivno. Spustio je ruku na njezino nago koljeno i milovao ga. Ruka mu je pošla uz njezino dugo, svilenkasto bedro. Široka pamučna suknja što ju je imala na sebi nije ga ometala. Nije se zaustavio sve dok nije dotaknuo elastični rub njezinih gaćica. Njezina su se leđa još više izvila kad ga je zgrabila za ramena. - Rink, Rink. - U njezinu je poviku bilo ushita i panike, a on je oboje razumio. - U redu je, dušice. Nikad ne bih učinio nešto čime bih te povrijedio. Kunem se da neću. Njegov je dodir bio lagan poput perca. Milovanje se nastavilo sve dok među njima više nije bilo tkanine. Prstima je dotaknuo mekane dlačice, nježnu kožu, njezinu ženstvenu tajnovitost. - O, moj Bože - stenjao je, pritisnuvši usnama njezin vrat. - Tako si slatka. O, Bože. Njegovi su prsti istraživali, razdvajali, otkrivali. Kad je zadrhtala pod njim, znao je da je našao izvor čarolije. Vješto je pritiskao dok je kružio i milovao sve dok se vrat nije izvio, glava pala unatrag, dok se nježne laticice nisu steg-nule oko njegovih prstiju, a njezini se povici stopili sa šumom vjetra u kišom natopljenim krošnjama. Proučavao je njezino lice, uživajući u ushićenom izrazu njezina lica. Gledao je kako se njezine oči uz treptaj otvaraju, kako se njezin svijet opet smiruje i ona se postupno vraća u stvarnost iz carstva gdje je sve blaženstvo. Stvarnost je sa sobom donijela smućenost. Suknju skupljenu oko struka brzo je gurnula dolje. - Rink? - pitala je visokim glasom. -Rink, što mi se dogodilo? Zagrlj me. Bojim se. Spustio se na nju, štiteći je svojim tijelom. Priljubio ju je uza se, objema joj rukama uhvativši glavu. Usnama joj je nježno utiskivao poljupce po cijelom licu, umirujući je. - Zar ne 142

Sandra Brovvn

Gorkoslatka kiša 143

znaš što ti se dogodilo, Caroline? - Glas mu je bio promukao od emocija. Proučavala je njegove oči i usta, dotaknula ih, kao da se divi čudu što ga je on izazvao. -Ali nisi... mislim... nisi bio... u meni. Zastenjavši, pritisnuo je svoje čelo uz njezino. - Ne, nisam. Ali želio

sam biti. Želio sam biti duboko u tebi, ispuniti te sobom, dati ti sve što jesam. - Poljubio ju je, jezikom vodeći ljubav s njezinim ustima, zavlajući ga duboko u toplu nutrinu. No poljubac ga je previše podsjećao na ono što ne smije učiniti, pa se podigao s njezina tijela. Plakala je. Njezine su se suze miješale s kišnim kapima. Palčevima ih je obrisao s njezinih obraza. - Nemoj plakati. - Ustao je i povukao je na noge, privinuvši je uza se. - Zašto plačeš, Caroline? - Bože, ako je prekršio obećanje i na bilo koji je način povrijedio, nikad si to neće oprostiti. Hoće li ga sada prezirati, bojati ga se? - Molim te, reci mi zašto plačeš? - Nećeš više doći. Ne nakon ovoga danas. Nakon onoga što sam učinila... mislit ćeš da sam loša. Preplavilo ga je olakšanje. - O, dušice -šapnuo je i stisnuo je uza se. - Volim te. Polako je podigla glavu i pogledala ga. -Voliš me? - Volim te - iskreno je rekao jer je znao da je to istina. Kad ne bi bilo tako, još uvijek bi ležali

na travi i radili ono za čim je čeznulo njegovo tijelo. - Volim te i prošao bih kroz vatru i pakao da sutra opet dođem. - Čvrsto ju je zagrlio i ljubio je dok nije ostala bez daha. Zatim je, dok ju je posesivno stiskao uza se, šapnuo ravno u njezino uho: - Ovo je prava zbrka, Caroline. -Odmaknuo se i zagledao joj se u oči. - Shvaćaš to, zar ne? - Naravno! - tiho je uzviknula. - Uvijek sam znala da je beznadno vjerovati da između nas dvoje može nečega biti. - Nije beznadno. Poduzet ću nešto u vezi s ovom situacijom. Večeras. - Večeras? Što? - Pobrinit ću se da možemo normalno izlaziti, družiti se s drugim ljudima i prekinuti s ovim skrivanjem. Stegnula ga je za nadlaktice. - Ne, Rink, nemoj ništa učiniti. Neka ostane ovako sve dok je to moguće. - Umrijet ću ako ovako nastavimo. - Zašto? - Kad smo ovako sami, meni je previše teško ako ne dovršimo ono što započnemo. Dugi je trenutak bila nepomična i tiha, zureći u njegov vrat dok je prstima lagano prelazila po ovratniku njegove košulje. Ovlažila je usne. -Rink, ne bi mi smetalo ako ti... dopustila bih ti kad bi želio... ovaj... Prstom joj je podigao bradu. - Ne. - Govorio

144 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 145

je tihim, ali odlučnim glasom. - Ne sviđa mi se ovakvo skrivanje. Ni slučajno ne želim komplicirati situaciju, riskirati da te povrijedim time što bih s tobom vodio ljubav. - Sagnuo je lice tik do njezinoga. Čvrsto

je zatvorio oči i ispustio dah kroza stisnute zube. Otvorio je oči i rekao: - Želim to. Bože, kako želim. Ali rekao sam ti, nisam li, da nikad ne bih učinio ništa čime bih te povrijedio? - Jesi. 1 vjerujem ti. - Onda sve prepusti meni. Ni za što se nemoj brinuti. Riješit eu to, a onda se više nikad nećemo morali sastajati ovako krišom. - Jesi li siguran, Rink? - Na licu joj se još uvijek vidjela zabrinutost, a on je znao da je zabrinula za njega, ne za sebe. - Siguran sam. Sutra ću imati dobre vijesti. Sutra, dušo. Ovdje. Na našem mjestu. - Obuhvatio joj je lice rukama. - O, Bože, Caroline, poljubi me opet. - Pritisnuo je usnama njezine, ali poljubac nije dugo trajao. Nije imao povjerenja u sebe. Želio ju je uzeti i zaboraviti na posljedice. - Sutra, sutra - ponavljao je dok se odmicao od nje. Zatim je potrčao kroz šumu do mjesta gdje je parkirao automobil, jedva čekajući da stigne kući... - Budalo jedna - Rink je rekao zamagljenom zrcalu kad je izišao iz tuš-kabine. Njegov je odraz bio nejasan, što je smatrao prikladnim za opis svojeg stanja u proteklih dvanaest godina. Zašto sam bio tako naivan i mislio da će sve biti onako kako sam planirao? - Popio je ostatak pića, uopće ne osjetivši njegov okus. Samo mu je bilo žao da je led razblažio jačinu viskija. Još uvijek mu se okretao želudac pri pomisli na onu večer kad je ušao u očevu radnu sobu i zatražio razgovor s njim. Poput zaostalog hirova, mržnja i ogorčenje širili su se njegovim tijelom kad god bi se sjetio kako je bio glupo samouvjeren. Kakva budala. Kakav idiot. Bio je mladi David pred Golijatom. O, imao je hrabrosti. Ali nije imao praćku i kamenje. A Roscoe je imao topovsku kuglu. Ušao je u radnu sobu i izjavio: - Tata, našao sam djevojku koju ću oženiti. - Prokleta si u pravu - zarežao je Roscoe, kotrljajući debelu cigaru iz jednog kuta usana do drugog. - Večeras me nazvao Frank George. Marilee je trudna. Tri ili četiri mjeseca. Prema njegovim riječima, ona roni suze jer nisi dolazio k njoj. Čestitam, sine. Postat ćeš muž i otac. Čak je i sada, pri pomisli na očeve riječi te večeri, osjećao kamen u želucu. Taj gad. Taj mrski, manipulativni, prevarantski gad. A Caroline, njegova Caroline od rijeke i kiše, ona je žena njegova oca. Sad njega sluša, s njim 146 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 147

razgovara, njega tješi i ohrabruje. S Roscoeom dijeli najslađa usta, one dojke, ona bedra. Rink je snažno protrljao oči dok je u mislima

vidio prizore njih dvoje zajedno, jedan za drugim, poput opscenog niza slika. Razmišljanje o tome gotovo nije mogao podnijeti. Sve ga je u njemu boljelo. A baš ništa nije mogao učiniti kako bi ublažio tu bol. - Hvala ti, Steve. - Nema na čemu. - Rink je rekao da je taj toster dao svoje, te da bi Haney trebala kupiti novi. Ali ona je rekla da nema smisla kupovati novi ako se ovaj može popraviti. Rink ga je namjeravao popraviti, ali je bio zauzet u čistionici. Rekla sam mu neka se ne opterećuje time. Da ću pitati tebe. Ne smeta ti, zar ne? - Ne, naravno. Drago mi je da sam ga uspio popraviti. - Marljivo je sređivao radni stol u garaži, gdje se nalazio sitan alat. - Ljutiš li se na mene, Steve? Prekinuo je ono što je radio i zagledao se u Lauru Jane. Na sebi je imala ljetnu haljinu s naramenicama, a njezina je koža izgledala mekano i nježno poput cvijeta magnolije. Žudnja ga je obuzela naglo i neočekivano. Žustro se okrenuo. - Zašto bih se ljutio na tebe? Drhtavo je udahнула i sjela na prečku lje i.na. Prstima se nemirno poigravala čvorom pojasa na haljini. Tako je nisko spustila glavu (la je bradom gotovo doticala prsa. - Jer sam te Deki dan poljubila - tiho je rekla. - Otad si stalno ljut na mene. - Rekao sam da se ne ljutim. - Zašto me onda ne želiš pogledati? Pogledao ju je. Njezin ljutiti povik naveo ga je da naglo okrene glavu i zabezeknuto je pogleda. Dotad nikad nije čuo da je izgubila /ivce ili povisila glas, iz bilo kojeg razloga. Na licu koje je prkosno zurilo u njega bilo je ireoma malo dječjeg. Njezin je izraz ukazivao ta prezrenu ženu. S mukom je progutao slinu. - Gledam te. - Tvoje oči klize preko mene. Više nikad ne gledaju mirno. Zašto, Steve? - pitala je, sišla s ljestava i prišla mu. - Zašto? Zar ti se ne sviđa kako izgledam? Gutao ju je pogledom, upijajući sve, od blistave guste smeđe kose do vitkih nogu u sandalama. Kad ju je ponovno pogledao u oči, promuklo je rekao: - Da, Laura Jane, veoma mi se sviđa kako izgledaš. Nasmiješila se, ali njezin je osmijeh brzo nestao. - Je li to zbog načina na koji sam te poljubila? Nije bilo dobro? Prešao je rukama po svojim bedrima, brišući vlažne dlanove o traperice. - Bilo je sasvim dobro. 148 Sandra Brown

Gork.osla.ika kiša 149

Zabrinuto je namrštila lice. - Mislim da nije. Žene na televiziji ljube muškarce mnogo dulje. Miču glave s jedne na drugu stranu. Mislim da otvore usta kad to čine. Cijelo mu se tijelo napelo. - Laura Jane -

hrapavim je glasom prošaptao - ne bi smjela o tome pričati nekom muškarcu. - Ti nisi 'neki muškarac'. Ti si Steve. - Pa, ni meni ne bi smjela pričati o ljubljenu. Bila je istinski zbunjena. - Zašto?

- Jer postoje neke stvari o kojima muškarac i žena koji nisu... nisu... vjenčani ne bi trebali raspravljati. - Te se stvari smiju činiti, samo se o tome ne smije razgovarati? - radoznalo je pitala. Kratko se nasmijao, usprkos ozbiljnosti situacije. Laura Jane govori pametnije od njega. - Tako nekako. Prišla mu je i položila ruke na njegova prsa. Zbacila je glavu dok ga je gledala. - Onda nemojmo razgovarati o tome. Najbolje da to samo činimo. - Glas joj je bio lagan poput daha što ga je osjećao na svojem vratu. Svojim je rukama pokrio njezine. - Nije pravilno ni da to radimo. - Ali zašto, Steve? Obuzelo ga je očajanje. Morao je uložiti svu svoju snagu da odmakne njezine ruke i nježno ih spusti. - Jer nije. - Vratio se do stola i uzeo uzdu na kojoj je radio kad ga je ona pozvala. Potišteno je gledala kako izlazi iz garaže i prelazi dvorište. Uzela je toster, koji je samo bio i/l i ka da dođe k njemu, i zaputila se prema l ući. Kad je ugledala da Carolinein automobil će na kolni prilaz, zastala je i pričekala je. - Zdravo, Laura Jane. Što radiš s time u dvo-ii si u? - pitala je Caroline i pokazala prema i ONleru. - Steve ga je popravio za Haney. Upravo se l raćam u kuću. Nešto u djevojčinu tonu izazvalo je Caroli-IK inu pozornost. - Kako je Steve? Već ga nekoliko dana nisam vidjela. Laura Jane je slegnula mršavim ramenima. -l)obro je, valjda. Katkad se čudno ponaša. - Čudno? - Da. Kao da mi više ne želi biti prijatelj. - Sumnjam. - Istina je. Sve otkako sam ga poljubila. Caroline se naglo zaustavila. - Poljubila si ?? - Zabrinuto se osvrnula naokolo, nadajući se da nitko drugi to nije čuo, zahvalna što Rinka nema u blizini. - Da. - Oči Laure Jane bile su bezazlene i mirne dok je zurila u Carolineino zabrinuto lice. - Volim ga. - Jesi li mu to rekla? - Jesam. Je li to loše? - Nije baš loše, ne. - Caroline je znala da mora pomno birati riječi. To je prva, i vjerojatno - 150

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 151

jedina, ljubav Laure Jane. Kako je može upozoriti, a da je ne prestraši? - Možda si previše požurila. Vjerojatno si iznenadila Stevea. Možda je on želio prvi tebe poljubiti. - Ne vjerujem da bi to učinio, a ja nisam mogla čekati. Caroline se nasmiješila. - Kad bi

imao dovoljno vremena, mislim da bi to na koncu ipak učinio. - Misliš li da će Rink na koncu to učiniti? - Što? - Poljubili tebe. On to želi. Caroline je drugi put u roku od šezdeset sekunda ostala zabezeknuta. - Laura Jane, ne smiješ tako nešto govoriti! On ne želi ništa slično. - Zašto onda zuri u tebe? Usta su joj se osušila. - Zar zuri? - Cijelo vrijeme, kad ga ti ne vidiš. I tako se silno trudi u čistionici radi tebe. - Ne radi mene. Radi svih. Trudi se za sve, za radnike i plantažere, i za tvojeg oca. - Ali ti si ga to zamolila. U početku sam mislila da neće htjeti, a ti? Caroline je pomislila na onu večer nakon što je popravio stroj. Cijelo je poslijepodne pokušavala uspostaviti novi odnos s njim i mislila je da joj je to uspjelo. Ali po povratku kući, kad je sišao na večeru nakon tuširanja, ponašao se više neprijateljski nego ikad. Odbijala je to prihvatiti. Nije kanila prepustiti ono malo osvojenog teritorija. Tijekom večernjeg obroka, i kasnije u dnevnom boravku s Haney i Laurom Jane, obasipala ga je ljubaznošću sve dok se nije prestao mrštiti kad god bi je pogledao. Na koncu je skupila dovoljno hrabrosti i zamolila ga da pogleda još nekoliko stvari u čistionici za koje je mislila da hi mogle biti problematične. Mrzovoljno je pristao. Tijekom protekla tri dana radio je jednako marljivo kao i radnici na plaći. - Drago mi je da je ovdje i pomaže nam dok je tvoj otac bolestan. Naporno radi. - Kao i ti. Izgledaš umorno, Caroline. Bila je umorna. Veoma umorna. Još uvijek je hodala po rubu klisure kad je riječ o Rinku, nadajući se da će među njima uspjeti zadržati otvorenu komunikaciju, ali bez ikakve intimnosti. I Roscoe. Njegovi verbalni napadi postaju sve otrovniji svaki put kad ga posjeti, što je najmanje jednom dnevno, dvaput ako to može podnijeti. Nije mu rekla što Rink radi u čistionici jer je znala da on to ne bi odobravao. Nije mu odgovaralo ni bilo što drugo što je radila. Kritizirao ju je u svemu, od načina odijevanja do toga kako je odredbe njegova liječnika smatrala neprikosnovenim zakonom. - Doista sam umorna - priznala je Lauri Jane. - Što se tiče Stevea - rekla je, vrativši se na prvobitnu temu - možda je samo loše raspolo

152 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 153

žen. Nemoj vršiti pritisak. Muškarci to općenito ne vole. Mislim da sljedeći put kad se poljubite, ako dođe do toga, ideja mora biti njegova, a ne tvoja. - Valjda - promrmljala je, nisko spuštene glave.

Caroline je mislila da zna zašto je Steve odjednom postao hladan. Očito je zaljubljen u Lauru Jane, ali je ničim ne želi ohrabriti da ne izazove Rinkov gnjev. Suosjećala je sa svima njima. - Pođimo nešto pojesti - ljubazno je rekla, uhvativši mlađu ženu pod ruku. - Gdje je Rink? - Ne znam. Rekao je da će doći Prekinulo ju je glasno dubljenje, a kad su se ona i Lama .lane okrenule, vidjele su kako Rink iza lincolna zaustavlja blistavi novi kamionet. Iskočio je iz kabine. - Dakle, što vam se čini? Njegovo je ushićenje tako silno podsjetilo Caroline na mladića kojeg je upoznala u šumi da je umalo potrčala k njemu i zagrlila ga. - Je li tvoj, Rink? - pitala je Laura Jane, poskakujući gore-dolje i plješćući rukama. -Sviđa mi se boja. - Kraljevski plava - rekao je i duboko se naklonio. - Treba mi vlastiti prijevoz dok sam ovdje, pa sam odlučio kupiti kamionet. Još nisam smislio kako ću kamion i avion vratiti u Atlantu. Svi su se nasmijali, a Caroline je osjetila loplinu oko srca dok je gledala kako mu vjetar MI i si kosu, a oči mu veselo poigravaju. - Umirem od gladi. Je li večera gotova? -Jednom je rukom zagrlio Caroline, a drugom Lauru Jane. - Dopustite da vas otpratim u blagovaonicu, moje dame. Prije nego su stigli do prednjega trijema, llanev je istrčala iz kuće, vičući: - Caroline, Rink! Hvala Bogu da ste ovdje. Liječnik je upravo nazvao. Stanje gospodina Lancastera se pogoršalo. Rekao je da biste vas dvoje što prije trebali doći u bolnicu. 154 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 155

7. poglavlje 4i U sobi je gorjelo samo jedno prigušeno svjetlo iznad Roscoeova kreveta. Svjetlost se mogla usmjeravali po želji. Metalni je zaslon bio okrenut prema dolje, pa je svjetlost sablasno osvjetljavala čovjekove bolom iskrivljene crte lica. Kad su Rink i Caroline ušli u sobu, nad njim je bila nagnuta medicinska sestra. Rukama za koje su bile pričvršćene cjevčice za infuziju svadljivo ju je tjerao od sebe. - Izidite odavde i ostavite me na miru. Ništa ne možete učiniti. - Ali, gospodine Lancaster - Gubite se - ljutito je siknuo. - Želim razgovarati sa svojom ženom i sinom. - Riječi je izgovorio tako da su se doimale poput uvreda. Medicinska je sestra otišla, a gumeni potplati njezinih cipela tiho su škripali na podu od vinila.

Caroline je prišla Roscoeovu krevetu i uzela ga za ruku. - Došli smo čim je liječnik nazvao. Tamne oči, nalik željeznim zrnima sačme,

probadale su je iz tamnih duplji, prijetećih poput cijevi puške. Lice mu se doimalo ružnim. Podsjećalo je na propadanje, ali ne tjelesno nego duhovno, pokvarenost koja ga je godinama i/mitra nagrizala, a tek se sada pokazuje na površini. - Nadam se da vas nisam odvuкао od Bečeg važnog - podmuklo je rekao i istrгнуo i uku iz njezina stiska. Caroline se nije dala isprovocirati. Mirno mu je odgovorila: - Naravno da ne, Roscoe. Znaš da lelim biti ovdje, uz tebe. Manijakalno se nacerio. - Kako bi znala čim umrem? Kako bi odmah znala da si me se oslobodila? Trgnula se kao da ju je šakom udario u glavu. - Zašto govoriš takve stvari? Zar doista misliš da priželjkujem tvoju smrt? Nisam li te nagovarala da pođeš k liječniku mnogo prije no što si se odlučio na taj korak? Nikad ti nisam pružila nikakav razlog da sumnjaš u moju odanost spram tebe. - Samo zato jer ti je nedostajala prilika. -Pogledom je prešao na Rinka koji je stajao u podnožju kreveta, a njegovo lice nije pokazivalo nikakve emocije. - Š-što time želiš reći? - promucala je Caroline, a Roscoe je opet pogledao prema njoj. - 156 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 157

- Želim reći da ćeš sada, kad živiš pod istim krovom s čovjekom kojeg zapravo želiš, možda doći u iskušenje da budeš nevjerna mužu, premda tvrdiš da si mu tako odana. Činilo joj se da je ostala bez zraka. Bez riječi je zurila u muža. Podmukli je osmijeh još uvijek lebdio na njegovim usnama. Oči su mu paklenski sjale. - Govoriš li o Rinku? - O Rinku? - ponovio je, oponašajući je. - O Rinku, Rinku. Da, prokletstvo! Naravno da mislim na Rinka. Jezikom je ovlažila usne. - Ali Rink i ja... mi nismo... mi nikad - Nemoj mi lagati. - Podigao se u sjedeći položaj i derao se na nju poput nekog zastrašujućeg demona plastičnim cjevčicama pričvršćenog za krevet. - Nemoj se pretvarati preda mnom, mala. Znam sve o tebi i Rinku. Caroline je ustuknula, zgrbivši ramena i pre-križivši ruke pred sobom, kao da se želi zaštititi. Mahnito je potražila Rinkov pogled. On se nije pomaknuo. Još uvijek je ukočeno stajao u podnožju očeve samrtničke postelje, a oči su mu sjale od mržnje. Prvi je prekinuo užasnu tišinu. - Znao si za Caroline one večeri kad si mi rekao da je Marilee trudna, zar ne? Roscoe se srušio na jastuke. Njegovo je disanje zvučalo poput šuškanja papira. Fizički se morao iscrpiti da bi viknuo svoje pobjedničke

riječi, ali lice mu je odražavalo zadovoljstvo kad je pogled pakosnih očiju usmjerio na sina. Nasmijao se. - Znao sam. Sve - rekao je podrugljivim tonom. - Trebao si znati da nećeš moći svakoga dana krišom odlaziti u šumu a da ne pobudiš moju radoznalost. Mislio sam da si pametniji. - Dakle, jednog si me dana slijedio i vidio nas zajedno - zaključio je Rink tihim i bezizražajnim glasom. - Ma vruga, ne. - Činilo se da se Roscoe zabavlja. - Ne bih se gnjavio s nečim što ima veze s tobom. Samo sam se pitao što kombiniraš. Poslao sam nekoga za tobom, a ono o čemu me i/vijestio bilo je veoma zanimljivo. Svaki si se dan sastajao s nekom jeftinom curom dolje, kraj rijeke. Caroline je tiho jaukula. Roscoe nije ni pogledao prema njoj. Vodio je rat sa sinom, i uvijek je bilo tako. Ona je samo bila prikladna žrtva. - Ta cura s kojom si se krišom sastajao bila je tek curetak, rekao je čovjek, ali sočna kao zrela breskva. - Roscoe je cmoknuo usnama. Caroline je zatvorila oči, boreći se protiv mučnine. Rink se lagano njuhao naprijed-natrag u nastojanju da kontrolira bijes što ga je obuzimao. - Dobro smo se nasmijali kad smo otkrili da je tvoja ljubav kći staroga Petea Dawsona. - Namignuo je Rinku. - Ali morao sam se diviti onoj crti 158 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 159

požude u tebi, momče. Mogao si dospjeti u zatvor, ali si bio voljan riskirati, zar ne? - Idemo dalje - obrecne se Rink. - Znao si da Marilee ne nosi moje dijete, zar ne? - Mislio sam da je moglo biti tvoje, baš kao i bilo čije, a ti nisi mogao dokazati da nije. Svi su znali da ona baš ne bira svoje partnere za krevet. - Dijete nije tvoje? Rink je naglo okrenuo glavu i pogledao Caroline u oči. U glasu joj se osjećala nevjerica i... još nešto. Radost? Oči su joj bile pune suza. - Ne, Caroline - rekao je. - Dijete nije moje. - Ali bio si s Marilee, zar ne? - upita Roscoe. Rink je netremice gledao Caroline dok je odgovarao. - Da. Ali to je bilo mnogo prije nego je zatrudnjela. Onog ljeta kad sam upoznao Caroline, više ni s kim nisam bio. Alvssa nije moje dijete. - Opet se okrenuo k ocu. — A ti si to proketo dobro znao. Rekao sam ti da dijete nije moje, da gotovo godinu dana nisam spavao s Marilee. Ali si me ipak prisilio da je oženim. Zašto? - Kako si lijepo zaboravio da si ti odlučio oženiti je. - Jer si zaprijetio da ćeš Lauru Jane smjestiti u ustanovu ako je ne oženim! - vikne Rink, konačno dajući oduška bijesu što je ključao u njemu. - O, moj

Bože. - Caroline pokrije lice rukama. Zar ova noćna mora nikad neće završiti?

Roscoe je ucijenio Rinka da bi oženio djevojku koja je nosila tuđe dijete? Kako je mogao? - Zašto ti je bilo toliko važno da oženim Marilee? Zašto se nisi nasmijao u lice njezinu bcu kad je rekao da sam ja djetetov otac, zašto INI nisi izbacio? Zasigurno se nisi bojao skandala sto bi ga to moglo izazvati. Nikad te nije bilo briga za društvena pravila. I znam da se nisi bojao staroga Georgea. Zašto si me natjerao da jc oženim? - Gotovo je vikao, a njegovo je pita nu ostalo visjeti u zraku još dugo nakon što ga je ?vorio. - Zbog novca - kratko će Roscoe. - Imao je novac. Meni je trebao. Bilo je tako jednostavno. Prodao sam te, momče, za dvadeset pet tisuća dolara. Rink je ostao bez riječi. Premda je mislio sve najgore o svojem ocu, nikad mu nije palo na pamet da je razlog svemu bilo nešto tako Obično kao što je novac. - Ali nisi spriječio razvod nakon što se Alvssa rodila - zbunjeno je rekao. - Nije bilo nikakvog vremenskog uvjeta u iogovoru. George je samo želio muža za onu s\oju bijednu curu, i tatu za dijete. Želio je da tt na rodni list napiše ugledno ime. - Ugledno - prezirno će Rink, pogledavši irema stropu. Opsovao je. - Mi zaudaramo po oi injenom ugledu, je li? - Osim toga - mirno nastavi Roscoe - to se - 160 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 161

činilo prikladnim načinom da te spriječim da počiniš veliku grešku. - Kakvu grešku? - Da se vežeš sa sirotinjom, eto kakvu. -Roscoe glavom pokaže prema Caroline. - Ne upleći nju u to - prijeteći će Rink. -Ovo nema nikakve veze s Caroline. Roscoe se zlobno nasmijao. - Itekako ima veze s Caroline. Nisam mogao dopustiti da tako mladoj curi napraviš dijete, zar ne? To bi izazvalo krasnu gužvu. - Nije bilo tako. -- Rink je procijedio riječi kroza stisnute zube. - Prema onome što mi je moj doušnik pričao, moglo se dogoditi u svakom trenutku. Jedva si držao ruke podalje od nje. - Roscoe je stisnuo oči dok je zurio u sina. Usne su mu se prezirno izvile. - Budalo. Znaš li kako mi je bilo teško potisnuti smijeh kad si rekao da si upoznao djevojku koju ćeš oženiti? Caroline se trgnula i naglo pogledala Rinka. On ju je samo ovlaš pogledao, ali ovo nije bio trenutak za razmišljanje o nedokučivom pitanju u njezinim sivim očima. Roscoe je neumoljivo nastavio: - Marilee je bila uspaljena

mala drolja. Dopustila bi gotovo svakomu da joj se zavuče među noge, ali je barem potjecala iz ugledne obitelji. - Pogledao je Caroline. - Barem nije bila kći mjesnog pijanca.

- Zašto si me onda ti oženio? - upita Caroline, napokon prekinuvši svoju šutnju. Roscoe je bio odgovoran za sve njezine patnje. Cijelo je vrijeme vjerovala da je Rink napravio dijete Marilee dok je nju viđao. Roscoe je vješto proveo svoj plan. Uspjelo mu je uništiti oba njihova života. Sad više nije imala što izgubiti. - Oženio sam te jer sam želio vratiti ono što sam uložio - reče Roscoe. - Kako to misliš? - Imala je mučan osjećaj da više ništa ne želi znati. Ali morala je znati. Ovo je večer razotkrivanja. Nije vjerovala da bi mogla preživjeti još jedan ovakav susret. Bolje je da sve odjednom sazna. - Što si uložio? - Neka sam proklet - tiho je rekao Rink kad je počeo shvaćati istinu. - Shvatio si, zar ne? - smijuljio se Roscoe. - Hoće li mi netko od vas dvojice reći o čemu govorimo? - uzvikne Caroline. - Mislim da si živjela sa svojim tajanstvenim dobročiniteljem, Caroline - blago će Rink. Zurila je u njega sve dok se magla nerazumijevanja nije počela razilaziti, a ona je vidjela ono što je oduvijek bilo očito, samo što to ona nije shvatila. - Stipendija? - promuklo je pitala, zureći u Roscoea. - Želio sam te držati podalje od gradića za slučaj da Rink, nakon razvoda, odluči doći po tebe. - Ti si platio moje školovanje? - Pokušavala - 162 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 163

je shvatiti situaciju koja se brzo razjašnjavala. -Bilo ti je toliko stalo da ne okaljaj tvojeg sina i obiteljsko ime? - O, nije se radilo samo o tome - otegnuto će Roscoe. - Morao sam te učiniti prikladnom za završni dio plana. - A to je bilo? - bez daha je pitala. - To da ti postaneš gospođa Lancaster. Žena Roscoea Lancastrea. Objema se rukama uhvativši za trbuh, presa-vila se u struku. Poniženje se širilo njezinim tijelom sa svakim otkucajem napaćena srca. - Sve si to isplanirao prije toliko godina? Ti si se pobrinuo da bude tako? - Što misliš, kako si onako brzo nakon diplo miranja dobila posao u banci? Zar si mislila da smo se ondje slučajno sreli? Pobrinuo sam se da u pravom trenutku postane slobodno radno mjesto u čistionici pamuka. Želiš li da nastavim? - Ali zašto? - viknula je. - Zašto? Roscoe ništa nije rekao, već je samo prešao pogledom na Rinka. Rink je odgovorio na njezino pitanje. - Jer sam te ja želio. A on je to znao.

Učinio bi bilo što, bez obzira koliko beskrupulozno, čak se i oženio tobom, samo da te ja ne mogu imati. - Uvijek si bio pametan momak - cerio se Roscoe. - Rekao si Lauri Jane neka mi piše da se Caroline udala. To je bilo lako. Ona bi učinila sve da mi udovolji, a zatim bi to za nekoliko sati zaboravila. Mogao si mnogo naučiti o odanosti i poštovanju od svoje slaboumne sestre, momče. - Poštovanju. - Rink je prijezirno izgovorio i iječ. - Godinama si manipulirao našim životima |ei si se zbog nečega ljutio na Rinka? - rekla je (aroline, još uvijek ne vjerujući da bi netko mogao biti tako opsjednut mržnjom. - Nisam bila dovoljno dobra za njega, ali ti si me ?Ženio. Dao si mi svoje prezime, doveo me da Hvim u Utočištu. Ne mogu razumjeti. - Bilo te je lako zavesti, draga moja. Znao sam da ćemo mi Lancasteri i Utočište za tebe l'Hclstavljati sve ono što nikad nisi imala, s obzirom na to odakle potječeš. Kuća i prezime bili su mamac kojemu nisi mogla odoljeti, zar ne? Čak i ako ta kuća i prezime pripadaju tvojoj davno izgubljenoj ljubavi. Zapravo, bilo je trenutaka kad sam ti bio zahvalan jer si sve učinila veoma jednostavnim. Jasno si se izražavala i bila si čista, što je bio bonus. Rafinirana si. Bog zna odakle to potječe, ali dobro je došlo. Lijepo izgledaš, što je navelo ljude da povjeruju da prljavi starac poput mene može biti očaran tobom. Da, Caroline, hvala ti što si sve tako olakšala. Okrenula mu je leđa. Odvratno ju je iskoristio. No zapravo je više okrivljavala sebe nego 164 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 165

poremećen um svojega muža. Da bar nije bila tako lakovjerna. Da barem nije tako brzo osudila Rinka. Da bar nije bila tako ambiciozna. Da bar, da bar, da bar... Što bi Roscoe mogao učiniti da je povrijedi više no što je samu sebe povrijedila? Oči umirućeg čovjeka bile su žive dok je pogledavao jedno pa drugo. - Kako vam je bilo živjeti pod istim krovom? Mučenje? Ovaj sam se tjedan najviše zabavljao, gledajući vas kako se koprcate. Mislili ste da nitko ne zna, je li? O, bilo je zabavno gledati kako to pokušavate sakriti, gledali kako nastojite ne gledati jedno drugo, što vas je najviše odavalo. Zaustavio je pogled na Rinku. - Opet je želiš, zar ne, momče? Osjećaš svrbež među nogama koji jedva možeš podnijeti, hmm? Jesi li razmišljao o njoj u mojem krevetu i o onome što smo ondje radili? Caroline se naglo okrenula, ljutita i uvrijeđena. - Prestani,

Roscoe! - Pogledaj je, sinko. Ima sjajno tijelo, nije li tako? - Umukni - procijedi Rink. - Prava žena. Svaki svilenkasti centimetar, žena od glave do pete. - Nemoj o njoj tako govoriti, proklet bio! Roscoe se pakosno smijuljio. - Govorim samo ono o čemu si ti razmišljao. Jesi li mislio o tome kako bi je želio ljubiti? Grliti? Spavati s njom? Jesi li žudio za očevom ženom, momče? - O, Bože! - Caroline je istrčala iz sobe, obuTI.I očajem. Roscoe se smijao dok je gledao za njom. - Kujin sine. - Rink se obratio ocu ledeno 11111 nim glasom. - Tu imaš pravo. - Roscoe se s naporom po-digao i oslonio na lakat. - Gorjet ću u paklu i Uživati u svakoj minuti jer ćeš ti ovdje biti na (oš većim mukama. Bio si mi trn u oku otkako M se rodio. - Jer sam vidio svu ružnoću u tebi. Jer si ubio moju majku baš kao da si joj prosvirao metak kroz glavu. - Možda, možda. Bila je slaba žena. Nikad ni se nije usprotivila. Ali ti jesi. Ti doista jesi. Nikad nisam podnosio kad su me tvoje oči gledale s izrazom onako opravdanog prijekora. Sto si bio stariji, to je postajalo gore. Imenovao si sebe mojom savješću, a ja nisam želio savjest. Uperio je mršavi, drhtavi prst u sina. - Pa, vratio sam ti, sine moj. Trebale su mi godine, ali sam ti sve vratio. Nikad nećeš imati tu ženu, Rink. Poznajem te. Tvoj prokleta tvrdoglavi win-stonski ponos neće ti to dopustiti. - Značajno je zastao, a potom dodao: - Jer sam je ja imao prvi. Zapamti to. Ona je moja žena i ja sam je prvi imao! 166

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 167

U limuzini je vladala tišina dok je klizila ispod krošanja cestom što je vodila do groblja. Rink i Caroline zurili su kroz prozore kraj kojih su sjedili. Laura Jane je sjedila između njih i prstima gužvala rupčić. Haney je sjedila na pomoćnom sjedalu, proučavala ih i šutjela. Barem onoliko koliko je mogla. - Čini se da je došlo mnogo ljudi - primijetila je dok je virila kroz stražnji prozor, gledajući niz automobila iza mrtvačkih kola i limuzine. Nilko joj nije odgovorio. Na koncu je Caroline rekla: Mislim da su došli gotovo svi iz gradića. - Ne sjećam se majčina sprovoda. A ti, Rink? - plaho je rekla Laura Jane. Kad se u Rinkovim očima pojavljivao lako hladan izraz, bojala ga se. - Da - oštro je rekao - sjećam se. - Zatim je shvatio da govori svojoj sestri, pa se okrenuo i blago joj se nasmiješio. Uzeo joj je ruku, poljubio je i zadržao u svojoj. - I tada je došlo mnogo ljudi. - lako sam i mislila - rekla je, drhtavo se nasmiješivši, sretna što on više ne zuri u prazno s onim hladnim, prijetećim izrazom lica. - Ljudi će pričati - proročanski će Haney. -Jer niste održali službu u crkvi. Propovjednik se šokirao. Kao i svi ostali. - Onda će ostati šokirani, a meni je svejedno hoće li pričati - reče Rink. - Ti ne moraš ovdje živjeti - obrecne se Laura Jane. - Mi moramo. - Nema službe u crkvi - naglašeno će Rink. - i evo, Haney? - Prodoran pogled i zapovjedni ton njegova glasa nisu dopuštali komentar. - Da, gospodine. - Uvrijeđeno se uspravila. Rink se opet zagledao kroz prozor. Caroline je suosjećala s Haney i Laurom hine. Nisu poznavale pravog Roscoea, pa nisu shvaćale zašto je Rink tako hladan prema očevoj smrti. Njoj se činilo da ju je bol zbog svega okamenila. Haney ju je uhvatila za ruku i rekla: - Ti si hrabra duša, Caroline, ali suze će doći. Kad budeš sama i sva ova gužva se smiri, tada ćeš plakati. Haney nije imala pravo. Caroline neće prolići niti jednu suzu za čovjekom koji je bio njezin muž. Njezine su oči bile suhe od trenutka kad je u krajnjem poniženju pobjegla iz njegove bolničke sobe. Rink ju je slijedio malo kasnije, a izgledao je kao da je bio u paklu. Lice mu je bilo užasno, neprobojno. Takvo je i ostalo. Tijekom duge noći bdjeli su na stolicama od plastike i kroma u čekaonici. Nisu razgovarali. Nisu se gledali. Toliko se puta poželjela ispričati jer je mislila da je s Marilee izdao njezinu ljubav. Željela ga je dotaknuti, zagrliti, žaliti zajedno s njim zbog svih onih godina koliko su bili rastavljeni. Ali još uvijek su rastavljeni. To joj je govo 168 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 169

rilo njegovo napeto tijelo i mračno lice. Držala se podalje i šutjela. Roscoe je dobio jake sedative nakon što je Rink izišao iz njegove sobe. Jednom je liječnik prišao Caroline i sagnuo se, uhvativši je za ruku. - Neće više dugo. Možete ući ako želite, ali on neće znati da ste ondje. Odmahnula je glavom. Više nikad ne želi vidjeti njegovo lice. Kad je liječnik na koncu izišao i rekao im da je Roscoe umro, otišla je iz bolnice s Rinkom, suhих očiju i prazna srca. Sad mora igrati ulogu ožalošćene udovice. Limuzina se zaustavila Smjerni pogrebni poduzetnik pomogao joj je da iziđe iz automobila i poveo je do privremenog šatora podignutog kraj grobnog mjesta. Pokazao joj je stolicu i ona je ukočeno sjela. Kraj nje je sjeo Rink, a do njega Laura Jane. Haney je odlučila stajati iza Laure Jane, umirujući spustivši ruke na ramena mlade žene. Caroline nije slušala svećenikove hvalospjeve. Zurila je ravno kroz lijes pokriven bijelim ružama. Kad je obred završio, primala je izraze sućuti onih koji su se obratili njoj i Rinku. - Ne misliš li da se dobro drži? - mrmljali su jedan drugome. - Niti jedne suze. - Naravno, nakon onog dijagnostičkog kirurškog zahvata, znala je da je to samo pitanje vremena.

- Da. Imala je vremena pripremiti se. - Ipak, mogla bi se grozno ponašati. Znaš kakvi su ti ljudi. Skloni su pokazivanju emocija u javnosti. - Pitam se što će sada biti s čistionicom pamuka? - Ona će je nastaviti voditi, valjda. - Što će biti s Rinkom? - On će ostati. - Vratit će se u Atlantu. - Doista nemam pojma. Čula je šaptom izgovorena nagađanja dok se vraćala do limuzine, ali to uopće nije djelovalo na nju. Još uvijek je razmišljala gotovo isključivo o Roscoeovoj prljavoj igri. Ako dopusti makar mali gubitak kontrole, posve će se zaboraviti i početi vriskati poput luđakinje. Stoga je dopustila da je smatraju stoičkom. Neće se moliti niti će plakati za dušom Roscoea Lancastera. Nije povrijedio samo nju, već i jedinog muškarca kojeg je ikad voljela. U njezinu srcu neće biti oprosta za takvu pakost. - Hvala Bogu da je gotovo - rekao je Rink kad je sjeo na stražnje sjedalo, nakon što se još jednom rukovao sa svećenikom. Ali nije bilo gotovo. Utočište je cijelo poslijepodne bilo puno ljudi koji su navodno došli izraziti sućut onima koji su ostali iza Roscoea. Caroline je bila uvjerenjena da je većina došla iz radoznalosti. Jesu li željeli vidjeti kakve je pro 170 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 171

mjene unijela u kuću Marlene Winston Lanca-ster? Stekla je dojam da je većina razočarana činjenicom da je kuća ostala nepromijenjena. Jesu li očekivali tamnocrvene zidne tapete i sje-nila za lampe s resama? Bili su nezasitno radoznali kad je riječ o Rinku i njegovom životu u Atlanti. Ispitivali su ga o poslu, o privatnom životu, o godinama što ih je proveo daleko od svih njih, o njegovim planovima za budućnost. Vješto se snalazio u toj suptilnoj inkviziciji. Bili su jednako znatiželjni i kad je riječ o Caroline. S mjesta gdje je ozbiljno i dostojanstveno sjedila, gledala je kako je njezini posjetitelji krišom proučavaju, pitajući se što su očekivali. Jesu li očekivali da će odjenuti nešto drugo, a ne jednostavnu crnu haljinu? Jesu li očekivali da će nekontrolirano plakati? Ili su očekivali da će se smijati sad kad je njezin bogati muž umro? Jednako kao što ih je razočarala nepromijenjena kuća, činilo joj se da ih je i ona razočarala. Mala Dawsonova nije im dala materijala za kasnije ogovaranje. Posjetitelji su napokon počeli odlaziti, te je kuća konačno ostala prazna. Kroza škure duge su večernje sjene stvarale pruge na drvenim podovima. Haney je skupljala upotrijebljene čaše i papirnate ubruse, te praznila pepeljare. - Želi li netko večeru?

- Ništa za mene, hvala, Haney - kratko odgovori Caroline. - Ne, hvala. - Rink je u čašu ulio viski. -I'odi u krevet, Haney. Ovo je bio dug dan za tebe. Podigla je krcati pladanj. - Čim ovo operem, možda ću baš to učiniti. Treba li ti nešto, Caroline? Caroline joj se nasmiješila i odmahнула glavom. - Laku noć, Haney. - Pa, u hladnjaku ima obilje hrane, ako netko slučajno ogladni. Laku noć. Ostavila ih je same u prednjem salonu. Caroline je naslonila glavu na jastuke kauča i zatvorila oči, masirajući sljepoočnice. Otkopčala je gornji gumb svoje haljine i izula cipele, odah-nuvši od olakšanja. Rink je skinuo sako tamnog odijela i zavrnuo rukave košulje, te stao kraj jednog od visokih prozora. Jednu je ruku zavukao u džep hlača, a drugom je povremeno prinosiso čašu ustima. Sad su prvi put bili sami zajedno nakon što su prije dva dana otišli iz bolnice. Činilo se da još uvijek nemaju što reći jedno drugome. Caroline je polako otvorila oči i proučavala ga s druge strane prostorije. Popustila je svojoj želji i pogledom upijala njegov tamni lik. Njegova je crna kosa

činila zapanjujući kontrast bijelom ovratniku košulje. Sa širokih ramena spustila je pogled do uskog struka. 172 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 173

Izvršno krojene hlače pokrivala su njegovu usku i čvrstu stražnjicu, spuštajući se niz vitka, snažna i duga bedra. Samo je željela poći k njemu. Gotovo je osjećala kako njezine ruke klize ispod njegovih, oko čvrstoga trupa do trbuha za koji je znala da bi bio ravan i mišićav pod njezinim prstima. Njezine su dojke čeznule za tim da se stisnu uz njegova snažna leđa. Željela je položiti obraz na njegovo rame i upijati njegov miris, svaki djelić njega. Zatim, dok ga je promatrala, njegovo se tijelo napelo i ona je čula kako je progundao: - Koji vrag? - prije nego je čašom tresnuo po antiknoj komodi i izjurio iz prostorije, namrgođena lica. Caroline je prestrašeno skočila s kauča i požurila do prozora. Steve i Laura Jane nalazili su se na tratini. Polako su hodali prema kući. Rukom joj je obujmio ramena i pri vinuo je uza se. Njezina mu je glava počivala na prsima. On je svoju glavu zaštitnički spustio nad njezinu. Caroline je vidjela kako mu se usne miču dok joj je nešto tiho govorio. Zatim je opazila kako su se načas zaustavile na njezinoj sljepoočnici i onamo spustile nježan poljubac. Naglo se okrenuvši, istrčala je iz sobe jer je sad znala što je Rink vidio. Mora ga sustići prije No čak i dok je tako razmišljala, čula je

tresak ulaznih vrata i njegove korake na prednjem trijemu. - Laura Jane - viknuo je. Caroline je potrčala za njim, sjurivši se niza i uho ispred kuće. - Rink, ne. Laura Jane je podigla glavu sa Steveovih prsa, ali se nije ni pokušala odmaknuti od njega. Zapravo ga je povukla sa sobom kad se /iputila prema bratu. Caroline je u Steveovim koracima uočila nevoljkost. Nije bio naivan poput Laure Jane i odmah je u Rinkovu glasu pu-poznao bijes. Ali nije skrenuo pogled s Rin-kovih očiju dok su se približavali. - Da, Rink? - upita Laura Jane. - Gdje si bila? - Bila sam u Steveovu stanu i gledala televiziju. - Nasmiješila se upravitelju konjušnice. -Nastojao mi je skrenuti misli s tatina sprovoda. Bijes se širio od Rinka poput vreline oko peći. - Pa, već je kasno. Bolje da pođeš spavati. - To je i Steve rekao. - Uzdahnula je. - Laku noć svima. - Steveu je uputila privatni smiješak prije nego je pošla prema ulaznim vratima. Rink je pustio da prođe nekoliko sekunda nakon što je čuo da su se iza nje

zatvorila vrata. Zatim je ratoborno koraknuo naprijed. -Drži svoje ruke podalje od moje sestre, razumiješ? Ako te opet vidim da je grabiš, ostat ćeš bez posla i tako brzo odletjeti odavde da će ti se zavrtjeti u glavi. - Nisam je grabio, gospodine Lancaster 174 Sandra Brown mirno je rekao Steve. - Umirivao sam je. Uzrujana je zbog smrti vašeg oca i... drugih stvari. - Pa, ne treba joj tvoja vrsta umirivanja'. - Rink - prekinula ih je Caroline i spustila ruku na njegovu. Otresao ju je. - Što bi to trebalo značiti? - upita Steve. - Veoma dobro znaš što to znači. Mnogo se toga može smatrati umirivanjem. Steve je grickao donju usnu, a Caroline je znala da ga samo strah od gubitka posla i udaljavanja s Utočišta i od Laure Jane sprečavaju da Rinku nešto ne odbrusi. - Možete o meni misliti što god želite, gospo dine Lancaster, ali ovo možete smatrati činjenicom. Nikad nisam ništa učinio da bih povrijedio Lauru Jane, a nikad i neću. Rink ga je neprijateljski promatrao. - Onda nema problema, zar ne? Ali tek toliko da bismo bili sigurni da nikad neću pogrešno shvatiti neki tvoj postupak, drži se podalje od nje. - Tada se okrenuo i ljutitim koracima vratio u kuću. Nakon što je s izrazom ispričavanja pogledala Stevea, Caroline je potrčala za Rinkom. Sustigla ga je u predvorju, zgrabila za ruku i okrenula prema sebi. - Nasilnice! Je li ti iskaljivanje na Steveu pružilo zadovoljstvo? Osjećaš li se sada bolje? - Ne baš. Promijenio je njihove uloge i postao agresor. Uhvativši je željeznim šakama za nadlaktice,

Gorkoslatka kiša 175 |Urnuo ju je u salon i zatvorio vrata za njima. I'niisnuvši je svojim tijelom uza zid, sagnuvši lice sasvim do njezina, zadihano je pitao: -Kako si mogla spavati s njim? Kako, Caroline?

176 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 177

8. poglavlje 48 Uslijedio je brutalan poljubac. Ustima ju je prisilio da rastvori usne i primi njegov jezik. Gurnuo je bokove naprijed i stisnuo ih uz nju. Jedna je šaka pustila njezinu ruku i pokrila joj dojku. Grubo ju je stisnuo. Želio ju je poniziti. Borila se. Slobodnom je rukom naizmjenice gurala njegova prsa i udarala ga po ramenu. Pokušala je osloboditi usta od njegovih, ali uzalud. Njezini su vriskovi bili tek nerazgovijetni zvukovi prigušeni njegovim ustima. Ovo nije Rink. Caroline je znala da je ne želi na taj način povrijediti. Izluđivao ga je bijes što se u njemu nakupljao cijelog života. Njegov je neprijatelj

mrtav i sad se nema protiv koga boriti. Frustriran, iskaljivao se na njoj jer je i ne znajući bila dio Roscoeove zavjere. Tada je shvatila da će se najbolje obraniti ako se uopće

ne bude otimala. Omlohavila je u njegovim rukama. Prošlo je nekoliko trenutaka prije nego se Rink pribrao i shvatio da mu se više ne otima. Njegove su usne postale nježnije, a grubi su se poljupci pretvorili u slatko maženje njezinih usta. Ruka na njezinoj dojci prestala je uvredljivo stiskati, a nakon što ju je još jednom nježno dotaknuo, kao da se ispričava, ruka se povukla. Protiv te se nježnosti morala boriti. Divlja grubost od malo prije nije bila svojstvena čovjeku kojeg je poznavala i voljela, već čovjeku rastrganom uslijed prijevara i gorčine. Sad je njegov dodir postao bolno poznat, podsjećajući je na ono ljeto kad je sve bilo čarobno. - Rink. - Njegovo je ime bilo poput tihog uzdaha koji je sadržavao čežnju i bespomoćnost. - Jesam li te ozlijedio? - Nisi. - Nisam to želio. - Znam. Nagnuo se naprijed i prislonio podlaktice na drvenim oplatama pokriven zid iza nje. Čelom je pritisnuo drvo, tik iznad njezine glave. U kosi je osjećala njegov dah. - Zašto želim voditi ljubav s tobom više nego disati? Zašto te nisam mogao zaboraviti? Nakon toliko vremena, zašto sam još uvijek opsjednut tobom? Nagnuo se prema njoj tako da su im se cijela tijela dodirivala. Njihov je položaj bio tako izra 178 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 179

žito seksualan da su im srca mahnito lupala. - Mogli bismo ležati u krevetu u istom tom polo žaju, zar ne, Caroline? - O, Bože. - Pritisnula je nos uz njegov vrat. - Nemoj o tome govoriti, Rink. - O tome ti misliš. I ja o tome mislim. - Nemoj misliti o tome. - Uvijek ću o tome misliti. Njihova su tijela grijala jedno drugo. Njezine su se dojke mekano stisnule uz njegova prsa. Njihovi su trbusi sa svakim dahom masirali jedan drugoga. Namjestio se uz nju tako da je osjetila snagu njegove žudnje. Njegovo se spolovilo udobno smjestilo uz udubinu njezine ženstvenosti. Njihova su bedra bila priljubljena. Potpuno odjeveni, dok su nepomično stajali, bili su intimni. Vodili su ljubav. To je bila mentalna intimnost, ne fizička. Ali oboje su tako jasno razmišljali o činu, da ne bi mogao više značiti ni da je bio stvaran. Rink je spustio lice na njezinu kosu, uronivši nos u nju. Neprestano je šaptao njezino ime. Njihove su emocije bile tako nedisciplinirane

da su oboje drhtali. Potom su se umirili. Minute su prolazile, a oni se nisu micali ni govorili. Samo su stajali ondje, uživajući u blizini jedno drugoga, žaleći zbog onoga što nikad nije bilo i tugujući za onim što nikad ne može biti. Rink se postupno počeo povlačiti sve dok se više nisu dodirivali. Žarkim je očima proučavao

njezino lice. Podigla je glavu i susrela njegov pogled. - Kako si mogla biti s njim, Caroline? ? rekao je hrapavim glasom. Odgurnuo se od /ida i provukao ruku kroz kosu. Nije ponovio pitanje, ali neumoljiv izraz njegova lica zahtijevao je odgovor. - Bio je moj muž. - Ta je jednostavna tvrdnja trebala sve objasniti. No samo je izazvala novi gnjev. - Kako si se uopće mogla udati za njega? Kako, za Boga miloga? Nakon onoga što je bilo među nama, kako si se mogla udati za njega?

- To nije pošteno, Rink! - uzrujano je rekla. - Ti si mene napustio, a ne ja tebe. - Znaš zašto sam oženio Marilee. - Do prije dva dana nisam znala. Stavio je ruke na bokove i ljutito se zagledao u nju. - Znači, doista si mislila da ševim drugu dok sam prkosio svemu, čak i vlastitom zdravom razumu, da bih bio s tobom? Njegova ju je vulgarnost šokirala, pa mu je odbrusila: - Što sam drugo mogla misliti? Otišao si bez riječi. Čula sam da se ženiš s Marilee George jer je trudna. Sto sam trebala misliti? Opsovao je i okrenuo leđa njoj i njezinom logičnom razmišljanju. - Nisam ti mogao reći istinu. Ne bi vjerovala, kao ni bilo tko drugi. - Možda bih. - Je li? - pitao je, okomivši se na nju. Spu- 180 Sandra Brovvn

Gorkoslatka kiša 181

stila je pogled pred njegovim optužujućim očima. - Ne, ne bi mi vjerovala - odgovorio je umjesto nje. - Mislila bi kao i svi ostali, da je dijete moje. Pošao je do kauča i sjeo, ispruživši noge preda se. Prstima je protrljao oči. - Osim toga, bojao sam se da bi na neki način mogla biti upletena ako te pokušam ponovno vidjeti. Znao sam da gradić bruji od tračeva, te da će na mene pomno motriti. Sve što učinim bit će odmah objavljeno mojem ocu. Nisam želio riskirati i uvući te u tu zbrku. Hodala je naokolo i uzimala kartice s brojnih cvjetnih aranžmana dostavljenih prije sprovoda. -Tko je bio otac djeteta, Rink? Nezainteresirano je naveo ime čovjeka. Caro-line se iznenađeno okrenula prema njemu. - Ali za njega se Marilee udala nakon što ste se razveli. Neveselo se nasmijao. - Jedva je čekala da

mu se vrati. Ali najprije me morala financijski uništiti. To je bila njezina kazna jer je nisam želio. - U jednom si je trenutku ipak želio - primijetila je jedva čujnim šaptom, sjetivši se onoga što je rekao one večeri u Roscoeovoj bolničkoj sobi. Naglo je podigao glavu. - Zar će to biti tvoj adut protiv mene? Moj Bože! Bio sam veoma mlad, Caroline. - Bio je razdražen, i to se vidjelo. - Da, bio sam s njom nekoliko puta. Svi momci radića su bili. Ali ja sam imao dovoljno pameti i poduzeo mjere opreza, da ne bi zatrudnjela. Nekoliko puta na stražnjem sjedalu mojeg .miomobila sigurno ne znači da sam je želio oženiti. Spustila je pogled, proučavajući nokat na l' ilcu. - I istina je da nisi... - Caroline. - Podigla je glavu kad ju je tiho /i/vao. - Želiš li znati jesam li bio s njom u Isto vrijeme kad sam viđao tebe? - Oči su joj bile pune emocija dok je zurila u njega. - Ne -tiho je naglasio. - Tog ljeta nisam bio ni s irilnom drugom. - Jesi li doista rekao Ro... tvojem ocu... da Bie želiš oženiti? - Da. Rekao sam mu da sam upoznao djevojku koju želim oženiti. Zagledali su se jedno drugome u oči. Dugo je potrajalo dok nije sagnula glavu i okrenula se. -Dijete, Alvssa? Kutovi Rinkovih usana izvili su se u kratkotrajan osmijeh prije nego se njegovo lice rastužilo. - Bila je krasna djevojčica. Caroline je ponovno podigla glavu kad je čula kako blagim tonom govori. - Volio si je -rekla je, bez upitnog prizvuka. Otvoreno ju je pogledao. - Jesam - rekao je i tiho se nasmijao. - Šašavo, zar ne? Ali kad se rodila, želio sam je zadržati. Carolineino se srce ispunilo ljubavlju prema

182 Sandra Brown njemu. Sjela je kraj njega na kauč. - Ne zabadam nos u tvoje stvari, Rink. Ali ako želiš razgovarati o tome, ja ću te slušati. Proučavao je njezino lice. - Uvijek si znala dobro slušati. Reci mi, jesi li sjedila kraj nogu mojeg oca i slušala dok ti je on povjeravao svoje misli? Ogorčeno je uzviknula i skočila na noge. Uhvatio ju je za zapešće i zaustavio je. - Oprosti. Sjedni. - Kad je pokušala osloboditi ruku, lagano ju je povukao natrag na kauč. - Ispričao sam se. To je bilo nepotrebno, ali teško je mijenjati navike. Ako želiš čuti o mojem zlosretnom braku, ispričat ću ti. Poznato ti je sve ostalo smeće u mojem životu, pa možeš znati o tome. - Rekla sam da ne želim zabadati nos u tvoje stvari. - I ja ti vjerujem - obrecnuo se. - U redu? -kad je kratko kimnula glavom u znak slaganja, pustio joj je ruku. - Marilee nije voljela mene kao ni ja nju.

Roscoe je u tome imao pravo. Tvrdila je da je dijete moje samo da je obitelj ne bi razbaštinila. U svakom slučaju, kad smo otišli odavde, na što ona nije računala, preselili smo se u Atlantu. Morao sam se zaposliti jer nisam želio ni novčića od mojeg oca. Brak je propadao, ali sam volio Alvssu. Čim se rodila, pojavio se njezin pravi otac, pa su on i Marilee nastavili ondje gdje su prekinuli. - To ti nije smetalo?

Gorkoslatka kiša 183 - Ne, ni slučajno. Jedva sam čekao da je se riješim. Ali sam bio zabrinut za dijete. Marilee baš nije bila brižna majka. Kad je podnijela .-.ililjev za razvod braka na temelju mentalne okrutnosti, nisam opovrgavao njezine optužbe, i li to nije bilo sve. Tražila je apsurdnu alimentaciju. Jedno sam vrijeme čak uzdržavao nju i njezina ljubavnika. Da skratim priču, godinama sam morao danonoćno raditi kako bih je izbacio iz svojeg života. Bilo mi je teško izgubiti Alvssu, ali Marilee je zahtijevala skrbništvo. - Je li Alvssa ikad saznala da ti nisi njezin otac? - Caroline nije mogla podnijeti pomisao da djevojčica čezne za ocem koji je nikad ne posjećuje. - O, da - s gnušanjem je rekao. - Alvssa je imala oko tri godine kad je razvod postao konačan. Plakala je i grčevito me stezala dok ju je Marilee vukla iz mojeg zagrljaja. Oni su se vraćali u Winstonville, a ja sam ostao u Atlanti. Alvssa me zvala tata, plačući da želi tatu. Marilee joj je rekla da će morati poći u Winstonville ako želi tatu jer ja nisam njezin tata. - O, Rink - promrmljala je, zadrhtavši pri pomisli na tako groznu scenu. - Sad ima jedanaest godina, a čujem da je divlja poput mačke u veljači, pokora osnovne škole u Winstonvilleu. - Žalosno je odmahnuo glavom. - Šteta, jer je bila tako slatka djevojčica. - 184 Sandra Brown Kao što znaš, imala je niz očuha'. Sumnjam da me se uopće sjeća. Nakon duge tišine Caroline upita: - Jesi li u to vrijeme pokrenuo tvrtku Air Dixie? - Ne baš. Pilotsku sam dozvolu stekao na prvom semestru fakulteta. Kad sam se preselio u Atlantu, imao sam dovoljno sati letenja da bih postao pilot charter-letova. Vodio sam dnevnik letenja i stjecao kvalifikacije za upravljanje većim avionima. Upoznao sam svojeg partnera, te smo počeli razmišljati o vlastitim charter-uslugama. Kad je jedna malena tvrtka bankrotirala i jeftino se prodavala, uspjeli smo skupiti dovoljno za učešće za kredit. Počeli smo tako dobro poslovati da smo otplatili kredit mnogo godina ranije no što smo trebali, i jedva smo udovoljavali potražnji. Kupili smo veći avion, zatim još jedan, pa još

jedan. - Tako je to počelo. -Da. Svjetlost lampe stvarala je aureolu oko njih. Tamna joj je kosa padala po ramenima i stapala se s crnom haljinom što ju je imala na sebi. Samo su joj lice i vrat blistali na svjetlu. Oči su joj bile u sjenkama, ali su sjale dok je zurila u njegove. - Caroline? - tiho je izustio. Srce joj je počelo lupati u prsima. Sramotno je tako se osjećati na dan muževljeva sprovoda, ali je znala da bi pošla ravno k Rinku ako on na Gorkoslatka kiša 185 pravi samo jedan pokret, i ni na koji se način ne hi mogla zaustaviti. Još uvijek ga voli, nikad nije ni prestala. Ali više ga ne obožava na način na koji adolescentice obožavaju idole. Voli ga kako žena voli muškarca. Unatoč njegovu temperamentu, njegovoj netoleranciji ljudskih slabosti, njegovu bijesu zbog njezina odnosa s Roscoeom, i dalje ga voli. - Da, Rink? - Jesi li ikad mislila na mene dok si vodila ljubav s mojim ocem? Ne bi je više zaboljelo ni da joj je zabio nož u srce. Zaprepašteno je kriknula i skočila s kauča. - Gade jedan! Nikad mi više nemoj tako nešto reći. On je također ustao s kauča i stao kraj nje. Ponosno je isturio bradu. - Želim znati. Nije li te barem malo pekla savjest kad si se udala za mojeg oca, a mi smo umalo postali ljubavnici? - Ja sam bila voljna postati tvojom ljubavni com, sjećaš se. Ti nisi želio voditi ljubav sa mnom. Nisi bio spreman riskirati. - Tako je. Nisam želio riskirati da te ne povrijedim. - Željela sam da me povrijediš. - Govorila je s toliko emocija da su njezine riječi zvučale poput jecaja. Stiskao je zube, a glas mu je postao promu-kao. - Želio sam te povrijediti na taj način, da. Želio sam ti biti prvi, dati ti onaj trenutak boli 186

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

187

koji bi te zauvijek učinio mojom. - Prišao joj je korak bliže, ispunjen potiskivanim emocijama. -Ali imao sam neki pogrešan osjećaj plemenitosti. Ja, budala, želio sam da budeš drukčija od ostalih djevojaka s kojima sam bio. - A bilo ih je mnogo, zar ne? -Da. - Prije i kasnije. -Da.

- Kako mi onda možeš zamjerati da sam se udala za Roscoea? - Jer si rekla da voliš mene! - Jesi li volio sve one druge žene, Rink? Jesi li? - Naglo se okrenuo od nje, ali ne prije no što je opazila izraz krivnje na njegovu licu. - Nisi bio ovdje, Rink. Bio si u braku s

drugom. Koliko sam ja znala, za tebe sam bila samo igračka za razbibrigu tijekom onih lijenih ljetnih sati. Mogao si mi pisati, nazvati me, bilo što. Sumnjala sam da me se uopće sjećaš, osim možda po tome što sam bila daleko manje sofisticirana u usporedbi sa ženama na koje si navikao. - Znaš zašto ti se nisam mogao javiti. Nisam te želio uplitati u onu zbrku s Marilee. Kad je sve to završilo, ti si bila na fakultetu, a ja sam dobio vijest da si se udala. Izgubio sam nadu da ću te ikad više vidjeti. Zatim, kao grom iz vedra neba, saznajem da ti dijeliš krevet s mojim ocem! Pokrila je lice rukama. Osjećala je kako je zapljuskuje njegovo ogorčenje. Spustila je ruke

s lica i hrabro susrela njegov ljutiti pogled. - Ne možemo ovako dalje, Rink - tiho je rekla. - Uništavamo jedno drugo. Ramena su mu se opustila, i opet je prste /avukao u kosu. - Znam. Ujutro ću otići. U srcu je osjetila golemu težinu. Nije ga namjeravala otjerati, već samo sklopiti primirje među njima. - Ne moraš ti otići. Ja ću poći. Ovo je tvoja kuća. Moj je boravak ovdje bio privremen. Znala sam da nakon Roscoeove smrti neću pripadati ovamo. - Ako ti otiđeš, a ja ostanem kako bi to svima izgledalo? Činilo bi se da sam otjerao očevu udovicu. Ne. Sutra ću se vratiti u Atlantu. - Ali čitanje oporuke i čistionica pamuka... -Mahnito je tražila neki prihvatljiv razlog za njegov ostanak. Bilo je beznadno među njima, ali nije mogla podnijeti pomisao da će je opet napustiti. Još ne. Kasnije, ali ne sada. - Vratit ću se na čitanje oporuke. Tada ćemo x)dlučiti tko će gdje živjeti. Bolje ću se osjećati ako budem znao da si ti ovdje s Laurom Jane. Što se tiče čistionice pamuka... - cinično se nasmiješio - ... nastavi dalje kako si radila pod Roscoeovim nadzorom. Iritirao ga je tmuran izraz njezina lica. Posve joj se približio. Zagrlio ju je i privukao uza se. Zabacila je glavu kad se sagnuo nad njezino lice. - Nemoj me tako gledati. Zar misliš da želim otići? Iz svojega doma? Svoje kuće? Ostaviti 188 Sandra Brown Lauru Jane i Haney? - Glas mu je postao znatno dublji. - Tebe? - Privukao ju je još bliže i uzdahnuo kad se njezino tijelo prilagodilo njegovu. -Prokleta bila. Prokleta bila, Caroline. Njegova su se usta snažno i zahtjevno spustila na njezina, ali ona je to očekivala. Rastvorila je usne, pozivajući ga unutra. Jezikom je uronio u vrelu slatkoću njezinih usta. Ljubio ju je dugo i duboko, naginjući glavu najprije na jednu, a zatim na drugu stranu, kako bi je cijelu okusio. Rukama je obujmio njezino lice dok su im se

usta intimno spajala. Zatim je tako naglo prekinuo poljubac da joj se zavrtjelo u glavi. Glas mu je bio grub, istrgnut iz grla stegnutog od žudnje. - Prokleta bila jer si najprije njemu pripadala. Trenutak kasnije ostala je sama. - Laura Jane? - Steve je kleknuo na sijeno i dotaknuo joj rame. - Koga vruga radiš ovdje? - Hmm? - Protegnula se u snu, a zatim se okrenula s boka na leđa. - Steve? - promrmljala je. Oči su joj lijeno trepnule kad se probudila. - Zar je jutro? - tiho je pitala, lijeno se protežući, izvivši leđa i podigavši dojke prema njemu. - Skoro - rekao je, s naporom otrgnuvši pogled s njezinih prsa. - Što radiš ovdje? Sjela je i istresla sijeno iz kose. Slabašna je svjetlost prodirala u konj usnicu i padala na nje Gorkoslatka kiša 189 zina gola ramena. U zraku se još uvijek osjećala noćna svježina, ali sijeno na kojem je spavala bilo je toplo. Konji su se u pregradcima uznemirili, očekujući jutarnju dozu zobi. Trunčice prašine lebdjele su zrakom, hvatajući prve zrake jutarnjeg sunca. Snene oči Laure Jane usredotočile su se na Stevea. Nasmiješila se i dotaknula mu obraz, ružičast i blistav nakon nedavna brijanja. - Sinoć su se Caroline i Rink svađali. Čak sam ih u svojoj sobi čula kako viču. Haney je već spavala, pa nisam mogla poći k njoj. Morala sam izići iz kuće. Zašto se Caroline i Rink uvijek tako ljute jedno na drugo? Ja to ne razumijem, Steve. Nagnula se naprijed, položila mu glavu na prsa i objumila ga oko struka. - U svakom slučaju, došla sam ovamo. Vrata tvojeg stana bila su zatvorena i sva su svjetla bila ugašena. Znala sam da i ti spavaš, pa ti nisam htjela smetati, Sklupčala sam se ovdje, u praznom pregratku, i zaspala. Osjećala sam se bolje samo zato jer sam bila blizu tebe. Privinula se uz njega, a u njemu je zavladao kaos. Proklinjao je Rinka Lancastera i njegove prijete nakon onoga u dvorištu. Zar je Lanca-ster doista mislio da bi na bilo koji način želio nauditi Lauri Jane? Ne može li taj njezin tvrdoglavi brat vidjeti da voli tu ženu/dijete, da je ona za njega utjelovljenje svega što je čisto i 190

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 191

dobro u svijetu što ga je smatrao ogrezlim u mržnji, ubijanju, krvi i ratu? Sinoć je prisegao da više nikad neće ostati nasamo s njom, da je nikad neće dotaknuti. Jer ako ga zatekne u nečemu sličnom, morat će zauvijek otići. To ne bi mogao podnijeti. Međutim, sad je

shvatio da se neće moći obazirati na Lancasterova upozorenja. Blizina nježnog tijela Laure Jane brisala ih je iz njegova uma. Bez razmišljanja o posljedicama takva čina čvrsto ju je zagrlio. - Siguran sam da su oboje bili uzrujani nakon sprovoda tvojeg oca. Izgladit će nesuglasice. Prirodno je da u kućanstvu bude stresa nakon što netko umre. - Oboje ih silno volim. Željela bih da budu prijatelji. Spustio je obraz na njezinu kosu. Velikim je rukama, punim ožiljaka, gladio njezina leđa. Na sebi je imala mekanu pamučnu spavaćicu koja je na prsima bila ukrašena čipkom. Tanke su se vrpce vezivale na ramenima. Lagani je ogrtač odbacila u stranu kad se uspravila u sjedeći položaj. Koža joj je bila topla i mekana. - Kad se situacija smiri, bit će prijatelji. Više se neće svađati. Obećavam. Podigla je glavu s njegovih prsa i pogledala ga. U njezinim se smeđim očima zrcalilo povjerenje i ljubav. - Ti si tako dobar, Steve. Zašto svi ne mogu biti dobri kao ti?

- Nisam bio dobar - zamišljeno je rekao, prstom prelazeći niz njezin obraz. - Sve dok nisam upoznao tebe. Sve što je dobro u meni, ti si mi dala. - Volim te, Steve. Izmučeno je zatvorio oči i stisnuo je uza se, pritisnuvši njezinu glavu uza svoj vrat. - Nemoj to govoriti, Laura Jane. - Ali želim. Jer te uistinu volim. Ako nekoga voliš, mislim da mu to treba reći, nije li tako? - Valjda, da - šapnuo je. Brana iza koje je skrivao svoje osjećaje počela je popuštati. Pritisak je postajao prevelik. Morat će naći neki odušak, a tada neka mu Bog pomogne. Odmaknula se od njega i molećivo ga gledala. Duge i guste trepavice okruživale su oči koje su grubog i ciničnog muškarca kakav je on izliječile od svih zala. Zurila je u njega s iščekivanjem i on više nije mogao birati. Morao je glasno izgovoriti riječi. - I ja tebe volim, Laura Jane. Smiješeći se, bacila se na njega, obavivši mu djetinje mršave ruke oko vrata i čvrsto ga zagrlivši. - O, Steve. Volim te. Volim te. - Pokrila mu je lice poljupcima, mekanim i laganim poput dodira leptirovih krila. - Volim te. - Stigla je do njegovih usta i oklijevala, sjetivši se Carolineinih riječi o oprezu. Udisao je njezin dah, osjećao drhtavo uzbuđenje u tijelu koje je bilo tako blizu njegovomu. 192 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 193

Bio je poput utopljenika koji tone treći i posljednji put. Nek' ide dovruga, pomislio je. Lancaster mu više ne može učiniti ništa što već

nije učinjeno. \Kad se čovjek toliko puta suočavao sa smrću, onda joj se počinje rugati, izazivati je.\ A povrh svega toga, on voli tu ženu. Njegova su se usta nježno spustila na njezina i ondje zadržala. Jedva zamjetljivi drhtaji što su treperili od njezinih dojki do grla odgovarali su onima u njegovu vlastitu tijelu. Ono što je prema njoj osjećao nikad ranije nije upoznao. Dobro je poznavao žene, ali ne ovakvu ženu, ne tako punu ljubavi i povjerenja, nedužnu i čeznutljivu, iskrenu i nesebičnu. Njezine su se usne posve prirodno rastvorile pod njegovima, a on je zastenjao. Njegov je jezik nesigurno zašao među njezine usne, iskušavao, kušao. Čvršće je pritisnula usta uz njegova i primaknula mu se bliže tako da je na svojim prsima osjetio njezine malene, isturene bradavice. Njegov je zagrljaj postao snažniji dok je jezikom oduzimao nevinost njezinih usta. Vrtjeli su se zajedno u orgiji otkrivanja. Steve je učio jednako kao i Laura Jane. Spustili su se natrag na sijeno. Svoju je zdravu nogu položio preko njezinih bedara, a ona ju je obavila svojim vitkim nogama. - Laura Jane. - Uzdahnuo je uz njezin vrat. Hrabro je nastojao obuzdati svoje uzburkane seksualne porive, ali njezina se dojka nalazila

ispod njegove ruke, čvrsta i zrela od strasti. Vršak je reagirao s takvim entuzijazmom da nije mogao obuzdati svoje prste. - Steve, Steve - dahtala je. - O, Steve, vodi ljubav sa mnom, Steve. Naglo je podigao glavu i zagledao se u njezino blistavo lice. - Ne mogu - tiho je rekao. -Znaš li što govoriš? - Znam. - Prstima je s obožavanjem milovala njegovo grubo lice. - Znam što žene i muškarci zajedno rade. Želim da mi to radimo. - Ne smijemo. Ovlažila je usne, a u očima joj se pojavio izraz nesigurnosti. - Ne voliš me? - Volim te. Zato ne smijem. Ne bih to mogao činiti s tobom ako nisi moja žena. - Oh. - Bila je užasno razočarana. Spustila je pogled na njegova usta. Dotaknula ih je prstima. - Moramo li se prestati ljubiti? Nasmiješio se, sagnuo glavu i nježno joj poljubio usne. - Još ne - šapnuo je. - Još ne. » - Dobro jutro. - Caroline je ušla u kuhinju i zaputila se ravno do aparata za kavu. Napunila je šalicu za sebe. Dok ju je nosila do stola, izbjegavala je pogledati ravno u Rinka, koji je već bio ondje. - Jutros ću nazvati liječnika - rekla je Haney, miješajući kajganu u tavi.

- 194 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

- Liječnika? Zašto? - Jer užasno izgledaš, zato - bez ustručavanja je rekla domaćica. - Znam da nisi dobro spavala. Pogledaj te svoje podočnjake. Vidiš li ih, Rink? Treba ti tableta za spavanje ili neko sredstvo za umirenje, tako nešto. - Ne treba - rekla je Caroline i sjela preko-puta Rinka. Premda ga je domaćica uključila u razgovor, Caroline ga nije pogledala, a on je šutio. - Ne moraš biti tako hrabra - prijekorno će Haney. - Nitko ne daje nagrade za najhrabriju udovicu godine. Nitko ti ne bi zamjerio ako se slomiš i izbaciš iz sebe svu bol. Prirodno je tugovati kad ti umre muž. U tom je trenutku Caroline riskirala i pogledala Rinka. Zurio je u nju preko ruba svoje šalice za kavu. Ona je prva skrenula pogled. -Ne treba mi liječnik. Haney je uzdahnula, ne trudeći se prikriti svoju ozlojeđenost. - Pa, barem pojedj dobar doručak. - Napunila je tanjur jajima i stavila ga pred Caroline. - Hajde, počni. Kasnije ću poći gore i probuditi Lauru Jane. Mislila sam da je najbolje pustiti je da se naspava. - Ne spava - reče Caroline, stavljajući vrhnje u kavu. - Svratila sam u njezinu sobu prije nego sam sišla. - Željela je da djevojka pođe s njom u prizemlje, kao neki štiti pred Rinkovim raspolože Ujem, kakvo god ono bilo tog jutra. - Nije bila • uilje. Rink je spustio vilicu na tanjur. Haney se okrenula od štednjaka, s tanjurom prepečenca u i ni i. - Gdje je? Jutros je nisi vidjela? - pitao je l l, mey. - Nisam li upravo rekla da mislim da još u\ i jek spava? Rink je bacio ubrus na stol i ustao. Žustrim ? koracima pošao do stražnjih vrata i silovito i li otvorio. - Rink! - Caroline je skočila sa stolice i pošla za njim. Kad je stigla do dna stuba što vode s trijema, on je već brzo hodao prema konjušnici. - Rink! - viknula je za njim i ubrzala korak. Kad je stigao do vrata konjušnice, obrecnuo se na nju: - Budi tiho! - Ne smiješ ih špijunirati, Rink - pobunila se Caroline, premda je govorila šaptom. - Ne miješaj se u to. Znala je da bi bilo mudrije poslušati ga, ali nije mu mogla dopustiti da uništi priliku Laure Jane da bude sretna. - Ona više nije dijete. - S obzirom na ono što on ima na umu, jest. Tiho je otvorio vrata. Zahvaljujući Steveovu pomnom održavanju, uopće se nisu čula. Rink je ušao u prigušeno osvjetljen prostor, a Caroline mu je bila za petama. Njegova je čizma zaškri-pala po podu kad je stigao do pregratka gdje su ležali Steve i Laura Jane.

Gorkoslatka kiša 197

Čuli su ga i, vidjevši bijesan izraz Rinkova lica, naglo se razdvojili. Nažalost, Rink je već vidio na kakav intiman način Steve ljubi njegovu sestru, kako je njezino tijelo bilo priljubljeno uz njegovo, kako joj je rukom milovao dojku. Caroline se sledila krv u žilama kad je čula bijesni Rinkov krik. Bacio se prema Steveu, zgrabio ga za košulju i povukao ga na noge. Caroline se prestrašila da će mu time strgnuti protezu s noge. Rink je zabio šaku u veteranov trbuh, čime ga je odbacio na stijenku pregratka. Prije nego se čovjek dospio pribrali, Rink ga je tresnuo šakom u bradu. Lama Jane je vrištala i podigla se. Zaletjela se prema muškarcima, ali ju je Caroline uhvatila i maknula s puta. Probudili su se Steveovi nagoni gerilskog borca, pa je žestoko uzvratio napad. Kad je dobro usmjerena šaka izazvala curenje krvi iz Rinkova nosa, Laura Jane je ponovno vrišćući i pobjegla iz konjušnice. - Prestanite! - vikne Caroline. - Prestanite, obojica. Letjele su šake i noge. Hrvali su se uz sti-jenke pregratka, zadajući jedan drugome snažne udarce. Caroline je uletjela među njih, nastojeći ih zaustaviti. - Prestanite, odmah. Obojica. Moj Bože, zar ste obojica ostali bez pameti? - Napo kon je uspjela stati između njih dvojice, a obojica su dahtala i rukama brisala krv s posjekotina. Kad je Rink napokon došao do daha, bijesno je pogledao Stevea. - Hoću da nestaneš do podneva. - On ostaje. - Caroline je Steveu okrenula leđa i odlučno pogledala Rinka. - Ostaje dok ga ja ne otpustim. Roscoe mi je rekao neka ga zaposlim i ja sam jedina koja ga može otpustiti. Barem dok se ne pročita oporuka i dok ti ne preuzmeš Utočište. U međuvremenu, kao Ros-coeova udovica, ja donosim odluke o imanju. - Vraga - obrecne se Rink. - Ovo se tiče Laure Jane, a ne Utočišta. Ona može biti tvoja pastorka, ali je moja sestra. - Slažem se. Ovo se tiče isključivo Laure Jane. - Carolineina su se prsa uzbuđeno dizala i spuštala od napora i emocija. Dok ga je prkosno gledala, svim ga je srcem voljela i patila zbog posjekotina i masnica na njegovu licu. Ali nije kanila popustiti. - Steve je nije iskorištavao. Volio ju je, Rink. Ona je to željela. - Ona ne zna što radi. - Zna. Voli ga. Zar ^i tako tvrda srca i tako imun na ljudske emocije da ne vidiš ono što je očito? Ako potjeraš Stevea, što misliš, kakvi će biti njezini osjećaji prema tebi? Ti si njezin bog. Obožava tlo

po kojem hodaš. Uništiti ćeš je ako joj na taj način slomiš srce. Preklinjem te da to ne činiš. Molim te. - 198

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 199

- To je za njezino vlastito dobro. - Kako znaš što je najbolje za nju?
- Znam. - Baš kao što je Roscoe znao što je najbolje za tebe? Hoćeš li ih rastaviti onako kako je on rastavio nas? Rink je reagirao kao da mu je zadala udarac koji je bio bolje smješten i strasniji od svih Steveovih zajedno. Zurio je u nju prodornim pogledom, ali nije ustuknula. Na koncu je pogledao Stevea koji je nesvjesno trljao svoje bolno bedro. Rink je bijesno zurio u njega, ali ništa nije rekao prije nego je dugim koracima izišao iz konjušnice. Tada je Caroline ostala bez borbenosti i duha, a njezino se tijelo opustilo. Dugo je stajala i zamagljenim pogledom zurila u sijenom pokriven pod. Stjerala je Rinka u kut i on će je zbog toga mrziti. Uzdahnuvši, podigla je glavu i okrenula se Steveu. Lice mu je bilo prekriveno modricama i oteklinama. - Hoće li vam biti dobro? Kimnuo je, rupčićem pritišćući otečenu usnu. - Znalo mi je biti i gore. - Pokušao se nasmije šiti, ali mu se lice iskrivilo u grimasu bola. - Poslat ću Haney da se pobrine za vas. Kimnuo je i Caroline se okrenula. Kad je stigla do vrata konjušnice, doviknuo je za njom. - Gospodo Lancaster. - Okrenula se, a on je koraknuo prema njoj. - Hvala. Bez obzira na to

kako će se stvari razvijati, cijenim to što ste se /auzeli za mene. Slabašno se osmjehnula i zaputila prema kući. Kad je bezvoljno ušla kroz stražnja vrata, Rink je sjedio za kuhinjskim stolom i držao Lauru Jane na krilu. Zagnjurila je lice u njegov vrat i nekontrolirano plakala. - Ljutiš se na mene. Znam da se ljutiš. - Ne - blago je rekao, milujući je po leđima. - Ne ljutim se. Samo ne želim da ti se dogodi nešto loše, to je sve. - Ono što je Steve radio nije bilo loše. Volim ga, Rink. Rink je susreo Carolinein pogled iznad sestrine glave. - Nisam siguran da znaš što znači voljeti muškarca, Laura Jane. Ili što znači da on voli tebe. - Znam! Volim Stevea i on voli mene. Nikad ne bi učinio ništa da me povrijedi. Rink nije kanio priznati da je pogriješio. - Kasnije ćemo razgovarati o tome. Žao mi je što sam izgubio kontrolu nad sobom. Ali ni Laura Jane nije bila spremna tek tako popustiti. Podigla je glavu i zgrabila Rinkovu košulju. - Više se nećeš tući sa

Steveom. Obećaj mi. Rink nije uspio prikriti svoje iznenađenje. Zurio je u odlučne oči svoje sestre i na koncu rekao: - Obećavam da se više neću tući s njim. Polako je pustila njegovu košulju i poljubila

200 Sandra Brown vga u obraz. - Pomoći ću Haney da nađe zavoje. -Za Lauru Jane kriza je završila. Izišla je iz kuhinje i poskakujući pošla uza stube. - Ipak neću danas otići - odmjerenim je tonom rekao Rink kad su ostali sami. Caroline je zaigralo srce od zadovoljstva, ali to je bila samo trenutna reakcija. Prkosno je uzdigla bradu. - Što te navelo da se predomisliš? Zar se bojiš da ću pokvariti tvoju sestru i uništiti tvoje ugledno ime ako ne budeš ovdje? Polako ju je odmjerio od glave do pete prije nego je rekao: - Tako nekako. Oči su joj se zamaglile od neisplakanih suza. Znao je kako će je povrijediti. - Za tebe sam još uvijek ona jadna siromašna djevojka, zar ne, Rink? Dovoljno sam dobra za ljubljenje kad ti se to prohtije, ali nisam dovoljno dobra da bih bila dio tvoje obitelji. - Neću otići. Samo je to rekao prije nego je izišao iz prostorije.

Gorkoslatka kiša 201

<4i - Dobro jutro, gospođo Lancaster. - Baš je lijep dan, gospodo Lancaster, zar ne? Caroline je odgovarala na pozdrave dok je ulazila u čistionicu pamuka. Vrijeme berbe je stiglo. Ljudi su već radili prekovremeno da bi riješili prve pošiljke pamuka. Radilo se dugo i naporno u prašnjavom, vrućem i bučnom okruženju. Ipak, među radnicima je vladao duh ponosa kakvog već godinama nije bilo. Bilo je jasno odakle potječe taj osjećaj jedinstva. Rink. Sva je oprema, zahvaljujući nedavnoj obnovi, izvrsno funkcionirala. Vlasnici plantaža, koji su u proteklim sezonama tražili druge suradnike, vraćali su se u Lancasterovu čistionicu pamuka. Razlog tomu također je bio jasan. Rink. Za samo nekoliko tjedana njegova boravka

202

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 203

čistionica je doživjela radikalne promjene. Većina je radnika sa zadovoljstvom prihvatila njegov povratak. Oni koji su željeli marljivo raditi dobili su povišicu plaće. Oni koji su redovito kasnili ili izbjegavali obveze dobili su otkaz. Caroline je u onima koji su dobili otkaz prepoznala stalne agitatore. To su bili ljudi koje je Roscoe

zaposlio za posebne poslove, takve o kojima radije ništa nije znala. Jedan jedini put kad je predložila Roscoe-u da otpusti određenog radnika, naučila je da nije pametno zalaziti u područje njegovih privatnih poslova. - On izaziva nevolje - rekla je tada. Roscoe se dobroćudno nasmiješio. - On obavlja... zadatke... za mene, Caroline. Ako izaziva nevolje nekome od ostalih radnika, učini mi uslugu i okreni glavu. - Ali on je također radnik u čistionici. - Tako bi to trebalo izgledati. - Na njezin izraz nevjerice diplomatski je dodao: - Razgovaraj s njim ako ti bude i dalje stvarao neprilike. Sad je shvatila da je nekog takvog zasigurno poslao da onog ljeta špijunira Rinka. Rink, uz njezino odobrenje, nije gubio ni trenutka vremena za uklanjanje nepoželjnih i podizanje plaća predanim i vrijednim radnicima. Poštivali su ga. Za Rinka nisu radili iz straha, kao za njegova oca, nego zato jer im se novi šef sviđao. Znao je kako će ih motivirati. Njegove su kritike bile konstruktivne. Hvalio je

one koji su to zaslužili. Radio je i znojio se zajedno s njima. Uopće se nije čudila da je tako uspješan poslovni čovjek. Prošlo je deset dana od sukoba između Stevea i Rinka u konjušnici. Rink je veći dio vremena provodio u čistionici pamuka. Caroline je voljela da je ondje. Ulijevao joj je povjerenje. Znala je da je nekoliko ljudi dobilo otkaz jer su nju kritizirali. Premda nisu odredili nikakva pravila, među njima je vladalo primirje. Jednog je jutra u čistionici radila na poslovnoj korespondenciji kad je on bez kucanja ušao u ured. - Caroline, vani je netko s kim bih te želio upoznati, ako nisi previše zauzeta. Nasmiješila mu se i raširila ruke iznad pretrpanog stola. - O, ne, nisam zauzeta. Osmjehnuo se. - Važno je, inače te ne bih prekidao. Ustala je i znatiželjno pitala: - O kome je riječ? - Iznenadjenje. Lagano joj prstima dotaknuvši križa, poveo ju je kroz uzavrelu čistionicu i van do rampe za ukrcavanje gdje su bale pamuka od dvjesto pedeset kilograma čekale da ih prevezu u skladište. Bucmast čovjek u neobičnu bijelu odijelu i sa slamnatim šeširom na glavi, pa je izgledao kao da je iz kazališne predstave Tennesseeja Williamsa, uzimao je uzorke pamuka s bala i širio ih 204 Sandra Brown između palca i prstiju. Žvakao je cigaru koja je načas neugodno podsjetila Caroline na Roscoea. No u čovjeku koji je podigao pogled i srdačno se nasmiješio kad ju je vidio kako mu se približava u Rinkovu društvu nije bilo ničeg od Ros-coeove

dominantne osobnosti. - Gospodin Zacharv Hamilton, gospođa Caroline Lancaster. - Gospodine Hamilton. - Pružila mu je ruku. On ju je prihvatio i srdačno se rukovao s njom. Pomislila je da bi željela baš ovakvoga djeda, da ga je ikad poznavala. - Veliko mi je zadovoljstvo, gospođo Lancaster. Vaš... ovaj... hm... posinak, Rink, ovdje, kaže mi da se Lancasterov pamuk uvelike poboljšao pod vašom promišljenom upravom. Obrazi su joj se zarumenjeli kad je načas pogledala Rinka, a zatim opet njihovoga gosta. - Mislim da mi Rink pripisuje više zasluga no što zavređujem. Ali ponosim se našim sadašnjim proizvodom. - Gospodin Hamilton je kupac za Delta Mills u Jacksonu. Caroline je gledala Rinka, pa je samo on opazio trenutno uzdizanje njezinih obrva i iznenađenje u njezinim očima. Njegove su oči vragolasto poigravale. Jedva je susprezao smijeh. - Ja... shvaćam - promucala je i okrenula se trgovcu. Svi na Jugu koji su uzgajali ili prodavali

Gorkoslatka kiša 205 pamuk znali su za Delta Mills. Ta je tvrtka opskrbljivala svijet tekstilom najviše kvalitete. - Bit će nam drago da uzmete uzorke našeg pamuka, gospodine Hamilton - rekla je što je mirnije mogla. Bila je izvan sebe od uzbuđenja. Njezinim je žilama počeo kolati adrenalin. Ako ona i Rink uspiju prodati pamuk tvrtki Delta Mills, to će biti golem poslovni uspjeh. - Zahvaljujući Rinkovoj gostoljubivosti, već ih uzimam. - Uzeo je malo pamuka s bale i počeo ga rastezati dok nije uspio odrediti prosječnu rastezljivost vlakana. - Ovo je vrhunski pamuk - zamišljeno je rekao. - Vlakna su izvrsne duljine. Mislim da biste nam mogli ponešto prodati. I Caroline i Rink jedva su se suzdržali da ne poskoče od sreće. - Već smo veliki dio obećali drugim kupcima - mudro će Rink. - To mogu shvatiti, Rink - reče kupac. Koliko bala možete prodati meni? Dok je Caroline ondje stajala, nervozno prebacujući težinu s jedne na drugu nogu, Rink se pogađao s trgovcem. Na koncu su dogovorili koliko će bala biti isporučeno, kao i cijenu po bali. To je bio najbolji posao što ga je Lancaste-rova čistionica pamuka ikad sklopila. - Naravno, pamuk ćemo dostaviti zračnim putem - kao usput je rekao Rink dok je vodio gospodina Hamiltona u Carolinein ured radi potpisivanja ugovora.

206

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 207

- Zračnim putem? - Gospodin Hamilton je zapanjeno zurio u Rinka. No Caroline se daleko više iznenadila. - Usluga što je pružamo samo našim najboljim mušterijama. - Rink se široko nasmiješio, a kad se gospodin Hamilton okrenuo prema uredu, namignuo je zapanjenoj Caroline koja je ostala bez riječi. Nakon što je gospodin Hamilton otišao, ona je još uvijek zaprepašteno promatrala Rinka. -Zračnim putem? - pitala je visokim tonom. -Što li se dogodilo željeznici? Nasmijao se i počeo otvarati ladice pisaćeg stola i ormarića za spise, žurno tražeći nešto. -Ništa joj se nije dogodilo - odsutno će on. -Aha! Znao sam da mora biti ovdje. - Izvadio je bocu viskija iz donje ladice ormarića za spise. -Imaš li čaše? O, dovraga i čaše. - Otvorio je bocu, zabacio glavu i dobro povukao. Iskrivio je lice u grimasu kad je u grlu osjetio žestoko piće. - Imam stari teretni avion što sam ga sam doveo u red. Želimo impresionirati tvrtku Delta Mills, zar ne? Misliš li da će zaboraviti kompaniju koja je pamuk dostavila zračnim putem? - Ali samo gorivo će nas stajati... Rink, bit će nevjerojatno skupo. - Neće ako ukrcamo teret i ja osobno budem upravljao avionom - rekao je, široko se nasmije-šivši. - Platit ćemo gorivo, a ja ću izgubiti nekoliko sati. Ali mislim da je to isplativo ulaganje za

trajni ugovor s tvrtkom Delta Mills. Za nas. -Nazdravio joj je bocom prije nego je popio još jedan gutljaj viskija, a zatim ju je gurnuo prema njoj. - Hajde. Sad je i nju zahvatio duh proslave, pa je pogledavala bocu, dovedena u iskušenje. - Ne bih smjela - rekla je, nervozno pogledavajući preko ramena, prema vratima. - Naravno da bi. - Što ako netko uđe i vidi nas da pijemo? - Razumjeli bi. Upravo smo sklopili fantastičan posao. Osim toga, razglasio sam da nitko ne smije ulaziti ovamo bez kucanja. - Ti to cijelo vrijeme činiš. Zauzeo je razdraženo držanje. - Hoćeš li popiti malo ovoga ili ne? Smjelo je uhvatila grlo boce i, oponašajući ga, zabacila glavu i popila veliki gutljaj. Odmah je počela kašljati, oči su joj zasuzile, a u prsima je osjećala vatru. Rink je uzeo bocu iz njezine ruke kad se presavila u struku i kašljala. Dlanom ju je udario po leđima, glasno se smijući. - Bolje? - Polako se uspravila i nadlanicama obrisala oči. - Valjda - promuklo je izustila, te su se oboje nasmijali neobičnoj hrapavosti njezina glasa. - Bože, Caroline. Srce mi je bilo u petama -rekao je s dječaćkim entuzijazmom. - Tako sam - 208 Sandra Brown se bojao da će reći ne ili da se neće čvrsto obvezati. - Zašto mi nisi rekao da

dolazi? - Nisam ti želio buditi nade. - Drago mi je da nisi. Uživala sam u iznenađenju. - Doista? - Da. - Nasmiješila mu se, a njezin se smiješak proširio kad je iznova shvatila što slave. -Da, da, da. Nije bilo planirano. Uopće. Uhvatio ju je oko struka, podigao desetak centimetara od poda i zavrteo. Oboje su se smijali. Zabacio je glavu dok ju je gledao. Smiješila mu se sa svog povišenog položaja i stavila mu ruke na ramena. - Uspjeli smo! Sklopili smo najbolji posao svih vremena za Lancasterovu čistionicu pamuka. Shvaćaš li što to znači, Caroline? Novi će kupci doći njuškati naokolo. Plantažeri će nas provjeravati - rekao je, odgovorivši umjesto nje. - Ne ove godine, ali sljedeće. Možda ćemo se morati proširiti. - Držao ju je i vrtio u impro viziranom valceru. Kad ju je spustio na pod, činilo se posve prirodnim da je poljubi. Čvrsto i odlučno spustio je usta na njezina. To nije bio poljubac ljubavnika, već poljubac između prijatelja, u čast dobro obavljenog posla. No čim su se njihove usne spojile, to se promijenilo. Nisu se mogli dotaknuti, a da to ne

Gorkoslatka kiša 209 bude dodir ljubavnika. Kad je pod svojim usnama osjetio mekano, vlažno prihvaćanje njezinih, žudnja ga je pogodila poput munje. Podigao je glavu kako bi procijenio njezinu reakciju. Očima je pohlepno gutao njezino lice, upijajući svaku značajku. Rumenilo u njezinim obrazima, crvenkasto-smeđu kosu, sjaj od kojeg su se njezine oči doimale poput blistavih kišnih kapi, njezina usta, sve je to zaokupljalo njegovu pozornost. Čekala je s iščekivanjem, osjećajući kako mu se dah ubrzava, gledajući kako mu oči postaju užarene. Želio ju je. Bože, kako ju je želio. Želio ju je učiniti svojom, konačno i zauvijek. Ali ona je obećala vjernost njegovu ocu dok ih smrt ne rastavi. Rink je znao da je, bez obzira na činjenicu da je njegov otac mrtav, njegov utjecaj i dalje snažan. Ona još uvijek pripada Roscoeu, a iz tog razloga ne može uzeti ono za čim tako silno čezne. Žudnja ga je gušila, a ipak se oslobodio i pustio je. Nije to želio. Najprije su se njegove ruke pomaknula s njezinih leđa na bokove, a potom su se posve odmaknule. Kao da ih spaja neko nevidljivo ljepilo, njihova su se tijela polako razdvojila prije nego je odlučno koraknuo unatrag. Posljednje što je zadržao na njoj bio je njegov pogled, sve dok ga silom nije otrgnuo. Bila je razočarana i potresena, ali je to nasto 210 Sandra Brown jala prikriti kad ju je opet pogledao prije nego je otvorio vrata. - Mislio sam da bih mogao cijelu

ekipu pozvati na pivo, kako bismo to proslavili. To će im biti poticaj da za Delta Mills proizvedu najčišći mogući pamuk. - To bi bila krasna gesta, Rink. Vidjet ćemo se kod kuće? Kimnuo je. - Neću doći kasno. U supermarketu je prvi put shvatila da ljudi govorkaju. Haney je nazvala čistionicu i pitala može li Caroline svratiti u prodavaonicu na putu kući. Caroline je napravila popis stvari što ih je Haney nabrajala. - Hvala. Bit ću ti zahvalna. - Nema problema - rekla je Caroline. Uskoro ću doći kući. Rink će nakon posla poći na piće s ljudima, pa bi večera mogla biti pola sata kasnije nego inače. Gurala je košaru na kotačićima prolazom između polica u supermarketu, križajući stvari na popisu, kad je opazila kako je dvije mještanke promatraju s neskrivenim zanimanjem. Prepoznala ih je. Jedna je bila na glasu kao najzlobnija tračerica u gradiću. Imala je kćer Carolineinih godina koja se udala za tvorničkog radnika. Pričalo se da čovjek teško zadržava posao jer ima problema s pićem. Njezina je kći bila popularna,

Gorkoslatka kiša 211 jedna od pripadnica »društva« iz kojeg je Caroline uvijek bila isključena. Kako ju je morala mučiti činjenica da se Dawsonova mala tako dobro udala! Druga je žena imala kemijsku čistionicu i razmjenjivala tračeve kao prljavo rublje. Caroline ih nije mogla izbjeći, premda je to željela. Malo je uzdigla bradu i namjerno okrenula kolica tako da mora proći točno ispred njih. - Dobar dan, gospođo Lane, gospođo Harper. - Gospođo Lancaster - istodobno su rekle. Pretjerana emocionalnost njihova pozdrava bila je prozirna. - Siroto dijete - rekla je jedna. -Kako se snalazite sada kad više nema gospodina Lancastera? - Mislim da je sprovod bio baš lijep. Krasan - rekla je druga. - Hvala vam. Dobro se snalazim. - Kanila je poći dalje, smatrajući da je zadovoljila pravila pristojnosti, ali jedna od žena žurno je nastavila razgovor. - Sigurno je velika utjeha za vas to što je Rink sada kod kuće. Oprezno, Caroline, upozorila je samu sebe. Ovo su pirane koje će preokrenuti sve što kažeš. - Rinkov povratak na Utočište mnogo znači Lauri Jane i Haney, našoj domaćici. Unatoč okolnostima, sretne su da je on opet kod kuće. Doslovce su gutale svaku mrvicu što im ju je dobacila. - Koliko dugo će ostati, budući da je 212

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 213

sad velika faca u Atlanti i sve to? Mi mu sigurno izgledamo kao seljačine. - Rink voli Winstonville. Gradić je nazvan po obitelji njegove majke, znate. Utočište će uvijek biti njegov dom. Činilo se da je to još pojačalo njihov apetit. Primaknule su se bliže, poput zvijeri koje žele što prije ubiti plijen. - Ali što je s vama? Budući da ste se uda li za »gospodina Lancastera, nije li Utočište vaš dom? Ili možda svi planirate ondje zajedno živjeti? Poput jedne velike sretno obitelji? I Ipravo to jesmo - rekla je, hladno se smiješeći. - Jedna velika sretna obitelj. - (), naravno - spremno su se složile. Pozdravite Šarah - Caroline je rekla majci svoje školske kolegice dok se udaljavala. -Čujem da ima još jedno dijete. - Četvrto. - Bezbojne su oči zavidno odmjeravale Carolineinu vitku figuru u elegantnoj lanenoj haljini. - Šteta je da niste imali dijete s gospodinom Lancasterom. Dijete bi vam bilo velika utjeha u vašoj tuzi. - Caroline još nikad nije vidjela tako neiskieno izražavanje sućuti. Bila bi se nasmijala lošoj glumi da se nije tresla od bijesa. - Zašto bi joj trebalo dijete, Flo? - Odmjerio ju je drugi par očiju, jednako pakosnih, jednako punih predrasuda. - Ima Rinka u onoj velikoj

kući koji joj pravi društvo i pruža svu moguću Utjehu. - O, da, Rink. Ne smijemo zaboraviti da je i MI ondje s njom. - Želim vam ugodan dan - brzo je rekla Caroline. Prisilila se da uzme posljednje stvari s popisa prije nego je otišla na blagajnu i izišla iz prodavaonice. Suze poniženja pekle su je u Očima. Sve dok je Roscoe bio živ, nitko se nije usudio tako razgovarati s njom, bojeći se odmazde. Status žene Roscoea Lancastera zahtijevao je njihovo poštovanje, bez obzira kako nevoljko. Status njegove udovice očito to nije zahtijevao. Opet je postala Caroline Dawson, a činilo se da će žig sramote što gaje nosila u prošlosti zauvijek ostati s njom. Nije važno kako živiš; ako si odrastao kao sirotinja, tvoj je moral uvijek upitan. I Zašto nije otišla iz ovog mjesta uskogrudnih, licemjernih ljudi? Iz istog razloga iz kojeg to Rink nije mogao učiniti. Njihovi su korijeni previše duboki. On pripada najvišem rangu društva a ona najnižem, ali njezino mjesto ovdje jednako je čvrsto usađeno kao i njegovo/Grozno je kad ti rođenjem odrede mjesto u društvu, bez ikakve nade da se to može promijeniti.! Zar uopće nije važno što upravlja jednom od najboljih, zasigurno jednom od najvećih čistionica pamuka u regiji? Zar se

Sandra Brown
Gorkoslatka kiša
215

ne računa to što je stekla fakultetsku diplomu? Ili su njezina postignuća bila samo razlog više za njihovu zavist? Zašto se tako kažnjava? Zašto ne pođe nekamo gdje je nitko ne poznaje? Utočište. Otkako zna za sebe, sanjala je o životu na Utočištu. A sada, kad imanje postane Rinkovo naslijeđe, što će ona učiniti? Otići iz gradića? Da se više nikad ne vrati? Ne. Naći će drugu kuću u Winstonvilleu i opet sanjariti o Utočištu. Ali nikad ne bi mogla zauvijek otići. Nikad. Bila je tiha tijekom cijele večere. Jeli su prženu piletinu u formalnoj blagovaonici, a Rink je to proglasio službenom proslavom posla sklopljenog s tvrtkom Delta Mills. Haney i Laura Jane dijelile su njegovu radost. Caroline je bilo teško uključiti se u svečarsko raspoloženje nakon onoga čemu je bila izložena u supermar-ketu. Opazila je da je Rink upitno pogledava, te se silom izvukla iz svojih uznemirujućih razmišljanja. Do kraja obroka udvostručila je napore oko prikrivanja svoje nelagode. Nakon večere pošla je u šetnju imanjem. Večer je bila svježja i vedra. Lahor je povremeno šuštao u krošnjama stabala. Sjela je na veliku lju ljačku što je visjela s golemog oraha u jednom kutu imanja. To je bilo jedno od njezinih najomiljenijih mjesta na Utočištu. U blizini je žuborila voda kanala. Mahovina se sa stabala spuštala gotovo do tla. Naokolo je rasla bujna trava. Lagano se odguravala nogom, lijeno se njišući na lju ljački. No njezino se raspoloženje naglo promijenilo kad je ugledala dugu sjenu kako se odvaja od debla i bešumno se kreće prema njoj. Odmaknuo je viseće grane glicinije i sagnuo se ispod razgranate krošnje hrasta, zaustavivši se tik ispred lju ljačke. - Što se dogodilo, Caroline? - Sigurno imaš indijanske krvi. Uvijek mi se tako bešumno prikradeš. - Nisam došao ovamo da bismo raspravljali o krvnim vezama. Odgovori mi. Što nije u redu? - Kako si me našao? - Našao sam te. - Objema je rukama uhvatio konopce lju ljačke i zaustavio je, te se sagnuo nad njome. - Dakle, dovraga, pitam te posljednji put. Što se dogodilo? Nelagodno se promeškolljila. - Ništa. - Nešto jest. Što? - Nije ništa. - Neću se maknuti odavde, a nećeš ni ti, sve dok mi ne kažeš. Po mraku su komarči ovdje prilično opaki. Znači, ako ne želiš da te napadne roj - 216 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

217

malenih krvopija, reci mi što te muči. Nešto u čistionici pamuka? Ja? Što? - Ovaj gradić! - prasnula je i ustala. Rink je bio prisiljen pustiti konopce. Njezin je ispad bio tako neočekivan da se morao maknuti u stranu i dati joj mjesta. Ljuljačka se divlje zanjihala iza nje. Pošla je do masivnog debla jednog stabla, prekrížila na njemu ruke i položila čelo na njih. - Sto je s ovim gradićem? - Pun je zlobnih ljudi. Tiho se nasmijao. - Zar si to tek sad otkrila? - Ne. Znam to otkako sam bila dovoljno velika da hodam iza mame i vučem njezina kolica dok je ona raznosila čisto rublje. Oduvijek znam da su puni predrasuda. - Okrenula se i naslonila na deblo. - Samo što sam mislila da će me fakultetska diploma, dobar posao, novo prezime u njihovim očima dovoljno uzdići da me više neće smatrati sirotinjom. - Trebala si biti pametnija. Ovdje ti zauvijek ostaje ono s čime si rođen. - Znam, itekako. A da ne bih zaboravila, danas su me podsjetili. - Sto se dogodilo? Odgurnula je kosu s lica, načas ga pogledala, a potom se opet okrenula u stranu. - Previše je glupo i nevažno da se oko toga uzrujavam. - Onda mi ispričaj, pa se zajedno nećemo uzrujavati. Uzdahnuvši, imenovala je dvije žene koje su joj se obratile u supermarketu. Rink je opsovao i rekao: - Već mi se ne sviđa. Nastavi. - One... komentirale su kako imam sreće što si ti ovdje nakon Roscoeove smrti, što živiš u istoj kući sa mnom. To su posebno naglasile. Natuknule su... pa, možeš pogoditi što su natuknule. - Natuknule su da u našem zajedničkom životu ne dijelimo samo istu adresu. Je li o tome riječ? Pogledala ga je. - Da. Ponovno je tiho opsovao. - Dale su naslutiti kako misle da nije sve sasvim pristojno. - Da. - Da se događa nešto nemoralno. - Da. - Da smo mi možda nešto više, a ne samo pastorak i maćeha. Nije odgovorila, već je samo kimnula. Sve oko njih bilo je spokojno. Cvrčci su veselo cvrčali. Žabe su žalosno kreketale. Shvatili su da ne mogu otrgnuti pogled jedno s drugoga. Prsa su joj vibrirala od lupanja srca. Mogla se zakleti da otkucaji pulsa u Rinkovoj sljepoočnici odgovaraju tempu njezinih. - Zaboravi što su one vrane rekle, Caroline. Tračevi su njihova omiljena zabava. Ako ne govore o nama, onda olajavaju nekog drugog. 218 Sandra Brown Čim Roscoeova smrt više ne bude u središtu pozornosti, naći će nešto

drugo čime će se baviti. - Znam to. Razum mi to govori. Ali ipak ne podnosim njihove pakosne aluzije. Ne sviđa mi se što sam tema njihove zlobne mašte. - Njihove su se oči opet nakratko srele prije nego su pogledali u stranu. Ono što su tračevi govorili nije uopće bilo teško zamisliti. - Bilo bi smiješno da se jedno od nas dvoje iseli prije nego se srede pravna pitanja - zaključio je Rink. - Ne bi li to izazvalo još više govorkanja? - Valjda. Svi bi se pitali tko je koga istjerao. Rekli bi da nisi odobravao mene. - Kao očevu ženu, misliš. Caroline bi se najradije ugrizla za jezik jer je to spomenula. - Da. - Zašto bi mislili da to ne odobravam? - Zbog činjenice da sam bila sirotinja dok sam odrastala. - Nelagodno se promeškolljila uz deblo. Kora joj je zapinjala za haljinu. - Zbog razlike u godinama između Roscoea i mene. Kad su se njihovi pogledi ponovno sreli, više nisu skretali u stranu. - Imali bi pravo - šapnuo je, nagnuvši se blizu nje. - Nikad ne bih odobrio to da ti budeš njegova žena. - Nemoj, Rink. - Poželjela se maknuti unatrag, ali iza nje se nalazilo stablo. - Zašto se opterećuješ tračevima, Caroline? - mirno je pitao, još joj se više približivši. - Tvoja

Gorkoslatka kiša 219 je savjest čista, nije li? Znaš da se na Utočištu ne događa ništa nemoralno. - Naravno. Još bliže. - Među nama se ne događa ništa zabranjeno, zar ne? - Ne. - Lažljivice. Posljednju je riječ izustio promuklim glasom. Palčeve joj je stavio ispod brade i prstima obuhvatio njezin vrat, ispreplevši ih na zatiljku. Palce -vima joj je podigao glavu. - Reci da među nama nema kemije. - Tiho zastenjavši, pokušala je okrenuti glavu. Nije joj dopustio. - Reci mi da svaki put kad me pogle daš, vidiš samo pastorka. Reci mi da se ne sjećaš kako je bilo među nama. Reci mi da se ne sjećaš onoga dana kad je kišilo. Reci mi da te više nikad ne smijem poljubiti. Reci mi da nikad ne želiš osjetiti moj dodir. Možeš li mi to reći, Caroline? - Njezin jedini odgovor bio je tihi jecaj. - Tako sam i mislio - procijedio je. Čvrstim i sigurnim ustima pokrio je njezina. Nesigurno je mahala rukama sve dok dlanove nije stavila na njegova ramena i slabašno ga pokušala odgurnuti. Njegovo se tijelo samo intimnije priljubilo uz njezino. Savršeno su odgovarali jedno drugome, poput djelića slagalice. Pomicao je usta na njezinima, prisiljavajući njezine usne da poslušaju njegovu naredbu. Jezikom je pokušavao prodrijeti između njezinih usana. 220 Sandra Brown - Ljubi me, Caroline. Želiš

to. Želiš. Poslušala ga je. Uz tiho mrmljanje u znak predaje, njezine su ga ruke čvrsto zagrlile oko vrata. Njezine su usne popustile pod pritiskom njegova jezika. Ušao je u njezina usta bez ikakva otpora, našavši jedino toplinu dobrodošlice i slatkoće. Milovao joj je usta, uranjajući u svaku udubinu i stvarajući seksualnu kadencu tako da je Caroline osjetila kako nestaju posljednji tragovi njezina otpora. Nemilosrdno je u njoj budio očajničku potrebu za njim. Njegovi su poljupci bili evokativni i temeljiti. Pritisak njegove muškosti između njezinih bedara izazivao je u njoj nepodnošljivu glad. Željela je da ispuni tu bolnu prazninu. On ju je stvorio i samo je on može ispuniti. Otkopčao je gumbe njezine haljine i zavukao ruke unutra. Dojke joj je pokrivala čipkasta majica. Osjetila su mu pomahnitala dok je dlanovima klizio po toplim oblinama. Masirao ih je lijenim pokretima koji su hipnotizirali i zavodili. S njegovih su usana tekle psovke i molitve u očaravajućoj litaniji koja je u njezinim ušima zvučala poput ljubavne pjesme. U njegovu je glasu čula očajanje vlastite duše, glad, agoniju neispunjene žudnje. Milovao je čipkom i satenom pokrivenne dojke, tražio i vršcima prstiju stiskao bradavice. To joj je pružalo golemi užitak. Osjet Gorkoslatka kiša 221 ljive su se bradavice brzo ukrutile. Sagnuo je glavu i usnama dotaknuo jednu. Caroline je poljubac osjetila u utrobi, duboko u najintimnijem dijelu sebe. Cijelo joj se tijelo zgrčilo od silne potrebe, te je ispustila tjeskoban zvuk. Znala je da će biti izgubljena ako to odmah ne prestane. Oslobodila se njegova zagrljaja. - Ne, Rink, ne - uzviknula je. Rukama je pokrila dojke, nastojeći smiriti lupanje srca. - Ne mogu. Ne možemo. Prsa su mu se silovito uzdizala i spuštala sa svakim dahom. Kosa mu je bila razbarušena. Njegove oči, raširene od strasti, nastojale su se usredotočiti. - Zašto? Zbog mojeg oca? Odmahnula je glavom tako da joj je kosa vijorila oko glave. - Ne, ne - nesretno je rekla, pokrivajući se haljinom. - Zbog ljudi u gradiću. Jer ne želim biti onakva kakvu oni očekuju. Ne mogu činiti ono za što me optužuju njihovi pokvareni umovi, da sam najprije zavela Ros-coea, a zatim njegova sina. - Baš me briga što oni misle! - Mene je briga! - Shvatila je da plače. Suze su joj tekle niz obraze. - Baš kako si rekao, ostajemo onakvi kakvi smo rođeni. Ti si Winston i Lancaster. Bez obzira što učinio, to će se smatrati prihvatljivim. Ne bi se usudili

kritizirati te. Ali ja, ja potječem od sirotinje, a za njih ću to uvijek ostati. Mene mora biti briga što oni misle. - 222 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 223

Dok su sekunde prolazile, zurili su jedno u drugo. Rink se prvi okrenuo, a kad je to učinio, žestoko je opsovao. - Ne mogu živjeti pod istim krovom s tobom i ne željeti da vodimo ljubav. - Znam. - Pa, priznao sam. Nije li to ono što si željela čuti? - viknuo je. - Ne, Rink. Nisam to morala čuti da bih znala. - Kad se okrenuo i opet je pogledao, tiho je dodala: - Isto je za mene. Zar si mislio da nije? Možda je to bio samo odsjaj mjesečine, ali učinilo joj se da su njegove oči sumnjivo vlažne. Pomicao je usta, ali ništa nije rekao. Refleksno je stiskao i opuštao šake. Tijelo mu je bilo napeto od potiskivanih emocija. Činilo se da ih jedva obuzdava. Obrisala je suze s lica. - Shvaćaš li zašto ne mogu voditi ljubav s tobom, Rink? Imaju pravo. Želim te. Ali baš kao što ti ne možeš zaboraviti, neće ni oni. Bila sam Roscoeova žena. Okrenuo joj je leđa i tako stajao nekoliko minuta. Kad ju je opet pogledao, na licu je imao tvrd, odlučan izraz. - Što ćeš učiniti nakon čitanja oporuke? Nije se potrudila sakriti suze koje su joj ponovno navrle na oči. - Jedino što mogu učiniti, ono što sam uvijek znala da moram učiniti. Otići ću. Samo je jednom kimnuo, naglo, prije nego se

okrenuo i bučno otišao kroz raslinje. Caroline se spustila na ljuljačku i pokrila lice rukama. Plakala je. Niti jedno od njih dvoje nije vidjelo sjenku koja se bešumno udaljavala. 224 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

225

10. poglavlje wm»mmmmmmmm\$mMffIM<> - Steve? U njegovom stanu nije gorjelo svjetlo, ali maleni crno-bijeli televizor bacaio je treptavu svjetlost po zidovima. - Laura Jane? - s nevjericom je rekao. - Nisam bila sigurna da si ovdje. Jesi li spavao? Steve je smučeno povukao bijelu plahtu na svoja naga prsa. Ležao je na leđima u uskom krevetu. Kad je ušla, otvorivši vrata tek toliko da može kliznuti unutra, podigao se na laktove. -Ne, nisam spavao, ali što radiš ovdje, za ime svijeta? Ako te tvoj brat ovdje nađe - Neće me naći. Upravo sam ga vidjela kako odlazi u svojem novom kamionetu. On i Caroline... O, Steve. Ništa ne razumijem! - Potrčala je preko sobe i bacila se na njega. Automatski

ju je zagrlio. Zagnjurila je lice u udubinu njegova vrata, plačući. - Sto je bilo? Sto se dogodilo? Sto ne razumiješ? - Rinka. Uopće ga ne razumijem. Potukao se s tobom jer si me ljubio. Naveo me da se osjećam kao da smo učinili nešto sramotno. Ali ako je to pogrešno, zašto on i Caroline čine isto? Ako je pogrešno za nas, zašto nije pogrešno za njih? Ni oni nisu oženjeni. - Vidjela si ih zajedno? Kako se ljube? - Da. Dolje, kraj stare ljujlačke. Nisu me vidjeli. Provukao je prste kroz njezinu kosu. Nije ju želio još više uzrujati, pa je oprezno odgovorio: - Mislim da si vidjela nešto što nisi trebala vidjeti. Laura Jane podigne glavu. - Nisam smjela ostati i gledati, zar ne? Haney je rekla da se ne bi smjelo promatrati ljude i slušati što govore ako oni ne znaju da si ondje. - To je nepristojno, da. Cupkala je rub plahte poput ukorenog djeteta. - Znam da je to bilo loše. Ali čula sam ih, pa sam slijedila zvuk njihovih glasova. Kad sam stigla onamo, Rink je ljubio Caroline. Stajali su uz deblo posve priljubljeni jedno uz drugo. Dok je prstima prolazila kroz guste dlačice na njegovim prsima, postajao je sve naglašenije svjestan činjenice da ispod plahte na sebi ima 226 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 227

samo donje rublje. Laura Jane je sjedila na rubu kreveta, a njezin se bok uvukao u malenu udubinu njegova struka. Ispričala mu je kako je Caroline prekinula poljubac. - Rekla je da se ne bi smjeli ljubiti jer će ljudi misliti da su pokvareni. Rink ju je slušao, a stajao je posve nepomično. Izgledao je kao da želi nešto udariti, ne Caroline. Izgledalo je da je želi i dalje ljubiti. Glas Laure Jane je postao nesiguran. - Caroline je rekla da će otići odmah nakon čitanja oporuke. - Presavivši se u struku, spustila je glavu na Rinkova prsa. - Ne želim da ode. Volim je. Volim Rinka. Želim da svi nastavimo baš ovako živjeti, zauvijek. Jednom je rukom obuhvatio njezinu glavu, a drugom joj je trljao leđa. Shvatio je cijelu priču. Nije li čuo kako je Caroline podsjetila Rinka da ih je Roscoe rastavio? Jednom su sigurno nešto značili jedno drugome. Ali Rink je otišao, a ona se udala za njegova oca. Sad su i dalje privlačili jedno drugo, premda to možda nisu željeli, te su se našli u nepodnošljivoj situaciji. - To je doista paklena zbrka - promrmljao je u njezinu kosu. Podigla je glavu i zagledala se u njega. -Znaš li što ja želim? Vršcima prstiju

istraživao je njezino lice, diveći se netaknutoj ljepoti, čistoći njezina uma, potpunom nedostatku pokvarenosti i zlobe.

Takve su mu osobine bile dragocjene jer ih je [rijetko u životu vidio. Sve dok nije upoznao Luiru Jane, mislio je da je ljudska narav trula, uključujući i njegovu. - Što želiš? - blago upita. - Da se mogu voljeti kao što se mi volimo. Poželio se nasmijati, poželio je zaplakati, poželio ju je poljubiti. Učinio je ovo posljednje. I agano je povukavši dolje, utisnuo je nježan poljubac na njezine rastvorene usne. - Steve? - šapnula je. - Hmm? - Ljubio joj je lice, čudeći se da koža može biti tako nježna i mekana. - Nemaš svoju plastičnu nogu. Odmah je prekinuo maženje i slijedio njezin pogled do podnožja kreveta gdje se nalazila njegova proteza. - Ne - oštro je rekao. - Nemam. - Daj mi da ti vidim nogu. Molim te. Posegnula je za plahtom da bi je odmaknula. Zgrabio ju je i čvrsto nategnuo nad svojim tijelom. - Ne. Još nikad joj se nije obratio tako hladnim, oštrim tonom. Na trenutak ju je to prestrašilo, ali samo na trenutak. Stavila je ruke na njegove i pokušala mu maknuti prste s plahte. - Molim te, Steve. Želim te vidjeti. Ljutito je odgurnuo njezine ruke. Pustio je plahtu i podigao ruke iznad glave. Želi vidjeti? U redu, bolje je da vidi. Bolje da joj se sada zgadi, prije nego se još više zaljubi u nju. Bolje da pobjegne vrišteći od straha i gađenja sada 228 Sandra Brown nego kasnije. Bio je odvratno deformiran, a bit će bolje za oboje ako to ona što prije shvati. Tjeskobno je osjećao kako plahta klizi s njegova tijela. Na koži je osjetio hladan zrak klima-tizacijskog uređaja. Čeljust ga je boljela jer ju je grčevito stiskao. Zurio je u strop, nastojeći se usredotočiti na igru svjetla i sjene što ju je ondje stvarala televizija. Nije želio vidjeti izraz užasa na njezinu licu. Nadao se da neće čuti uzvik gnušanja. Ne bi joj to zamjerio, naravno. Dosad je uvijek bila zaštićena od svega što je ružno. Njezin je svijet bio blag i lijep, kukuljica otmjenosti i dražesti. Svijet iz kojeg je on došao, rat u džungli što ga je proživio, njoj su tako strani kao život na nekom drugom planetu. - O, Steve. Nije očekivao takvu reakciju. Glas joj je bio drhtav, kao bez daha, a ton emotivan, pun poštovanja. Spustivši bradu, pogledao je niza svoje tijelo baš kad je Laura Jane ispružila ruke kako bi dotaknula njegovo ružičasto, naborano bedro. Premda je osjetio nesiguran, lagan dodir, premda je vidio kako njezine ruke klize po dlakama pokrivenoj koži, nije mogao vjerovati.

Tijelo mu je podrhtavalo pod njezinim slatkim dodirima, a činilo mu se da će mu srce eksplodirati. - Steve, tako si lijep. - Dok ga je promatrala, u očima su joj blistale suze. Proučavao ih je, ali

Gorkoslatka kiša 229 nije uspio otkriti nikakav trag gnušanja, ili čak »žaljenja, već samo čiste ljubavi i divljenja. Prigušeno uzviknuvši, posegnuo je za njom i povukao je na svoja prsa. Rukama joj je objmio lice, odmaknuvši njezinu kosu kad se sagnula prema njegovim ustima. Poljubio ju je s novom žestinom. Duboko je /avukao jezik u njezina usta. Kružio je njime, skupljajući svu njezinu slatkoću. Učeci od njega, grickala mu je usne, lagano sisala kad joj je ponovno zavukao jezik u usta, a potom je i sama na trenutak vlastitim jezikom istraživala između njegovih usana. - Bože, Bože, Laura Jane. - Čvrsto je stisnuo njezinu glavu uza svoje rame kako bi zaustavio njezine žarke poljupce i ponovno došao do daha i zdravog razuma. Njegovo se spolovilo ukrutilo i stršilo ispod donjeg rublja. Koža ga je pekla gdje god je doticala njezinu. Pomislio je da će mu biti lakše ako joj dotakne dojke. No kad je na dlanovima osjetio njihovu mekanu puninu, samo ju je još više želio, ne samo u seksualnom smislu, već i zbog duhovnog iscjeljivanja što mu ga je pružala. - Čudno se osjećam iznutra - priznala je. Rukom je lagano prelazila preko njegovih prsa i trbuha. Neveselo se nasmijao. U slabinama mu je pulsiralo. - I ja. 230 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 231

- Srce mi jako tuče. - Uzela mu je ruku i pri tislula je na svoju lijevu dojku. Lagano je objmio nježnu oblinu. - I moje. - Zar se ljudi ovako osjećaju kad vode ljubav? - šapnula je. Nije imao povjerenja u svoj glas, pa je samo kimnuo. - Mi ne smijemo voditi ljubav jer nismo oženi, je li tako? Zastenjao je i stisnuo je uza se. - Ne, dušo, ne. Ne smijemo. To ne bi bilo pošteno prema tebi. - Ni prema njemu. Ako je jednom bude imao, znao je da će je željeti svaki dan, do kraja života. Sjela je i pogladila mu obraz. - Onda, Steve -rekla je jednostavnom logikom - najbolje da se vjenčamo. Među ljudima okupljenim u prednjem salonu Utočišta vladalo je potišteno raspoloženje. Dan je bio jednako tmuran. Kišni su se oblaci prijeteći nadvili nad cijeli kraj. Nije kišilo. Kiša bi donijela željeno olakšanje jer je sparina bila nepodnošljiva. Taj su dan svi iščekivali i od njega strepjeli. Granger Hopkins je dvaput odredio vrijeme čitanja Roscoeove oporuke.

Dvaput je čitanje odgođeno. Prvom je prilikom Rink neočekivano morao oputovati u Atlantu zbog nekog problema u tvrtki Air Dixie. Granger je sam tražio drugu odgodu. Drugi je klijent trebao njegove online usluge. Caroline je zapravo bilo drago da je došlo do 11. odgoda. Već si je tjednima obećavala da će početi tražiti drugu kuću, nešto maleno, ali s osobnošću, negdje izvan gradića, ali ne previše izolirano za ženu koja živi sama. No nekako je uvijek pronalazila razlog za odgađanje tog pothvata. Čistionica pamuka bila joj je izlika. Očistili su više pamuka nego ikad ranije. Ona i Rink svakog su jutra rano odlazili na posao, a vraćali su se kući kasno uvečer. Veći dio berbe već je bio očišćen, složen u bale i sad čeka u skladištu da ga se dostavi raznim trgovcima. Narudžba za Delta Mills zračnim je putem otišla u Jackson, kako je Rink obećao. Dijelili su osjećaj velikog zadovoljstva, ali i neizreciva gubitka. Bez neprestanih obveza u čistionici pamuka ne bi imali razloga toliko vremena provoditi zajedno. Od one večeri kraj ljuljačke među njima više nije bilo romantičnih interludija, ali žudnja je postojala, kao nešto živo što neprestano teče od jednoga k drugome. Granger se nakašljao kako bi privukao njihovu pozornost. - Mislim da smo spremni. - Sjedio je kraj malenog stola na koji je položio veliku žutu kuvertu. Laura Jane i Rink sjedili su na dvosjedu. Držali su se za ruke. Caroline je sjedila u veli 232 Sandra Brown kom naslonjaču s njihove lijeve strane. Haney, koja je također pozvana, sjedila je desno i malo iza njih. Granger je iz džepa na prsima izvadio naočale u metalnom okviru i namjestio ih na nos. Otvorio je kuvertu, izvadio dokument od nekoliko stranica i izravnao presavijene stranice. Počeo je čitati. Roscoe nikad nije bio filantrop. Bunio se protiv svakog novčića što ga je njegova žena Marlena davala u dobrotvorne svrhe. Sve donacije što ih je tijekom života davao nisu bile rezultat njegove velikodušnosti, već želje da smanji porez na prihode. Međutim, u oporuci je određen iznos novca ostavio crkvi čiji je bio neredoviti član, kao i raznim drugim dobrotvornim ustanovama. Granger je zastao, natočio si čašu vode iz vrča što ga je Haney stavila na stol, malo popio i nastavio. Čitao je glasom u kojem nije bilo emocija, ali se osjećala određena nevoljkost. Dok je čitao uvjete oporuke, razlog te nevoljkosti postao je jasan. Kad je završio, presavio je stranice i vratio ih u kuvertu. Skinuo je naočale i spremio ih u džep na prsima.

Od troje ljudi u prostoriji nitko se nije pomaknuo. Čak je i Laura Jane, koja nije mogla u potpunosti razumjeti implikacije očeve oporuke, shvatila da tu nešto nije pravedno. - Ništa nije ostavio Rinku. - Laura Jane se

Gorkoslatka kiša 233 obratila Grangeru, ali je njezin pogled polako prešao po svima u sobi i na koncu se zaustavio na njezinu bratu. Činilo se da je njegovo lice okamenjeno... ili zaleđeno. - Taj stari gad - ispod glasa je rekla Haney i 11/ruj ano izišla iz prostorije. Odbit će primiti novac što joj ga je ostavio zbog »godina pred anog rada s Laurom Jane«. Caroline je polako ustala i s oklijevanjem koraknula prema dvosjedu. - Rink, žao mi Naglo je podigao glavu, a njegov ju je užareni pogled prekinuo prije nego je završila rečenicu. Rink je skočio s dvosjeda gracioznošću pantere, a iz njega je zračio isti dojam pomno potiskivane želje za nasiljem. Izišao je iz sobe bez riječi. Caroline je nesretno zurila za njim. Laura Jane je nervozno gužvala rupčić. Granger je pošao za Rinkom i sustigao ga u predvorju. - Rink, žao mi je. - Uhvatio ga je za rukav i uspio ga zaustaviti prije nego je izišao iz kuće. - Bilo mi je strahovito teško čitati tu oporuku. Preklinjao sam Roscoea neka se predomisli. - Nisi trebao uzalud trošiti riječi - gorko će Rink. - Pokušao sam tvoju majku nagovoriti da kuću i imanje zadrži na svoje ime. Mnogo prije nego je umrla prepisala ju je na Roscoea, tako da je postala njegova nakon njezine smrti. U - 234 Sandra Brown ono vrijeme to nisam smatrao dobrom idejom. Naravno, sada... - Prvi put u povijesti u Utočištu neće živjeti Winston. Sad pripada Dawsonici. - Glas mu je bio bijesan dok je to izgovarao. - Ako misliš da je Caroline utjecala na Ros-coeovu odluku, varaš se. - Je li? - Da - naglašeno će odvjetnik. - Ništa nije znala o ovome, baš kao ni o onoj stipendiji. Rink je naglo okrenuo glavu. - Kako ti znaš za to? - Znam - tihim glasom odgovori Granger. Baš kao što znam za sve što je potajno činio za nju. Nisam to mogao razumjeti. Mislio bih da je on uzdržava kao svoju mladu ljubavnicu, ali... pa, za to je imao druge djevojke. - Pogledao je Rinka. - Na koncu sam shvatio. Ali tek nedavno. Godinama se njome koristio da bi tebi napako stio, zar ne? Rink nije kanio ništa potvrditi. Odvjetnik je očito stvorio točnu sliku, ali mu je nedostajao jedan bitni dio. Nije znao da su Rink i Caroline davno bili zaljubljeni jedno u drugo. - Pa, ako mu je to bila posljednja želja,

ispunila mu se. Jer ovog mi je puta doista napakostio. Ljutitim je koracima izišao, pustivši da vrata tresnu za njim. Caroline je iz salona gledala kako odlazi.

Gorkoslatka kiša 235 Dobila je ono što je oduvijek željela. Utočište. Vli koja je cijena za to? Muškarac kojeg voli. - Caroline, što ću ja s čistionicom pamuka? zbunjeno je pitala Laura Jane kad se zaustavila i/a njezinih leđa. - Ondje sam bila samo neko liko puta. Suosjećanje sa zbunjenom mladom ženom skrenulo je Carolineine misli s boli koja ju je obuzela. Zagrlila je Lauru Jane. - Ne moraš se opterećivati čistionicom više nego do sada. Tvoj ti je otac ostavio samo profit posla. - Što je s tobom? - Ja ću dobivati godišnju plaću zato da upravljam čistionicom za tebe. Granger će nam objema davati savjete i o svemu voditi računa. Zato se prestani brinuti. Sve će biti jednako kao i dosad. - Ostat ćeš ovdje, zar ne? Nećeš otići? - Čula si Grangera. Tvoj je tata Utočište dao meni. - Spustila je obraz na kosu Laure Jane, pa je onamo pala suza iz njezina oka. Nije bila naivna. Roscoeovi motivi bili su daleko od dobronamjernih. Znao je da će je Rink prezreti ako njoj ostavi Utočište. Sad je ona vlasnica kuće njegove majke. Ako je Rink ikad nešto volio, onda je to Utočište. - Ti ćeš ostati, ali Rink neće - nesretno je rekla Laura Jane. - Ne, Rink neće ostati. - Tada je Caroline - 236 Sandra Brown djevojku poslala k Haney da bi mogla plakati u samoći. - Zašto si još budna? - Čekam tebe. - Trebam li se osjećati počašćenim? - Mislila sam da bismo trebali razgovarati. - O čemu? - Ne budi tupav, Rink. - Tupav? - pitao je, uzdigavši tamne obrve. -Sad kad si gospodarica imanja, koristiš se jeftinim riječima. Predvorje je bilo prigušeno osvjetljeno. Bilo je kasno. Nije se vratio na večeru, a Caroline nije znala hoće li se uopće vratiti kući. No tu je bila Laura Jane. Ne bi otišao a da se s njom ne pozdravi. Zato je čekala sve dok na kolnom prilazu nije čula njegov kamionet, a zatim je potrčala u prizemlje da se s njime suoči čim uđe u kuću. Stajala je na drugoj stubi. On je bio na prvoj. Ratoborno ju je promatrao. - Ne zamjeram ti što se ljutiš. - Hvala. Drago mi je da imam tvoje dopuštenje. - Rink, molim te, nemoj. - Što nemoj? - Nemoj mene okrivljavati za Roscoeovu oporuku! Nisam imala nikakve veze s tim. Zapre pastila sam se kao i ti. Zašto je ne osporiš?

Gorkoslatka kiša 237 - Pružiti Roscoe u i gradiću zadovoljstvo da znaju koliko me to muči? Ne, hvala. Roscoe je mrtav! Poželjela je vrisnuti. Kad će /avršiti rat između oca i sina? Prisilivši se da govori smireno, ona reče: - Bez obzira što piše na onom papiru, Utočište pripada tebi, Rink. Uvijek će pripadati. Ako želiš, možeš ovdje živjeti do smrti. Nasmijao se, ali to nije bio ugodan zvuk. - U oporuci stoji da Laura Jane može ovdje živjeti do smrti, ali ne ja. Tvoja je gostoljubivost hvalevrijedna, mama - lagano se naklonio. Trgnula se na sarkazam u njegovu glasu, ali je podigla bradu. - Vidim da si čvrsto odlučio da ćeš me povrijediti. Dobro. Ako ćeš se zbog toga bolje osjećati, samo izvoli. Vrijeđaj me koliko god hoćeš. Naglo je ispružio ruku, uhvatio pojas na njezinu struku i povukao je prema sebi. Sraz ih je oboje ostavio bez daha. Zamotao je pojas oko svoje šake tako da joj je snažno pritisnuo trbuh. Čeljust mu se ukočila dok je čvrsto stiskao zube. Zatvorio je oči. Samo na trenutak spustio je glavu na njezina prsa i gotovo bezglasno zastenjao. Zatim ju je pustio. - Žao mi je, Caroline, žao mi je. - Uzdahnuo je. - Da, užasno sam bijesan. Ali ne na tebe. Na njega. Još je gore jer ga ne mogu vratiti natrag. Mrtav je, a ja se ne mogu boriti s kućkinim 238 Sandra Brown sinom. Nikako se ne mogu osloboditi bijesa koji ključa u meni. Šakom je udario po rukohvatu od hrastovine. Instinktivno je ispružila ruku, ali ju je povukla prije nego ga je dotaknula. Samo bi njezinu ljubav pogrešno protumačio kao sažaljenje i mrzio je zbog toga. - Gdje si bio večeras? - tiho je pitala. Duboko je udahnuo, tako da su mu se prsa uzdigla i nezakopčana košulja raširila, razotkrivajući guste kovrčave dlačice. - Vozio sam se. Samo sam vozio po gradiću. - Pogledao ju je. - Ovo je moj dom, Caroline. Unatoč svim njegovim nedostacima, volim ovaj gradić. Jednako kao što ne bih Lauru Jane mogao voljeti manje zato što nije savršena, tako ne mogu ni potisnuti svoju ljubav prema ovom gradiću jer njegovi stanovnici nisu savršeni. Sve će mi to ponovno nedostajati kad budem otišao. - Znači, odlaziš? - Ujutro. Bol ju je probola tako silovito da je pritisnula ruku na srce. Lice joj se iskrivilo. Tako brzo! Otići će, a ovoga se puta možda nikad neće vratiti. Moći će poslati po Lauru Jane kad je bude želio vidjeti. - Rink, kakvo je to čudovište on bio? Kakva vrsta čovjeka ništa ne ostavlja sinu kakav si ti? Vidio je njezine suze i

njezinu bol, te je znao da su tu zbog njega, zbog svega čega nije bilo.

Gorkoslatka kiša 239 Želio ju je privinuti uza se. Želio je zagnjuriti glavu između njezinih dojki i udisati miris njezina tijela. Želio je utisnuti usne na njezinu kožu. Želio je njezinu nježnu utjehu. Želio je privremeni zaborav što bi mu ga donijelo vođenje ljubavi s njom. U tom ju je trenutku gotovo mogao preklinjati za to. No sjetio se riječi što ih nikad nije trebao zaboraviti. Nikad nećeš imati tu ženu, Rink. Poznajem te. I voj prokleta tvrdoglavi winstonski ponos neće ti li dopustiti. Jer sam je ja imao prvi. Zapamti to. ( )na je moja žena i ja sam je prvi imao. - Ostavio mi je nešto, Caroline - promuklo je izustio. - Pakleno naslijeđe. Prošao je kraj nje i pošao na kat. Polako ga je slijedila i otišla u svoju sobu. Skinuvši kućnu haljinu, ispružila se na krevetu, pomislivši da se v i se nikad neće moći doista odmoriti. No kad je telefon malo kasnije zazvonio, bila je zbunjena i dezorijentirana od sna kad je podigla slušalicu i prinijela je uhu. - Halo. Slušala je tek trenutak prije nego je ispustila slušalicu i potrčala prema vratima sobe, ne zaustavljajući se čak ni da bi stavila kućnu haljinu. Njezine su bosa noge letjele po drvenom podu u mračnom hodniku. Uletjela je u Rinkovu sobu i potrčala prema krevetu. Njezine su se noge zaustavile nasred njegovih golih leđa. - Rink, Rink, probudi se.

240

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 241

Okrenuo se i s nevjericom zurio u nju. Oči su joj bile raširene, kosa raščupana, dojke su joj gotovo ispale iz spavaćice. - Sto - Čistionica gori! Obje je noge istodobno spustio s kreveta, gotovo je srušivši. Pograbio je traperice prebačene preko stolice. - Kako znaš? - Barnes je nazvao. - Je li loše? - Još mi nije znao reći. - Što je s vatrogascima? - Već su obaviješteni. - Koji se vrug ovdje događa? - Haney je oštro pitala s vrata dok je vezivala pojas kućne haljine. - Zvučalo je kao da igrate košarku i - Čistionica gori. - Gospode milostivi. Caroline je trčeći otišla iz Rinkove sobe. Bio je gotovo odjeven, a ona je kanila poći s njim. Navukla je prvo što joj je došlo pod ruku, staru košulju i odrezane traperice. Brzo je obula stare sandale. Nije baš prikladno za gašenje požara, ali već je čula

Rinkove korake na stubištu. Pojurila je za njim. - Rink, čekaj! - Ostani ovdje - viknuo je preko ramena dok je trčao iz kuće. - Vraga. - Bila mu je za petama. - Što se događa? - Laura Jane, doimajući se poput lutke u ružičastoj spavaćici i širom otvorenih očiju, polako je silazila stubama. - Čistionica gori, a Rink i Caroline će se pobrinuti da se vatra odmah ugasi - objasnila joj je Haney. - Čistionica gori? - ponovila je. Rinkove bi psovke zgranule i okorjelog mornara dok je nastojao upaliti motor kamioneta. Haney i Laura Jane zajedno su stajale na trijemu, zagrlivši jedna drugu, dok je Caroline zahtijevala da joj otključa suvozačka vrata. - Ti ne ideš! - zagrmio je. - Ako mi ne otvoriš vrata, jednostavno ću poći svojim automobilom, a tada nećeš znati gdje sam. Nastavio je psovati, ali je otvorio vrata i ona je sjela kraj njega. Steve je čuo buku, te je hramajući prelazio dvorište. Navlačio je majicu kratkih rukava. -Što se događa? - Požar u čistionici - doviknula mu je Caroline. - Pomoći ću. - Ne, Steve! - kriknula je Laura Jane. - Steve, ostani s Laurom Jane i Haney - Caroline mu je rekla kroz prozor kamioneta. Tako je. Ostani - kratko će Rink. Motor kamioneta je sad radio, ali Steve je držao kvaku i Rink nije mogao ubrzati. Pogledavši Rinka ravno u oči, Steve odlučno

242

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

243

reče: - Vama će trebati moja pomoć više nego njima. Idem. - Steve! - Laura Jane je jurnula s trijema i bacila se na njega, objumivši ga oko struka. -Nemoj ići. Bojim se za tebe. - Hej - rekao je, nagnuvši joj glavu unatrag. - Računam na to da ćeš smiriti Haney i pobrinuti se da nas čeka obilan doručak kad se vratimo. U redu? Ozareno mu se nasmiješila. - U redu, Steve. Čuvaj se. - Hoću. - Brzo ju je poljubio u usta, a zatim je nježno odgurnuo prije nego je sjeo kraj Caroline. Rink je trenutak oštrim pogledom zurio u čovjeka, a zatim je snažno pritisnuo papučicu gasa i kamionet je zaškripao po šljunku kolnog prilaza. Zapravo su imali mnogo razloga da budu zahvalni. Požar je bio manji i zahvatio je samo jedan dio zgrade. Zahvaljujući brznoj reakciji Bar-nesa, vatrogasna su vozila već bila ondje kad su oni stigli. Caroline je neoprezno potrčala u zgradu kako bi provjerila jesu

li poslovne knjige na sigurnom u uredu. Rink je potrčao za njom, uhvatio je oko struka i povukao van dok se ona opirala i bunila. Kad se donekle smirila, zgrabio ju je za ramena i protresao. - Da više nikad nisi učinila nešto tako glupo.

Dobro si me prestrašila. - Nakon što je vidjela prijeteći izraz njegova lica, više joj ne bi palo na pamet da ga ne poslušaju. Imali su mnogo posla. Rink je nadzirao volontere koji su selili bale pamuka s rampe za ukrcaj, kako bi ih maknuli izvan opasnog područja. Steve je, unatoč svojoj nozi, radio napornije od bilo koga drugoga. Caroline je podalje držala znatiželjnice. Uvjeravala ih je da nitko nije bio u zgradi. Vatra je posve ugašena za dva sata. Šef vatrogasaca i šerif pozvali su nju i Rinka. - Požar je podmetnut, Rink - rekao je šef vatrogasaca. - Netko ga je izazvao, ali vaše drevne instalacije su ga pospješile. Rink je pocrnjelu ruku provukao kroz kosu. - Da, znam da su bile u jadnom stanju. Ima li mnogo štete? - Ništa u usporedbi s onim što se moglo dogoditi da nismo stigli na vrijeme. - Hvala Bogu da je veći dio pamuka već spremljen u bale i poslan u skladište. - Sad kad se prestala kretati, Caroline je shvatila koliko je umorna. - Zna li tko je mogao podmetnuti požar, gospodo Lancaster? - pitao ju je šerif. - Ja znam. - Odgovorio mu je Barnes, pred-radnik. - Jedan od onih koji su ga podmetnuli me nazvao. Zaključio sam da je shvatio u čemu je sudjelovao, pa ga je u posljednjem trenutku - 244

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

245

uhvatio strah. Nije se predstavio, ali siguran sam da je to jedan od onih koje si prije nekoliko tjedana otpustio, Rink. Na šerifov zahtjev, Rink je imenovao ljude koje je otpustio. Predstavnik zakona se počeo šušketati iza uha. - Prilično gadna skupina. Kako su uopće došli do toga da rade za vas? - Nisu radili za mene. Radili su za mojeg oca - reče Rink. Pogledao je Caroline i vidio kako je spustila ramena. - Ako je to zasad sve, želio bih Caroline odvesti kući. - Svakako. Javit ćemo se kad budemo nešto više znali. Tijekom povratka kući Steve je odlučio voziti se u stražnjem dijelu kamioneta. Ispružio se na leđima i nije se pomaknuo sve dok Rink nije zaustavio vozilo ispred stražnjih vrata kuće. Haney i Laura Jane odmah su izišle, kao da su čekale iza vrata. Rink je zaobišao kamionet i otvorio vrata za

Caroline, a ona mu je gotovo pala u naručje. Steve se polako spustio sa stražnjega dijela taman na vrijeme da uhvati Lauru Jane koja mu se bacila oko vrata, ne obazirući se na čađu i prljavštinu na njemu. - Jesi li dobro, Steve? - Naravno, dobro sam. - Pa, ne izgledaš dobro - obrecne se Haney. -Bože, Bože, pogledajte se. Nikad nisam tako nešto vidjela. Svi se pođite okupati, a ja ću vam pripremiti doručak. Zaputili su se prema kući. Laura Jane je nevoljko pustila Stevea, pa je pošao prema svojem stanu. - Steve. - veteran se zaustavio i okrenuo prema Rinku koji je zastao na stražnjim vratima i obratio mu se. - Hvala - reče Rink. - Nema na čemu - odgovori Steve. Dugi su se trenutak gledali, a zatim su se nasmiješili jedan drugome. Oči Laure Jane ispunile su se srećom i ljubavlju za njezina dva junaka. Haney je šmrcnula, potiskujući suze. Caroline je s odobravanjem stisnula Rinkovu ruku. Gore, u svojoj sobi, skinula je odjeću i pustila je da padne na pod kupaonice. Morat će je baciti. Nikad se neće isprati miris dima. Samo se nadala da će ga uspjeti isprati iz svoje kose. To joj je uspjelo nakon što je nekoliko puta šamponirala kosu. Stajala je pod jakim mlazom vode, rješavajući se prljavštine i mirisa vatre. Kad je na koncu zatvorila slavine, opet se osjetila kao ona stara. Prekoračivši hrpu odjeće, previše umorna da bi je podigla, zamotala je kosu ručnikom. Upravo se umotala ogrtačem od frotira kad je netko pokucao na vrata. -Uđi. Očekivala je Haney ili Lauru Jane. Uopće joj nije palo na pamet da bi to mogao biti Rink. Ali 246

Sandra Brovvn
Gorkoslatka kiša

247

baš je on ušao u njezinu sobu, noseći pladanj s vrućom kavom i čašom soka od naranče. - Haney je mislila da bi mogla započeti s ovim prije nego siđeš na doručak. Nije mislio na ono što je govorio. Riječi su mu same navirale na usta jer su njegove misli bile usredotočene na ženu kose omotane ručnikom, u ogrtaču koji je jedva skrivao obline njezina tijela. Koža joj je bila vlažna. Mirisala je na sapun. Oči su joj se doimale velikima i blistavima dok je zurila u njega. Glas joj je bio nesiguran kad je progovorila. - Hvala. Kava ugodno miriše. Ona je također bila zbunjena. Rinkova je kosa bila mokra, a nestašni su mu se uvojci zalijepili za čelo. Na sebi je imao samo tijesne, izbljedjele traperice čiji je pojas bio nisko ispod struka i

koje su isticale njegovo spolovilo. Mišićava su prsa pokrivala tamne, vlažne, kovrčave dlačice. Oči su mu toplo sjale dok ju je promatrao. Spustio je pladanj na stol, ali nije ni pokušao otići. Kasnije je bilo teško reći tko se prvi pokrenuo. Je li nezatno podigao ruke, raširio ih kao da je poziva u zagrljaj? Ili je ona učinila prvi, nesigurni korak? Nisu se sjećali. Samo su znali da se odjednom našla u njegovu naručju, a on ju je čvrsto zagrljao. Suze su joj tekle niz obraze dok se grčevito držala za njega. Tim se suzama oslobađala sveg

Kraha i tjeskobe od posljednjih nekoliko sati. Skinuo je ručnik s njezine glave i spustio ga na pod. Zavukao je ruke u njezinu mokru kosu i priiisnuo joj lice uza svoja topla i čvrsta prsa. Sagnuo je glavu nad nju. - Imamo nekog nedovršenog posla, ti i ja, Caroline. Pogledala ga je od suza blistavim očima. Blago se nasmiješila. - Da, imamo. - Odavno ga je trebalo obaviti - tiho je rekao, palčevima brišući suze s njezinih rumenih obraza. - Jako davno. Ispružio je ruku iza sebe i gurnuo vrata.

248 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

249

11. poglavlje Škljocaj brave bio je jedini zvuk u sobi. Nije gorjelo niti jedno svjetlo. Sunce je tek počelo rasvjetljivati istočni obzor, te je kroz prozirne zavjese dopiralo veoma malo svjetlosti, doimajući se nekako eteričnim. Limunski miris magnolije širio se od velikog stabla vani. U njegovu zagrljaju više nije bila djevojka, već žena željna onoga što je imao dati, željna dati dio sebe. Bio je topao. Tako topao. Njegovo je tijelo posjedovalo energiju što ju je osjetila kad ga je prvi put vidjela. Oduvijek je težila prema tome. Kao i sada. Želeći da ta energija ispuni nju kao i njega, priljubila se sasvim uz njega, objumivši ga oko struka. Dlačice na njegovim prsima škakljale su je po nosu. Smiješila se uz njegova tvrda prsa. Rink ju je čvrsto držao. Obuzet neizrecivim

zadovoljstvom, zatvorio je oči. Istraživao ju je dodirom. Njegove su ruke proučavale mekane obline njezinih vitkih leđa. Kliznule su ispod uskog struka do mekane punine njezine stražnjice. Nježno ju je objumio dlanovima, lagano stiskao, umirujuće milovao, uzbuđljivo pritiskao. Njegova je mužkost reagirala i oboje su to osjetili. Njihovi tihi uzdasi zadovoljstva savršeno su se podudarali. - Caroline,

Caroline - dahnuo je u njezinu mokru kosu prije nego ju je odmaknuo tek toliko da može sagnuti glavu i zatvoriti njezine rastvorene usne svojim ustima. Njihova su se usta stopila, mekana i vlažna. Njihovi su se jezici dodirnuli. Dopustila mu je mušku privilegiju dominacije i njegov je jezik kliznuo u njezina usta. To je bila simbolična posesivnost, ali se on za to nije ispričavao. Jezikom je vodio ljubav s njezinim ustima, lijeno i temeljito, hitro i nježno. Razbudila su se sva njezina osjetila. Tiho su pjevušila duboko u njoj. Zatim su se, dobivajući zamah od svakog prodora njegova jezika, vrtjela sve brže i brže, sve dok cijelo njezino tijelo nije zapjevalo novu pjesmu. Bila je preplavljena osjetima. Njegova se kosa omatala oko njezinih prstiju dok mu je milovala glavu. Miris sapuna za tuširanje, kolonjske vode, njegov poseban miris, sve je to ispunilo njezine nosnice, zavrtjelo joj glavom. Pod nježnim pokretima usana na njegovima, osjećala je

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 251

okus paste za zube s metvicom. Tihi uzdasi uzbuđenja i riječi ljubavi što ih je izgovarao hrapavim glasom ushićivale su je i jačale njezino samopouzdanje. Znala je da >, čak i bez snošaja, uvijek biti jedno s tim muškarcem. Uvijek je tako bilo, uvijek će tako biti. Sudbina je to odredila. Od trenutka kad ga je prije dvanaest godina prvi put ugledala, njezina je sudbina bila zacrtana. Podigavši glavu, stavio je ruke na ramena i odmaknuo se nekoliko centimetara. Njezine su oči boje dima svjetlucale dok je gledala u njegove, zamagljene tekućim zlatom. Polako je otkopčao svoje traperice i gurnuo ih niz bokove. Zatim je dalje netremice gledao u njezine oči, skinut i bacio u stranu. Nag je stajao pred njom. Pogledom je proučavala njegovo tijelo. Zavidjela bi mu na izdu da je bila muškarac. Bio je čvrst, vitak i gibak. Prsa su mu bila veličanstveno proporcionalna. Pokrivale su ih tamne dlačice koje su rasle na neobičan način, a njezini su prsti jedva čekali da ih istražuju. Dlačice su se sužavale u crnu traku koja je dijelila njegov ravan trbuh, vrtjela se oko pupka i nestajale u gustoj šumi oko njegova spolovila. Bilo je tvrdoponosno poput njega samoga. Srce joj se ispunilo ljubavlju dok ga je proučavala. Na trenutak je zatvorila oči jer ju je

obuzela vrtoglavica. Osjetila je malaksalost. Preplavila ju je tako silovita žudnja da je pomislila da će umrijeti. To je bila dopuštena požuda, opravdana ljubavlju jer je to bio samo jedan od razloga zašto ga je voljela. - Je li ti dobro? Otvorila je oči i vidjela kako joj se smiješi. Nasmijala se na neki djevojački, sramežljiv način. - Da. Da, Rink. Dobro mi je. Samo što si ti tako lijep i ja te silno želim. Nježno joj je poljubio usne. - Hvala na komplimentu. Vidjet ću što možemo učiniti po onom drugom pitanju. Potražio je pojas njezina ogrtača i uhvatio krajeve. Povukao je i odvezao ga. Veoma je polako zavukao ruke ispod ogrtača i rastvorio ga. - Moj Bože, pogledaj se. - Njegovo je mrm ljanje bilo gotovo nečujno dok je zurio u njezine dojke. Kao da nije mogao vjerovati da bi cijela mogla biti tako savršena, brzo joj je skinuo ogrtač i očima slobodno i željno upijao njezinu nagost. Oči su mu bile divlje uzbuđene dok ju je gutao pogledom. Zatim je vrstima prstiju, lagano, tako lagano da je jedva osjećala njegov dodir, pošao istim putem kojim su se kretale njegove oči. Prešli su po nježnoj koži njezinih dojki, glatkom truhu i bokovima. Dodirnuli su tamno gnijezdo dlačica između vitkih bedara. - Bože, prelijepa si. Preljepa i slatka. 252 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 253

Osjetila je usrdno prošaptane riječi uza svoju kožu kad se spustio na koljena kako bi lice sagnuo do njezinih dojki. S obožavanjem je jednu obujmio dlanom i masirao je. Podigla je ruke i lagano ih spustila na njegovu kosu. Nagnula se prema njemu, neznatno se njišući. Poljubio ju je. Palcem je prešao oko aureole, dotaknuo bradavicu. Potamnijela je pod njegovim vještima prstima. Pogledao ju je, nakratko se nasmiješio, a zatim se nagnuo naprijed i počeo je obrađivati jezikom. Kružio je oko baršunastog vrška. - Rink. Njegovo je ime zvučalo poput molećivog uzdaha. Poslušao ga je. Obuhvatio je bradavicu usnama i sisao. Caro-line je ispustila oštar, iznenađen povik i izvila leđa kako bi se učinila dostupnijom. Obrazi su mu se uvlačili dok je nježno sisao. Na isti je krasan način mučio njezinu drugu dojku sve dok nije počela cvileći grabiti ga za kosu. - Najdraža. - Zagnjurio je lice između njezi nih dojki, za čim je tako često čeznuo. Raširivši ruke na njezinim leđima, privukao ju je uza se. Dugo ju je čvrsto grlio, a potom se uspravio. Nje gove su oči s obožavanjem prelazile njezinim licem. Podigao je jednu njezinu ruku

do svojih usta, poljubio joj dlan i tiho rekao: - Dotakni me. Molim te. Poveo je njezinu ruku do onog svojeg dijela koji je pulsirao životom, onim što ga je želio po dijeliti s njom. Kad je povukao svoju ruku, njezina je ostala ondje. Srce joj je divlje tuklo od Kraha da ne učini nešto neugodno, obavila ga k prstima. - Ah, Bože - šapćući njezino ime i riječi lju bavi kao litaniju, pokrio joj je ruku svojom i pokazao joj što mu pruža zadovoljstvo sve dok više nije mogao izdržati. Njegov je dah bio glasan u njezinom uhu kad je zastenjao: - Caroline, draga... bolje da prestaneš. Obuhvativši joj lice rukama, vatreno ju je poljubio, duboko zavukavši jezik unutra. Ne prekidajući poljubac, spustio ju je na krevet i svojim tijelom pokrio njezino. Svoje je bokove smjestio između njezinih raširenih bedara. Njegov je trbuh pritiskao njezin, a prsima joj je stisnuo dojke. Poljupci kojima joj je pokrivao vrat bili su vrući i vlažni. - Ako budem još dugo čekao - Nemoj čekati - brzo je rekla, izvivši se prema njemu. Ali trebalo je dvanaest godina i Rink je želio sve to doživjeti bez žurbe. Rukama je klizio po njezinim dojkama. Bradavice su joj procvjetale pod njegovim nježnim prstima. Prste je zamijenio ustima, ljubeći i sišući sve dok se nije osjećala gotovo kao da je u deliriju. Uzdigao se nad njome. Njegova joj je ruka milovala trbuh i niže, uživajući u mekoći njezine kože. Zatim su njegovi prsti stigli do pahuljastog 254 Sandra Brown trokuta. Pokrio ga je dlanom i savio prste dolje, između njezinih bedara. Kad ih je povukao, bili su vlažni od njezine žudnje. Malo se odmaknuo i namjestio se na samom pragu njezine ženstvenosti. Promatrali su jedno drugo, gledali kako se na njihovim licima izmjenjuju intenzivni osjećaji svaki put kad bi baršunasti vršak njegove muškosti dotaknuo čarobno mjesto. Više ne misleći na ponos i stid, stavila mu je ruke na prsa i zavukla prste u dlačice. - Sada, Rink, molim te. Cijelo mu se tijelo napelo kad je ušao u toplu luku između njezinih bedara i spustio se na nju. Prodirao je duboko, dublje, sve dok... Naglo se ukočio, a njegove oči, odjednom posve bistre, prodorno su se zagledale u njezine. Ubrzano je disao dok se oslanjao na ruke iznad nje. - Caroline. - Pročitala je svoje ime s njegovih usana. Izgovorio ga je u nevjerici, gotovo nečujno. - Ti si djeвица. - Da, da - sretno je izustila. Ispreplevši prste oko njegova vrata, preklinjala ga je pogledom. -Oduvijek sam bila tvoja, Rink. Samo tvoja. Uzmi me. Trenutak je zastao; zatim se, ispustivši uzdah

golema zadovoljstva, ponovno spustio na nju i pritisnuo je na krevet. Prodirao je nježno, ali odlučno. Duga ju je predigra pripremila za njega. Kad je njezino tijelo popustilo pred njim,

Gorkoslatka kiša 255 i ino je načas osjetila bol. Njezin je tihi povik /; i tvorio svojim ustima. Zajedno su uzdahnuli od neopisivih emocija kad je potpuno uronio u nju. Ispunio ju je. Obujmila ga je svojom vrelinom. Dugi se trenutak uopće nisu micali. Uživali su u osjećaju da su jedno, da su intimni koliko god dva zasebna bića to mogu biti, da su ih spojili ljubav, žudnja i bol. - Ne mogu vjerovati. Nebesa. O, Bože, Caroline, nemoj da ovo bude samo još jedan moj san b tebi. - Ovo nije san, Rink - šapnula je uz njegovo rame. - Osjećam te u sebi. Podigao je glavu i nasmiješio joj se. Lagano joj je poljubio usne. - Doista? - šapnuo je, pobrinuvši se da ga uistinu osjeća. Izvila je vrat i prela poput mačke. - Da, da. Počeo se micati. Bojeći se da je ne povrijedi, njegovi su pokreti bili plitki i spori, ali su je ipak vodili u čarobnu sferu. - Boli li te? - Ne, ljubavi, ne. - Caroline... Caroline... - Više nije mogao potiskivati svoju rastuću strast. Dosegavši vrhunac, doživio je najvišu razinu ekstaze ikad. To je trajalo i trajalo dok ju je ispunjavao svojom životnom snagom. Kad je završilo, srušio se, zadovoljen i voljen, u njezin zagrljaj. -

256 Sandra Brown - Caroline i Rinku doista treba mnogo vremena da dođu dolje - požalila se Laura Jane. Bojala se da će se doručak, što ga je pomogla pripremiti, ohladiti i neće valjati za Stevea. - Zašto vas dvoje ne počnete jesti? - reče Haney. - Nije mi teško pričekati - reče Steve. - Ne. Umireš od gladi. Znam da je tako. - Laura Jane mu je napunila tanjur mekanom kajganom. - Koliko kriški slanine želiš? - Dvije - rekao je. - Tri - odlučila je. Haney je odložila šalicu kave na ormarić. - Idem gore pogledati mogu li ih malo požuriti. Sigurno žele malo odspavati, ali svakako bi trebali najprije nešto pojesti nakon što su pola noći proveli na nogama. - Otišla je gundajući, ali Steve i Laura Jane gotovo nisu ni opazili da je nema. Bili su zaokupljeni jedno drugim. Na vrhu stubišta Haney je začuđeno pogledala prema vratima Rinkove sobe. Bila su otvorena, ali kad je zavirila unutra, nigdje ga nije vidjela. Nije bio ni u susjednoj kupaonici. Barem joj nije odgovorio kad ga je tiho zazvala. - Hmm! - progundala je, podbočivši se. Dakle, gdje bi mogao... ? - Pogledala je prema Carolineinoj sobi. Vrata su bila zatvorena. Domaćica je zamišljeno stisnula oči. -

Poslala sam ga gore da joj odnese pladanj. Sad je pladanj nestao, baš kao i on. Njezina su vrata zatvorena,

Gorkoslatka kiša 257 a neki mi osjećaj govori da bi još neko vrijeme trebala ostati tako. Opet se okrenula prema stubištu. - Pa, mene se sigurno ne tiče što oni unutra rade, ali nisam čula nikakav razgovor. - U dnu stubišta opet je pogledala gore, s odobravanjem kimnuvši glavom. - Ima više smisla da bude s Rinkom nego što je imala njezina udaja za njegovog oca, onog starkelju - mrmrljala je dok se vraćala u kuhinju. - Hoće li doći dolje? - upita Laura Jane. - Ne. Barem ne tako skoro. - Haney se okrenula i počela prati suđe. - Zašto ne? - Jer spavaju, eto zašto. - Ali najprije bi trebali nešto pojesti. Sama si tako rekla. Idem ih probuditi i reći im - Samo ti sjedni - naredi joj Haney, okre- nuvši se od sudopera i zamahnuvši prstom tako da je sapunica kapala po podu. - Spavaju. Dakle, gledaj svoja posla i pobrini se za tog mladog čovjeka koji ovdje sjedi. Povrijeđena Haneynim tonom, Laura Jane se polako vratila za stol. Steve je uhvatio domaćičin pogled i upitno uzdigao obrve. Pogledao je prema stropu. Haney je promatrala kako se na njegovu licu polako pojavljuje izraz shvaćanja. Steveove su oči vragolasto bljesnule. - Laura Jane, zašto nakon doručka ne bi pošla sa mnom do konjušnice? Već danima nisi vidjela ždrijebe. 258

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

259

Laura Jane ga je pogledala, opet se razve-drivši. - Ali mislila sam da ćeš poći spavati. - Ne - rekao je. - Nisam umoran. Ako nisi potrebna Haney, volio bih da jutro provedeš sa mnom, pomogneš mi u nekim poslovima. - O, Steve - rekla je, spojivši dlanove. -Veoma rado. Haney je razmijenila pogled sa Steveom, a on joj je namignuo. - Zašto mi nisi rekla? - Rink je uzeo pramen njezine kose i njime prelazio po svojim ustima. Ležao je na leđima. Caroline je ležala na trbuhu, nagnuta nad njim. Cupkala mu je dlačice na prsima i vrškom prsta kružila među njima. - Jer sam morala znati koliko me voliš. Zar bi mi vjerovao da sam ti rekla da tvoj otac i ja nikad nismo bili intimni? - Možda. Ionako bih uskoro saznao. Odmahnula je glavom. - Nisam željela da naše prvo vođenje ljubavi bude test. Njegove su oči s ljubavlju proučavale njezino lice. - Shvaćam što želiš reći. Ali što

da sam ti iskreno vjerovao? - Onda bi ti bilo lako doći k meni, Rink. Dotaknula mu je bradavicu i gledala kako se ukružuje. - Ali ja nikad ne bih znala koliko je snažna tvoja ljubav prema meni. Budući da si došao k meni, a vjerovao si u najgore i ipak me jrolio, znam da si bio spreman žrtvovati ponos m svoju ljubav. Povukavši je na sebe, dugo ju je ljubio. Kad r na koncu odvojio svoja usta od njezinih, rekao je: - Nije baš da sad naročito želim razgovarati o tome, ali zašto nikad nisi spavala s Ros-coeom? Nemoj mi reći da si ostala djeвица zbog nekakve njegove plemenitosti. - Ne, ne bih te ni pokušala uvjeriti u to. Mislim da je namjeravao konzumirati brak u prvoj bračnoj noći. - Zatvorila je oči i zadrhtala. - Došao je u ovu sobu. Nisam znala kako ću to preživjeti, jer moje je srce pripadalo tebi. - Prini jela je njegovu ruku svojem obrazu i odsutno mu trljala prste. - No sklopila sam nagodbu i bila sam spremna ispuniti je. Ušutjela je. Rink je zurio u strop, ne želeći razmišljati čak ni o tome da je dijelila isti prostor, isti zrak s onim pokvarenim starcem. - Što se dogodilo, Caroline? - Poljubio me nekoliko puta. To je sve. Zatim je bez riječi otišao. Bila sam zbunjena. Nisam znala što bih trebala misliti. Uskoro nakon toga počela sam opažati da je bolestan. Vidjela sam neke stvari koje inače ne bih opazila da nisam živjela s njim. Uzimao je goleme količine lijekova za želudac, takve stvari. - Kad više nije došao u moju sobu, shvatila sam da je najvjerojatnije impotentan, i to zacijelo - 260 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

261

zbog bolesti. Naravno, sad to zasigurno znam. Nikad nismo razgovarali o tome. To bi bio strašan udarac za njegov ego da je pokušao i nije uspio, pa nikad nije ni pokušao. Živjeli smo platonski. Nakon kratke tišine, Rink upita: - Bi li mi to ikad rekla? - Misliš, da nas poštedim onakvog antagonizma? Ne znam, Rink. To sam pitanje svakoga dana sebi postavljala. Zašto ti nisam jednostavno rekla i prekinula sve to? - Prstom je prešla po njegovu nosu. - I ja imam svoj ponos. Željela sam da me voliš unatoč svemu. - Bilo je teško. Želio sam te. Ali svaki put kad bih pomislio na tebe i njega, ja - Ššš - rekla je, prekinuvši ga tako što mu je kažiprstom pokrila usne. - Znam. Razumijem koliko si patio. - Znaš li što mi je rekao nakon što si ti izišla iz sobe, one noći kad je umro? - Odmahnula je glavom. -

Rekao sam ti da mi je ostavio naslijeđe. Evo što je to bilo. Rekao mi je da te nikad neću imati jer mi to neće dopustiti moj ponos. - Pogledao ju je u oči, a jedan kut njegovih usana uzdigao se u poluosmijehu. - Nije bio u pravu, zar ne? Nije računao s tim koliko te volim. - Dotaknuo joj je lice. - Zatim mi je rekao neka uvijek imam na umu da si bila njegova žena, da te on prvi imao. Zapanjeno je zurila u njega. - Želiš reći da te namjerno naveo da povjeruješ - Da. ' - O, ljubavi moja. - Nježno ga je poljubila u obraz i maknula mu pramenove kose s čela. - Mislila sam da si samo pretpostavljao, ali on je na samrti želio da ti budeš uvjeren u tu laž. Rink se prezirno nasmijao. - Dobro me poznao. Gotovo nas je uspio zauvijek rastaviti. - Drago mi je da nije. - Bože - šapnuo je - i meni. - Omotao je pramen njezine kose oko šake. - Kad se sjetim svih onih sati mučenja zbog toga. Svaki put kad bih pomislio na tebe s njim, utroba bi mi se tako zgrčila da je boljelo. A cijelo vrijeme, ti si ostala ista. - Dotaknuo joj je usne. - Moja Caro-line iz ljetne šume. Ona ista. Baš ista. Povukao ju je k sebi i ljubio dok oboje nisu ostali bez daha. - Ista, ali drukčija. Po blagom izrazu njegova lica shvatila je da je razgovor o njezinom braku završen. - Drukčija? Kako to? - nestašno je pitala, savivši koljena i podigavši stopala u zrak. Ispružila je prste poput balerine. Promatrao ih je. Imala je lijepa stopala, vitka, s visokim lukom. Na noktima je imala lak koraljne boje. Smišljao je erotične planove za te nožne prste. Odgovorio je na njezino vragolasto očijukanje. — Na primjer... - Zavukao je ruke ispod 262 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 263

nje. - Tvoje dojke. - Obuhvatio je jednu rukom i počeo je stiskati. - Sto je s njima? - Veće su. - Vrtio je bradavicu između palca i kažiprsta. - Ovo je tamnije. Ne mnogo. Ali zamjetljivo. - Još nešto? - Mekša si, oblija, mnogo ženstvenija, ali s istom gracioznošću mlade djevojke slične srni. Ti si sve ono o čemu sam godinama sanjao. Još više. - Nisi razočaran? Prešao je jezikom duž njezine ključne kosti i spustio joj vreli poljubac na zaobljeni početak dojke. - Ne, Bože, ne. - Pogledao ju je. U očima mu se pojavio nesiguran izraz. - Ali bojim se da si se ti razočarala. - Ne ja, Rink Lancaster. - Poljubila mu je obrvu. - Ne ja. - Ali nisi... znaš. Ono na što imaš pravo, prema svim ženskim časopisima. Trima se prstima poigravala njegovim usnama.

- I to mi uopće nije smetalo. Doživjela sam tvoj. Promatrala sam ga, osjetila u sebi, znala sam kako je tebi. Željela sam gledati kako me voliš. Čvrsto ju je zagrlio. - To je istina, znaš. Volim te. Premda sam se posljednjih nekoliko tjedana ponašao kao gad, svašta govorio, insinui rao. Što sam te više volio, to sam se gore ponašao. Tiho se nasmijavši, spustila mu je glavu na prsa, a ruka joj je počivala nisko na njegovu trbuhu. - Ne moraš me podsjećati kako si katkad bio grozan. Ali znala sam zašto si takav. I opraštam ti. Volim te. Pokrio je njezinu ruku svojom i pomaknuo je niže. - Smeta ti? Obujmila ga je rukom. - Ni najmanje. Volim te dodirivati. Rink joj je milovao dojku. - Hajde da malo spavamo. - Želiš spavati? - Zapravo, ne. Ali želim se probuditi uz tebe. U prizemlje su sišli malo iza podneva. Rukom pod ruku, smiješili su se jedno drugome, pa nisu vidjeli Lauru Jane i Stevea sve dok nisu stigli u predvorje. - Steve želi razgovarati s tobom, Rink objavi Laura Jane. Doimala se poput djevojčice koja će puknuti jer mora čuvati neku tajnu. Oči su joj blistale. Nije mogla mirno stajati. Rink je najprije pogledao nju, a zatim Stevea koji je nervozno vrtio obod slamnatog kauboj-skog šešira među prstima. - Caroline i ja umiremo od gladi. Može li to pričekati do iza ručka? - Da.

264 Sandra Brown -Ne. Istodobno su odgovorili. Caroline je naslutila što Steve želi reći, pa je diplomatski intervenirala. - Sigurna sam da ćemo se nakon ručka svi bolje osjećati. - Uputivši Rinku zaljubljeni pogled, izvukla je svoju ruku ispod njegove i prišla Lauri Jane. - Je li ga Haney pripremila? - Povala je mladu ženu prema blagovaonici. - O čemu Steve želi razgovarati s Rinkom? - tiho je pitala. - O našem vjenčanju - na isti je način odgovorila Laura Jane. - Onda predlažem da pričekamo dok nešto ne pojede. - Caroline joj je ohrabrujuće stisnula ruku. Tijekom ručka Haney je u blagovaonicu donijela bežični telefon. - Šerif zove. Nazvao je kako bi ih obavijestio da su palikuće uhićeni. Jedan se od njih, onaj koji je priznao da je nazvao Barnesu i upozorio ga na požar, slomio i priznao, optužujući ostale. -Neće im previše koristiti ako budu tvrdili da su nedužni. Očekujem da ćemo do večere dobiti priznanja ostale trojice. - Hvala, šerife. Pobrinite se da njihove obite lji budu zbrinute, hrana, stanarina, što god im je potrebno za narednih nekoliko mjeseci, a

račun pošaljite meni. Prekinuo je vezu i vijest prenio ostalima. Čim je posljednje posude odneseno sa stola, Laura

Gorkoslatka kiša 265 lane je sve njih uzbuđeno povela u radnu sobu. -11 ajde, Steve - rekla je, gurnuvši ga. Adamova mu je jabučica klizila gore-dolje dok je s naporom gutao slinu. - Rink, uz tvoj blagoslov, želim oženiti Lauru Jane. Ne otkrivajući svoje misli o molbi, Rink je jjeo u duboki kožnati naslonjač iza pisaćeg stola. Popio je gutljaj ledenog čaja, što ga je donio sa sobom iz blagovaonice. - A bez mojeg blagoslova? Steveov se pogled nije pokolebao. - Svejedno je želim oženiti. Rink je dugi, napeti trenutak proučavao čovjeka. Niti jedan od njih dvojice nije skrenuo pogled. Na koncu Rink reče: - Moje dame, hoćete li nas ispričati, molim vas? I, Caroline, molim te, zatvori vrata za sobom. - Kako si znao da ću biti ovdje? - Predosjećaj. - Odgurnuo je grane mladog bora i pojavio se na čistini. Sjedila je ispod stabla, podvivši noge poda se, a na krilu joj je počivala knjiga. Nije ju čitala jer je zurila u daljinu kad je on stigao. Prišao je stablu ispod kojeg je sjedila, oslonio se rukom na deblo i zagledao se u njezino lice, okrenuto prema njemu. - Zar ne znaš da je opasno sama boraviti u šumi? * - Zašto? Ovo je moja šuma. - 266 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 267

~ Ali neki seksualno ugroženi tip bi mogao naići i napasti te. - Na to i računam. Nasmijavši se, spustio se kraj nje i zagrlio je. Spustio je nekoliko laganih poljubaca po njezinom licu, a potom joj je posesivno pokrio usta svojima. Dopustila mu je da je ljubi samo trenutak, a zatim ga je odgurnula. - Čekaj. Najprije želim znati što si rekao Steveu. - Rekao sam mu da ću ga ubiti ako je ikad na bilo koji način povrijedi. - Nisi valjda! Slegnuo je ramenima i nacerio se. - Pa, rekao sam to na pristojan način. - Ali dao si svoj pristanak za brak? - Da, jesam - ozbiljno je rekao. Snažno ga je zagrlila. - Rink, tako mi je drago. Odmaknuo ju je od sebe da bi je mogao pogledati. - Je li? Zar doista misliš da će to biti najbolje za Lauru Jane? - Da, mislim. Ona ga voli. I ne moraš se bojati da će je on povrijediti. Obožava je. Nikad nije pričao o svojoj prošlosti, ali imam osjećaj da je imao turoban život. Zatim je došao rat i on je ostao bez noge. Sigurna sam da je Laura Jane poput princeze iz bajke za njega. Još mu nije sasvim jasno da je smije dotaknuti.

- Zvučao je iskreno - zamišljeno će Rink. -Postavio sam uvjet da Laura Jane uvijek mora živjeti u Utočištu. Ne vjerujem da bi se uspjela prilagoditi nekom drugom domu. Složio se, ali je inzistirao na tome da dobije veću odgovornost. Osjetljiv je po pitanju toga da je ona bogata nasljednica, a on najamni radnik. - To se moglo očekivati od njega. Radi mar-ljivije od svih ostalih kako bi nadoknadio svoj hendikep. - Nije okolišao kad je govorio o svojim osjećajima. Rekao mi je, bolje rečeno, upozorio me da će njihov brak biti pravi. - Namrštio je čelo. - Misliš li da će Laura Jane moći tolerirati spavanje s muškarcem? Caroline se nasmijala i zagnjurila lice u njegov vrat. - Stekla sam dojam da Laura Jane već mjesecima lovi Stevea po konj usnici, te da je on bio taj koji je nastojao sačuvati njezinu nevinost. - Ali razumije li ona odgovornost što je seks podrazumijeva? - Rink. - Stavivši mu dlanove na obraze kako bi imala njegovu punu pozornost, ona reče: - Laura Jane se rodila s problemima kad je riječ o učenju. No ima ženske emocije i žensko tijelo. Nitko joj ne bi smio uskratiti ono što je tom tijelu potrebno, baš kao što joj nitko ne smije uskratiti hranu ili zrak. Bit će sretnija 268 Sandra Brown nego ikad. Steve je voli. Bit će divan prema njoj. Ostalo će doći samo po sebi. Osjećala je kako njegova napetost nestaje, a lice mu se počelo opuštati. Oduševila ju je spoznaja da tako silno cijeni njezino mišljenje. - Što je s tobom? - Sa mnom? - pitala je. - Sto je bilo s tvojim potrebama svih ovih godina, s uskraćivanjem svega toga što si samoj sebi nametnula? - Preživjela sam od uspomena i sanjarenja. Sjećanja na tebe u ovoj kući. Sanjarenja o onome što sam smatrala nemogućim. Polako ju je spustio na mekanu travu i počeo joj raskopčavati bluzu. - Mislila si na mene? S vremena na vrijeme? - Svaki dan. Svaki sat. Čak i da te više nikad nisam vidjela, mislila bih na tebe i u trenutku svoje smrti. Kratko je zatvorio oči, preplavljen emocijama. Kad ih je otvorio, u njima se pojavio novi sjaj. - Čujem grmljavinu. Ili je to moje srce? Nasmiješila se. Gotovo je jednake riječi već jednom izgovorio. - Grmljavina. Past će kiša. - Hoće li ti smetati? - Volim kišu. - Slatko, slatko - šaptao je nad njezinim ustima. - Bože, kako te volim. Pomogla mu je da skine košulju. Ustao je, a

Gorkoslatka kiša 269 ona je uzbuđeno gledala kako otkopčava pojas, otvara patentni zatvarač na hlačama i skida ih. Zavukavši

palčeve u svijetloplave gaćice, gurnuo ih je niz čvrsta, žilava bedra. Njegova je nagost odgovarala divljini oko njih. U sve mračnijem okruženju, što je najavljivalo kišu, njegovo se tijelo doimalo smjelim i praiskonskim. Dok je gledala, kišne su kapi počele padati po njegovoj preplanuloj koži. Kleknuo je kraj nje, povukao u sjedeći položaj i skinuo joj bluzu. Nosila je čipkast i proziran grudnjak, velika suprotnost onima što ih je nosila prije mnogo godina. Dotaknuo je dojke kroz svilenkastu tkaninu. Vrtio je bradavice dok se nisu posve ukrutile. - Pogledaj što si učinio - prijekorno je rekla dok je skidala grudnjak nakon što ga je on otkopčao. - Nije li te sram? - Da - pokajnički je odgovorio, ali se uopće nije doimao tako. Otkopčao je pojas njezine široke suknje i povukao je, pa je ostala samo u gaćicama. Potom se sagnuo i pozabavio se kožnatim remenjem sandala, primamljivo omotanih oko njezinih gležnjeva. Kad joj je stopala oslobodio sandala, milovao ih je, masirajući lukove tabana i mazeći joj nožne prste. Podigla se na laktove i u čudu promatrala taj nježan ritual. Ali kad je

270 Sandra Brown sagnuo glavu i jezikom dotaknuo vrške njezinih nožnih prstiju, dojke su joj zadrhtale od žudnje. - Rink - tiho je uzviknula i srušila se natrag na njihov krevet od raslinja. Namjestio se iznad nje. Zgrabila je njegovu sad vlažnu kosu i omotala je oko prstiju kad su se njegova usta vruće stopila s njezinima. Uživao je u njezinim ustima kao što bi uživao u komadu sočnog voća. Zatim su, mekano poput kapi kiše koja je sipila, njegove usne klizile po njezinu licu, zastavši na ušima. Jezikom je dodirivao rub njezine uske. Ljubio joj je vrat, prsa. Kiša je padala po njezinim dojkama, te su blistale od mokrine. Skupljao je kišne kapi. Vrelim je ustima prelazio po njezinoj hladnoj koži i uvukao ukrućenu bradavicu. - Nikad nisam zaboravio tvoj okus. Nikad. Nemirno se pomicala pod njim, stvarajući zipku od svoje ženstvenosti da bi primila njegovu tvrdu muškost. Priljubili su se jedno uz drugo, a njihovi su uzdasi nestajali u krošnjama. Sugestivno se trljao o nju, ali je nije uzeo. Molećivo je zazivala njegovo ime. - Još ne - šapnuo je uz njezin drhtavi trbuh. - Ovo je za tebe. Pomaknuo se niže, poljupcima brojeći njezina rebra. Ustima je klizio do njezina pupka i podario mu poljubac od kojeg se izvila i zastenjala. Vrhom jezika neprestano je uranjao u plitku udu Gorkoslatka kiša 271 binu. Zatim je, rabeći zube, nos i bradu,

spuštao njezine gaćice preko bokova, bedara i nogu sve dok ih se nije oslobodila. Caroline se činilo da će se raspasti od pritiska što je rastao u njoj. Mislila je da više neće moći podnijeti. Ali on je tek počeo. Usnama je prešao preko čuperka tamnih dlačica, uznemirujući ih laganim, brzim dahom. Jezikom je pronašao mjesta gdje su se spajala njezina bedra s trbuhom i pošao tim putem. - Rink... - Promucala je ime drhtavim usnama i grabila ga za kosu. Nježno ju je namjestio, raširio prstima, dotaknuo je. Ali ništa je nije pripremilo za slatki poljubac što ga je onamo spustio. Usne su mu bile nježne, jezik smion, a zajedno su je doveli do vrhunca ekstaze od koje se obeznanila. Mučio ju je i kušao sve dok joj se cijelo tijelo nije počelo tresti. Probudio je vulkan u njoj. Kad je znao da će uskoro doći do erupcije, podigao se nad nju i uronio duboko unutra. Ruke koje su grabile njegove bokove, bedra koja su stezala njegova, isprekidane riječi ljubavi što ih je izgovarala, sve je to za njega bilo ohra-brenje. Njegovo je tijelo pulsiralo u njezinome, ništa ne štedeći, noseći ih sve više i više sa svakim prodiranjem, sve dok nisu zajedno eksplodirali u blještavoj svjetlosti. Kad je ekstaza prošla i oni se vratili u običan

272 Sandra Brown svijet, svjetlost je izbljedjela. Našli su se u svijetu sjenki i oblaka. Skrivala ih je srebrnasta magla koja se vrtložila jednako mahnito kao maločas njihova srca i umovi. Njihova je isprepletana tijela kupala blaga kišica.

Gorkoslatka kiša 273

4i Mladenka je nosila bijelo. Svilena je haljina bila jednostavno krojena, ali je predivno pristajala njezinoj vitkoj figuri. Nije nestala u njoj, što se moglo dogoditi da je odjenula tradicionalnu vjenčanicu od metara tkanine i čipke. Na nogama je imala bijele najlonke i elegantne bijele cipele. Tamna joj je kosa bila podignuta sa strane i učvršćena dvjema bijelim kamelijama, njezinim najdražim cvjetovima. Bila je slika i prilika ljupkosti. Oči su joj blistale, svjedočeći o njezinoj sreći. Nije pokazivala nikakve znakove nervoze. Mladoženja jest. Vrpeljio se, neprestano pročišćavao grlo i prebacivao težinu na svoju zdravu nogu. Potezao je čvor kravate, za njega stranog odjevnog detalja. Predloženo je da se ne odijeva svečano za tu priliku, ali on je inzistirao. Želio je da taj dan bude nezaboravan za njegovu buduću

274 Sandra Brown ženu. Želio je da svi znaju da je to vjenčanje službeno, te da su oboje svjesni onoga što čine i ponose se time. Caroline je umirujuće dotaknula Steveovu ruku dok su stajali i čekali mladenku. Zahvalno joj se nasmiješio. No kad je svećenikova žena na koncertnom glasoviru u stražnjem salonu počela svirati svadbenu koračnicu, Steve je vidio jedino Lauru Jane. I ona je gledala samo njega. Njezine su ga krupne smeđe oči potražile u predvorju i zadržale se na njemu dok je silazila zavojitim stubištem, držeći brata pod ruku. Malo je ljudi pozvano na vjenčanje. Rink i Caroline. Svećenik, koji je nedavno vodio obred na sprovodu mladenkina oca, i njegova žena. Granger. I Haney, koja je plakala tijekom cijelog obreda. Srećom, sve je kratko trajalo. Steve je nježno poljubio usne svoje mlade žene i odmah skinuo kravatu. - Steve. - Okrenuo se i prihvatio Rinkovu is pruženu ruku. - Dobro došao u obitelj. Steveovo se lice raširilo u velik osmijeh dok se srdačno rukovao sa svojim šurjakom. -Hvala, Rink. Veoma mi je drago da mogu biti njezin dio. - Čestitam, Steve - reče Caroline i lagano ga poljubi u obraz. - Laura Jane. - Caroline je čvrsto zagrlila mladu ženu. - Uvijek budi sretna. - Hoću, hoću - spremno je rekla, kimajući

Gorkoslatka kiša 275 glavom. - Idemo se sad malo počastiti. Mislim da je Steveu potrebno hladno piće. Svi su se smijali dok su ulazili u blagovaonicu, a ondje je Haney nadmašila samu sebe pripremivši hladnu zakusku od šunke i puretine, brojnih salata, složenaca od povrća, te tradicionalnu svadbenu tortu na tri kata i druge deserte. Bilo je kave i limunade. Kad su opazili kako Rink krišom stavlja malo viskija u Steveovu čašu limunade, čak se i svećenik nasmijao. Zabava je bila vedra i vesela, a Caroline je to bilo drago, zbog Laure Jane. Nakon što su svi jeli, fotograf ih je posložio radi formalnog fotografiranja. Steveova je odbačena kravata u međuvremenu nestala, te ju je trebalo naći i ponovno staviti. Caroline je popravila frizuru Laure Jane i stavila joj sjajilo na usne. Kad je fotograf završio, nitko ništa nije vidio jer su im pred očima još uvijek bljeskali bli-cevi. Gosti su otišli, a obitelj je ostala. Mladenka i mladoženja povukli su se na kat. U tjednu prije vjenčanja Steveove su stvari preseljene u Ros-coeovu nekadašnju sobu. Bračni će par ondje spavati jer je veća od spavaće sobe Laure Jane. Caroline ju je kanila preurediti i učiniti privlačni-jom i osobnijom za njih dvoje. Nakon što su pomogli

Haney dovesti blagovaonicu u red, Rink i Caroline otišli su u kino u gradiću. Kad su se vratili kući, ondje je bilo 276 Sandra Brown mračno i tiho. Šuljali su se stubištem, nadajući se da neće uznemiriti mladence. Ušli su u Rinkovu sobu. Kad je zatvorio vrata za njima, upalio je lampu na noćnom ormariću. - Već mi je dosta ovog skrivanja - pobunio se. - Mrzim što jedno od nas dvoje mora ustati u zoru i trčati na drugu stranu hodnika. Zašto se jednostavno ne možeš preseliti u ovu sobu, ili mi ne dopustiš da se ja preselim u tvoju? - Zato. - To je doista dobar razlog. - Već je skinuo čizme i košulju, a sad se bavio svojim hlačama. - Možda bih ga trebao zapisati, da ne zaboravim. - Molim te, nemoj mi se rugati. Ne želim da to netko sazna, još ne. - Već znaju - rekao je. Stajao je u donjem rublju. Srušio se u kožnati naslonjač, svoje najdraže mjesto u cijeloj kući. Caroline je preko glave skinula pamučnu majicu bez rukava i zapanjeno se zagledala u njega. - Misliš? Bez riječi je kimnuo i gledao kako pažljivo slaže majicu i stavlja je preko naslona stolice. Nosila je grudnjak boje kože. U prozirnu i rastezljivu tkaninu bila je utkana ruža. Njezine su se latice otvarale oko bradavice. Kao da je željela nadoknaditi sve one godine kad nije imala ničeg lijepog, uvijek je nosila prekrasno rublje. Napokon našavši svoj glas, Rink reče: - Steve i Haney sigurno znaju. Morali bi biti slijepi da ne

Gorkoslatka kiša 277 vide što se događa, Caroline. Dvanaest sam godina morao tajiti da te volim. Mislim da proteklih nekoliko dana nisam baš bio diskretan. Nikad u životu nisam bio ovako sretan. A to se vidi, srce moje. Porumenjela je kad je skinula suknu, otkrivajući gaćice u skladu s grudnjakom, čipkasti pojas za čarape i par svilenih čarapa. Njegova je muškost odmah reagirala. - Ni meni se ne sviđa to skrivanje, ali mene radi, nemojmo to još svima razglasiti. Ionako se ne ponašam u skladu s društvenim pravilima. Uzela je četku i provukla je kroz kosu. Svjetlost noćne lampe obasjala je pramenove crvenkastim nijansama. Bila mu je okrenuta leđima. Graciozno su se svijala s obje strane njezine kralježnice. Čipkasti rub gaćica jedva joj je pokrivao obline stražnjice. Između te čipke i gornjeg ruba čarapa nalazio se dio bedra što ga je silno želio dotaknuti. - Kako to misliš? - rekao je hrapavim glasom. Izvadivši malenu plastičnu bočicu iz torbice, izlila je malo losiona na dlan. Utrljala ga je u šake i zatim u ruke. Bože! Izluđuje ga. - Jer si ti, legalno, moj pastorak. - A

ilegalno? Okrenula se prema njemu, vidjela kako se ispružio u naslonjaču, vidjela njegovo tijelo, čvrsto i muževno. Njezin je osmijeh istodobno bio plah i puten. - Ilegalno, ti si moj ljubavnik. 278 Sandra Brown - Dođi ovamo. - Hitro se oslobodio gaćica i bacio ih na pod. Pošla je k njemu i mirno stajala dok joj je skidao gaćice, ostavljajući joj nisko na bokovima pojas koji je držao svilene čarape. Zavukao je ruku ispod ruba jedne čarape i nježno štipnuo osjetljivu kožu. Prstima mu je pokrila uši kad se nagnuo naprijed i ljubio joj bedra i trbuh. Povukao ju je na sebe tako da je zajahala njegovo krilo, a njegova je čvrsta muževnost uronila u njezinu zagonetnost. Obujmila ga je rukama oko vrata i izvila leđa, isturivši dojke prema njegovim pohlepnim ustima. Ljubio je utkanu ružu, jezikom gurkao sredinu sve dok se nije pojavio još jedan pupoljak. Usnama je stisnuo tvrdi vršak i masirao ga jezikom. Grudnjak je na koncu nestao zahvaljujući njegovim vještim prstima. Zagnjurio je lice u mirisnu udubinu između dojki. Stezala je bedra oko njega dok se pomicala nad njim, polako kružeći bokovima. Milovao joj je stražnju stranu bedara i bokove, gdje su se njegove ruke zaustavile i čvrsto stezale. Priljubivši njegovu glavu na svoje dojke, sagnula se nad nju i šaptala ljubavne riječi u ritmu njegovih prodiranja. Dopirao je sve više i više, do samog ulaza u njezinu maternicu. Zatim, kad je zadrhtala od užitka, ispunio ju je svojom vatrom. Caroline se mlitavo srušila na njega, te su dugo ostali nepomični. Na koncu joj je pomilo Gorkoslatka kiša 279 vao glavu. Poljubio joj je rame. Kako se ona i dalje nije micala, tiho je pitao: - Zar nešto nije u redu? - U naslonjaču? U što sam se to pretvorila? Smiješeći se, usnama joj je mazio uho. - U velikodušnu, prelijepu, nježnu ženu punu seksualne strasti o kakvoj svaki mladi muškarac sanja. - Čvrsto ju je zagrlio. - Običavao sam sjediti u ovom naslonjaču i sanjariti o tebi. Ovdje sam najčešće maštao o tome kako će biti kad budemo vodili ljubav. - Pomilovao joj je obraz. - Mnogo je ljepše nego u mojoj mašti, Caroline. Podigla je glavu. Njezine su oči izgledale poput mirnih, mjesečinom osvjetljenih jezera. -Doista? - Da. - Dotaknuo joj je kosu, usta, dojke. -Još uvijek ne mogu vjerovati da je ovo stvarnost. - Ja ne mogu vjerovati da sam ovo ja, da se ovako ponašam. No s druge strane, ti si uvijek loše utjecao na mene. Izraz ljubavi u njegovim očima zamijenio je vragolasti sjaj. - Zar ti nije drago? - Hm, hm. - Odgovarajući na

njegovo vedro raspoloženje, pomaknula je bokove naprijed. Teatralno je zastenjao. - Dobri Bože, Caroline. Zar me pokušavaš ubiti? Ne bismo li barem najprije mogli prijeći na krevet? Kasnije, dok su bili zajedno sklupčani ispod laganog pokrivača, Rink je u mraku našao njezino uho i šapnuo: - Znaš, kad bi Haney imala 280 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 281

partnera za krevet, ovo bismo mogli pretvoriti u klub. - Išćupala mu je nekoliko dlačica s prsa, a on je tiho jauknuo. - Samo sam mislio, budući da su Steve i Laura Jane u jednoj spavaćoj sobi, a mi - Znam što si mislio. - Njezin se smiješak pretvorio u zijevanje. - Mogu zamisliti kako se Steve sad osjeća, ali pitam se što Laura Jane misli o braku. Nisu morali dugo čekati da to saznaju. Idućeg se jutro tek vjenčani bračni par pridružio Caro-line i Rinku za doručkom. Zagrljeni, zastali su na kuhinjskim vratima. Steve se skrušeno smiješio, tako da se doimao komičnim. Laura Jane je jednostavno zračila. Svima je oduševljeno objavila: - Mislim da bi se svi u cijelom svijetu trebali vjenčati. Već je započela rekonstrukcija čistionice pamuka. Caroline je bila zadovoljna što je ovdje Rink. Sama ne bi znala gdje početi s raščišćavanjem nakon požara. Tek što su to završili, već je počeo govoriti o obnovi. Sve je svoje planove raspravio s njom i ona se složila. Podrazumijevali su odbacivanje stare opreme i kupnju nove, zamjenu instalacija i, općenito govoreći, pretvaranje Lancasterove čistionice pamuka u najmoderniju u zemlji. - Ove smo godine ostvarili golem profit.

Banka nam je spremna odobriti dugoročni zajam za poboljšanja, i to uz najniže moguće kamate. Trebali bismo iskoristiti njihovu velikodušnost. - Slažem se. Marljivo su radili po ljetnoj sparini, ali to im je oboma odgovaralo. Previše su često morali kontrolirati svoje porive da dotaknu jedno drugo. Promatrali su ih, a oni su toga bili svjesni, te ljudima nisu željeli dati još više materijala za govorkanja. Ljudi su nagađali zašto se Rink još nije vratio u Atlant. To je zabrinjavalo i Caroline. - Rink? - Uzeli su kratku stanku u uredu u čistionici. - Hmm? - Prelazio je hladnom limenkom soka po čelu. - Kad ćeš se vratiti u Atlant? - Nastojala je zvučati ležerno, ali je znala da joj to nije uspjelo kad je spustio limenku i oštro je pogledao. Popio je gutljaj pića. - Pokušavaš me se riješiti? - pitao je šaljivim

tonom. Oči su joj se ispunile ljubavlju. - Naravno da ne - tiho je rekla. - Samo sam se pitala zašto sve to činiš za čistionicu. Ja dobivam plaću, ali nema razloga da ti ulažeš toliko vremena i energije. Odložio je limenku na stolić za kavu, pretrpan starim časopisima. Ustao je, protegnuo se i prišao prozoru s kojeg je vidio kako radnici iskrcavaju građevinski materijal s kamiona. - Ova mi čistionica pamuka mnogo znači, bez obzira je li 282 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

28 A

to Roscoe želio ili ne. Financijski mi ne donosi nikakvu dobit, zahvaljujući njegovoj oporuci, ali ipak je za mene izrazito važna. Pripadala je obitelji moje majke prije nego ju je Roscoe preuzeo i na nju stavio svoje ime. Budući da je dio moga naslijeđa i nosi moje ime, moram voditi računa o njoj. Ako ti se to ne čini uvjerljivim, recimo samo da štitim dio sestrina imetka. - Volim te. Naglo se okrenuo prema njoj. Njezina je izjava bila neočekivana i nekako izvan konteksta. - Zašto? Želim reći, zašto to sada govoriš. - Jer bi svaki drugi muškarac odavno otišao, ogorčen i bijesan zbog okolnosti. - On je želio da to učinim. Čak mu se ni sad ne želim pokoriti. - Je li to jedini razlog iz kojeg si još uvijek ovdje, da bi prkosio Roscoeju? Nasmiješio se i prišao joj. Uhvativši je za ruku, povukao ju je na noge i gurnuo u kut između zida i ormarića za spise. Skučeni im je prostor osiguravao zrnice privatnosti ako slučajno netko uđe. - I ti imaš neke veze s mojim zadržavanjem ovdje - otegnuto je rekao i počeo je ljubiti. Imao je slan okus. Bio je znojan. Bio je izrazito muževan. Obožavala je tu njegovu muževnost. Sve ženstveno u njoj reagiralo je na to. Pomaknuvši se bliže, priljubila je svoje uzbuđeno

tijelo uz njegovo. Usnama je kliznuo do njezina vrata. Rukom joj je pokrio dojku i milovao je. - Ne smiješ si uzimati toliko slobode - promrmljala je. - Ja sam šefica. - Nisi moja šefica. Ja službeno ovdje ne radim, sjećaš se? Tiho je zastenjala dok je prstima lijeno stiskao bradavicu kroz njezinu bluzu. Sagnuo je glavu i zubima otkopčao prvi gumb, te spustio usta na toplu kožu. - Ali ja ipak imam određenu kontrolu - bez daha je izustila. - Nada mnom nemaš. - Spustila je ruku na šlic njegovih traperica i pritisnula. - Dobro. Lagao sam - priznao je hrapavim glasom. - Imaš golemu kontrolu. - Uvijek sam

misllila da je ovo mjesto jeftini noćni bar. - Caroline se osvrnula po mračnoj unutrašnjosti trošne građevine. - To je točno. Ali ima najbolji roštilj istočno od Mississippija. Stari obiteljski recept uvezen iz Tennesseeja. Što ćeš uzeti, svinjska rebarca ili goveđi odrezak? - Smijem li lizati prste? - Naravno. - Onda ću rebarca. Smiješili su se dok je konobarica odlazila s njihovom narudžbom. Morali su vikati kako bi se čuli uz treštavu glazbu iz džuboksa u kutu. 284 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 285

Parovi su plesali na podiju posutom piljevinom, poskakujući u dvokoraku ili se njišući u zagrljaju, ovisno o tome koliko je jaka njihova veza. Oblak duhanskog dima lebdio je ispod stropa. Sa zidova pokrivenih jeftinom drvenom oplatom bljeskale su ružičaste i plave reklame za različite vrste piva. Model raskošnog smiješka, frizure i grudi ukrašavao je poster neke prodavaonice. Iza šanka brojčanik sata treperio je iza pokretnog vodopada. To električnom strujom pokretano čudo izazivalo je u Caroline laganu mučninu ako bi predugo onamo gledala. Ona i Rink su se lijepo zabavljali. Stvorili su naviku traganja za mjestima kamo bi svake večeri odlazili na nekoliko sati samo da bi Steve i Laura Jane provodili neko vrijeme sami u kući. Steve im je u povjerenju rekao da je Lauri Jane spomenuo bračno putovanje, ali nju je plašila pomisao na bilo kakvo udaljavanje s imanja. Sjajno se prilagodila bračnom životu. Nije želio stvarati problem oko bračnog putovanja. - Jesi li često dolazio ovamo? - pitala je Caroline, oslonivši se podlakticama na stol i nagnuvši se prema Rinku. - Stalno. Dok sam pohađao srednju školu i bio premlad da bih kupio pivo, svi bismo se utrpali u jedan automobil i došli ovamo. Ovdje se nitko nije libio prodati nam pivo. Tata mi je pričao - Naglo se prekinuo, a Caroline je shvatila

da se i sam iznenadio kad je Roscoea tako nazvao. - Nastavi - blago ga je picala. - Što ti je pričao? - Pričao mi je da je ovo mjesto, u vrijeme prohibicije, bilo leglo krijumčara alkohola. Više je zabranjenog viskija prošlo ovuda nego bilo gdje drugdje u državi. Zamislio se dok se odsutno poigravao soljčukom. Caroline mu je pokrila ruku svojom, pa ju je pogledao. - Nije uvijek bilo loše između vas dvojice, zar ne? Nije li bilo lijepih trenutaka kojih se možeš sjećati, a ostalo zaboraviti? Žalosno se nasmiješio. - Bilo ih je

nekoliko, da. Kao onom prilikom kad sam želio pušiti jednu od njegovih cigara. Imao sam oko dvanaest godina. Dopustio mi je. Bilo mi je užasno slabo, a njemu se to činilo strahovito smiješnim. Godinama me zadirkivao zbog toga, ali mi to nije smetalo. Zatim se dogodilo da su me uhvatili kako pišem 'Naprijed, Wildcats' na školski autobus protivničke ekipe. Roscoe je cijelu našu grupu branio pred Školskim odborom, podsjetivši ih da dečki trebaju stvarati takve probleme, inače ne bi bili normalni. Nabrao je čelo. - Tu postoji jedan obrazac, Caroline, o čemu nikad ranije nisam razmišljao. Ako sam bio upleten u bilo kakvu vragoliju, Roscoe je odobravao. Najviše sam mu se sviđao kad bih upao u nekakvu nevolju. Međutim, kad 286 Sandra Brown sam se zalagao za nešto dobro, nije me podnosio. Želio je da budem poput njega, huligan na samom rubu prihvatljivosti. Ne tvrdim da sam svetac, ali nikad nikoga nisam prevario ili povrijedio samo radi zabave. - Pogledao ju je ravno u oči. - Želim da to znaš. Veoma mi je žao što se on i ja nismo voljeli. - Znam da si ga želio voljeti, Rink. - Ako ikad budem imao sinove ili kćeri, voljet ću ih onakve kakvi jesu. Nikad ih neću pokušavati promijeniti. Kunem se. Čvrsto su stisnuli ruke jedno drugome, i nisu ih puštali sve dok nije stigla hrana. Kad su pojeli, u lokalnu je već vladalo raskalašeno raspoloženje. Bilo je više onih koji su pili i plesali nego onih koji su jeli. Razina buke silno se pojačala. Čim je Rink dobio račun od konobarice, probili su se do blagajne na kraju šanka. Njihov se račun obrađivao kad je Caroline čula prvi pijani glas. - Sigurno je zgodno, je li, Virgile, upasti ravno na tatino mjesto? Rinkove su se ruke, koje su prebrojavale novčanice, opasno umirile. Caroline je opazila kako mu počinje kucati žila na sljepoočnici, a čeljust mu se ukočila od bijesa. Virgil se smijuljio. - Mislim da imaš pravo, Same. Baš je dobro kad ti vlastiti otac pripremi teren, da tako kažem. Rink je mirno spustio novac na šank. - Rink,

Gorkoslatka kiša 287 idemo. - Caroline ga je zgrabila za ruku. Otresao ju je kao da je riječ o dosadnoj muhi. Smeteno je pogledala naokolo. Netko je utišao zvuk džu-boksa. Svi su plesači odjednom stali. Ostali za šankom odmaknuli su se od Virgila i Sama, koji su očito bili previše pijani ili previše glupi da bi znali da su upravo zapalili veoma kratak fitilj. Kad se Rink okrenuo prema njima, oči su mu sjale tako da je Caroline ustuknula od straha. - Što ste rekli? -

Usne su mu se jedva pomicala dok je opasno mirnim glasom postavljao pitanje. Jedan od dvojice gurnuo je drugoga, te su se presamitili od smijeha. - Gospodine Lancaster - usudio se reći upravitelj lokala - oni su novi u gradu. Ništa ne znaju o vašoj obitelji. Samo trabunjaju bez veze. Nemojte obraćati pozornost na njih. Izbacit ću ih. Mogao si je prištedjeti hrabrost i trud jer ga je Rink ignorirao. - Što ste rekli? - pitao je glasnije. Pošao je prema dvojici muškaraca koji su se nesigurno njihali na barskim stolcima. - Pa, samo smo rekli kako imate sreće da vam je vlastiti tata zagrijao krevet prije nego ste vi onamo legli. Caroline je podigla drhtavu ruku i pokrila usta, nastojeći izbjeći radoznale poglede što ih je osjećala na sebi. Znala je da misle na to da je ona ipak kći Petea Dawsona, bez obzira na svu njezinu profinjenost. Sirotinja. Virgil je jedva govorio od smijanja kad je čuo

288 Sandra Brown kako je Sam to lijepo smislio. - Kladam se da se plahte nisu ni ohladile prije nego ste vi onamo legli. Je li ju vaš tata naučio nekim dobrim trikovima, sinko? Čini li za vas ono što je Virgil nije uspio završiti pitanje. Nije se sjećao čak ni da ga je započeo. Rinkova se šaka zabila u njegovu bradu, podigavši ga sa stolca tako da je poletio prema krugu gledatelja. Bio je bez svijesti prije nego je dotaknuo pod. Sam je zabezeknuto gledao što se događa s njegovim prijateljem. Sišao je sa stolca i uspaničeno se osmjehnuo Rinku. - On... on... nismo mislili ništa loše, gospo dine... ovaj... Lancaster. Samo smo se šalili Vidio je kako mu se približava šaka, pokušao ju je izbjeći i dobio udarac u jagodičnu kost. Zau-r-lao je od bola i pao na koljena. Rink je stajao nad njim, razmaknutih nogu, teško dišući, stiščući i opuštajući šake. - Ispričaj se dami - rekao je tihim glasom. Smjesta. Sam se njihao naprijed-natrag, objema rukama stežući obraz, kao da ga želi spojiti. Jedini zvukovi što ih je ispuštao bili su grleni jecaji. - Ispričaj se dami - zaur-lao je Rink. Caroline je jurnula k njemu i zgrabila ga za ruku. - Molim te, Rink - preklinjala ga je. -Idemo. Ne može govoriti. Nije važno. Samo me

Gorkoslatka kiša 289 odvedi odavde. Ne mogu podnijeti da me svi gledaju. Molim te, idemo! Protresao je glavom kao da je želi razbistriti. Zatim se naglo okrenuo prema blagajni, ljutito bacio snop novčanica, stavio ostatak u džep, uhvatio Caroline za nadlakticu i povukao je za sobom kroz vrata. Brzo je vozio do kuće, ali kamionet

nije imao motor njegova sportskog automobila. Proklinjao ga je dok je kašljucao i gušio se jer nije mogao ići onako brzo kako je on želio. Kad su stigli kući, zaobišao je vozilo i otvorio joj vrata, ali nije čekao da iziđe, već je bijesnim koracima krenuo prema kući. Pošla je za njim i našla ga kako hoda knjižnicom poput tigra u kavezu. Razborito je zatvorila vrata za sobom i spustila torbicu na najbliži naslonjač. Ljutito je zurio u nju. - Vidiš li što svi misle? Uvjereni su da si spavala s mojim ocem. - Bila sam njegova žena. Što bi trebali misliti? Opsovao je i provukao prste kroz kosu. -Vjerojatno sam predmet smijeha cijelog prokletog mjesta. Sigurno se svi sjajno zabavljaju na moj račun. Ja sam nastavio ondje gdje je moj stari stao. Uzrujala ju je njegova sebičnost. - Jesi li možda razmišljao o tome kako se ja osjećam, o tome što misle o meni? - Raširila je ruku na prsima. - Svi su mislili da sam zavela tvojeg 290 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

291

oca kako bi me oženio. Sad misle da sam zavela svojeg pastorka. Bez obzira što pričaju o tebi, to se ne može ni usporediti s ružnim pričama o meni. Ja sam bijela sirotinja, sjećaš se? Za njih sam to uvijek bila i uvijek ću biti. I to nema nikakve veze s tim koliko jesam ili nisam moralna. To je žig sramote s kojim sam rođena. - Ali kao Roscoeova žena trebala si se izdići iznad toga, zar ne? Pokušala je izbjeći odgovor, ali kad je na njegovu licu vidjela ciničan izraz, morala je odgovoriti. - Da. - Pa, možda je zbog tebe prokleta šteta što je umro - okrutno je rekao. - Barem si financijski isplivala na vrh. Siguran sam da je sadržaj njegove oporuke sad već svima poznat. Svi znaju da sam ja izbačen. Cijeli gradić vjerojatno misli da se vučem s tobom jer si ti dobila Utočište. - Budi razuman, Rink. To je nemoguće. Svi znaju kako je uspješna tvoja zrakoplovna tvrtka. - Svi znaju koliko volim ovo mjesto, isto tako. Vjerojatno misle da ljubakam s tobom samo da bi me zadržala ovdje. Lecnula se kao da ju je pljusnuo. - Mrzim kad tako govoriš. - Zašto ne bismo razgovarali o tome? Suo čimo se s činjenicama. Nije li to ono što ja činim? - pitao je. - Čemu ja ovdje uopće služim? Laura Jane ima Stevea koji će se brinuti

za nju. Haney kvoca oko njih poput kvočke. Ja samo u krevetu zadovoljavam gospodaricu kuće. - Da se nisi usudio sebe pretvarati

u žrtvu. I ti si sretan. - Proklinjala je suze ljutnje i boli što su joj se pojavile u očima. - Bio sam sve dok nisam shvatio da svi misle da sam zauzeo Roscoeovo mjesto u tvom krevetu. - Ali nisi! Ti to znaš, Rink. - Učinak je isti. - Jer svi misle da sam spavala s tvojim ocem? - Da. - Riječ je eksplodirala iz njegovih usta poput projektila. Potom je uslijedila grobna tišina. Na koncu Rink reče: - Čak nas i mrtav razdvaja. Caroline se okomila na njega, ponosno podigavši glavu. - Ne on. Ti. Tvoj prokleti ponos. Tvoj nas ponos ovoga puta razdvaja. - A što je s tvojim? - odbrusio je. - Mojim? - zapanjeno je pitala. - Da, tvojim. - Čime sam se to ja ikad mogla ponositi? - Time što si diplomirala na fakultetu. Što si se udala za najbogatijeg čovjeka u okrugu. Što živiš u njegovom zdanju. Što si društveno iznad svih onih koji su te običavali gledati svisoka. - Kad si se prvi put vratio ovamo, rekla sam ti da volim ovdje živjeti. - Ali što kad bi svi znali da je jedini razlog iz kojeg te Roscoe oženio taj da meni napakosti, da -

Gorkoslatka kiša 293 292 Sandra Brown je tvoj brak bio varka? Bi li i tada mogla tako visoko držati glavu? Njezina je šutnja bila jednaka priznanju. Spustila se u naslonjač. Rinkova su se ramena opustila. Mirnijim je glasom rekao: - Ne mogu podnijeti da misle da si bila ljubavnica mojeg oca, a ti ne možeš podnijeti da saznaju istinu. - Zabacio je glavu i nasmijao se. - Bože, kako je on znao smisliti osvetu. Ako njegov prvi trik nije uspio, to da nas rastavi uvjeravajući me da je spavao s tobom, ovo mu je bio rezervni plan. Pošao je prema vratima. - Premda mrzim to priznati, Caroline, postupali smo točno kako je očekivao. Znao je da će biti tako. Srce joj se zgrčilo od bola zbog konačnosti u načinu na koji je zatvorio vrata kad je izišao.

<«* - Željela bih tog momka prebaciti preko koljena, to bih željela - gundala je Haney dok je skidala posteljinu s Carolineina kreveta. Ako su nekomu ikad trebale dobre batine... Caroline je sjedila za svojim toaletnim stolićem, pokušavajući masiranjem ublažiti glavobolju. Nije joj uspijevalo. Cijelo ju je tijelo boljelo kao da ju je netko premlatio. To joj je učinila svađa s Rinkom. Domaćica je posteljinu bacila na hrpu na podu i razmotala čiste plahte. Pucketale su od svježine dok ih je otresala nad krevetom. Vojničkom ih je preciznošću zavukla ispod madraca. -Zar ti sinoć ništa nije rekao, nekako ti stavio do znanja da se kani iskrasti odavde poput lopova,

usred noći? - Ne, on... ovaj... Malo smo razgovarali. Pošao je gore, a ja sam nekoliko minuta kasnije 294 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 295

otišla na spavanje. Nisam znala da je otišao sve dok me ti jutros nisi probudila. - Naučila sam tog momka ljepšem ponašanju, kao i njegova mama prije mene. Zamisli, samo se spakirati i otići, bez pozdrava. Odvesti se onim novim kamionetom do uzletišta i odletjeti. Tako mi svega, ne znam što ga je spopalo. Caroline je poželjela da domaćica barem jednom ne bude tako pričljiva. Posljednje o čemu je željela razgovarati bio je Rink. Njezine su rane previše svježije. Svako spominjanje njegova imena iznova ih je otvaralo, a njezino je srce krvarilo. - Sigurna sam da je svoj posao u Atlanti zanemarivao koliko god je mogao. Haney ju je podrugljivo pogledala. Znala sam kako vjetar puše, željela je reći mlađoj ženi. Umirala je od želje da sazna što se među njima dogodilo da je Rink tako naglo otišao. Tjednima su hodali naokolo zatelebanih pogleda. Nešto je navelo Rinka da tako naglo ode, a to nešto moralo je imati veze s Caroline. Sagnula se i podigla hrpu posteljine. - Ne znam što ću reći Lauri Jane. Bit će jako žalosna jer se nije čak ni pozdravio. - Rekla si da joj je ostavio pismo. - To baš nije isto, je li? Caroline više nije imala strpljenja. Ustala je i prišla ormaru, te uzela odjeću što će je ponijeti u kupaonicu, bez riječi pokazujući da želi ostati

sama. - Neće je tako silno pogoditi Rinkov odlazak sad kad ima Stevea da se za nju brine. - A tko će se brinuti za tebe? Caroline je stala na vratima kupaonice i naglo se okrenula prema intuitivnoj ženi. Haney joj je uputila samo značajan pogled prije nego je izišla, držeći se superiorno, noseći posteljinu za pranje. Caroline se mehanički istuširala i odjenula. Bilo joj je svejedno kako izgleda. Rink neće biti ondje da je vidi. Ponašat će se uobičajeno, poći će u čistionicu pamuka i pogledati kako napreduje obnova. Sad će biti važnije no ikad da se doima odlučnom i čvrstom rukom vodi posao. Neki bi zaposlenici mogli Rinkov odlazak iskoristiti za zabušavanje u radu. Kad je stigla u čistionicu, saznala je da Rink nije bio baš tako impulzivan kad je tijekom noći otišao u Atlantu. Barnes ju je dočekao u uredu. Ustao je kad je ušla, nelagodno prebacujući težinu s jedne na drugu nogu i pazeći da ne susretne njezin pogled. - Rink, odnosno gospodin Lancaster, nazvao me iz Atlante rano jutros.

Nastojala je prikriti učinak što su ga te riječi imale na nju, ali ruka joj je drhtala kad je otvorila ladicu stola da bi spremila torbicu. - O? Barnes je pročistio grlo. - Da, gospođo. Rekao mi je da vam trebam pomoći koliko god mogu da bi sve teklo bez problema. Rekao mi je neka ga nazovem ako iskrсне neka nevolja. 296 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

297

- Hvala, Barnes - tiho je rekla. Nije ju posve napustio. Još uvijek mu je bilo dovoljno stalo da se pobrine za neometan rad čistionice. S druge strane, možda samo štiti interese Laure Jane. Predradnik je stiskao šešir u ruci. - Znae, ja i ljudi... pa, nekako smo se navikli da je Rink opet ovdje. Jasno, bio je tek momak kad je prvi put otišao odavde, ali svima se čak i tada sviđao. Uvijek je vodio računa o nama, razumijete što mislim? Ne kao njegov otac, bez uvrede. Ali Rink se uvijek zauzimao za nas, radnike. - Da, razumijem što mislite, Barnes. - Pa - rekao je, hodajući unatrag prema vratima i u mislima proklinjući sebe. Dovraga, nije ju želio rasplakati. - Ako vam nešto zatreba, samo viknite, čujete me, gospođo Lancaster? - Da. Hvala vam. Kad je izišao, Caroline je prišla prozoru i zagledala se van. Svugdje se nazirao kraj ljeta. Cvijeće i stabla više nisu onako raskošni. Suše se, svijaju i stanjuju od umora, čekajući da nestanu. Tako se ona osjećala. Tijekom onih dragocjenih tjedana dok su ona i Rink bili zajedno, njezino je srce slavilo život. Sad se činilo da se smežuralo kao i oni posljednji hrabri ljetni cvjetovi. - To nikad nije bilo zapisano u zvijezdama, Caroline - šapnula je sebi. Jesu li oni poput opje vanih ljubavnika, osuđeni prije nego su se rodili?

Zar sudbina organizira takve ljudske katastrofe? Ili plaćaju za grijehе očeva, ispunjavaju neko biblijsko proročanstvo? Uzrok nije važan jer se kraj ne može promijeniti. Rink je imao pravo. Oboje su previše ponosni. Sviđalo joj se ono što je značilo biti članom obitelji Lancaster. Rink ju je dovoljno dobro poznao da bi znao da se toga neće željeti odreći. A iz straha da bi to izgledalo kao moljakanje, on nikad neće doći k njoj, sve dok bude vlasnica Utočišta. Podigla je glavu. Srce joj je počelo lupati. Sve dok bude vlasnica Utočišta. Može li ga se odreći? Što joj znači kuća ako u njoj nema Rinka? To je oduvijek bio dio njezine privlačnosti, dio onoga što ju je vuklo onamo. Ondje je živio Rink Lancaster. Čak i dok je kuću dijelila s

Roscoeom, prolazila bi hodnicima i ondje zamišljala Rinka, kao dijete, adolescenta, kao mladića. Bez njega, to je samo zbirka lijepih prostorija okružena s četiri zida. Nikad joj nije pripadala. Uvijek je bila njegova. Legalne riječi napisane na listu papira nikad to neće promijeniti. Ali može li se odreći Utočišta? Podigla je glavu s poslovnih knjiga kad se začulo tiho kucanje na vratima radne sobe. - Naprijed. 298 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 299

Granger je ušao u polumračnu prostoriju što ju je osvjetljavala jedino stolna lampa sa zelenim sjenilom. - Haney je rekla da si ovdje. Nadam se da ti ne smetam. Caroline se nasmiješila odvjetniku. - Uđi, Granger. Dobro će mi doći mali prekid. - Radiš do kasno u noć. Je li to potrebno? Da, potrebno je. Jer kad se nije zakopavala u posao, razmišljala je o Rinku. Ionako je mislila na njega, ali je ovako barem bol bila manja. Tijekom mjesec dana otkako je otišao, bol je postala manje oštra, promijenivši se u stalnu patnju za koju nije bilo lijeka. - Ovo knjigovodstvo se jednom mora obaviti. U čistionici me stalno nešto prekida, pa ovdje mogu više napraviti. Je li ti Haney štogod ponudila? Piće, kavu? - Ne, hvala. - Sjeo je na stolicu ravna naslona sa suprotne strane pisaćeg stola. -Kakva je situacija u čistionici? - Poslovna, kaotična, dobra. Ali ti to znaš. Jučer si bio ondje. Postoji li neki problem, Granger? - Izgledao je poput čovjeka koji ide na vješala. - Zašto si me došao posjetiti? - Lice joj je problijedjelo. Rink. Nešto se dogodilo Rinku. Granger je opazio da je obuzima panika. - Ne, ne. Nisam te želio prestrašiti. Ništa tragično. - Trenutak je proučavao sag ispod svoje stolice. -Riječ je samo o tome da ti je upućena pozivnica, a ja ne znam kako ćeš to primiti. - Pozivnica za što? - Pozivnica da dođeš preuzeti plaketu kojom se Roscoe proglašava Građaninom godine na Jesenjoj svečanosti. Govorio je o gradskoj svečanosti što ju je svake godine sponzorirala Trgovačka komora Winstonvillea. Caroline nije mogla zamisliti sebe na toj svečanosti, kao ni to da ondje zastupa Roscoea. - Žele posmrtno dodijeliti priznanje? Zašto? Zašto time ne bi počastili nekoga tko je živ? Granger se počeošao iza duga, obješena uha. -To sam se i ja pitao. Premda sam u Roscoeovo ime bio počašćen - žurno je dodao, uvijek odan. - No čini se da je povjerenstvo za priznanja glasovalo za njega još proljetos. Ne smatraju prikladnim da se sada predomisle i

žele da ti pre-uzmeš plaketu na otvorenju svečanosti. Ustala je, prekrížila ruke i pošla do prozora. Kišilo je, dosadna rujanska kiša. Padala je gusto, neumoljivo. Nimalo slična blagoj ljetnoj kisici koja ljubi i miluje nagu kožu istodobno kad to čine usta i ruke. Pritisnula je čelo na hladno okno prozora. Hoće li joj ikad prestati nedostajati? Njegova je fotografija prekjučer objavljena u novinama. Steve ju je opazio, a Laura Jane je dotrčala i pokazala je Caroline. Još je jedan grad tvrtki Air Dixie odobrio pristup na svoj aerodrom. Rink se na fotografiji rukovao s gradonačelnikom, smiješio se, a bijeli su zubi blistali 300 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 301

na preplanulom licu. Kosa mu je padala na čelo. Silno ju je željela dotaknuti, maknuti je s čela. - Nedostaje ti, zar ne? - tiho upita Granger. - Roscoe? - Rink. Okrenula se. - Ti znaš? Njegovo se lice smežuralo u čeznutljiv smiješak. - Mislim da je između tebe i Rinka bilo nečega mnogo prije no što se on vratio kući. Ne... - podigao je ruke kad je ona zaustila da će nešto reći - ... ne pokušavam saznati pojedinosti. Zapravo, vjerojatno je bolje da ne znam. Ali onoga dana kad sam bio ovdje na vjenčanju Laure Jane i vidio vas dvoje zajedno, bio sam prilično siguran da ste zaljubljeni jedno u drugo. Imam li pravo? -Da. Opet se okrenula prema prozoru, te su trenutak šutjeli. - Hoćeš li mi reći neka gledam svoja posla ako pitam zašto je otišao? Odmahnula je glavom. - Uvijek si mi bio dobar prijatelj, Granger. Kad me Roscoe oženio, znala sam da si se iznenadio, ali uvijek si se prema meni odnosio s poštovanjem i veoma ljubazno. Ne znam jesam li ti ikad zahvalila na tome. - Opet se okrenula prema njemu. -Sada ti zahvaljujem. Stoga ti kao prijatelju mogu reći da je između Rinka i mene bilo nekoliko nepremostivih zapreka i zato nije mogao ostati. - Primjerice, njegov otac.

- Točno, njegov otac. I moja udaja za njega. - Rink je ponosan. - O, da, znam. - Nasmiješila se. Zatim je pogledala ravno u odvjetnika i mirno rekla: -Moj brak s Roscoeom nikad nije konzumiran. - I to sam zaključio. Tiho se nasmijala. - Večeras si pun iznenađenja. Mislila sam da će te to šokirati. - Laknulo mi je. Bila si previše dobra za njega, Caroline. Ponovno se spustila na stolicu iza pisaćeg stola. - Učinio je neke strašne stvari, a najgore je ono što je učinio Rinku. - Slažem se. - Znao si za sve njegove spletku? - Za mnogo više no što

misliš. - Zašto si mu onda toliko godina ostao prijatelj? - Bio sam njegov odvjetnik. Roscoe nije imao prijatelja. Nikomu nije dopuštao da mu bude prijatelj. Ostao sam uz njega dijelom i zato da ga držim na uzdi. Pretrpio sam štošta od njega, ali mrzim čak i pomisao na to što bi pokušao izvesti da nisam pazio na njegove poslovne poteze. Caroline se laktovima oslonila na stol i naslonila glavu na prste, trljajući sljepoočnice. - On ne zaslužuje to priznanje. - Želiš li čuti moj savjet? - Molim te. - Prihvati ga, ljubazno se smiješeći. - 302 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

303

- Da budem licemjerna? - Nemoj ih razočarati, Caroline - rekao je, misleći na cijeli gradić. - Potrebne su im njihove javne ličnosti da ih vole i mrze, zavide im i oponašaju ih. Daj im ono što žele. Neka Roscoe barem jedan sat bude ono što je trebao biti u stvarnosti. - Valjda imaš pravo. Ustao je, a ona mu se pridružila s druge strane stola. Rukom pod ruku, pošli su do vrata. - Sutra ću im reći da ćeš u Roscoeovo ime primiti priznanje. - Granger. - Zastala je na vratima. - Što bi trebalo učiniti, prema zakonu, da se Utočište pre piše nekom drugom? Ovoga ga je puta uspjela šokirati. - Ne razmišljaš valjda o prodaji imanja? - zaprepasteno je pitao. - Ne. Razmišljam o tome da ga nekomu dam. Proučavao je njezino lice i vidio izraz odlučnosti. To ga je spriječilo da dalje zapitkuje. Dok je razmišljao o njezinom pitanju, potezao je svoje uho, još ga više produžujući. - Utočište je tvoje i možeš činiti što god želiš. Mislim da je Roscoe to možda previdio, ali ne postoji uvjet da ga ne smiješ darovati, već samo onaj da Laura Jane sve do svoje smrti može ondje živjeti. - Razumijem. Ovo ne bi utjecalo na taj uvjet. - U tom slučaju ne bi bilo nikakvih problema da daruješ imanje. Ako si sigurna da baš to želiš. Zamišljeno je kimnula. - Kad je Jesenja svečanost? - Treći tjedan u listopadu. Za otprilike mjesec dana. - Stavio je ruku na kvaku. - Pitali su za Rinkovu adresu. Siguran sam da ga namje ravaju pozvati. Njezin je pogled skrenuo s njega. - Možeš li sastaviti darovnicu do trećeg tjedna u listopadu? - Kad je opet podigla pogled, srdačno joj se smiješio. - Znaš, da nije bilo tih Lancastera koji su mi se uvijek ispriječili na putu, mislim da bih i ja bio pomalo zaljubljen u tebe. - Hej! Caroline se zaustavila na pločniku i preko ruba vrećice s

namirnicama zagledala u djevojčicu koja joj se tako nepristojno obratila. -Govoriš li meni? - Niste li vi gospođa Lancaster? - Jesam. - Djevojčica nije mogla imati više od dvanaest godina, ali je na kopcima imala napadno ljubičasto sjenilo i debelu plavu crtu. Tamna joj je kosa bila ošišana tako da joj strši uvis. Na jednom je uhu imala tri rupice. Kroz svaku je visjela obojena spajalica za papir. Na drugom je uhu nosila veliku, blještavu zvijezdu. Na usne je stavila bijeli ruž. Odjeća joj je bila jednako napadna kao i

304 Sandra Broivn

Gorkoslatka kiša 305

šminka; zelena minisuknja iznad para narančastih mrežastih hulahupki, bijela majica s golemim crvenim usnama i opscenim jezikom. Caroline je pomislila da je to zacijelo kostim za neku bizarnu predstavu. Kakav je to roditelj koji kćer pušta da takva izlazi iz kuće? U svakom slučaju, djevojčica je privukla njezinu pozornost. - Odakle me poznaješ? - Poznavala sam gospodina Lancastera. Rinka Lancastera. Ali to je bilo davno. Zovem se Alvssa. Caroline je raširila oči od iznenađenja. Ovo je Marileena kći, ona koju je Rink tako zavolio prije nego ih je njezina majka okrutno rastavila. - Kako si, Alvssa? - Dobro, valjda. Bili ste udani za Rinkova oca, zar ne? - Za Roscoea. Umro je prije nekoliko mjeseci. - Jasno, znam to. Svi to znaju. Prije nekog vremena vidjela sam vas i Rinka u Daily Martu. - Zašto nam nisi prišla i razgovarala s njim? Drsko je slegnula ramenima. - Nije mi se dalo. Vjerojatno me se uopće ne parntk - Sjeća. - Ha?

- Oprosti. Nepristojno sam ispravljala tvoje izražavanje. - To je u redu. Moja mama to stalno čini, ali bez uspjeha. Caroline se protiv volje nasmijala. Ali se uozbiljila kad je pogledala skupinu u čijem se društvu Alvssa nalazila. Mogla je lako zamisliti da je u ovom slučaju jači utjecaj vršnjaka nego roditelja. Djevojke s kojima je Alvssa bila izgledale su kao da su pobjegle iz popravnog doma. Caroline se odmah posramila jer je stvorila sud samo na temelju izgleda. Etiketirala je djevojke baš kao što su ljudi nekoć etiketirali nju. Međutim, kad je jedna od njih, ne starija od Alvsse, pripalila cigaretu, zaprepastila se. - Kako ti je majka? - Caroline se Marilee sjećala kao niske djevojke velikih grudi, duge plave kose, plavih očiju i napućenih usana. - Ima novog muža. Pravi kreten. Gori od onoga

prije. Ondje se ne zadržavam više no što moram. - Zatim se, kao da je shvatila da je razotkrila previše o sebi, uspravila i rekla: - Pa, moram poći. - Čekaj! - Caroline je samu sebe iznenadila. Kad se djevojka zagledala u nju kroz trepavice zalijepljene od crne maškare, nije znala što bi rekla. U tim je pretjerano našminkanim očima vidjela buntovništvo, sumnju i mnogo ranjivosti. Bilo je kao da malena djevojčica živi iza te sablasne maske i očajnički želi da je netko izvuče. - Zašto me katkad ne posjetiš u Utočištu? Rado bih te bolje upoznala. Alvssa se posprdno nasmijala. - Da, svakako. - Ne, doista bih voljela. - Caroline ne bi

306 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 307

znala reći zašto je bila tako uporna. Djevojka ju je na neki nedokučiv način dirnula. Rink bi mrzio kad bi dijete koje je tako volio vidio ovako usamljeno. Ako Caroline može pomoći, onda će to učiniti. - Željela bih da se sprijateljimo. Tamnoplave oči su se pokolebale. - Zašto? - Jer sam često čula kako Rink govori o tebi. - Je li? Što govori? - Ratoborno je uzdigla bradu, ali Caroline je vidjela da se iznenadila i zainteresirala. - Govori o tome kako si bila slatko dijete, koliko mu je bilo stalo do tebe i kako mu je bilo teško kad si otišla. - On nije moj tata. - Znam. Ali isto te volio. - Djevojka je počela grickati bijelo obojene usne, a Caroline je na trenutak pomislila da će zaplakati. - Rink će doći ovamo za nekoliko tjedana, na Jesenju svečanost. Zašto ne dođeš i posjetiš ga? Ravnodušno je slegnula ramenima. - Možda. Prilično sam zauzeta. - O, razumijem. Samo što mislim da bi te Rink veoma rado vidio. Tvoja je majka to oteža vala. Ne odgovorivši na to, Alvssa je preko ramena pogledala prijateljice koje su je sve nestrpljivije čekale. - Gledajte, moram ići. - Drago mi je da smo se upoznale, Alvssa. Molim te, razmisli o tome da me dođeš posjetiti.

- Da, u redu. Caroline je gledala kako se djevojka udaljava pločnikom. Činila je patetičan prizor. Ipak, Caroline se nije mogla sjetiti kad se u proteklih nekoliko tjedana tako dobro osjećala. - Jesi li ponosan na mene, Steve? - Uvijek sam ponosan na tebe. Laura Jane i njezin muž ležali su u bračnom krevetu u nekadašnjoj Roscoeovoj sobi. Prostorija se posve promijenila. Caroline je sve preuredila kao vjenčani dar za mladence. Zidne su tapete nove, ali

ipak u skladu s predratnom arhitekturom kuće. Na prozorima su nove zavjese, u kupaonici novi ručnici i sanitarije, a na drvenom podu novi sagovi. Sofa, naslonjač i stolić za kavu između njih zamijenili su rolo pisaći stol. Laura Jane se privinula uz muža. Lijeno mu je prstima milovala trbuh. - Ali mislim posebno ponosan jer sam danas sve one stvari posve sama kupila. Vratili su mi točan iznos i sve ostalo, je li? Čvršće ju je zagrlio. Nakon što je dva mjeseca spavao s njom, bio je gotovo uvjeren da se neće slomiti u njegovim zagrljajima. - Sve si učinila baš kako treba. Znao sam da to možeš. Poveo ju je sa sobom u prodavaonicu krme. Kad je predložio da ona obavi transakciju, vidio je nesigurnost u njezinim očima. Ali proučila je 3 08 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

309

račun što joj ga je prodavač dao i pažljivo izbrojila približno točan iznos novca, a potom je čekala da joj vrati ostatak. Kad su izišli iz prodavaonice, smiješila mu se ozareno poput djeteta koje je uspješno nastupilo na svojoj prvoj priredbi. - Bojala sam se pokušati. Sjećam se da me Rink običavao voditi u gradić. Želio me naučiti da sama obavljam neke stvari, ali uvijek sam se bojala da ću nešto pogrešno napraviti i razočarati ga. Nisam htjela ni pokušati. Steve je pomaknuo glavu na jastuku da bi je mogao pogledati. - Ne bojiš se da ćeš mene razočarati? - Zadirkirao ju je, a ona je zagnjurila lice u udubljenje njegova ramena. - Naravno da ne. Želim ti ugoditi više no što sam ikad željela nekome ugoditi. Zato sam bila spremna dati sve od sebe. Znam da nisam pametna kao drugi ljudi. Ne želim da ikad požališ što si me oženio. Okrenuo se na bok i privinuo je uza se. - Najdraža - šapnuo je u njezinu kosu. - Kako bih to ikad mogao požaliti? Uvijek ću te voljeti, bez obzira što možeš ili ne možeš učiniti. Ne moraš osvajati moju ljubav, Laura Jane. Već je imaš. Zauvijek. - Steve - promrmljala je, lagano mu dota knuvši prsa. - Tako te silno volim. - Sjela je, povukla spavaćicu preko glave i bacila je u pod nožje kreveta. Bio je očaravajući taj njezin nedostatak stidljivosti. Bila je poput djeteta kad je riječ o tome da joj nagost uopće ne smeta. Budući da je njezin duh bio tako čist, uopće se nije sramila svojega tijela. Poput Eve prije jabuke, nisu je opterećivale savjest i suzdržavanje. Takva je spontanost neprestano oduševljavala njezina

muža, te se gotovo stidio načina na koji je uživao u njezinu pomanjkanju inhibicija. Naučila ga je ponešto o njegovu vlastitu tijelu. Mrzio ga je gledati nakon što je ostao bez noge. Prezirao ga je. Beskrajno ga je čudilo koliko Laura Jane uživa u njegovu tijelu. Neprestano je smišljala razloge da ga dotakne. Njezine su ruke slične porculanu iscjeljivale i ono za što je mislio da nema lijeka na svijetu. Ushićivala ga je svojim radoznalim proučavanjima i dovodila ga do visina kakve nikad ranije nije upoznao. Svako je milovanje bilo demonstracija nesebičnog načina na koji ga je voljela. U cijelom njegovom životu nikad mu nitko nije toliko pružao. Sad se smireno smiješila, opet se ispružila kraj njega i svoju mu mršavu ruku prebacila preko struka. Zavukao joj je prste u dugu ravnu kosu i privukao njezino lice da bi je poljubio. Uskoro su njihove ruke počele lutati. Milovao joj je leđa kad se ispružila na njemu. Dlanovima mu je objumila obraze i neprestano ga ljubila po licu. Jezikom je nježno milovala njegove uši, čemu ju je on naučio. 310

Sandra Brovvn

Gorkoslatka kiša 311

Polako se spuštala niz njegovo tijelo, ljubeći ga po vratu i prsima. Zatim je rastvorenim usnama pokrila jednu njegovu bradavicu i vrškom jezika istraživala njezinu teksturu. Gotovo je skočio s kreveta. - Laura Jane - dahnuo je. - Hmm? - promrmljala je, ali nije prestala. -Kad ti to meni činiš, godi mi. Zar tebi ne godi? Ako ne, prestat ću. Zavukao joj je ruke u kosu i prstima obuhvatio glavu. - Ne, nemoj prestati - promuklo je izustio. - Ne dok... - Namjestio ju je iznad sebe i sporim, laganim pokretom pretvorio ih u jedno. Oslonivši se na ruke, nagnula se naprijed i namjestila jednu dojku uz njegove usne. Ljubio je sićušnu ružičastu bradavicu sve dok se nije posve ukrutila. Obavijao ju je jezikom. Uzdisala je od užitka. Oluja u njima nastavila je jačati sve dok joj šakama nije stegnuo bokove i uronio duboko. Stiskala mu je glavu uza svoje malene dojke dok su njihova tijela zajedno podrhtavala. Dugo nakon toga ležali su zagrljeni. Potom mu je nježno poljubila čelo i legla kraj njega. - Drago mi je da si me naučio voditi ljubav rekla je. Tiho se nasmijao. - I meni. - Voljela bih da svi na svijetu budu sretni kao mi. - Ne vjerujem da je to moguće. Nitko ne

može biti sretan poput mene. - Lagano joj je poljubio usta. - Voljela bih da Caroline bude sretna. Otkako je Rink otišao, ona nije sretna. - Trebala ga je iznenaditi njezina pronicavost, ali nije. Činilo mu se da je ona katkad senzibilnija za emocije drugih ljudi nego ostali. - Misliš li da joj Rink nedostaje? - Da, dušo. - I ja. - Trenutak je šutjela, pa je pomislio da je usnula. Potom je rekla: - Bojim se da će umrijeti, kao tata. Steve joj je stavio prst ispod brade i podigao joj glavu. - O čemu to govoriš, za ime svijeta? - Caroline je bolesna. - Nije bolesna. Sigurno neće umrijeti. - Tata je običavao trljati trbuh kad je mislio da ga nitko ne gleda. Ili bi zatvorio oči kao da ga nešto boli. - Kakve to ima veze s Caroline? - Ona čini iste stvari. Kad se sinoć kasno uvečer vratila iz čistonice, promatrala sam je iz salona. Objesila je jaknu na vješalicu i prešla prve dvije stube. Zatim je stala i nagnula se preko ograde. Dugo je držala glavu spuštenu na ruke. Izgledalo je da ne može doći do daha. Baš sam kanila potrčati k njoj da joj pomognem kad se uspravila. Činilo se da mora uložiti svu svoju snagu kako bi došla do vrha. - S izrazom zabrinutosti na savršenom licu, Laura Jane se 312 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 313

nagnula nad njega. - Steve, ona neće umrijeti, zar ne? - Ne, ne, naravno da neće - uvjeravao ju je, zagladivši joj kosu s lica. - Vjerojatno je samo bila umorna, to je sve. - Nadam se. Ne želim da još netko umre prije mene. Osobito ne ti - rekla je i čvrsto ga zagrlila. - Nemoj nikad umrijeti, Steve. Privinuo ju je uza se i uskoro je na koži osjetio njezino ujednačeno disanje, te je znao da je zaspala. Povukao je pokrivače preko njih i nastavio je držati u zagrljaju. Ali nije spavao. Zurio je u tminu, namrštena čela. On se također zabrinuo za Caroline. Ono što mu je Laura Jane ispričala samo je pojačalo tu zabrinutost.

14. poglavlje ? Za Jesenju je svečanost prognoza vremena bila dobra. Jutro ceremonije otvaranja svanulo je vedro i svježije. Caroline je odlučila odjenuti novi kostim. Bit će dovoljno hladno. Nakon diskretnog kucanja na njezinim vratima Haney je unijela pladanj. - Žao mi je što sam te probudila. Trebala bi češće dulje spavati. Ali znala sam da ti ne bi bilo drago da sam te pustila prespavati zabavu. - Hvala, Haney. - Na pladnju se nalazio vrč čaja, kojim je otnedavna zamijenila kavu, čaša soka od naranče i dva čajna peciva s

borovnicama. - Nisam spavala. Samo ljenčarim. - To je dobro za tijelo, s vremena na vrijeme. Osobito s obzirom na činjenicu da će te današnji dan izmoriti. Želiš li da ti nešto izglačam? Da ti napunim kadu? - Odjeća je spremna - rekla je Caroline i

314 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 315

spustila se na stolicu kraj stola na koji je Hanev odložila pladanj. Natočila si je šalicu čaja. -Vruća kupka dobro zvuči. Vani je pro hladno. Hanev je ušla u kupaonicu, neprestano brbljajući o događajima koji će se zbivati tijekom vikenda. Caroline ju je jedva slušala dok je zamišljeno pijuckala čaj. - Kupka je spremna. Zašto nisi pojela peciva? - Nisam gladna. - Svaki put kad bi pomislila da će se morati pojaviti pred cijelim gradićem kako bi preuzela ono prokleta priznanje, želudac joj se okretao. Bilo bi riskantno nešto pojesti. Domaćica je promatrala mladu ženu kad je ustala i pošla do ormara po ogrtač od frotira. Kroz spavaćicu od batista vidjelo se da je prilično smršavjela. Tijelo koje je bilo lijepo i vitko, sad je postalo premršavo, barem prema Hanevnu mišljenju. - Misliš li da će biti ondje? - Počela je poravnavati pokrivače na krevetu. -Tko? Hanev joj je dobacila tako prijekoran pogled, da je spustila glavu i odgovorila: - Ne znam. -Ušla je u kupaonicu i zatvorila vrata, ujedno označujući kraj razgovora o Rinku. Kad je Caroline sat vremena kasnije sišla stubama, Steve je tiho i dugo zazviždao. Laura Jane je pljesnula rukama. Hanev se na licu pojavio izraz zabrinutosti i ponosa. - Čovječe, to je otmjenost! - reče Steve. Caroline se nasmijala, a taj je smijeh razgalio

srca troje ljudi. U posljednje se vrijeme veoma rijetko smijala. - Sviđa vam se? - Predivno izgledaš, Caroline - oduševljeno će Laura Jane. - O, prelijepa si. - Previše je mršava - progundala je Hanev, ali je brižno uklonila neki nevidljivi končić s Carolineina ramena. - Ako me kane ogovarati, a hoće, mislila sam da im trebam pružiti materijala. Osim toga, mi predstavljamo Građanina godine. Moramo se pokazati u skladu s tim. Njezin je kostim bio od vunenog krepa krem boje. Odjenula je bluzu golublje sive boje, gotovo iste nijanse kao i njezine oči. Svju je kosu zavukla ispod mekana šešira iste boje kao i kostim. Niski, spuštenu obod padao joj je do obrva. Umjerenu šminku pomno je nanijela kako bi prikrila ljubičaste podočnjake. Na

uši je stavila biserne naušnice. Na nogama je imala svijetle čarape i elegantne cipele iste boje kao i rukavice što ih je nosila, a sve se slagalo s bojom bluze. - I vi svi izgledate elegantno - primijetila je Caroline dok ih je ponosno promatrala. Laura Jane bila je u svijetloplavom i doimala se poput dragocjene lutke nekog kolekcionara. Steve je na sebi imao svoje odijelo s vjenčanja, ali se Caroline pobrinula da za ovu prigodu stavi novu kravatu. Haney je također odjenula svoju najbolju nedjeljnu odjeću. - Kočija čeka - reče Steve i ponudi Lauri

316 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 317

Jane svoju ruku. - Lady Laura Jane, lady Caro-line. - Okrenuo se, a ona ga je uhvatila pod drugu ruku. - Haney, izvoli - rekao je, te su krenuli s Utočišta. Dvorana srednje škole bila je krcata. Nitko se nije mogao sjetiti je li ondje ikad bilo tako mnogo ljudi, čak ni kad je kiša onemogućila promociju na stadionu pa se morala obaviti u dvorani. Caroline je sjedila na pozornici. S jedne joj je strane bila obitelj i Haney, na čijoj je nazočnosti insistirala na žalost dužnosnika, a s druge su bili ti isti dužnosnici. Kako bi obuzdala paniku, nastojala se koncentrirati na američku zastavu što se nalazila u jednom kutu pozornice. Činilo se da zvijezde zuje poput mušica na plavom polju. Pruge su mahale. Zastava je bila posve nepomična. Caroline je osjećala mučninu. Pogledala je publiku, ali je vidjela samo more lelujavih lica koja su znatiželjno zurila u nju. Spustivši pogled u krilo, opazila je da su joj dlanovi blistavi od znoja. Ako stavi rukavice, bit će joj vruće na ruke, premda su sad bile ledeno hladne. Progutala je mučninu u grlu i požalila što je tako čvrsto vezala vrpca na vratu. Krulilo joj je u želucu i činilo joj se da se njiše s jedne na drugu stranu. Zašto nije pojela

ona peciva? Da ih je pojela, povraćala bi. Ali ionako će povratiti. Osramotit će se pred cijelim gradićem. Zašto je ovdje tako prokleta vruće? Koža joj je bila vlažna i ljepljiva. Osvrnula se naokolo. Činilo se da nikome drugome nije tako neugodno. Steve i Laura Jane tiho su razgovarali. Haney je našla jednu od svojih poznanica iz crkve, te su vedro čavrljale. Gradonačelnik je, kršeći propise ustanove, pušio cigaru dok je glasno razgovarao s okružnim sucem. Želudac joj se okretao od mirisa dima. Dok je promatrala gradonačelnika, on se

ispričao sucu i dugim koracima pošao prema stražnjem dijelu pozornice. - No, dakle, sad možemo početi. Bojao sam se da nećeš uspjeti doći, momče. Kako si, Rink? Caroline je progutala slinu i počela plitko disati na usta, što bi navodno trebalo potisnuti mučninu. Cijelo joj se tijelo ohladilo, a zatim ju je preplavila vrućina. Činilo se da su joj se uši zapalile, tako su je žarile. Čula je njegov glas dok je pozdravljao ljude oko nje. Krajičkom je oka vidjela kako Haney odlučno hoda prema njemu. Bučnim poljupcem u obraz zaustavio je tiradu što ju je naslutio. Trgnula se, smučena poput mlade djevojke, a zatim ga je snažno zagrlila. Laura Jane je skočila sa stolice i potrčala k njemu. Steve je ustao i dva su se muškarca rukovala. 318

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 319

Zatim je opazila da se njegove smeđe hlače kreću prema njoj. Zaustavio se točno ispred nje. Osjećala je kako zrači toplinom i energijom. Budući da ih je cijeli gradić promatrao, ukočeno se nasmiješila i podigla glavu kako bi ga pogledala. - Zdravo, Rink. Rink je zurio u nju i samo djelomice uspio prikriti šok. Ispod očiju imala je tamne podočnjake. Obrazi su joj upali. Bila je blijeda. Doimala se kao da bi joj koristilo oko tri dana neprekidna spavanja i otprilike pet hranjivih obroka. No bila je prelijepa. Morao je uložiti svu snagu svoje volje da je ne uzme u zagrljaj i čvrsto stisne uza se. Protekla dva mjeseca bila su pravi pakao. Mogao je prepričati svaku nesretnu sekundu tih mjeseci jer ništa nije radio osim mislio na nju, čeznuo za njom. Dovraga i njegova nagla narav. Proklet bio njegov ponos. Razbjesnio se jer su dva pijana klipana u krčmi previše pričala. Svoje je frustracije iskalio na njoj. Tom mu je prigodom vratila na isti način. To ga je istodobno iznenadilo i još više naljutilo. Uglavnom zato što je većina onoga što je rekla bilo točno. Roscoea se više ne može okrivljavati za njihov rastanak. Sam je to sebi priredio, i njoj. Otišao je bez riječi. Kakvo je to ponašanje za odrasla muškarca? Za muškarca koji je zaljubljen? Ah, ali zaljubljenost čovjeka čini opakim i ludim. Ljubav te tjera da se ponašaš poput budale, čak i kad znaš da se tako ponašaš i ne možeš si pomoći. Ljubav te navodi da prihvatiš ledeno hladnu ruku i suhoparno kažeš: -Zdravo, Caroline. Lijepo izgledaš - a zapravo je želiš zagrliti, preklinjati da ti oprost, proglasiti je svojom, prkositi nebu i zemlji kako više ništa ne bi stalo između

vas dvoje. Rink je sjeo kraj nje. Rub njegovih hlača dotaknuo joj je nogu, te ju je oprezno odmaknula. Promatrao je njezine ruke kako smeteno potežu rub suknje dok je ukočeno sjedila na pozornici. Bože, divna je. Još uvijek je ona djevojka iz šume, Dawsonova mala, koja se silno trudi kako bi stekla njegovo odobravanje. Srce ga je boljelo od ljubavi prema njoj. Želio joj je viknuti: - Zašto ti je, dovraga, stalo što oni misle o tebi? Ti si daleko iznad svih njih. Zatim se sjetio da je on jednako smušen kao i ona. Želio ju je više nego živjeti do sutra. Ipak, • dopustio je da ga javno mnijenje odvoji od nje. Bila je žena njegova oca. Pa što ako svi misle da je to bio normalan brak? On zna da nije bio. A čak i da ne zna... Tako se hitro okrenuo prema njoj da je i ona njega pogledala. Njihovi su se pogledi sukobili. Proučavao je svaku crt u njezina lica. Upijao je svaku sićušnu pojedinost. Bila mu je jednako lijepa kao i kad ju je prvi put vidio. Sad je voli 320

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 321

tisuću puta više nego onog ljeta prije dvanaest godina. U zasljepljujućem je trenutku shvatio da bi je, čak i kad bi cijelu vječnost morao provesti ne znajući kakav je doista bio njezin odnos s njegovim ocem, ipak želio. Volio ju je bezgranično, tako da mu više nije smetalo javno ismijavanje, više no što je mrzio oca, više od ičega volio je Caroline Dawson. - Stoga ću sad zamoliti gospođu Caroline Lancaster, Roscoeovu udovicu, da dođe na podij. Rink je naglo pogledao prema mikrofonu gdje je gradonačelnik upravo predstavio Caroline. Nije slušao kićeni govor. Očito nije ni ona. Poskočila je kad je publika počela glasno pljeskati. Rink je gledao kako se vidljivo pribrala i graciozno ustala. Torbicu i rukavice odložila je na stolicu, a potom je dostojanstveno poput kraljice pošla prema podiju. Gradonačelniku je uputila drhtav smiješak, a publika je smatrala da je njezina očita emotivnost reakcija na njegov govor. Rink je pogledom prešao po licima u mnoštvu. Nije se trebala zabrinjavati. Imali su pozitivan stav prema njoj. Jednom je rukom preuzela plaketu, a drugom se rukovala s gradonačelnikom. Maknuvši se u stranu, gradonačelnik joj je ponudio mikrofon. - Roscoe bi bio počašćen da je primio ovaj

znak poštovanja od vas. Ja i cijela njegova obitelj primamo ga u njegovo ime i zahvaljujemo vam. U njezinu kratkom govoru nije bilo ničeg licemjernog. Sve što je rekla bila je istina. Nije ništa dodala litaniji pohvala kojima je gradonačelnik veličao Roscoea. Samo je primila priznanje u njegovo ime. Dala je tim ljudima ono što su željeli, heroja za taj dan. Prema Rinkovu mišljenju, to je bilo sasvim u redu. Gledao ju je kako se okreće. Bila je blijeda poput porculana u ormariću u Utočištu. Zastala je i na trenutak zatvorila oči, a činilo se da gubi dah i ravnotežu. Napravila je još jedan korak i zanjihala se. Gradonačelnik ju je uhvatio za lakat i izgovorio njezino ime. Rink je skočio sa stolice. Pogledala je prema njemu, brzo trepćući kao da pokušava usredotočiti pogled. Zatim su joj se oči polako zatvorile, koljena su se savila pod njom i ona se srušila na pod. Iz publike se začuo žamor iznenađenja i panike. Laura Jane je kriknula i zgrabila Ste-veovu ruku. Haney je uzviknula: - Gospode Bože! - i rukama pokrila svoja velika prsa. Oni koji su bili najbliže Caroline, okupili su se oko nje, a neki su se spustili na koljena. Rink, pomahnitao od straha, počeo se gurati između njih, gurajući s puta muškarce mnogo krupnije od sebe. - Maknite se od nje. Maknite! 322 Sandra Brown Mjesta! Pustite me da prođem. Dovraga, mičite se s puta! Napokon je stigao do nje. Spustio se na koljena i zgrabio joj ruku. Beživotno je ležala u njegovoj. - Caroline, Caroline. Za Boga miloga, hoće li netko pozvati liječnika? Caroline, dušo. Bože, reci nešto! Grabio je vrpcu na njezinu vratu i strgnuo prvih nekoliko gumba bluze. Odgurnuo je jaknu, ne pazeći na skupi komplet. Maknuo joj je šešir s glave i bacio ga. Njezina se tamna kosa rasula. Rink ju je lagano udarao po obrazima. Oči su joj zatreptale i otvorile se, a on je tiho uzviknuo. - Samo se odmaraj, draga. Što je bilo? Što se dogodilo? Ne, nemoj govoriti. Netko je pozvao liječnika. - Rink - šapnula je, smiješeći se pospano i umorno. - Rink. - Onesvijestila si se, dušo. - Slabašno je podigla ruku i dotaknula mu obraz, kosu. Kao na dan znak, oni oko njih uzdigli su obrve. Netko je progundao: - Pa, neka sam proklet. - Bit će ti dobro. Sigurno. Ja ću se za to pobrinuti. - Rink je njezinu ruku podigao do svojih usta i poljubio joj dlan. Podigao ju je tako da je ležala u njegovu krilu, a ne na podu. - Liječnik će uskoro stići. - Ne treba mi liječnik.

Gorkoslatka kiša 323 - Nemoj govoriti. Onesvijestila si se. To je od uzbuđenja, ništa više. Bit ćeš - Trudna sam, Rink. Njezin tihi glas zaustavio je njegovu tiradu, te je bez riječi zurio u nju. Tiho se nasmijala njegovu izrazu lica. - Samo se o tome radi. Dobit ću dijete. Pogledom je prelazila po krugu znatiželjnih lica koja su se naginjala nad njome. Vođe zajednice pozorno su slušali dok se pred njima odvijala drama koja će mjesecima biti glavna tema svih tračeva. Upravo su takvi ljudi nju i njezinu obitelj proglasili bijednom sirotinjom. Te je ljude nastojala impresionirati, njihovo odobravanje cijeli život traži. Sad se pitala zašto je tolike godine posvetila tako besmislenom cilju. Vratila je pogled na Rinka. Na njegove zlatne oči koje su u njoj uvijek budile strast, žudnju i ljubav. Položivši mu ruku na obraz, rekla je: - Dobit ću tvoje dijete, Rink. Njegove su oči svjetlucale od emocija. Čvršće ju je zagrlio, sagnuo glavu i približio usne njezinom uhu. - Volim te - šapnuo je. - Volim te, Caroline. Potom se naglo, poput vihora, uspravio i podigao je u naručje. - Pustite nas da prođemo. Čuli ste damu, trudna je. Odvest ću je kući. Gradonačelnice, ugasite tu prokletu cigaru. Meni je zlo od nje, a ja sam samo otac, a ne trudna 324 Sandra Brcnvn

Gorkoslatka kiša 325

majka. Haney, molim te, uzmi Carolineine stvari s one stolice. Steve, molim te, budi tako ljubazan i dovezi automobil. Laura Jane, jesi li dobro? To je moja cura. Za cijelo vrijeme dok je izdavao zapovijedi, Carolineina mu je glava počivala na prsima. Nosio ju je kroz mnoštvo, uvjeravajući sve i svakoga da joj je dobro, da se onesvijestila od uzbuđenja, zbog vrućine u zgradi i zato što nije doručkovala kako treba. - Sad ću je odvesti kući, nahraniti i staviti u krevet. Vi se samo lijepo zabavite. Bit će sve u redu s njom. Čuo sam da se to često događa trudnicama. Nasmiješio joj se, a dok ih je cijeli gradić promatrao, omotala mu je ruke oko vrata. - Zar se već budiš? - Rink se sagnuo i poljubio joj čelo. - Zar si cijelo vrijeme bio ovdje? - Zaspala je dok ju je držao za ruku. - Svake sekunde. - Koliko sam dugo spavala? - Lijeno se protegnula. - Nekoliko sati. Ne dovoljno dugo. Kanim te držati u krevetu narednih nekoliko dana. Sirom je otvorila oči. - Da samo spavam? - Između ostaloga. - Prijeteći je zarežao i snažno je zagrlio. Trenutak je zagnjurio lice u

mirisnu mekoću njezina vrata, a zatim je podigao glavu i poljubio je. Usnama je nježno pritisnuo njezine. Jezikom je lagano prelazio po mjestu gdje su se njezine usne spajale, a kad su se rastvorile, utisnuo ga je duboko u slatku šupljinu njezinih usta. Obavila mu je ruke oko vrata i povukla ga bliže k sebi. Predao se porivu što ga je satima potiskivao od straha da će je uznemiriti. Ispružio se kraj nje na krevetu i priljubio se uz njezino od sna toplo tijelo. Njihova su se usta igrala jedna s drugima. Nisu se mogli prestati smiješiti. No na koncu je Rink ipak prestao i ozbiljno je pogledao. - Kad si mi namjeravala reći, Caroline? Bio je posve odjeven, ali mu je košulja bila raskopčana. Zavukla je ruku unutra i položila je na njegovu prsa. - Nakon ovog vikenda. Bila bih te nazvala da nisi došao kući za Jesenju svečanost. - Doista? - Ako ne bih ja, onda bi to učinila Haney. - Ona je znala?

- Mislim da je sumnjala. I Steve. Ništa nisu rekli, ali osjećala sam da me cijelo vrijeme promatraju. - Meni je bio dovoljan jedan pogled da bih vidio da nešto nije u redu. Mnogo si izgubila na težini. - Rukom je prešao po njezinim rebrima i do kuka. - 326 Sandra Brown - Liječnik je rekao da je to normalno. Nisam baš mnogo jela. Ono malo što bih pojela, često bi se vratilo. - Zašto mi nisi rekla? Ne znam trebam li te istući ili poljubiti. - Poljubi me. Poslušao ju je. Dlanom joj je masirao trbuh. - Ondje unutra je moje dijete. Bože, kakvo divno čudo - rekao je, radosno je grleći. Ponovno ju je poljubio, veselim poljupcem koji se pretvo rio u žudnju. Ruka mu je kliznula do njezine dojke. Ostala je samo u svilenom kombineu kad joj je skinuo drugu odjeću i naredio joj da pođe u krevet čim su stigli kući. Svila je bila topla od njezine tjelesne topline. Ispunio je šaku njezinom dojkom, gurajući je prema gore sve dok se čipkasti dio kombinea nije nategnuo. Ljubio ju je kroz čipku, nježno grickajući čvrstu oblinu. - Caroline, hoćeš li se udati za mene? Uzdahnula je. Vrelim je ustima obuhvatio njezinu bradavicu i sisao. - Kako bih mogla odbiti? Pitaš na tako lijep način. Podigao se nad nju i obujmio joj lice rukama. - Želim da nešto znaš, nešto što sam tek danas shvatio. - Zagledao joj se duboko u oči. - Čak i da si mojem ocu bila prava žena, ipak bih te volio i želio te za sebe, baš ovako. Vidio je kako joj se u očima pojavljuju suze. Gledao je kako joj se kotrljaju niz obraze.

Gorkoslatka kiša 327 - Volim te. - Podigla je ruku i povukla mu glavu za još jedan poljubac. - Da, udat ću se za tebe. - Uskoro? - pitao je dalje. - Prošla su tek četiri mjeseca od smrti mog oca. Ljudi će pri čati. Zabacila je glavu na jastuku i nasmijala se. - Nakon onoga jutros, to je jako blago rečeno. - Potapšala se po truhu. - Rekla bih, što prije to bolje. - Ovaj tjedan? - Sutra - šapnula je, a on se nasmiješio. - Što ćemo učiniti nakon što se vjenčamo? Gdje ćemo živjeti?

- Ovdje, u Utočištu. Morat ću povremeno letjeti u Atlantu radi posla. - Ja ću letjeti s tobom. - Ne bojiš se letjeti sa mnom? - Nikad se nisam bojala ničega s tobom. Time je zaslužila još jedan poljubac. - Dok smo ovdje, kako ćemo spavati, svake noći u drugoj sobi? - Zašto ne bismo uzeli tvoju sobu, a ovu pre uredili u dječju? Prešao je pogledom po sobi, a zatim se opet nježno zagledao u nju. - Mojoj bi se majci to sviđalo. Njihova su se usta opet spojila. - Ne mogu te se nasititi. Bože, kako si mi nedostajala. Dlakava su se prsa pomicala uz njezine dojke, još uvijek vlažne od milovanja njegovih 328 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

329

usta. Rukom je pokrio njezinu ondje gdje je počivala na donjem dijelu trbuha, i pritisnuo. Toplina žudnje širila se njezinim truhom i bedrima poput rastopljenog maslaca. Usnama mu milujući vrat, tiho je prela: - Rink, skini tu odjeću sa sebe. - Prokletstvo! - opsovao je i sjeo. Obrazi su mu bili rumeni, a puls mu je kucao u sljepoočnici. - Ne mogu. Morat ćemo to odgoditi. Obećao sam Haney da ću te dovesti na večeru čim se probudiš. - O, nebesa! - uzviknula je Caroline, odba-civši pokrivače i udarajući nogama kako bi što brže sišla s kreveta. - Upravo sam se sjetila. Imamo društvo na večeri. - Društvo? Koga? - To je iznenađenje. Nadi mi nešto da obučem. - Jurnula je prema toaletnom stoliću, uzela četku i počela je provlačiti kroz kosu. Izgledam li kao da smo... znaš? Zabrinuto se proučavala u zrcalu dok je usne otečene od poljubaca tapkala jastučićem za puder. Bacio je na krevet mekanu haljinu sa sitnim uzorkom što ju je izabrao u ormaru, prišao joj s leđa, objmio je i ispod svake dojke stavio jednu ruku. Njegovi su prsti našli tvrde vrhove njezinih bradavica. - Hm. Izgledaš točno kao da smo... znaš. Zagnjurio je lice

u njezin vrat, tik iza uha, i usnama milovao osjetljivo mjesto. Zastenjala je

i dahнула: - Rink, nikad neću biti spremna ako ne prestaneš. - Ja sam spreman. - Pritisnuo je svoju nabrekli muškost uz njezinu stražnjicu. - Već sam satima spreman. Znaš li kako si lijepa kad spavaš? - Znaš na što mislim. Spremna za večeru. - O, večera. Dovraga. - Teatralno uzdišući, spustio je ruke i odmaknuo se od nje. Kad su se donekle sredili, sišli su i pridružili se Steveu i Lauri Jane u salonu. Ništa ne pitajući, Steve je Rinku pripremio viski s vodom, te mu ga donio do kauča gdje je sjedio uz Caroline, ponašajući se komično pomnjivo. - Hvala - rekao je Rink, prihvativši piće. Pogledao je šurjaka i nasmiješio se. Ako je još imalo sumnjao u brak Laure Jane, samo je morao pogledati nju i Stevea zajedno. Laura Jane je blistala od sreće. Steve je bio opušten, a ne više napet i defenzivan. Imao je sjajne pla nove za ostvarivanje veće produktivnosti konjušnica. Sad je s Rinkom razgovarao kao sa sebi ravnim. Polako su se upoznavali i sve se više svi dali jedan drugome. Kad se oglasilo zvono na ulaznim vratima, Caroline je, ne obazirući se na Rinkov mrk pogled, skočila na noge i potrčala u predvorje. - Ja ću otvoriti. Uživajte u piću. - Kako može očekivati da ću u bilo čemu uživati dok ona ovako poskakuje naokolo? 330

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša

331

gundđao je Rink. - Trebala bi se malo pripaziti tijekom prvih nekoliko mjeseci, zar ne? - Ne mogu vjerovati da će Caroline dobiti dijete - Laura Jane je rekla bratu. - Ja ne mogu vjerovati da sam ja to posljednji saznao. - Rink je prijekorno pogledao Stevea. - Zašto nisi nazvao i dao mi nešto naslutiti? Steve je slegnuo ramenima. - To nije bila moja stvar. Rink se namrštio. Želio je još nešto reći, ali ga je u namjeri spriječila Caroline koja se pojavila na vratima. - Rink, netko te želi vidjeti. Oči mlade djevojke nervozno su prelazile nepoznatom prostorijom. Grickala je usne, koje su bile bez ruža, na Carolineino olakšanje. Također su nestale naušnice od spajalica za papir i šminka. Odjeća joj je bila umjerenija, jednostavna haljina sa širokom suknjom. Kosa joj je još uvijek stršila, ali ju je ipak nastojala nekako počešljati. - Rekla je da smijem doći - defenzivno je rekla Alvssa,

glavom pokazavši Caroline. Rekla sam joj da me se ti vjerojatno uopće ne sjećaš, ali ona je tvrdila da nije tako, pa... Završila je slijeganjem ramenima. Caroline je gledala kako se na Rinkovu licu izmjenjuju izrazi čuđenja, šoka i oduševljenja. Tiho je izgovorio djevojčino ime, a zatim ga je glasnije ponovio, s radošću. Raširio je ruke kad je pošao prema njoj. Ali nije ju požurivao. Stao

je prije nego je stigao do nje, a ruke su mu ostale raširene. Caroline je pogledala Alvssu, koja je stigla na Utočište jedinim taksijem u gradiću. Vidjela je kako joj usne počinju drhtati, opazila suze u njezinim očima. Alvssa se silno trudila pokazati da joj nije stalo, ali nije uspjela. Odbacivši posljednje ostatke pretvaranja, bacila se u Rinkovo naručje, stisnuvši lice uz njegova prsa i obujmivši ga rukama oko struka. - Uopće nije loše dijete. Nalazili su se u Carolineinoj sobi i pripremali se za spavanje. - Doista nije. Samo je pogrešno usmjeravana. Ispravak, mislim da je uopće nitko nije usmjeravao. Trebao si je vidjeti kad sam je prvi put srela. Izgledala je poput nečega iz horror-filma. - Koliko dugo traje to prijateljstvo između vas dvije? - Sjeo je na krevet kako bi izuo cipele i čarape. - Nekoliko tjedana. Dvaput smo se našle u gradiću i otišle na frape. Večeras sam je pozvala ovamo na večeru, nadajući se da ćeš ti doći. - Okrenula se od ormara u koji je upravo objesila haljinu. - Drago mi je da jesi - naglašeno je rekla. - I meni - odgovorio je. - Dala si mi još jedan razlog da te volim. Hvala ti, Caroline. 332 Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 333

- Nema na čemu. - Glas joj je od emocija postao jednako hrapav kao i njegov. - Jesi li vidjela izraz njezina lica kad smo je pozvali da sutra pođe s nama na sajam? Ona kučka Marilee. Kladam se da to siroto dijete nikad nikamo nije vodila. - Ti ćeš dobro utjecati na nju. - Ni izbliza onako dobro kao ti. Želim da je viđamo što češće možemo. - I ja. No jesi li siguran da sutra želiš poći na sajam? - Zašto ne? - pitao je, skidajući hlače. Okrenula se prema zrcalu i, glumeći ravnodušnost, razbarušila kosu. - Svi će biti ondje. Nakon onoga danas Nije uspjela završiti. Prišao joj je, okrenuo je prema sebi i zatvorio usne svojim. Potom je podigao glavu. - Ponosno ću te voditi po cijelom sajmu. Sa svima ćemo razgovarati. I reći ću svima koje to zanima, i nekima koje ne zanima, kako te silno volim i da jedva čekam rođenje našeg djeteta. Spustila je čelo na njegova prsa.

- Tako te volim. Divan si. - Ti si divna - šapnuo je, nježno je odmah knuvši od sebe. Njegov je pogled s užitkom pre lazio njezinim tijelom. Kombine joj se zavodnički priljubio uz obline tijela, ističući dojke i njihove isturene vrhove, stvarajući plitko udubljenje oko njezine ženstvenosti, prilagođavajući se bedrima. - Prelijepa si, Caroline. Milovao ju je kroz svilenkastu tkaninu, klizeći po njezinu tijelu nježnim, vještim rukama. Njezine su bradavice reagirale na provokativne dodire vršaka njegovih prstiju. Zglavcima prstiju trljao je jedva vidljivi trokut, od čega su joj bedra treperila. Znala je da će uskoro biti izgubljena za sve ostalo. - Rink, čekaj. - Raširio je šaku nad njom i palcem prešao preko satenom pokrivenog trokuta. - Ja... imam još nešto za tebe. - I ja imam nešto za tebe - promrmlijao je i sagnuo glavu. Jezikom joj je dotaknuo bradavicu, a istodobno je palcem tražio i našao. - Može li to tvoje pričekati? - Ja... ovaj... valjda. - Moje ne može - tiho je rekao hrapavim glasom, uzeo njezinu ruku i poveo je do svojeg spolovila, tvrdog i punog, koje je napinjalo tkaninu njegovih gaćica. Zavukao je prste ispod naramenica njezina kombinea i povukao ga dolje kako bi mogla koraknuti iz njega. Stajala je pred njim, naga i drhteći od spolnog uzbuđenja. Podigavši je uza se, odnio ju je na krevet. Dok se ona spuštala, skinuo je svoje gaćice i nag se ispružio nad njome. Kleknuo je između njezinih bedara. - Volim te. Oduvijek te volim, Caroline. Običavao sam strepjeti od svake zore jer bih se budio razmišlja 334

Sandra Brown

Gorkoslatka kiša 335

jući o tebi, pitajući se gdje si, što radiš, želeći te, žudeći samo za tim da te vidim. Sad se radujem svakom novom danu jer ću se probuditi voleći te i znati da i ti mene voliš. Dotaknuo joj je usnama trbuh, svjestan da ondje spava njegovo dijete, sigurno u tijelu voljene žene. Položila mu je ruke na glavu, čudeći se da im je život omogućio takvu sreću. Njegove su usne lebdjele iznad tamnih kovrčica. Žudnja i ljubav ispunili su svaki djelić njezina tijela. Držeći ruke na njezinim dojkama, još je više spustio glavu i poljubio baršunaste latice njezine ženstvenosti. Polako ih je jezikom rastvorio. Ništa nije zadržavao za sebe, sve joj je davao. - Neću ozlijediti dijete? - Podigao se nad njome i namjestio svoju muškost uz njezinu vlažnu toplinu. - Nećeš. Uzeo ju je s vatrenom strašću

obuzdavanom ljubavlju i brigom. Njegovi su se čvrsti bokovi ritmički uzdizali i spuštali dok je uranjao duboko, ali pažljivo. Uvijek vodeći računa o njezinim potrebama, povlačio se, lagano milovao portal, a potom opet ulazio. Čvrsto se stisnula oko njega, stežući ga stijenkama svojega tijela. Davali su i reagirali jednako u olujnoj tjelesnoj razmjeni ljubavi. Kad je došao vrhunac, podijelili su ga, zagrljeni se obrušavajući s ruba svijeta. Nešto kasnije, dok su brisali jedno drugo

nakon tuširanja, ona reče: - Nisi mi dao priliku da ti predam svoj dar. - Želiš reći da ima još? - Veselo ju je pljesnuo po stražnjici dok se vraćala u spavaću sobu. - Nikako ne može biti bolje od onoga što sam već dobio. - Ovo je ozbiljno. - Pošla je do antikne komode i otvorila jednu ladicu. Izvadila je presavijeni list papira. Pružila mu ga je, okrenula mu leđa i prišla prozoru. Mjesec je srebrnastom svjetlošću obasjavao prostranu tratinu. Mogao se vidjeti kanal kako vijuga kroz drveće u daljini, poput svjetlucave ' trake. Kako voli ovo mjesto. Ali njega voli više. Čula je šuštanje papira i znala da čita darovnicu kojom se Utočište prebacuje na njega. Dok joj je prilazio, njegove je korake prigušivao sag. - Ne mogu to prihvatiti, Caroline. Utočište je tvoje. Okrenula se prema njemu. - Nikad moje, Rink. Uvijek tvoje. Zato sam ga toliko voljela. Bez tebe ovdje ništa mi nije značilo što sam vlasnica. Ti si njegova bit. Baš kao i moja. Koraknula je prema njemu i položila mu ruku na prsa. - Volim te toliko da se mogu odreći onoga za što sam vjerovala da želim najviše na svijetu. Neka i tvoja ljubav prema meni bude dovoljno jaka da to prihvatiš. Molim te. Dugi ju je trenutak promatrao, a zatim je pogledao papir u svojoj ruci. Pažljivo ga je presa-